

Liahona

Generalkonferencetaler

Præsident Nelson opfordrer de hellige til at høre Herren

Præsident Nelson fremsætter 200-års proklamation om genoprettelsen

Kirken lancerer et logo, som fremhæver Frelserens centrale plads i hans kirke.

Nye generalautoriteter og halvfjerdser og nyt hovedpræsidentskab for Unge Mænd opretholdt

8 nye templer bekendtgjort

Med det formål er, af Yongsung Kim

»Vi erindrer, vi erindrer altid, Kristi lidelse og død for at sone for vores synder, og vi fejrer den mest vidunderlige af alle søndage, Herrens dag, hvor han opstod fra de døde. På grund af Jesu Kristi opstandelse giver genoprettelsen mening, vores liv på jorden har mening, og i yderste konsekvens har selve vores eksistens mening.«

Ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum, »Fortæl budskabet om genoprettelsen og opstandelsen«, s. 113.

Mødet lørdag formiddag

- 6 Indledende budskab
Præsident Russell M. Nelson
- 8 Skal vi ikke gå videre, hvad angår så stor en sag?
Præsident M. Russell Ballard
- 12 At sikre sig en retfærdig dom
Ældste James R. Rasband
- 15 En særlig ærefuld kaldelse
Joy D. Jones
- 18 Åndeligt definerende minder
Ældste Neil L. Andersen
- 23 Dybt i vores hjerte
Douglas D. Holmes
- 27 Troens bønner
Præsident Henry B. Eyring

Mødet lørdag eftermiddag

- 30 Opretholdelse af Kirkens generalautoriteter, områdehalvfjerdserne og øverste ledere
Præsident Dallin H. Oaks
- 31 Rapport fra Kirkens Revisionsafdeling, 2019
Kevin R. Jergensen
- 32 Fremkomsten af Mormons Bog
Ældste Ulisses Soares
- 36 Kom til Kristus – At leve som sidste dages hellige
Ældste John A. McCune
- 38 Et levende vidne om den levende Kristus
Biskop Gérald Caussé
- 41 Overvej Guds godhed og storhed
Ældste Dale G. Renlund
- 45 Mormons Bogs kraft i omvendelse
Ældste Benjamin M.Z. Tai
- 48 Et godt fundament mod tiden, der kommer
Ældste Gary E. Stevenson

Mødet lørdag aften

- 52 Hosianna og halleluja – Den levende Kristus: Hjertet af genoprettelsen og påske
Ældste Gerrit W. Gong
- 56 Sådan velsigner præstedømmet unge
Laudy Ruth Kaouk

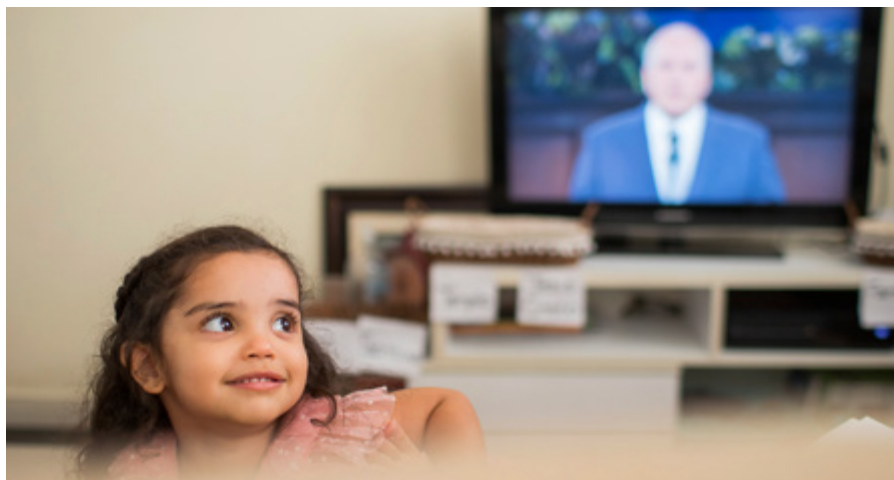
- 58 Sådan velsigner præstedømmet unge
Enzo Serge Petelo
- 60 Forenede i at udføre Guds værk
Jean B. Bingham
- 66 Han går foran os
Præsident Henry B. Eyring
- 69 Det Melkisedekske Præstedømme og nøglerne
Præsident Dallin H. Oaks
- 72 Åbne himlen for at få hjælp
Præsident Russell M. Nelson

Mødet søndag formiddag

- 75 Opfyldelsen af profeti
Ældste Ronald A. Rasband
- 78 At de må se
Bonnie H. Cordon
- 81 Et fuldkommen klart håb
Ældste Jeffrey R. Holland
- 84 Lad dette hus blive bygget til mit navn
Ældste David A. Bednar
- 88 Hør ham
Præsident Russell M. Nelson
- 92 Hosianna-råb
Præsident Russell M. Nelson

Mødet søndag eftermiddag

- 93 Den store plan
Præsident Dallin H. Oaks
- 96 Velsignelserne ved fortsat åbenbaring til profeterne og personlig åbenbaring til at vejlede os
Ældste Quentin L. Cook
- 101 Find tilflugt fra livets storme
Ældste Ricardo P. Giménez
- 104 Kom og hør til
Ældste Dieter F. Uchtdorf
- 107 De bedste hjem
Ældste L. Whitney Clayton
- 110 Fortæl budskabet om genoprettelsen og opstandelsen
Ældste D. Todd Christofferson
- 114 Gå fremad i tro
Præsident Russell M. Nelson
- 63 Generalautoriteter og organisationsledere i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige
- 116 Statistisk rapport 2019
- 117 Kirkenyt
- 129 *Kom og følg mig – Lær af generalkonferencetaler*

São Paulo i Brasilien

Aprilkonferencen 2020

Mødet lørdag formiddag, 4. april 2020

Ledelse: Præsident Dallin H. Oaks
Åbningsbøn: Ældste Richard J. Maynes
Afslutningsbøn: Michelle Craig
Musik ved Tabernakelkoret på Tempelpladsen.*
»Awake and Arise«, *Hymns*, nr. 8; »Nu dagen gryr«, *Salmer og sange*, nr. 1, arrangement af Wilberg; »It Is Well with My Soul«, Spafford og Bliss, arrangement af Wilberg; »Kommer, I Guds børn«, *Salmer og sange*, nr. 20; »Joseph Smiths første bøn«, *Salmer og sange*, nr. 18; »Come, Thou Fount of Every Blessing«, Robinson/amerikansk folkemelodi, arrangement af Wilberg.

Mødet lørdag eftermiddag, 4. april 2020

Ledelse: Præsident Henry B. Eyring
Åbningsbøn: Milton Camargo
Afslutningsbøn: ældste Rubén V. Alliaud
Musik ved Tabernakelkoret på Tempelpladsen:
»På bjergets høje top«, *Salmer og sange*, nr. 4, arrangement af Wilberg; »Når jeg dine skrifter søger«, *Salmer og sange*, nr. 183, arrangement af Murphy; »O, glæd dig nu vor jord«, *Salmer og sange*, nr. 28; »Nu Israels Genløser«, *Salmer og sange*, nr. 5, arrangement af Wilberg.

Mødet lørdag aften, 4. april 2020

Ledelse: Præsident Dallin H. Oaks
Åbningsbøn: Ældste Kyle S. McKay
Afslutningsbøn: Cristina B. Franco
Musik ved Tabernakelkoret på Tempelpladsen:
»Let Zion in Her Beauty Rise«, *Hymns*, nr. 41, arrangement af Kasen; »Led, milde lys«, *Salmer og sange*, nr. 50, arrangement af Wilberg; »Jeg er Guds kære barn«, *Salmer og sange*, nr. 195; »Alle nationer Herren har kaldt«, *Salmer og sange*, nr. 176, arrangement af Wilberg.

Mødet søndag formiddag, 5. april 2020

Ledelse: Præsident Dallin H. Oaks
Åbningsbøn: Ældste Brook P. Hales
Afslutningsbøn: Ældste Peter M. Johnson
Musik ved Tabernakelkoret på Tempelpladsen: »Truth Eternal«, *Hymns*, nr. 4; »Så sikker en grundvold«, *Salmer og sange*, nr. 38, arrangeret af Wilberg; »Det er min elskede Søn«, *Børnestjernen*, dec. 1997, s. 4, arrangement af Cardon; »Vi glædes og frydes«, *Salmer og sange*, nr. 3; »Israel, Israel, Gud nu kalder«, *Salmer og sange*, nr. 7, arrangement af Wilberg; »Hosianna-hymnen/Guds Ånd som en ild«, Stephens og *Salmer og sange*, nr. 2, arrangement af Stephens.

Mødet søndag eftermiddag, 5. april 2020

Ledelse: Præsident Henry B. Eyring
Åbningsbøn: Ældste Kevin R. Duncan
Afslutningsbøn: Ældste Lynn G. Robbins
Musik ved Tabernakelkoret på Tempelpladsen:
»Priser profeten«, *Salmer og sange*, nr. 17, arrangement af Wilberg; »Se, morgen nu gryer«, *Sange*, nr. 74, arrangeret af Murphy; »Han lever! Vor Forløser stor«, *Salmer og sange*, nr. 70; »Hav tak for profeten, du sendte«, *Salmer og sange*, nr. 30, arrangement af Wilberg.

* Musikken til hvert møde under ledelse af forskellige dirigenter og med forskellige organister blev optaget tidligere, den afsluttende salme blev optaget af Tabernakelkoret og seks andre kor fra Accra i Ghana, Mexico City i Mexico, Seoul i Sydkorea, São Paulo i Brasilien, Frankfurt i Tyskland og Auckland i New Zealand.

Konferencetalerne er tilgængelige

Få adgang til generalkonferencetalerne på internettet på mange sprog ved at besøge conference.ChurchofJesusChrist.org og vælg et sprog. Talerne er også tilgængelige på appen Engangelsk bibliotek. Generelt bliver videoer

og lydoptagelser på engelsk også tilgængelige i distributionscentre inden for seks uger efter generalkonferencen. Informationer om tilgængelige formater af generalkonferencen for medlemmer med handicap kan ses på disability.ChurchofJesusChrist.org.

På omslaget

Forsiden: Maleri af det første syn af Dan Burr Bagsiden: Foto: Mason Coberly

Foto ved konferencen

Foto i Salt Lake City blev taget af Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Weston Colton, Brian Nicholson og Leslie Nilsson. Andre fotografier blev taget af Alexandre Borges, Mark Brunson, Nicolas Serey Bustamante, Annette Campbell, Karisa Creer, Cathie Frost, Alejandro Gutierrez, Natalia Hepworth, Korene Knight, Ashlee Larsen, Bruno Lima, Ashley Malili, Melanie Miza, Kendrick Navarro, Arteh Odjidja, Veronica Olson, Alaine Palmer, Melanie Porter, Jonas Rebicki, Mark Romesser, Elizabeth Thompson, Chung Ho Tsai, Emily Utykanski, Marco Vargas, Christopher Walker, Dave Ward, Jonathan Wing og Justin Wright.

West Jordan i Utah i USA

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges officielle tidsskrift på dansk

Det Første Præsidentskab: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
Henry B. Eyring

De Tolv Apostles Kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F.
Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L.
Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W.
Gong, Ulisses Soares

Redaktør: Randy D. Funk

Vejledere: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F.
González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T.
Ringwood, Vern P. Stanfill

Adm. direktør: Richard I. Heaton

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: Adam C. Olson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Udgivelsesassistent: Camila Castrillon

Redaktion: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Fitton, Garrett H.
Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R.
Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M.
Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Art director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C.
Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinkley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison,
K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret: Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Ammon Harris, Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez,
Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrison M. Smith

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykchef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse:

Translation Division,

Borups Allé 128, 1. th,

DK-2000 Frederiksberg.

Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, MOS, Sveagatan 8 A,

441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger Tegning af abonnement eller adresseændring kan
ske ved henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rctestholm@ChurchofJesusChrist.org

Abonnementspris: DKK 68 pr. år (Grønland DKK 34).

Betalings: Online: store.ChurchofJesusChrist.org; eller Danske Bank: 4073-

6532136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på liahona.

ChurchofJesusChrist.org; med post til *Liahona*, Fl. 23, 50 East North

Temple, Salt Lake City, UT 84150-0023, USA; eller med e-mail til liahona@

ChurchofJesusChrist.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas« eller »vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk, græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk, japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk, kroatis, lettisk, litauisk, malagassisk, marshalleisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiansk, thai, tjekisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk. (Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes. Printed in the United States of America.

Oplysninger om ophavsret: Medmindre andet er angivet må enkeltpersoner kopiere materiale fra *Liahona* til deres personlige ikke-kommercielle brug (herunder kirkekaldelser). Denne ret kan trækkes tilbage når som helst. Billedmateriale må ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse er anført restriktioner. Spørgsmål om ophavsret bør rettes til Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; eller send e-mail til: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For readers in the United States and Canada:

May 2020 Vol. 169 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Danish (ISSN 1522-9165)

is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E.

North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00

per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at

Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include

address label from a recent issue; old and new address must be included. Send

USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address

below. Subscription help line: 001-800-537-5971. Credit card orders (American

Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store

.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement

#40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND

MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church

Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Sandy i Utah i USA

Talere

Andersen, Neil L., 18
Ballard, M. Russell, 8
Bednar, David A., 84
Bingham, Jean B., 60
Caussé, Gérald, 38
Christofferson, D. Todd, 110
Clayton, L. Whitney, 107
Cook, Quentin L., 96
Cordon, Bonnie H., 78
Eyring, Henry B., 27, 66
Giménez, Ricardo P., 101
Gong, Gerrit W., 52
Holland, Jeffrey R., 81
Holmes, Douglas D., 23
Jergensen, Kevin R., 31
Jones, Joy D., 15
Kaouk, Laudy Ruth, 56
McCune, John A., 36
Nelson, Russell M., 6, 72, 88,
92, 114
Oaks, Dallin H., 30, 69, 93
Petelo, Enzo Serge, 58
Rasband, James R., 12
Rasband, Ronald A., 75
Renlund, Dale G., 41
Soares, Ulisses, 32
Stevenson, Gary E., 48
Tai, Benjamin M.Z., 45
Uchtdorf, Dieter F., 104

Emneindeks

Adam og Eva, 60
Barmhjertighed, 12
Beredthed, 6
Bøn, 27, 72
Det første syn, 6, 8, 15, 18, 27,
69, 92
Det Melkisedeske
Præstedømme, 69
Dom, 12, 69
Efterfølgelse, 104, 107
Eksempel, 78, 110
Enighed, 23, 60
Familie, 69
Faste, 72
Forfølgelse, 8
Forhold, 23
Forsoning, 12, 38, 41, 52, 56,
93, 101
Fred, 6, 12, 36
Frelsesplanen, 69
Fremgang, 107
Frygt, 6
Gavmildhed, 41
Genoprettelse, 8, 15, 27, 52, 60,
68, 71, 75, 81, 88, 110, 114
Glæde, 101
Handlefrihed, 23, 69
Helbredelse, 12
Helligånden, 88, 96
Hjem, 107
Hjælpeforeningen, 60
Håb, 81
Israels indsamling, 66, 78
Jesus Kristus, 6, 12, 36, 38, 41,
45, 48, 52, 68, 71, 72, 78, 81,
84, 88, 101, 104, 110, 114
Joseph Smith, 6, 8, 15, 18, 27, 32,
58, 60, 66, 75, 84, 88, 96, 101,
104, 110
Jødisk påske, 52
Kirkekaldelser, 96
Kirkeledere, 30
Konvertering, 45
Kraft, 27

Kristi lys, 78
Kundskab, 18
Kvinder, 15, 60
Kærlighed, 18, 23, 36, 81, 110
Ledelse, 23
Læring, 104
Martyrium, 8
Missionering, 27, 66, 75, 104, 110
Modgang, 6, 8, 34, 37-38, 38, 56,
88, 93, 101, 107
Mormons Bog, 12, 34, 38, 45, 110
Mænd, 60
Navn på Kirken, 72
Nøgler, 69
Offer, 23, 110
Omvendelse, 23, 45, 104
Opstandelsen, 52, 93, 110
Ordinancer, 69, 84
Pagter, 84
Patriarkalske velsignelser, 56
Personlig udvikling, 15, 45, 69
Personlig åbenbaring, 18, 88, 96
Profeter, 1, 75, 88, 96
Profeti, 75
Præstedømmet, 15, 58, 60,
67-68, 88
Præstedømmevelsignelser, 56
Påske, 52
Retfærdighed, 12
Sandhed, 69
Skrifterne, 88
Skriftstudium, 107
Slægtshistorie, 84, 88
Taknemlighed, 41
Tempeltjeneste, 52, 66, 81, 84, 114
Templer, 48, 56, 75, 88, 92, 114
Tro, 27, 48, 72, 101, 114
Velsignelser, 58
Vidnesbyrd, 18, 32, 48
Vor himmelske Fader, 18, 41,
81, 88
Værdighed, 58
Ægteskab, 69
Åbenbaring, 15, 23, 88, 96
Åndelighed, 48, 107

Højdepunkter fra aprilkonferencen 2020

Præsident Russell M. Nelson havde et klart budskab ved generalkonferencen: »Hør ham.«

»Vi skal søge, på enhver mulig måde vi kan, at høre Jesus Kristus, som taler til os gennem Helligåndens kraft og betjening,« sagde præsident Nelson.

»Hensigten med denne og enhver generalkonference er at hjælpe os til at høre ham« (side 7).

Ved en konference, der fokuserede på det første syn og genoprettelsen, blev vi undervist i, at vi kan høre ham, ligesom Joseph Smith gjorde i den hellige lund. Omgivet af virkningerne af en global pandemi, som påvirker millioner, blev vi undervist om, at høre ham for at få vejledning i vores problemer. Vi ser fremad til en strålende fremtid for både Kirken og for os hver især personligt, og vi blev undervist om at forny vores indsats for at høre ham og for at følge ham.

»De mange inspirerende dele af aprilkonferencen 2020,« sagde

præsident Nelson, »kan sammenfattes i to guddommeligt udtalte ord: »Hør ham.« Vi beder til, at jeres fokus på vor himmelske Fader, som udtalte disse ord, og på hans elskede Søn, Jesus Kristus, vil fylde mest i jeres erindring af alt det, der er sket.«

Når I studerer budskaberne fra denne konference og søger »at høre, lytte til og følge Frelserens ord«, vil I finde profetens løfte opfyldt i jeres tilværelse i form af »mindre frygt og mere tro« (side 114).

- Præsident Nelson præsenterede et nyt logo for Kirken på side 73.
- Præsident Nelson præsenterede en proklamation om genoprettelsen på side 91.
- Præsident Nelson ledte et verdensomspændende højtidelig forsamling på side 92.
- Præsident Nelson bekendtgjorde otte nye templer på side 115.
- Lær mere om, hvordan vi kan hjælpe andre til at høre ham på #HearHim. ChurchofJesusChrist.org. ■

BILLEDER I DETTE NUMMER

Vi prøver at dokumentere hver generalkonference gennem de billeder, vi trykker. Selv om hver konference er unik, afspejler billederne i dette nummer nogle af de usædvanlige omstændigheder.

Foruden billeder fra transmissionen vil I se fotografier fra den smukke Tempelplads (selv om den er usædvanlig tom på grund af COVID-19 og byggearbejde), såvel som malerier med tilknytning til evangeliets gengivelse og fotografier indsendt af medlemmer, hvor de deltager i konferencen rundt omkring i verden.

KALDTE MIG VED NAVN, AF WALTER RANE

Mødet lørdag formiddag | 4 April 2020

Præsident Russell M. Nelson

Præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Indledende budskab

Vi må, på enhver mulig måde vi kan, søge at høre Jesus Kristus, som taler til os gennem Helligåndens kraft og betjening.

Mine elskede brødre og søstre, når vi nu byder jer velkommen til denne historiske aprilkonference 2020 for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, står jeg foran jer i et tomt auditorium af årsager, som I kender.

Jeg havde ingen anelse om, da jeg ved oktoberkonferencen 2019 lovede jer, at denne aprilkonference ville være »mindeværdig« og »uforglemmelig«, at jeg skulle tale til en synlig forsamling på færre end 10 personer og derved gøre denne konference så

mindeværdig og uforglemmelig *for mig!* Alligevel bringer min viden om, at I deltager via en elektronisk transmission, og korets smukke gengivelse af »It Is Well with My Soul« stor trøst til *min* sjæl.

Som I ved, er tilstedeværelse ved denne generalkonference blevet meget begrænset som en del af vores indsats for at være gode globale medborgere og for at gøre alt, hvad vi kan for at begrænse udbredelsen af COVID-19. Denne virus har haft en stor påvirkning

over hele verden. Den har også ændret vores kirkemøder, missionering og tempeltjeneste i en tid.

Selv om begrænsningerne i dag skyldes en meget smitsom virus, strækker livets personlige prøvelser langt ud over denne pandemi. Kommende prøvelser kan skyldes en ulykke, en naturkatastrofe eller en uventet personlig sorg.

Hvordan kan vi udholde sådanne prøvelser? Herren har fortalt os, at »hvis I er beredte skal I ikke frygte.«¹ Selvfølgelig kan vi opbevare vores egen reserve af mad, vand og opsparring. Men lige så afgørende er vores behov for at fylde vores personlige, *åndelige* forrådshuse med tro, sandhed og vidnesbyrd.

Vores ultimative søgen i livet er at forberede os til at møde vor Skaber. Vi gør dette ved dagligt at stræbe efter at blive mere som vor Frelser, Jesus Kristus.² Og *det* gør vi, når vi dagligt omvender os og modtager hans rensende, helbredende og

styrkende kraft. Da kan vi føle varig fred og glæde, selv i urolige tider. Det er præcis derfor, at Herren har opfordret os til at stå på hellige steder og »[ikke lade] jer ... flytte«.³

I år fejrer vi 200-året for en af de mest betydningsfulde begivenheder i verdens historie – nemlig tilsynekomsten af Gud Faderen og hans elskede Søn, Jesus Kristus, for Joseph Smith. Under dette enestående syn pegede Gud Faderen på Jesus Kristus og sagde: »Det er min elskede søn. Hør ham!«⁴

Den formaning til Joseph gælder os alle. Vi må, på enhver mulig måde vi kan, søge at høre Jesus Kristus, som taler til os gennem Helligåndens kraft og betjening.

Hensigten med denne og enhver generalkonference er at hjælpe os til at høre ham. Vi har bedt og opfordrer jer til at bede om, at Herrens Ånd vil være med os i så rigt mål, at I kan høre de budskaber, som Frelseren har til jer personligt – budskaber, som vil bringe fred i jeres sjæl. Budskaber, der vil hele jeres knuste hjerte. Budskaber, der vil oplyse jeres sind. Budskaber, der vil hjælpe jer til at vide, hvad I skal gøre, når I går fremad på tidspunkter med uro og prøvelser.

Vi beder til, at denne konference må blive mindeværdig og uforglemmelig på grund af de taler, I vil høre, de enestående bekendtgørelser, der vil komme, og de oplevelser, I vil blive bedt om at deltage i.

Vi vil for eksempel ved afslutningen af mødet søndag formiddag samles i en verdensomspændende højtidelig forsamling, hvor jeg vil lede jer i det hellige hosianna-råb. Vi beder til, at det vil være et åndeligt højdepunkt for jer, når vi enstemmigt på globalt plan udtrykker vores store taknemlighed til Gud Faderen og

hans elskede Søn ved at prise dem på denne enestående måde.

Til denne hellige oplevelse bruger vi rene, hvide lommetørklæder. Men hvis I ikke har et, kan I blot vinke med jeres hånd. Ved afslutningen af hosiannaråbet vil forsamlingen sammen med koret synge »Guds Ånd som en ild«.⁵

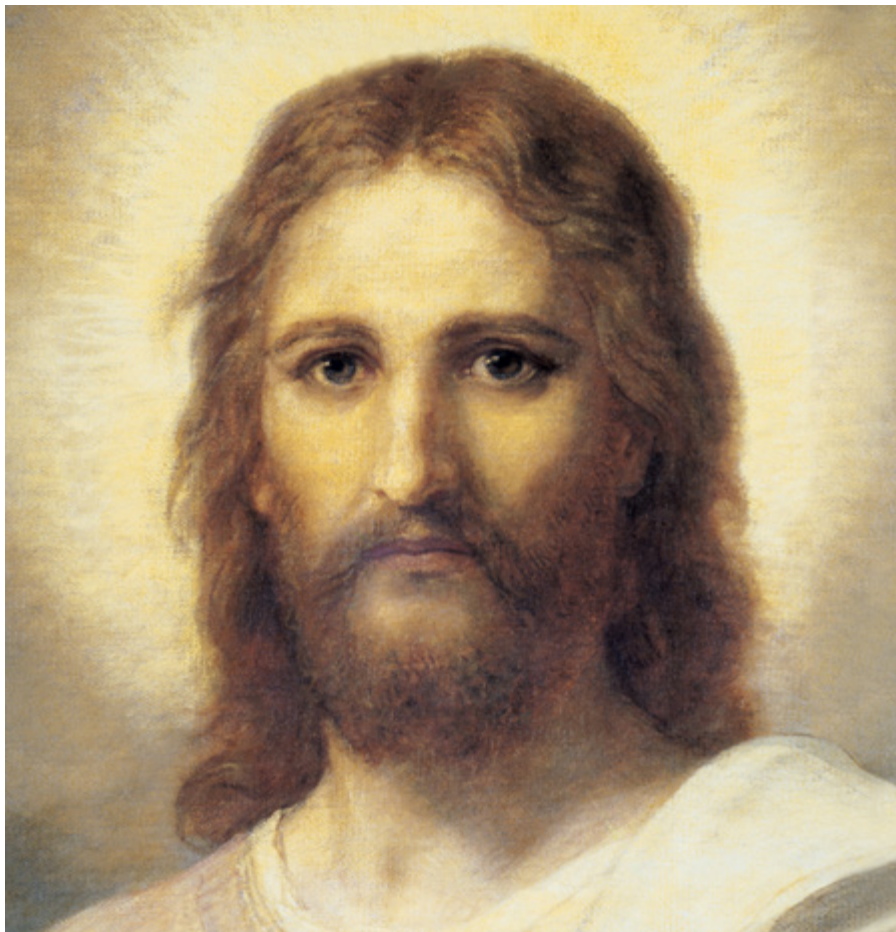
Mine kære brødre og søstre, denne konference vil blive storslået. Hele året vil blive ekstraordinært, når vi ufravendt fokuserer på Frelseren og hans gengivne evangelium. De vigtigste varige virkninger af denne historiske konference vil ske, når vores hjerte forandres, og vi indleder en livslang søgen efter at høre ham.

Velkommen til aprilkonferencen

2020! Jeg ved, at Gud vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus, er opmærksomme på os. De vil være med os ved alle møderne i disse to storslåede dage, hvor vi søger at komme dem nærmere og ære dem. I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. L&P 38:30.
2. Se 3 Ne 27:27.
3. L&P 87:8.
4. JS-H 1:17.
5. *Salmer og sange*, nr. 2.

KRISTI BILLEDE, AF HEINRICH HOFMANN.

Curitiba i Paraná i Brasilien

Præsident M. Russell Ballard
Fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum

Skal vi ikke gå videre, hvad angår så stor en sag?

Vi bør altid huske på den pris Joseph og Hyrum Smith tillige med mange andre trofaste mænd, kvinder og børn betalte for at etablere Kirken.

Mange tak præsident, for en sådan vidunderlig indledning. Brødre og søstre, for 215 år siden fik Joseph og Lucy Mack Smith en lille dreng i Vermont, i området New England i den nordøstlige del af USA.

Joseph og Lucy Mack troede på Jesus Kristus, studerede skrifterne, bad inderligt og gik i tro på Gud.

De kaldte deres nye søn Joseph Smith jun.

Brigham Young sagde om familien Smith: »Herren holdt øje med [Joseph Smith] og hans fader og hans faders fader og deres forfædre helt tilbage til Abraham, og fra Abraham til syndfloden, fra syndfloden to Enok og fra Enok til Adam. Han har holdt øje med den familie og det blod, som er løbet fra dets kilde til denne mands fødsel. [Joseph Smith] blev forudordineret i evigheden.«¹

Buenos Aires i Argentina

Joseph jun. var elsket af sin familie og var særlig knyttet til sin storebror Hyrum, som var næsten 6 år gammel, da Joseph blev født.

I oktober sidste år sad jeg ved en sten fra pejsen, der havde været i familiens Smiths lille hjem i Sharon i Vermont, hvor Joseph blev født. Jeg følte Hyrums kærlighed til Joseph og tænkte på ham, der holdt sin spæde lillebror i sine arme og lærte ham at gå.

Far og mor Smith mødte flere gange personlige tilbageslag der tvang dem til at flytte med deres familie flere gange, før de endelig opgav New England og traf den modige beslutning om at flytte længere mod vest til staten New York.

Fordi familien var forenet, overlevede de disse prøvelser, og sammen gik de den enorme opgave i møde med at starte forfra igen på et skovfyldt stykke land på omkring 40 hektarer i Manchester, nær Palmyra i New York.

Jeg er ikke sikker på, at ret mange af os forstår de fysiske og følelsesmæssige udfordringer, familien Smith gennemgik, ved at starte forfra – rydde jorden, plante frugttræer og så marker, bygge et lille bjælkehus og andre bygninger til landbrug, arbejde som daglejere og producere andre varer og sælge dem i byen.

Da familien kom til det vestlige New York, glødede området af religiøs entusiasme – kendt som den anden store vækkelse.

På dette tidspunkt, hvor der var debat og stridigheder blandt de religiøse samfund, så Joseph et vidunderligt syn, i dag kendt som det første syn. Vi er velsignede ved at have fire primære beretninger, som jeg vil trække på.²

Joseph skrev: »I denne tid, der var præget af stort røre, blev mit sind vakt til alvorlige overvejelser og stor uro; men skønt mine følelser var dybe og ofte intense, så holdt jeg mig dog på afstand af alle disse samfund, skønt jeg overværede deres forskellige møder, så ofte som omstændighederne tillod det ... men så stor var forvirringen og striden mellem de forskellige trosretninger, at det var umuligt for en, der var så ung, som jeg var, og så uvidende om mennesker og forhold, at komme til nogen sikker konklusion om, hvem der havde ret, og hvem der havde uret.«³

Joseph vendte sig til Bibelen for at finde svar på sine spørgsmål og læste Jakobs brev 1:5: »Men hvis nogen af jer står tilbage i visdom, skal han bede om at få den af Gud, som giver alle rundhåndet og uden bebrejdelser, og så vil han få den.«⁴

Han sagde: »Aldrig har et skriftsted gjort stærkere indtryk på noget menneskes hjerte, end dette den gang gjorde på mig. Det syntes med stor kraft at trænge ind i hvert af mit hjertes følelser. Jeg grundede over det igen og igen.«⁵

Joseph indså senere, at Bibelen ikke har alle svarene på livets spørgsmål; den underviste snarere mænd og kvinder om, hvordan de kunne finde svar på deres spørgsmål ved at kommunikere direkte med Gud gennem bøn.

Han tilføjede: »Så i overensstemmelse med denne, min beslutning om at bede Gud om visdom, gik jeg ud i skoven for at gøre forsøget. Det var en herlig, klar morgen, tidligt om foråret i atten hundrede og tyve.«⁶

Snart efter sagde Joseph, at »[en lyssøjle] hvilede på mig, [og jeg] så ... to personer, hvis glans og herlighed

trods enhver beskrivelse, stående over mig i luften. Den ene af dem talte til mig, kaldte mig ved navn og sagde, mens han pegede på den anden: [Joseph,] *det er min elskede Søn. Hør ham!*⁷

Frelseren sagde så: »Joseph, min søn, dine synder er dig tilgivet. Gå bort, lev efter min lov, og hold mine bud. Se, jeg er herlighedens Herre. Jeg blev korsfæstet for verden, for at alle, som tror på mit navn, må få evigt liv.«⁸

Joseph tilføjede, »Så snart jeg havde fattet mig, så jeg var i stand til at tale, spurgte jeg derfor personerne, som stod oven over mig i lyset, hvilken af alle sekterne, der havde ret.«⁹

Han mindedes: »De fortalte mig, at alle de forskellige religiøse trosretninger troede på ukorrekt lære, og at ingen af dem var godkendt af Gud som hans kirke og rige. Og ... på samme tid fik jeg et løfte om, at evangeliets fylde på et senere tidspunkt ville blive bekendtgjort for mig.«¹⁰

Joseph bemærkede også: »Jeg så mange engle i dette syn.«¹¹

Efter dette storslåede syn skrev Joseph: »Min sjæl blev fyldt med kærlighed, og i mange dage kunne jeg fryde mig med stor glæde ... Herren var med mig.«¹²

Han kom ud af den hellige lund for at begynde sine forberedelser til at blive Guds profet.

Joseph begyndte også at lære, hvad fordums profeter havde oplevet – afvisning, modgang og forfølgelse. Joseph fortalte en af præsterne, der var en del af den religiøse vækkelse, hvad han havde set og hørt og sagde senere om det:

»Jeg blev meget overrasket over hans opførsel; han tog ikke alene let på min beretning, men behandlede den endog med stor foragt, idet han sagde, at det hele kom fra Djævelen, at sådan noget som syner og åbenbaringer ikke fandt sted i disse dage, at al den slags var ophørt med apostlene og aldrig mere skulle finde sted.

Jeg opdagede imidlertid snart, at min beretning havde vakt en hel del antipati mod mig blandt dem, der bekendte sig til religion, og var årsag til stor forfølgelse, som fortsatte med at tage til ... og dette var almindeligt blandt alle sekterne – alle forenede sig om at forfølge mig.«¹³

Tre år senere i 1823 åbnede himlene sig igen som en del af den vedvarende genoprettelse af Jesu Kristi evangelium i de sidste dage. Joseph sagde, at en engel ved navn Moroni

viste sig for ham og sagde, »at Gud havde en gerning for mig at udføre ... [og] at der var blevet henlagt en bog, skrevet på guldplader,« som indeholdt »det evigtvarende evangeliums fylde ... sådan som Frelseren havde givet det til de fordums indbyggere [på det amerikanske kontinent].«¹⁴

Med tiden fik, oversatte og udgav Joseph den gamle optegnelse, i dag kendt som Mormons Bog.

Josephs bror Hyrum, som havde været hans konstante støtte, særligt efter hans smertefulde, livstruende benoperation i 1813, var et af vidnerne til guldpladerne. Han var også et af de 6 medlemmer af Jesu Kristi Kirke, da den blev organiseret i 1830.

I deres levetid mødte Joseph og Hyrum pøbler og forfølgelse sammen. For eksempel sygnede de hen under de mest forfærdelige forhold i fængslet i Liberty i Missouri i 5 måneder under den kolde vinter i 1838-1839.

I april 1839 skrev Joseph til sin hustru, Emma, og beskrev deres situation i fængslet i Liberty: »Jeg mener, der nu er gået ca. fem måneder og seks dage, hvor jeg dag og nat har været underlagt en vagts opsyn, og bag disse mure, dette gitter og disse skrigende jerndøre i et ensomt, mørkt og beskidt fængsel ... Vi bliver flyttet fra dette sted uanset hvad, og det er vi glade for. Uanset hvad der sker med os, kan vi ikke komme til et værre hul end dette ... Vi vil aldrig i nogen grad ønske os tilbage til Liberty i Clay County i Missouri. Vi har fået nok af det til evighederne.«¹⁵

Trods modgang udviste Hyrum tro på Herrens løfter, heriblandt en garanti for, at han ville kunne undslippe sine fjender, hvis han ønskede det. I en velsignelse, Hyrum fik i 1835 ved Joseph Smiths hænder, lovede

Herren ham: »Du skal have magt til at undslippe dine fjenders hånd. Dit liv skal blive efterstræbt med utrættelig iver, men du skal dog undslippe. Hvis det er dig til behag, og du ønsker det, skal du have magt til frivilligt at sætte dit liv til for at herliggøre Gud.«¹⁶

I juni 1844 fik Hyrum valget mellem at leve eller at sætte sit liv til for at herliggøre Gud og »besegle sit vidnesbyrd med sit blod« – side om side med sin elskede bror Joseph.¹⁷

En uge før den skæbnesvangre rejse til Carthage, hvor de skulle blive koldblodigt myrdet af en bevæbnet pøbelhob af kujoner, der havde malet deres ansigter for at undgå at blive genkendt, skrev Joseph, at »Jeg rådede min bror Hyrum til at tage sin familie med på det næste dampskib til Cincinnati.«

Jeg husker stadig med dybe følelser Hyrums svar: »Joseph, jeg kan ikke forlade dig.«¹⁸

Så Joseph og Hyrum drog til Carthage, hvor de ville blive martyrer for Kristi sag og navn.

I den officielle udtalelse om deres martyrdød stod der følgende: »Joseph Smith, Herrens profet og seer, har ... [frembragt] Mormons Bog, som han oversatte ved Guds gave og kraft, og har ladet den udgive på to kontinenter; har sendt det evigtvarende

evangeliums fylde, som den rummer, til jordens fire hjørner; har frembragt de åbenbaringer og befalinger, som udgør denne bog, Lære og Pagter, og mange andre vise dokumenter og lærdomme til gavn for menneskenes børn; indsamlet mange tusinde af de sidste dages hellige, grundlagt en stor by og efterladt sig et ry og et navn, som ikke kan udslettes ... Og har som de fleste af Herrens salvede i fordums tider beseglet sin mission og sine gerninger med sit eget blod; og ligeså har hans bror Hyrum. *I livet var de ikke delte, og i døden blev de ikke adskilt!*«¹⁹

Efter deres martyrdød, blev Josephs og Hyrums lig bragt tilbage til Nauvoo, vasket og iklædt, så familien Smith kunne se deres kære. Deres elskede mor mindedes: »Jeg havde i lang tid forstærket hver en nerve, opildnet hele min sjæls kraft og anråbt Gud om at styrke mig, men da jeg kom ind i værelset og så mine myrdede sønner, der begge lå udstrakt foran mig, og hørte min families hulken og jamren og gråd på læberne af deres hustruer, børn, brødre og søstre, blev det for meget. Jeg faldt bagover og råbte til Herren i min sjæls pine: »Min Gud! Min Gud! Hvorfor har du forladt denne familie?«²⁰

I dette øjeblik fyldt med sorg og lidelse huskede hun dem sige: »Moder, græd ikke over os, vi har overvundet verden ved kærlighed.«²¹

De havde i sandhed overvundet verden. Joseph og Hyrum Smith var, ligesom de trofaste hellige der er beskrevet i Johannes' Åbenbaring, »[kommet] fra den store trængsel, og ... har vasket deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod ... [og] står ... for Guds trone og tjener ham dag og nat i hans tempel, og han,

som sidder på tronen, skal rejse sit telt over dem.

De skal ikke sulte længere og ikke tørste længere, hverken solen eller nogen anden hede skal plage dem,

for Lammet midt for tronen [skal give dem mad, og] skal vogte dem og lede dem til livets kildevæld, og Gud vil tørre hver tåre af deres øjne.²²

Idet vi fejrer denne glædelige begivenhed, 200-året for det første syn, bør vi altid huske den pris, Joseph og Hyrum Smith tillige med mange andre trofaste mænd, kvinder og børn betalte for at etablere Kirken, så du og jeg kan nyde godt af de mange velsignelser og alle disse åbenbarede sandheder, vi har i dag. Deres trofasthed bør aldrig glemmes!

Jeg har ofte tænkt over, hvorfor Joseph og Hyrum og deres familie skulle lide så meget. Det kan være, at de lærte Gud at kende gennem deres lidelser, på måder, som de ikke kunne have gjort ellers. Gennem det har de reflekteret over Getsemane og over Frelseren på korset. Som Paulus sagde: »For I har for Kristi skyld fået skænket den nåde ikke blot at tro på ham, men også at lide for hans skyld.«²³

Før sin død i 1844 skrev Joseph et opløftende brev til de hellige. Det var et opråb til at handle, som også gælder i Kirken i dag:

»Brødre [og søstre], skal vi ikke gå videre, hvad angår så stor en sag? Gå fremad og ikke tilbage. Fat mod, brødre [og søstre], og videre, videre frem til sejr! ...

Lad os derfor som kirke og som folk og som sidste dages hellige bringe Herren et offer i retfærdighed.²⁴

Idet vi lytter til Ånden under denne fejring af dette tohundredeårs-jubilæum denne weekend, så overvej,

hvilket offer I vil forelægge Herren i retfærdighed i de kommende dage. Vær modige – del det med nogen, I kender, og vigtigst af alt, tag jer tid til at gøre det!

Jeg ved at Frelseren har behag i, at vi forelægger ham et offer fra vores hjerte i retfærdighed, ligesom han har behag i de trofaste ofre, som de bemærkelsesværdige brødre, Joseph og Hyrum Smith, og alle andre trofaste hellige, har ydet. Om dette vidner jeg i vor Herre Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Brigham Young, i *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 539; se også Brigham Young, »Remarks«, *Deseret News*, 26. okt. 1859, s. 266.
2. Der er fire primære beretninger om det første syn, som jeg citerer fra; se »Joseph Smith's Accounts of the First Vision«, josephsmithpapers.org.
3. JS-H 1:8.
4. Se JS-H 1:11.
5. JS-H 1:12.
6. JS-H 1:14.
7. JS-H 1:17.
8. I Joseph Smith, »History, circa Summer 1832«, s. 3, josephsmithpapers.org
9. JS-H 1:18.
10. Joseph Smith, »Church History«, *Times and Seasons*, 1. mar. 1842, 707; se også josephsmithpapers.org.
11. Joseph Smith, »Journal, 1835-1836«, s. 24, josephsmithpapers.org.
12. Joseph Smith, »History, circa Summer 1832«, s. 3, josephsmithpapers.org.
13. JS-H 1:21-22.
14. JS-H 1:33-34.
15. Joseph Smith, »Letter to Emma Smith, 4 April 1839«, s. 1-2, josephsmithpapers.org.
16. Joseph Smith, i »Minute Book 1«, s. 186, josephsmithpapers.org; fremhævelse tilføjet.
17. Se L&P 136:39.
18. Joseph Smith, »History of Joseph Smith«, *The Latter-day Saints' Millennial Star*, 19. apr. 1862, s. 248; fremhævelse tilføjet.
19. L&P 135:3; fremhævelse tilføjet.
20. »Lucy Mack Smith, History, 1845«, s. 312-313, josephsmithpapers.org.
21. »Lucy Mack Smith, History, 1845«, s. 313, josephsmithpapers.org.
22. Åb 7:14-17.
23. Fil 1:29.
24. L&P 128:22, 24; fremhævelse tilføjet.

JOSEPH OG HYRUM SMITH STÅR VED FLODEN, AF THEODORE S. GORICA

Ældste James R. Rasband
De Halvfjerds

At sikre sig en retfærdig dom

For at sikre sig en retfærdig dom vil Frelseren ved sin forsoning fjerne uvidenhedens krat og de smertefulde torne, andre har forårsaget.

Mormons Bog underviser i Kristi lære

I oktober sidste år udfordrede præsident Russell M. Nelson os til at overveje, hvordan vores liv ville være anderledes, hvis vores »viden opnået fra Mormons Bog pludselig blev fjernet.«¹ Jeg har grundet over dette spørgsmål, ligesom mange af jer sikkert har. En tanke kom til mig igen og igen – uden Mormons Bog og dens klarhed omkring Kristi lære og hans sønoffer, hvor ville jeg så finde fred?

Kristi lære – som består af de frelsende principper og ordinancer med tro på Kristus, omvendelse, dåb, Helligåndsgaven og at holde ud til enden – er der undervist mange gange om i alle genoprettelsens hellige skrifter, men med særlig kraft i Mormons Bog.² Læren begynder med tro på Kristus, og alle de andre af dets elementer afhænger af tillid til hans sønoffer.

Præsident Nelson har sagt: »Mormons Bog giver den fyldigste og mest myndige forståelse af Jesu Kristi forsoning, man kan finde noget sted.«³ Jo mere vi forstår om Frelserens himmelske gave, desto

mere vil vi, i vores sind og vores hjerte,⁴ erfare virkeligheden bag præsident Nelsons forsikring om, at »sandhederne i Mormons Bog har *kraft* til at hele, opmuntre, genopbygge, hjælpe, styrke, trøste og glæde vores sjæl.«⁵

Frelserens forsoning tilfredsstillere alle retfærdighedens krav

Mormons Bogs vigtige og fredsgivende bidrag til vores forståelse af Frelserens forsoning er dens undervisning om, at Kristi nådefulde offer indfrier alle retfærdighedens

krav. Som Alma forklarede: »Derfor soner Gud selv for verdens synder for at bringe barmhjertighedens plan til at virke og tilfredsstillere retfærdighedens krav, så Gud kan være en fuldkommen og retfærdig Gud og også en barmhjertig Gud.«⁶ Faderens barmhjertighedsplan⁷ – hvilken skriften også kalder den store plan for lykke⁸ eller frelsesplanen⁹ – kunne ikke blive fuldført uden at tilfredsstillere alle retfærdighedens krav.

Men hvad er »retfærdighedens krav« helt præcist? Overvej Almas egen oplevelse. Husk på, at som ung mand gik Alma rundt og forsøgte »at tilintetgøre kirken.«¹⁰ Faktisk fortalte Alma sin søn Helaman, at han blev »pint med helvedes smerter«, fordi han reelt set havde »myrdet mange af [Guds] børn« ved at lede »dem i fordærv.«¹¹

Alma forklarede Helaman, at han endelig fik fred, da hans »sind greb fat om« sin fars belæringer »angående ... Jesus Kristus ... som skulle komme for at sone for verdens synder.«¹² En angrende Alma tryglede om Kristi barmhjertighed¹³ og følte så glæde og en lettelse, da han indså, at Kristus havde sonet for hans synder og betalt alt det, retfærdigheden krævede. Igen, hvad ville retfærdigheden have krævet af Alma? Som Alma senere underviste: »Intet urent kan arve Guds rige.«¹⁴ Derfor må en del af Almas lettelse have været, at retfærdighed ville have forhindret ham i at vende tilbage og leve med vor himmelske Fader, hvis ikke nåden havde grebet ind.¹⁵

Frelseren heler de sår, vi ikke kan helbrede

Men var Almas glæde kun rettet mod sig selv – mod at *han* undgik straf, og at *han* var i stand til at vende

tilbage til Faderen? Vi ved, at Alma også led på grund af dem, som han havde ledt væk fra sandheden.¹⁶ Men Alma kunne ikke selv helbrede og få alle dem tilbage, som han havde ledt væk. Han kunne ikke selv sikre, at de ville få en retfærdig mulighed for at kende Kristi lære og blive velsignet ved at efterleve dens glædelige principper. Han kunne ikke oprejse dem, som muligvis var døde blændet af hans falske lære.

Som præsident Boyd K. Packer engang sagde: »Den tanke, som reddede Alma ... var denne: Selve formålet med Kristi forsoning er at genoprette det, som du ikke kan genoprette, hele det sår, som du ikke kan hele, og ordne det, som du har knust og ikke kan bringe i orden.«¹⁷ Den glædelige sandhed, som »greb fat« om Almas sind, var ikke bare, at han selv kunne blive ren, men også at de, som han havde skadet, kunne blive helbredt.

Frelserens offer sikrer en retfærdig dom

Mange år før Alma blev reddet af denne trøstende lære, havde kong Benjamin undervist om rækkevidden af den helbredelse, som Kristi sonoffer tilbyder. Kong Benjamin erklærede, at han fik »glædelige tidender om stor glæde« af en engel fra Gud.¹⁸ Blandt disse glædelige tidender var sandheden om, at Kristus ville lide og dø for vores synder og fejltrin for at sikre sig »en retfærdig dom over menneskenes børn.«¹⁹

Hvad kræver en »retfærdig dom« helt præcist? I det næste vers forklarer kong Benjamin, at for at sikre en retfærdig dom sonede Kristi blod »for de synder, der er begået af dem, der er faldet ved Adams overtrædelse« og for dem, »som døde uden at kende til Guds vilje angående sig, eller som har syndet i uvidenhed.«²⁰ Han underviste

KRISTUS BEDER I GETSEMANE HAVN, AF HERMANN CLEMENTZ

om, at en retfærdig dom også krævede, at »Kristi blod [sonede] for« små børns synder.²¹

Disse skriftsteder rummer en herlig lære: Frelserens sonoffer helbreder som en gratis gave dem, som har syndet i uvidenhed – dem, som Jakob sagde, der »ingen lov er givet.«²² Ansvarlighed for synder afhænger af det lys, vi er blevet givet, og af vores evne til at udøve vores handlefrihed.²³ Vi kender kun til denne helbredende og trøstende sandhed på grund af Mormons Bog og andre af genoprettelsens skrifter.²⁴

Selvfølgelig er det sådan, at hvor der er en lov givet, hvor vi ikke er uvidende over for Guds vilje, der er vi ansvarlige. Som kong Benjamin fremhævede: »Ve den, der ved, at han sætter sig op imod Gud! For frelse bliver ikke sådanne til del, undtagen ved omvendelse og tro på den Herre Jesus Kristus.«²⁵

Dette er også Kristi læres glædelige tidender. Ikke nok med at Frelseren helbreder og oprejser dem, som synder i uvidenhed, men Frelseren tilbyder også helbredelse til dem, som synder mod lyset, på betingelse af omvendelse og tro på ham.²⁶

Alma må have »grebet fast« om begge disse sandheder. Ville Alma virkelig have følt, hvad han beskriver som »intens ... glæde«,²⁷ hvis han troede, at Kristus frelste ham, men lod alle dem, han havde ledt væk fra sandheden, forblive skadet for evigt? Helt sikkert ikke. For at Alma kunne føle fuldstændig fred, måtte dem, han havde skadet, også have mulighed for at blive helbredt.

Men hvordan kunne de – eller dem, vi måtte skade – blive helbredt? Selvom vi ikke helt kender den hellige teknik, der gør, at Frelserens sonoffer kan helbrede og genoprette, så ved vi, at Frelseren, for at sikre sig en retfærdig dom, vil fjerne uvidenhedens krat og de smertefulde torne, andre har forårsaget.²⁸ Ved dette sikrer han, at alle Guds børn får muligheden for, med utilsløret syn, at vælge at følge ham og modtage hans store plan for lykke.²⁹

Frelseren vil reparere alt det, som vi har knust

Det er disse sandheder, der gav Alma fred. Og det er disse sandheder, der også vil give os stor fred. Som naturlige mænd og kvinder støder

vi alle, eller styrter nogle gange, ind i hinanden og forårsager skade. Som enhver forælder kan bevidne, så er smerten forbundet med vores fejl ikke bare frygt for vores egen straf, men frygt for, at vi måske har begrænset vores børns glæde, eller på en eller anden måde har forhindret dem i at se eller forstå sandheden. Frelserens sonoffers herlige løfte er, at han bevarer vores børn skyldfri og lover dem helbredelse, hvad vores fejl som forældre angår.³⁰ Og selv når de synder mod lyset – som vi alle gør – er hans arm udstrakt,³¹ og han vil forløse dem, hvis de bare vil se hen til ham og leve.³²

Selvom Frelseren har magt til at reparere det, som vi ikke kan reparere, befaler han os, at vi som en del af vores omvendelse gør alt, hvad vi kan for at genoprette.³³ Vores synder og fejl bortjager ikke bare vores forhold til Gud, men også vores forhold til andre. Nogle gange kan vores anstrengelser for at helbrede og genoprette være så enkle som en undskyldning, men andre gange kan det tage årevis med ydmyg indsats at genoprette.³⁴ Alligevel er der mange af vores synder og fejl, der har såret personer, som vi ikke er i stand til fuldstændigt at helbrede. Det gengivne evangeliums og Mormons Bogs storslåede løfte om fred er, at Frelserens vil reparere alt det, som vi har knust.³⁵ Og han vil også helbrede os, hvis vi vender os til ham i tro og omvender os fra den skade, vi har forårsaget.³⁶ Han tilbyder begge disse gaver, fordi hans elsker os alle med fuldkommen kærlighed,³⁷ og fordi han er fast besluttet på at sikre en retfærdig dom, der ærer både retfærdighed og nåde. Jeg vidner om, at dette er sandt, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Russell M. Nelson, »Afsluttende bemærkninger«, *Liahona*, nov. 2019, s. 122.
2. Se 2 Ne 31; 3 Ne 11:28, 32, 35, 39-40; L&P 10:62-63, 67-70; 68:25; Moses 6:52-54; 8:24; TA 1:4.
3. Russell M. Nelson, »Mormons Bog: Hvad ville jeres liv være uden?«, *Liahona*, nov. 2017, s. 62.
4. Se L&P 8:2-3.
5. Russell M. Nelson, »Mormons Bog: Hvad ville jeres liv være uden?«, s. 62.
6. Alma 42:15.
7. Se Alma 42:15.
8. Se Alma 42:8.
9. Se Alma 24:14; Moses 6:62.
10. Se Mosi 27:8-10.
11. Alma 36:13, 14.
12. Alma 36:17, 18.
13. Se Alma 36:18.
14. Alma 40:26; se også 1 Ne 15:34; Alma 7:21; 11:37; Hel 8:25.
15. Se 3 Ne 27:19; se også Alma 6:57.
16. Se Alma 36:14-17.
17. Boyd K. Packer, »Tilgivelsens herlige morgens«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 19-20.
18. Mosi 3:2, 3.
19. Mosi 3:10; fremhævelse tilføjet.
20. Mosi 3:11; se også 2 Ne 9:26.
21. Mosi 3:16; se også Mosi 15:25; Moro 8:11-12, 22.
22. 2 Ne 9:25.
23. Se 2 Ne 2:26-27; Hel 14:29-30.
24. Se TA 1:2; se også L&P 45:54. Joseph uddybede læren om dåb for de døde og sagde en gang: »Mens den ene del af menneskeheden dømmes og fordømmer den anden uden nåde, så ser universets store Alfader på hele den menneskelige familie med faderlig omsorg og opmærksomhed. Han betragter dem som sine børn ... Han er en klog lovgiver, og han dømmes alle mennesker, ikke efter menneskenes trange og snæversynede meninger ... Han vil dømme dem, ikke ifølge det, de ikke har, men ifølge det, de har. De, der har levet uden loven, vil blive dømt uden loven, og de, der har en lov, vil blive dømt ved den lov. Vi behøver ikke at betvivle den store Jahves visdom og intelligens. Han vil dømme eller vise barmhjertighed mod alle nationer ifølge deres mange fortjenester, deres

muligheder for at opnå intelligens, lovene, hvorved de styres, hjælpemidlerne, der er givet til at få korrekte oplysninger, og ... vi [må] alle i sidste instans indrømme, at hele jordens Dommer har øvet ret« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 400).

25. Mosi 3:12; se også 2 Ne 9:27.
26. Se Mosi 3:12; Hel 14:30; Moro 8:10; L&P 101:78. Enkeltpersoner kan være uvidende om visse befalinger og pagter eller ikke være i stand til at udøve deres handlefrihed i visse sammenhænge, men stadig være ansvarlige under andre omstændigheder, fordi de har Kristi lys (se 2 Ne 9:25; Moro 7:16-19). Frelseren, som er vores dommer og den, som har sikret en retfærdig dom, vil skelne mellem disse omstændigheder (se Morm 3:20; Moses 6:53-57). Og han har betalt prisen for begge – den første betingelsesløst og den anden på betingelse af omvendelse.
27. Alma 36:21.
28. Se Mosi 3:11; se også D. Todd Christofferson, »Forløsning«, *Liahona*, maj 2013, s. 110; Alma 7:11-12 (»Han vil påtage sig sit folks smerter og sygdomme ... og han vil påtage sig deres skrøbeligheder«); Es 53:3-5 (»Men det var vore sygdomme, han tog, det var vore lidelser, han bar«); 61:1-3 (Herren har salvet mig ... [til at bringe] lægedom til dem, hvis hjerte er knust ... for at give Zions sørgende hovedpynt i stedet for aske, glædens olie i stedet for [sorg]). Det er meget lærerigt, at Frelseren citerede disse vers fra Esajas, da han erklærede, at han var Messias: »I dag er det skriftord, som lød i jeres ører, gået i opfyldelse« (se Luk 4:16-21).
29. I ånderverdenen bliver evangeliet »forkyndt for den uvidende, den, der ikke omvendte sig, og de oprørske, så de kan blive udfriet af deres trældom og gå fremad mod de velsignelser en kærlig himmelske Fader

Provo i Utah i USA

Joy D. Jones
Primarys hovedpræsident

En særligt ærefuld kaldelse

Som troende kvinder kan vi trække på sande principper fra profeten Joseph Smiths erfaringer, der giver indsigt i at modtage vores egen åbenbaring.

- har i vente til dem« (Dallin H. Oaks, »Stol på Herren«, *Liahona*, nov. 2019, s. 27). Se 1 Pet 4:6; 2 Ne 2:11-16; L&P 128:19; 137:7-9; 138:31-35.
30. Se Moses 6:54. Præsident M. Russell Ballard underviste om denne lære i forhold til selvmord: »Kun Herren kender alle detaljerne, og det er ham, der skal dømme vores gerninger her på jorden. Når han dømmer os, så tror jeg, at han vil tage alt i betragtning: Vores genetiske og kemiske sammensætning, vores mentale tilstand, vores intellektuelle evner, den undervisning som vi har modtaget, vores fædres traditioner, vores helbred osv. Fra skrifterne lærer vi, at Kristi blod soner for menneskes synder – som er døde uden at kende til Guds vilje angående sig, eller som har syndet i uvidenhed« (Mosi 3:11)« (»Selvmord – noget vi ved, og noget vi ikke ved«, *Stjernen*, mar. 1988, s. 18).
31. Se Jakob 6:5; Mosi 29:20; 3 Ne 9:14; L&P 29:1.
32. Se Hel 8:15.
33. Se 3 Mos 5:23-24; Ez 33:15-16; Hel 5:17; L&P 58:42-43.
34. Det var lige præcis en sådan indsats, Alma selv ydede (se Alma 36:24).
35. Præsident Boyd K. Packer har med kraft undervist i denne forskrift:
»Til tider kan man ikke reparere det, man har ødelagt. Måske fandt krænkelserne sted for længe siden, eller måske vil den krænkede ikke tage imod ens bodsyndelser. Måske har skaden været så stor, at man ikke kan rette op på den, uanset hvor gerne man end vil. Ens omvendelse er ikke fuldstændig, medmindre man gør fejlen god igen. Og hvis man ikke kan gøre noget ved det, man har gjort, så sidder man i saksen. Det er let at forstå, hvor magtesløs og håbløs man kan føle sig, og hvorfor man har lyst til at give op, ligesom Alma ...
Hvordan alt kan blive gjort godt igen, ved vi ikke. Det sker måske slet ikke i dette liv. Vi ved fra åbenbaringer og englebesøg, at Herrens tjenere fortsætter det forløsende arbejde bag sløret.
Den viden bør være en lige så stor trøst for den uskyldige, som for den skyldige. Jeg tænker her på forældre, der lider uudholdeligt på grund af deres vildfarne børns fejltrin og er ved at opgive håbet« (»Tilgivelsens herlige morgen«, s. 20).
36. Se 3 Ne 12:19; se også Matt 6:12; 3 Ne 13:11.
37. Se Joh 15:12-13; 1 Joh 4:18; Dieter F. Uchtdorf, »Den fuldendte kærlighed fordriver frygten«, *Liahona*, maj 2017, 104-107.

Jeg er taknemmelig for i dag at kunne sætte fokus på kvinders vedvarende rolle i genoprettelsen. Det står klart, at kvinder igennem historien har udfyldt en særlig plads i vor himmelske Faders plan. Præsident Russell M. Nelson har sagt: »Det er umuligt at måle den indflydelse, som ... kvinder har, ikke kun på familier, men også på Herrens kirke, i deres egenskab af hustru, mor og bestemor, søster, tante, lærer, leder; og især som eksempler og som ivrige forsvarere af troen.«¹

I den første Hjælpeforening i Nauvoo for 178 år siden rådede profeten

Joseph Smith søstrene til at »leve op til [deres] privilegium.«² Deres eksempel lærer vi af i dag. De var fælles om at følge en profets røst og levede med urokkelig tro på Jesus Kristus, mens de var med til at lægge det fundament, vi nu står på. Søstre, nu er det vores tur. Vi har et guddommeligt ærinde fra Herren, og vores trofaste, særlige bidrag er afgørende.

Præsident Spencer W. Kimball forklarede: »At være en retskaffen kvinde under denne afsluttende fase på jorden før Frelserens andet komme er en særligt ærefuld kaldelse. Den retskafne kvindes styrke

og indflydelse i vore dage kan være ti gange så stærk som i mere fredelige tider.³

Præsident Nelson har ligeledes tryglet: »Jeg [beder] indtrængende mine søstre i [Kirken] om at træde frem! Indtag jeres retmæssige og nødvendige plads i jeres hjem, jeres lokalsamfund og i Guds rige – i højere grad end I har gjort tidligere.«⁴

For nylig havde jeg det privilegium at mødes med præsident Russell M. Nelson i familien Smiths genopførte hjem i Palmyra i New York sammen med en gruppe primarybørn. Lyt, når vores elskede profet lærer børnene, hvad *de* kan gøre for at træde frem.

Søster Jones: »Jeg er nysgerrig efter at vide, om I har et spørgsmål, I gerne vil stille præsident Nelson. I sidder her sammen med profeten. Er der noget, I altid gerne har villet spørge profeten om? Ja, Pearl.«

Pearl: »Er det svært at være profet? Har du sådan rigtig travlt?«

Præsident Nelson: »Selvfølgelig er det svært. Alt, der har at gøre med at blive mere som Frelseren, er vanskeligt. Da Gud fx ønskede at give Moses de ti bud, hvor bad han så Moses om at tage hen? Op på toppen af et bjerg, på toppen af Sinajbjerget. Så Moses måtte gå hele vejen op på toppen af det bjerg for at få de ti bud. Vor himmelske Fader kunne jo have sagt: »Moses, du begynder der, og jeg begynder her, så møder jeg dig på halvvejen.« Nej, Herren elsker en indsats, for en indsats medfører belønning, som ikke kan komme uden den. Har I fx nogensinde gået til klaver?«

Børnene: »Ja.«

Pearl: »Jeg går til violin.«

Præsident Nelson: »Og øver I jer?«

Børnene: »Ja.«

Præsident Nelson: »Hvad sker der, hvis I ikke øver jer?«

Pearl: »Man glemmer det.«

Præsident Nelson: »Ja, og man bliver ikke bedre, vel? Så svaret er ja, Pearl. Det kræver en indsats, en masse hårdt arbejde, en masse studium, og det får aldrig en ende. Det er godt! Det er godt, fordi vi altid udvikler os. Selv i det næste liv udvikler vi os.«

Præsident Nelsons reaktion over for disse dyrebare børn gælder os alle. Herren elsker en indsats, og en indsats medfører belønninger. Vi bliver med at øve os. Vi er altid på vej fremad, så længe vi stræber efter at følge Herren.⁵ Han forventer ikke fuldkommenhed i dag. Vi bliver ved med at klatre op ad vores personlige Sinajbjerg. Som i forgangne tider kræver vores rejse i den grad en indsats, hårdt arbejde og studium, men vores forpligtelse til at udvikle os medfører evige belønninger.⁶

Hvad ellers lærer vi af profeten Joseph Smith og det første syn om indsats, hårdt arbejde og studium? Det første syn vejleder os i *vores* særlige, vedvarende rolle. Som troende kvinder kan vi trække på sande principper fra profeten Joseph Smiths erfaringer, der giver indsigt i at modtage vores egen åbenbaring. For eksempel -

- arbejder vi under vanskeligheder.
- vender vi os til skrifterne for at få visdom til at handle.
- udviser vi vores tro på og tillid til Gud.
- udøver vi vores kraft til at bønfalde Gud om at hjælpe os med at forpurre modstanderens indflydelse.
- ytrer vi vores hjertes ønsker til Gud.
- fokuserer vi på hans lys til at vejlede os i vores valg i livet og til at hvile over os, når vi vender os til ham.

- indser vi, at han kender os hver især ved navn, og vi har en personlig rolle, vi skal udfylde.⁷

Desuden gengav Joseph Smith viden om, at vi har guddommeligt potentiale og evig værdi. På grund af det forhold til vor himmelske Fader tror jeg, han *forventer*, at vi modtager åbenbaring fra ham.

Herren underviste Emma Smith i at »modtage Helligånden«, lære meget, »lægge denne verdens ting til side ... søge dem, der hører en bedre til« og »hold[le] fast ved [sine] pagter« med Gud.⁸ At lære er en uundværlig del af udvikling, især når Helligåndens stadige ledsagelse lærer os, hvad der er nødvendigt for os at lægge til side, hvilket vil sige det, der kunne *aflede* os fra eller *udsætte* vores udvikling.

Præsident Nelson har sagt: »Jeg beder jer om at øge jeres åndelige evne til at modtage åbenbaring.«⁹ Vores profets ord følger mig konstant, når jeg betragter kvinders evne til at træde frem. Han beder os, hvilket angiver prioritering. Han lærer os, hvordan vi overlever åndeligt i en syndefuld verden ved at modtage og handle i overensstemmelse med åbenbaring.¹⁰ Når vi gør det og ærer og efterlever Herrens befalinger, bliver vi ligesom Emma Smith lovet en »krone af retfærdighed.«¹¹ Profeten Joseph Smith har lært os, hvor vigtigt det er at *vide*, at den vej, vi følger i dette liv, er godkendt af Gud. Uden den kundskab vil vi »blive trætte i [vores] sind og segne«. ¹²

Ved denne konference vil vi høre sandheder, der inspirerer os til at ændre, forbedre og rense vores liv. Gennem personlig åbenbaring kan vi forebygge det, nogle kalder

»overvældelse af generalkonference«, hvor vi tager af sted meget besluttede på at gøre det *hele* nu. Kvinder har mange kasketter, men det er umuligt og unødvendigt at bære dem alle på en gang. Ånden hjælper os til at afgøre, hvilket arbejde vi skal koncentrere os om i dag.¹³

Herrens kærlige indflydelse gennem Helligånden hjælper os til at kende *hans* prioritet for vores udvikling. Når vi giver agt på personlig åbenbaring, fører det til *personlig* udvikling.¹⁴ Vi lytter og handler.¹⁵ Herren sagde: »Bed Faderen i mit navn i tro, overbevist om at I skal modtage, så skal I få Helligånden, der tilkendegiver alt det, som er nødvendigt.«¹⁶ Vores vedvarende rolle er at få vedvarende åbenbaring.

Når vi bliver bedre til at gøre det, kan vi få mere kraft i vores individuelle rolle til at tjene og udføre arbejdet med frelse og ophøjelse, til vitterligt at »lægge denne verdens ting til side og søge dem, der hører en bedre til.«¹⁷

Derved kan vi meget bedre inspirere vores opvoksede generation til at gøre det samme.

Søskende, vi stræber alle efter Guds kraft i vores liv.¹⁸ Der er en smuk harmoni mellem kvinder og mænd i udførelsen af Guds værk i dag. Vi får adgang til præstedømmets kraft gennem pagter, først dem i dåbens vande og sidenhen dem inden for hellige templers mure.¹⁹ Præsident Nelson har lært os: »Alle kvinder og alle mænd, der indgår pagter med Gud og holder de pagter, og som værdigt deltager i præstedømmeordinancer, har direkte adgang til Guds kraft.«²⁰

Min personlige indrømmelse i dag er, at jeg som kvinde tidligere i mit liv ikke har indset, at *jeg* gennem mine pagter havde adgang til præstedømmets kraft.²¹ Søstre, jeg beder til, at vi må forstå og påskønne præstedømmets kraft, mens vi »hold[er] fast ved [vore] pagter,«²² favner sandhederne i skrifterne og giver agt på vores levende profeters ord.

Lad os frimodigt erklære vores hengivenhed over for vor himmelske Fader og vor Frelser »med urokkelig tro på ham, idet [vi] helt forlader [os] på hans fortjenester, han der er mægtig til at frelse.«²³ Lad os med glæde fortsætte denne rejse mod vores største åndelige potentiale og hjælpe dem omkring os til at gøre det samme ved at elske, tjene, lede og vise medfølelse.

Ældste James E. Talmage påmindes os ømt: »Verdens mest fremragende ridder og forsvarer for kvinden og kvindeligheden er Jesus Kristus.«²⁴ Når man ser på den afsluttende analyse af kvinders vedvarende roller i genoprettelsen, og for os alle, hvilken rolle er da den vigtigste? Jeg vidner om, at det er at *høre* ham,²⁵ at følge ham,²⁶ at stole på ham²⁷ og at blive en forlængelse af hans kærlighed.²⁸ Jeg ved, han lever.²⁹ I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Russell M. Nelson, »En inderlig bøn til mine søstre«, *Liahona*, nov. 2015, s. 96.
2. Joseph Smith, i »Nauvoo Relief Society Minute Book«, s. 38, josephsmithpapers.org.
3. *Kirkens præsidenters lærdomme: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 221.
4. Russell M. Nelson, »En inderlig bøn til mine søstre«, s. 97.
5. Se L&P 58:26-28.
6. Se L&P 6:33.
7. Se JS-H 1:11-17.
8. L&P 25:8, 10, 13.
9. Russell M. Nelson, »Åbenbaring for Kirken, åbenbaring for vores liv«, *Liahona*, maj 2018, s. 96.
10. Se 2 Ne 9:39.
11. L&P 25:15.
12. *Lectures on Faith*, 1985, s. 68.
13. Se L&P 42:61.
14. Præsident Henry B. Eyring har sagt: »Hvis jeg talte alene med jer hver især (og det ville jeg ønske, vi kunne), og I frit kunne spørge mig, om lige hvad I ville, så forestiller jeg mig, at I ville sige noget i denne retning: Åh bror Eyring, jeg har følt noget af det, som du har beskrevet. Helligånden har fra tid til anden rørt mit

San Bernardo i Santiago i Chile

Ældste Neil L. Andersen
De Tolv Apostles Kvorum

hjerter og mit sind. Men jeg har brug for den hele tiden, hvis jeg ikke skal besejres eller bedrages. Er det muligt? Er det muligt, og hvis det er, hvad kræves der så for at kunne modtage den velsignelse?

Ja, lad os begynde med første del af jeres spørgsmål. Ja, det er muligt. Når jeg har brug for den forsikring, og det har jeg også brug for fra tid til anden, så tænker jeg på to brødre. Nefi og Lehi og Herrens andre tjenere, som arbejdede med dem, stod overfor kraftig modstand. De tjente i en verden med mere og mere synd. De skulle håndtere voldsomt bedrag. Så ligesom jeg kan I hente mod fra ordene i dette ene vers i Helaman. Forsikringen er at finde i beretningen om alt det, der skete i løbet af et år -- nærmest som om det ikke var nogen overraskelse for forfatteren. Lyt:

«Og i det nioghalvfjerdsindstyvende år opstod der megen strid. Men det skete, at Nefi og Lehi og mange af deres brødre, som kendte til de sande lærepunkter, for de fik daglig mange åbenbaringer, de prædikede derfor for folket, således at de gjorde en ende på deres strid i det selv samme år.» (Hel 11:23).

De modtog «daglig mange åbenbaringer». Så for jer og for mig besvarer det jeres første spørgsmål. Ja, det er muligt at have Helligåndens følgeskab i så høj grad, at man kan modtage mange daglige åbenbaringer. Det vil ikke være let. Men det er muligt. Hvad der kræves, er forskelligt fra person til person, fordi vi begynder det sted, hvor vi befinder os ud fra vores særlige oplevelser i livet» («Gifts of the Spirit for Hard Times», foredrag på Brigham Young University, 10. sep. 2006, s. 3-4, speeches.byu.edu).

15. Se 2 Ne 2:16.

16. L&P 18:18.

17. L&P 25:10.

18. Se L&P 121:26, 33, 41, 45-46.

19. Se L&P 84:19-21.

20. Russell M. Nelson, »Åndelige skatte«, *Liahona*, nov. 2019, s. 77.

21. Se Russell M. Nelson, »Åndelige skatte«, s. 76-79; Dallin H. Oaks, »Præstedømmets nøgler og myndighed«, *Liahona*, maj 2014, s. 49-52; Henry B. Eyring, »Kvinder og evangelisk læring i hjemmet«, *Liahona*, nov. 2018, s. 58-60.

22. L&P 25:13.

23. 2 Ne 31:19.

24. James E. Talmage, *Jesus Kristus*, s. 497.

25. Se JS-H 1:17.

26. Se Matt 4:19-20.

27. Se Ordsp 3:5-6; L&P 11:12.

28. Se Joh 13:34; Moro 7:47.

29. Se 2 Ne 33:6; L&P 76:22.

Åndeligt definerende minder

Når personlige problemer eller verdslige tilstande uden for vores kontrol formørker vores sti, så er åndeligt definerende minder fra vores livets bog som selvlysende sten, der er med til at oplyse vejen forude.

Atten år efter det første syn skrev profeten Joseph Smith en længere beretning om sin oplevelse. Han havde mødt modgang, forfølgelse, chikane, trusler og brutale angreb.¹ Alligevel fortsatte han med frimodigt

at vidne om sit første syn: »Jeg havde virkelig set et lys, og midt i det lys så jeg to personer, og de talte virkelig til mig, og skønt jeg blev hadet og forfulgt, fordi jeg sagde, at jeg havde set et syn, så var det dog sandt ...

Salt Lake City i Utah i USA

Jeg vidste det, og jeg vidste, at Gud vidste det, og jeg kunne ikke fornægte det.«²

I Josephs vanskelige øjeblikke rakte hans hukommelse næsten to årtier tilbage til visheden om Guds kærlighed til sig og de begivenheder, der indledte den længe forudsagte genoprettelse. Joseph reflekterede over sin åndelige rejse og sagde: »Jeg kan ikke fortænke nogen i, at de ikke vil tro min historie. Dersom jeg ikke havde oplevet det, jeg har, ville jeg ikke selv have troet derpå.«³

Men oplevelserne var ægte, og han glemte eller fornægtede dem aldrig, men bekræftede stille sit vidnesbyrd, da han tog til Carthage. »Jeg går som et lam til slagting,« sagde han, »men jeg er rolig som en sommermorgen, min samvittighed er ren over for Gud og over for alle mennesker.«⁴

Jeres åndeligt definerende oplevelser

Der er noget at lære for os i profeten Josephs eksempel. Tillige med den fredfyldte vejledning, vi modtager fra Helligånden, forsikrer Gud os fra tid til anden stærkt og meget personligt om, at han kender os og elsker os, og at han velsigner os specifikt og åbenlyst. I vores svære stunder bringer Frelseren minder om disse oplevelser tilbage til vores sind.

Tænk på jeres eget liv. I årenes løb har jeg lyttet til tusinder af dybt åndelige oplevelser fra sidste dages hellige over hele verden, så det for mig er bekræftet og hævet over enhver tvivl, at Gud kender og elsker os hver især, og at han ivrigt ønsker at åbenbare sig for os. Disse oplevelser kan komme på afgørende tidspunkter i vores liv eller i noget, der umiddelbart virker som betydningsløse begivenheder, men de ledsages altid af en usædvanlig

stærk åndelig bekræftelse af Guds kærlighed.

Når vi husker disse åndeligt definerende oplevelser, får det os ned på knæ, hvor vi som profeten Joseph erklærer: »Det, jeg modtog, kom fra himlen. Jeg vidste det, og jeg vidste, at Gud vidste, at jeg vidste det.«⁵

Fire eksempler

Overvej jeres egne åndeligt definerende minder, mens jeg fortæller nogle få eksempler fra andre.

For mange år siden bønfuldt en ældre stavspatriark med to dårlige hjerteklapper den daværende dr. Russell M. Nelson om at gribe ind, selv om der på det tidspunkt ikke var nogen kirurgisk løsning for den beskadigede anden hjerteklap. Dr. Nelson gik til sidst med til at udføre operationen. Her er præsident Nelsons ord:

»Da vi havde fjernet hindringen i den første hjerteklap, åbnede vi for den anden klap. Vi fandt den intakt, men så slemt udvidet, at den ikke længere kunne fungere efter hensigten. Mens vi undersøgte denne hjerteklap, kom der en tydelig besked i mit sind: *Begræns omkredsen af ringen*. Jeg gav beskeden til min

assistent. »Klappens væv vil være tilstrækkelig, hvis vi effektivt kan begrænse ringen til dens normale størrelse.«

Men hvordan? ... Et billede dukkede meget livagtigt op i mit sind, som viste, hvor stingene skulle placeres – en fold her og et læg her ... Jeg husker stadig det mentale billede – komplet med prikkede linjer, hvor syningen skulle placeres. Udbedringen blev udført, som det var kortlagt i mit sind. Vi afprøvede klappen og erfarede, at lækken var begrænset bemærkelsesværdigt. Min assistent sagde: »Det er et mirakel.«⁶ Patriarken levede i mange år.

Dr. Nelson havde fået vejledning. Og han vidste, at Gud vidste, at han vidste, at han var blevet vejledt.

Kathy og jeg mødte Beatrice Magré for første gang i Frankrig for 30 år siden. Beatrice fortalte mig for nylig om en oplevelse, der påvirkede hendes åndelige liv, kort tid efter hun blev døbt som teenager. Dette er hendes ord:

»De unge i vores gren besøgte med deres ledere stranden ved Lacanau, halvanden time fra Bordeaux.

Før vi tog hjem, besluttede en af lederne at tage en sidste svømmetur

Dr. Russell M. Nelson

Beatrice Magré

og dykkede ned i bølgerne med briller på. Da han kom op igen, var hans briller blevet væk ... De var forsvundet i havet.

De manglende briller ville forhindre ham i at køre sin bil. Vi var strandet langt hjemmefra.

En søster med tro foreslog, at vi bad.

Jeg mumlede, at bønner ikke ville gavne os, og jeg deltog noget usikkert i gruppen, som bad offentligt, mens vi stod i det grumsede vand til livet.

Da bønnen var forbi, strakte jeg mine hænder ud for at plaske på alle. Da mine hænder gled hen over havets overflade, lå hans briller i min hånd. En kraftig følelse ramte min sjæl. Gud hører faktisk og besvarer vores bønner.⁷

45 år senere huskede hun det, som var det sket i går. Beatrice var blevet velsignet, og hun vidste, at Gud vidste, at hun vidste, at hun var blevet velsignet.

Præsident Nelsons og søster Magrés oplevelser var meget forskellige, men blev for dem begge et uforglemmeligt definerende minde om Guds kærlighed forankret i deres hjerte.

Sådan definerende hændelser kommer ofte i forbindelse med at lære om det gengivne evangelium eller ved at fortælle andre om evangeliet.

Søster Floripes Luzia Damasio og ældste Andersen.

Dette billede blev taget i São Paulo i Brasilien i 2004. Floripes Luzia Damasio fra Ipatinga Stav i Brasilien var 114 år gammel. Søster Damasio talte om sin omvendelse og fortalte mig, at missionærerne i hendes landsby havde givet et meget sygt spædbarn en præstedømmevelsignelse, og barnet kom sig mirakuløst. Hun ville gerne vide mere. Da hun bad om deres budskab, bekræftede et ubestrideligt vidnesbyrd fra Ånden for hende, at Joseph Smith var Guds profet. Som 103-årig blev hun døbt, og som 104-årig fik hun sin begavelse. Hvert år derefter tog hun den 14-timer lange bustur for at tilbringe en uge i templet. Søster Damasio havde modtaget en himmelsk bekræftelse, og hun vidste, at Gud vidste, at hun vidste, at vidnesbyrdet var sandt.

Her er et åndeligt minde fra min første mission i Frankrig for 48 år siden.

Da vi bankede på døren, efterlod min kammerat og jeg en Mormons Bog hos en ældre kvinde. Da vi vendte tilbage til kvindens lejlighed en uges tid efter, åbnede hun døren. Før der blev mælet et ord, mærkede jeg en håndgribelig, åndelig kraft. De intense følelser vedblev, da madame

Ældste Andersen døber Alice Audubert.

Alice Audubert inviterede os ind og fortalte os, at hun havde læst Mormons Bog og vidste, at den var sand. Da vi forlod hendes lejlighed den dag, bad jeg: »Himmelske Fader, hjælp mig til aldrig at glemme det, jeg lige har følt.« Det har jeg aldrig.

I et tilsyneladende almindeligt øjeblik ved en dør som hundredvis af andre døre havde jeg følt himlens kraft. Og jeg vidste, at Gud vidste, at jeg vidste, at et af himlens vinduer var blevet åbnet.

Skræddersyet og ubestridelig

Disse åndeligt definerende øjeblikke kommer på forskellige tidspunkter og på forskellige måder, der er skræddersyet til hver enkelt af os.

Tænk på jeres yndlingseksempler i skrifterne. Da de lyttede til apostlen Peter, »stak det dem i hjertet«.⁸ Den lamanitiske kvinde Abish troede på »et bemærkelsesværdigt syn, som hendes far havde haft«.⁹ Og en røst lød i Enoshs sind.¹⁰

Min ven Clayton Christensen beskrev en oplevelse under en meget bønssom gennemlæsning af Mormons Bog således: »En skøn, varm og kærlig ånd omgav mig og gennemtrængte min sjæl, omfavnede mig med en følelse af kærlighed, som jeg ikke troede, at jeg kunne føle, [og disse følelser fortsatte aften efter aften].«¹¹

Der er tidspunkter, hvor åndelige følelser trænger ned i vores hjerte som en ild, der oplyser vores sjæl. Joseph Smith forklarede, at vi sommetider oplever et »pludseligt indfald af visse tanker« og nu og da, at »den rene intelligens tilflyde[r] dig«.¹²

Præsident Dallin H. Oaks svarede en oprigtig mand, som hævdede, at han aldrig havde haft en sådan oplevelse. Han rådede: »Måske er dine

bønner blevet besvaret igen og igen, men dine forventninger har været fikseret på et tegn så stort eller en røst så høj, at du tror, at du ikke har fået noget svar.«¹³ Frelseren selv talte om et folk med stor tro, som »blev [velsignet] med ild og med Helligånden, [men] de vidste det ikke.«¹⁴

Hvordan hører I ham?

Vi har for nyligt hørt præsident Russell M. Nelson sige: »Jeg opfordrer jer til at tænke dybt og ofte over dette centrale spørgsmål: Hvordan hører I ham? Jeg opfordrer også jer til at tage skridt til at høre ham bedre og mere ofte.«¹⁵ Han gentog den opfordring her til formiddag.

Vi hører ham i vores bønner, i vores hjem, i skrifterne, i vores salmer, mens vi værdigt modtager nadveren, mens vi erklærer vores tro, mens vi tjener andre, og mens vi besøger templet med vores søskende. Åndeligt definerende øjeblikke kommer, når vi bønsumt lytter til generalkonferencen, og når vi holder buddene bedre. Og børn, disse oplevelser gælder også jer. Husk, at Jesus »underviste og betjente børnene ... og [børnene] talte store og forunderlige ting.«¹⁶ Herren har sagt:

»[Denne kundskab] bliver givet ved min Ånd til jer ... og var det ikke ved min kraft, kunne I ikke få dem.

Derfor kan I vidne om, at I har hørt min røst og kender mine ord.«¹⁷

Vi kan »høre ham« på grund af velsignelsen ved Frelserens uforlignelige forsoning.

Selv om vi ikke kan vælge tidspunktet for at modtage disse definerende øjeblikke, har præsident Henry B. Eyring fremsat dette råd om vores forberedelse: »I aften og i morgen aften beder I måske om og overvejer disse spørgsmål: Sendte Gud et budskab, der var lige til mig? Så jeg hans hånd i mit eller i [min families] liv?«¹⁸ Tro, lydighed, ydmyghed og oprigtig hensigt åbner for himlens vinduer.¹⁹

En illustration

I tænker måske på jeres åndelige minder på den måde. I stadig bøn, med en beslutsomhed om at holde vores pagter og med Helligåndsgaven kan vi navigere gennem livet. Når

personlige problemer, tvivl eller modløshed formørker vores vej, eller når tilstande i verden er uden for vores kontrol og fører til, at vi spekulerer over fremtiden, er de åndeligt definerende minder fra vores livets bog som selvlysende sten, der er med til at oplyse vejen forude og forvisse os om, at Gud kender os, elsker os og har sendt sin Søn, Jesus Kristus, til at hjælpe os med at komme hjem. Og når nogle lægger sine definerende minder til side og er fortabt eller forvirret, vender vi dem mod Frelseren, når vi fortæller dem om vores tro og vores minder og hjælper dem til at genfinde disse dyrebare åndelige øjeblikke, som de engang værdsatte.

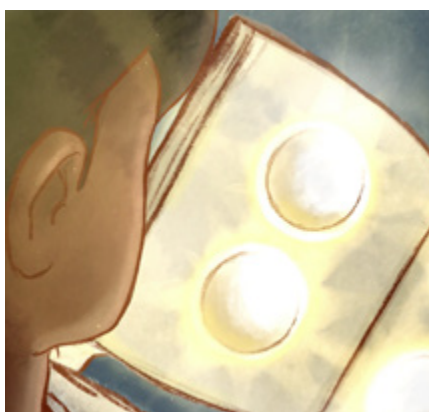
Nogle oplevelser er så hellige, at vi vogter dem i vores åndelige hukommelse og ikke fortæller andre om dem.²⁰

»Engle taler ved Helligåndens kraft; derfor taler de Kristi ord.«²¹

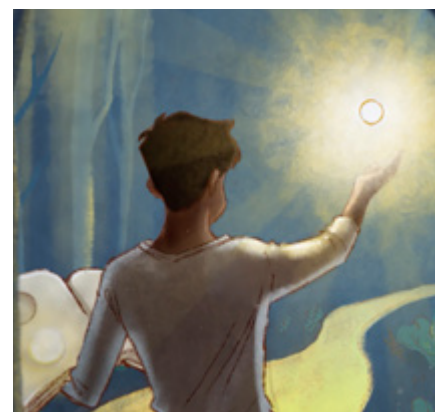
»Englene [er ikke] hørt op med at betjene menneskenes børn.

Bøn, overholdelse af pagter og Helligånden hjælper os til at navigere gennem livet.

Åndelige minder er som lysende sten, der oplyser vejen forude.

Vi fortæller om vores tro og minder for at vende de fortabte mod Frelseren.

For se, de er underkastet [Kristus] for at tjene på hans befalings ord og for at vise sig for dem, som har en stærk tro og et fast sind i enhver form for guds frygt.²²

Og »Talsmanden, Helligånden ... skal lære jer alt og minde jer om alt.«²³

Favn jeres hellige minder. Tro på dem. Skriv dem ned. Fortæl jeres familie om dem. Stol på, at de kommer til jer fra jeres himmelske Fader og hans elskede Søn.²⁴ Lad dem bringe tålmodighed til jeres tvivl og forståelse til jeres problemer.²⁵ Jeg lover jer, at når I villigt anerkender og omhyggeligt værdsætter de åndeligt definerende begivenheder i jeres liv, vil mere og mere komme til jer. Vor himmelske Fader kender jer og elsker jer!

Jesus er Kristus, hans evangelium er blevet gengivet, og når vi forbliver trofaste, vidner jeg om, at vi vil være hans for evigt. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se: *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, Vol. 1, *The Standard of Truth, 1815-1846*, 2018, s. 150-153; se også Joseph Smith, »History, 1838-1856, volume A-1 [23 December 1805-30 August 1834]«, s. 205-209, josephsmithpapers.org; *Saints*, 1:365-366.
2. JS-H 1:25.
3. *Kirkens prææsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 519.
4. L&P 135:4.
5. Jeg har altid været imponeret af ordene i Joseph Smith – Historie: »For jeg havde set et syn; jeg vidste det, og jeg vidste, at Gud vidste det« (JS-H 1:25). Han måtte stå foran Gud og anerkende, at disse hændelser i den hellige lund faktisk fandt sted i hans liv, og at hans liv på grund af det aldrig
- igen kunne blive, som det var. For omkring 25 år siden hørte jeg en variation af denne vending fra ældste Neal A. Maxwell. Han kom med dette eksempel: »For længe siden i maj 1945 var der et sådant øjeblik for mig på øen Okinawa som 18-årig. Der var bestemt ikke tale om heltedåd fra min side, men snarere en velsignelse for mig og andre, mens vores position blev beskudt af japansk artilleri. Efter flere skud, som gik forbi vores position, havde fjendens artilleri til sidst skudt sig ind. De burde derpå have skudt og ramt os, men der kom et guddommeligt svar på mindst en frygtssom og egoistisk bøn. Beskydningen holdt inde ... Jeg var blevet velsignet, og jeg vidste, at Gud vidste, at jeg vidste det« (»Becoming a Disciple«, *Ensign*, juni 1996, s. 19).
- Ældste Maxwell tilføjede, at ikke alene vidste han det, og ikke alene vidste Gud det, men Gud vidste, at han vidste, at han var blevet velsignet. Rent symbolsk løfter det for mig ansvarlighed et trin højere. Til tider ledsager vor himmelske Fader en velsignelse til os med en intens åndelig bekræftelse på, at himlen har grebet ind til vores fordel. Det kan ikke fornægtes. Følelsen bliver hos os, og hvis vi er ærlige og trofaste, vil det forme vores liv i de kommende år. »Jeg var blevet velsignet, og jeg vidste, at Gud vidste, at jeg vidste, at jeg var blevet velsignet.«
6. Se Russell M. Nelson, »Bønnens herlige kraft«, *Liahona*, maj 2003, s. 7.
7. Personlig historie fra Beatrice Magré, delt med ældste Andersen den 29. okt. 2019; opfølgende e-mail den 24. jan. 2020.
8. ApG 2:37.
9. Alma 19:16.
10. Se En 1:5.
11. Clayton M. Christensen, »The Most Useful Piece of Knowledge«, *New Era*, jan. 2009, s. 23.
12. Se *Lærdomme: Joseph Smith*, s. 131.
13. Dallin H. Oaks, *Life's Lessons Learned: Personal Reflections*, 2011, s. 116.
14. 3 Ne 9:20.
15. Russell M. Nelson, »How Do You Hear Him? A Special Invitation«, 26. feb. 2020, blog.ChurchofJesusChrist.org.
16. 3 Ne 26:14.

17. L&P 18:35-36. Følelser ledsager altid åndelig kundskab. »I er raske til at gøre misgerninger, men langsomme til at huske Herren jeres Gud. I har set en engel, og han talte til jer, ja, I har hørt hans røst fra tid til anden; og han har talt til jer med en stille, sagte røst, men I havde ikke længere evnen til at føle, så I kan ikke føle hans ord« (1 Ne 17:45).

18. Henry B. Eyring, »O, husk, husk«, *Liahona*, nov. 2007, s. 69.

19. Se 2 Ne 31:13; Moro 10:4. Præsident Dallin H. Oaks besøgte vores mission i Bordeaux i Frankrig i 1991. Han forklarede vores missionærer, at oprigtig hensigt betyder, at personen, der beder, siger noget som dette til Herren: »Jeg spørger ikke af nysgerrighed, men i fuldstændig oprigtighed og vil handle ud fra svaret på min bøn. Hvis du vil give mig dette svar, så vil jeg handle og ændre mit liv. Jeg vil reagere.«

20. »Det er givet mange at forstå Guds hemmeligheder; dog er de blevet underlagt en streng befaling om, at de ikke må fortælle om dem, undtagen i forhold til den del af hans ord, som han skænker menneskenes børn i forhold til den agtpågivenhed og flid, som de viser ham« (Alma 12:9).

Ældste Neal A. Maxwell har sagt: »Det kræver inspiration at vide, hvornår man skal dele [åndelige oplevelser]. Jeg mindes præsident Marion G. Romney, som kombinerede humor og visdom, sige: »Vi ville have flere åndelige oplevelser, hvis vi ikke talte så meget om dem.« (»Called to Serve«, foredrag på Brigham Young University, 27. mar. 1994, speeches.byu.edu).

21. 2 Ne 32:3.

22. Moro 7:29-30.

23. Joh 14:26.

24. Evangeliets sandheder er tilgængelige for alle. I ugen før konferencen, efter min tale var færdig, blev jeg åndeligt draget til en bog kaldet *Divine Signatures: The Confirming Hand of God*, 2010, skrevet af Gerald N. Lund, der tjente som generalautoritet og halvferdsler fra 2002 til 2008. Til min store glæde var bror Lunds ord et smukt andet vidne til de principper, der er delt i denne konferencetale, og vil være til glæde for alle, der ønsker at studere mere om åndeligt definerende minder.

25. Et af præsident Thomas S. Monsons yndlingscitater er fra den skotske digter James M. Barrie: »Gud gav os minder, så vi kan nyde junis roser i vores livs december« (se Thomas S. Monson, »Husk at takke«, *Liahona*, jan. 1999, s. 22). Det samme gælder for åndelige minder. De kan være yderst nyttige på de kolde, drøje tidspunkter i vores liv, når vi har brug for disse åndelige minder fra »juni«.

Douglas D. Holmes
Netop afløst som førsterådgiver
i Unge Mænds hovedpræsidentskab

Dybt i vores hjerte

Herren prøver at hjælpe os – os alle sammen – til at få evangeliet dybere ind i vores hjerte

Søstre og brødre, hvilken vidunderlig tid vi lever i. Idet vi fejrer genoprettelsens begyndelse, er det også passende at fejre den vedvarende genoprettelse, som vi er vidne til. Jeg glæder mig med jer over at leve i disse dage.¹ Herren fortsætter gennem sine profeter med at arrangere alt, der behøves, for at forberede os til at tage imod ham.²

En af de ting, der behøves, er det nye initiativ Børn og unge. Mange af jer er bekendt med dette programs fokus på målsætning, nye anerkendelser for at høre til og FSY-stævner. Men vi må ikke lade disse gøre os blinde for de principper, programmet er bygget op om og deres formål med at hjælpe vores børn og unge med at få Jesu Kristi evangelium dybt ind i deres hjerte.³

Jeg tror på, at når vi ser disse principper tydeligere, vil vi anerkende dette som mere end et program for medlemmer i alderen 8-18. Vi vil se, hvordan Herren prøver at hjælpe os – os alle sammen – til at få hans evangelium dybere ind i vores hjerte. Jeg beder til, at Helligånden vil hjælpe os med at lære sammen.

Forhold – »Vær sammen med dem«⁴

Det første princip er forhold. Fordi de er en naturlig del af Jesu Kristi Kirke, glemmer vi nogle gange

vigtigheden af vores forhold på vores vedvarende rejse til Kristus. Det forventes ikke, at vi skal finde eller gå på pagtens sti alene. Vi har brug for kærlighed og støtte fra vores forældre, andre familiemedlemmer, venner og ledere, som også går på stien.

Denne slags forhold tager tid. Tid til at være sammen. Tid til at le, lege, lære og tjene sammen. Tid til at værdsætte hinandens interesser og udfordringer. Tid til at være åbne og ærlige med hinanden, idet vi sammen stræber efter at være bedre. Disse forhold er et af de primære formål

med at samles som familier, kvorum, klasser og menigheder. De er grundlaget for effektiv omsorg.⁵

Ældste Dale G. Renlund gav os nøglen til at udvikle disse forhold, da han sagde: »For effektivt at tjene andre må [vi] se dem ... gennem vor himmelske Faders øjne. Først da kan vi begynde at forstå en sjæls sande værdi. Først da kan vi fornemme den kærlighed, vor himmelske Fader har til alle sine børn.«⁶

At se andre, som Gud gør, er en gave. Jeg opfordrer os alle til at søge denne gave. Når vores øjne bliver åbnet,⁷ vil vi også kunne hjælpe andre med at se sig selv, som Gud gør.⁸ Præsident Henry B. Eyring fremhævede kraften derved, da han sagde: »Det, der vil betyde mest, er, hvad [andre] lærer fra [jer] om, hvem de virkelig er, og hvad de virkelig kan blive. Jeg gætter på, at de ikke lærer det så meget af forelæsninger. De vil få det fra *følelser* af, hvem I er, hvem I tror, de er, og hvad I tror, de kan blive.«⁹ At hjælpe andre til at

forstå deres sande identitet og formål er en af de største gaver, vi kan give.¹⁰ At se andre og os selv, som Gud gør, knytter vores hjerter »sammen i enighed og i kærlighed«.¹¹

Fordi verdens sekulære kræfter i større og større grad trækker i os, har vi brug for den styrke, der kommer af kærlige forhold. Så når vi planlægger aktiviteter, møder og andre forsamlinger, så lad os huske på et overordnet formål ved disse møder er at opbygge kærlige forhold, der forener os og bidrager til at få Jesu Kristi evangelium dybere ned i vores hjerte.¹²

Åbenbaring, handlefrihed og omvendelse – »Forbind dem til himlen«¹³

Selvfølgelig er det ikke nok at være forbundet til hinanden. Der er mange grupper og organisationer, der opnår enighed omkring en lang række sager. Men den enighed, vi søger, er at blive ét med Kristus, at forbinde os til ham.¹⁴ For at forbinde vores hjerte med himlen har vi behov for individuelle åndelige oplevelser, som ældste Andersen så velformuleret talte til os om.¹⁵ Disse oplevelser kommer, når Helligånden bærer Guds ord og kærlighed til vores sind og hjerte.¹⁶

Denne åbenbaring kommer gennem skrifterne, især Mormons Bog, gennem inspirerende ord fra levende profeter og andre trofaste disciple og gennem den stille, sagte røst.¹⁷

Disse ord er mere end blæk på en side, lydølger i vores ører, tanker i vores sind eller følelser i vores hjerte. Guds ord er åndelig styrke.¹⁸ De er sandhed og lys.¹⁹ Det er sådan, vi hører ham! Ordet indleder og øger vores tro på Kristus og giver næring til vores ønske om at blive mere som Frelseren – ved at omvende os og gå på pagtens sti.²⁰

I april sidste år hjalp præsident Russell M. Nelson os med at forstå omvendelsens vigtige rolle på denne åbenbaringsrejse.²¹ Han sagde: »Når vi vælger at omvende os, vælger vi at forandre os! Vi tillader Frelseren at forandre os til den bedste udgave af os selv ... Vi vælger at ... blive mere som Jesus Kristus!«²² Forandringsprocessen, næret af Guds ord, er måden, hvorpå vi forbindes til himlen.

Bag præsident Nelsons opfordring til at omvende os ligger princippet handlefrihed. Vi må selv vælge omvendelse. Evangeliet kan ikke tvinges ind i vores hjerte. Som ældste Renlund sagde det: »Vor himmelske Faders mål med opdragelse er ikke at få sine børn til at gøre det rette; det er at få sine børn til at vælge det rette.«²³

I de programmer, som erstattes af Børn og unge var der over 500 forskellige krav for at færdiggøre dem for at kunne modtage forskellige anerkendelser.²⁴ I dag er der i virkeligheden kun ét. Det er en opfordring til at vælge at blive mere som Frelseren.

Det gør vi ved at modtage Guds ord gennem Helligånden og ved at tillade Kristus at forandre os til at blive den bedste udgave af os selv.

Dette er meget mere end en øvelse i målsætning eller selvudvikling. Mål er blot et redskab, der hjælper os til at få forbindelse til himlen gennem åbenbaring, handlefrihed og omvendelse – for at komme til Kristus og modtage hans evangelium dybere i vores hjerte.

Deltagelse og offer – »Lad dem lede«²⁵

Endelig må vi for at få Jesu Kristi evangelium dybt ind i vores hjerte involvere os i det – give vores tid og talenter til det, ofre for det.²⁶ Vi ønsker alle at leve et betydningsfuldt liv, og dette er især sandt for den opvoksende generation. De ønsker en sag.

Jesu Kristi evangelium er den største sag i verden. Præsident Ezra Taft Benson har sagt: »Gud har befaleet os at bringe dette evangelium til hele verden. Det er denne sag, der skal forene os i dag. Kun evangeliet kan redde verden fra at ødelægge sig selv. Kun evangeliet kan forene mennesker af alle racer og nationaliteter i fred. Kun evangeliet kan bringe hele menneskeheden glæde, lykke og frelse.«²⁷

Ældste David A. Bednar lovede: »Idet vi styrker unge ved at invitere og give dem mulighed for at handle, vil Kirken bevæge sig fremad på mirakuløs vis.«²⁸ Alt for ofte har vi ikke inviteret eller givet mulighed for, at de unge kan ofre for Kristi store sag. Ældste Neal A. Maxwell sagde: »Hvis [vores] unge ikke involveres nok [i ... Guds værk], er det mere sandsynligt, at de bliver overvældet af verden.«²⁹

Programmet Børn og unge fokuserer på at styrke de unge. De vælger deres egne mål. Kvorums- og

klassepræsidentskaber er i deres rette rolle. Menighedens ungdomsråd fokuserer, ligesom menighedsrådet, på arbejdet med frelse og ophøjelse.³⁰ Og kvorummer og klasser starter deres møder med at rådføre sig med hinanden om, hvordan de skal udføre det arbejde, Herren har givet dem.³¹

Præsident Nelson sagde til Kirkens ungdom: »Hvis I vælger det, hvis I vil ... kan [I] blive en stor del af noget stort, noget storslået, noget majestætisk! ... I er blandt de bedste, Herren *nogensinde* har sendt til denne verden. I har evnen til at være klogere og mere vise og påvirke verden mere end nogen tidligere generation!«³² Ved en anden lejlighed sagde præsident Nelson til de unge: »Jeg nærer stor tillid til jer. Jeg elsker jer, og det gør Herren også. Vi er hans folk – sammen er vi involveret i hans hellige værk.«³³ Unge mennesker, kan I mærke den tillid, præsident Nelson har til jer, og hvor vigtige I er for dette værk?

Forældre og voksne ledere, jeg opfordrer jer til at se de unge, som præsident Nelson gør. Når de unge føler jeres kærlighed og tillid, idet I opmuntrer og lærer dem, hvordan man skal lede – og så ikke står i vejen – så vil de forbløffe jer med deres indsigt, evner og engagement i

evangeliet.³⁴ De vil føle glæden ved at vælge at engagere sig i og ofre for Kristi sag. Hans evangelium vil komme dybere ind i deres hjerte og værket vil gå fremad på mirakuløs vis.

Løfte og vidnesbyrd

Jeg lover, at når vi fokuserer på disse principper – forhold, åbenbaring, handlefrihed, omvendelse og ofre – vil Jesu Kristi evangelium synke dybere ind i vores hjerte. Vi vil se genoprettelsen bevæge sig fremad til dets endelige formål, Israels forløsning og grundlæggelsen af Zion,³⁵ hvor Kristus vil regere som kongernes Konge.

Jeg vidner om, at Gud fortsætter med at gøre alt, der er nødvendigt for at forberede sit folk til den dag. Må vi se hans hånd i dette herlige værk, idet vi alle stræber efter at »[komme] til Kristus og [blive] fuldkommengjort i ham.«³⁶ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se L&P 45:12. Præsident Nelson sagde: »Bare tænk på begejstringen og vigtigheden af det hele: Alle profeter begyndende med Adam har set vore dage. Og hver eneste profet har talt om *vor* tid, hvor Israel vil blive indsamlet, og verden vil være forberedt til Frelserens andet komme. Tænk over det! Ud af alle dem, der *nogensinde* har levet på denne planet, er *vi* dem, der får lov til at deltage i denne sidste, store indsamlingsbegivenhed. Hvor er det spændende!« (»Zions ungdom«, verdensspændende foredrag for unge, 3. juni 2018, HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org).
Ældste Jeffrey R. Holland har sagt: »Hvilken herlig tid at være i live! Jesu Kristi evangelium er det sikreste, mest urokkelige, mest pålidelige og den

mest berigende sandhed på jorden og i himlen for tid og al evighed. Intet – intet andet, ingen anden, ingen påvirkning – vil afholde denne kirke fra at udføre dens mission og opfylde dens skæbne, som er blevet proklameret, før verden blev skabt ... Der er ingen grund til være bange eller tøvende over for fremtiden.

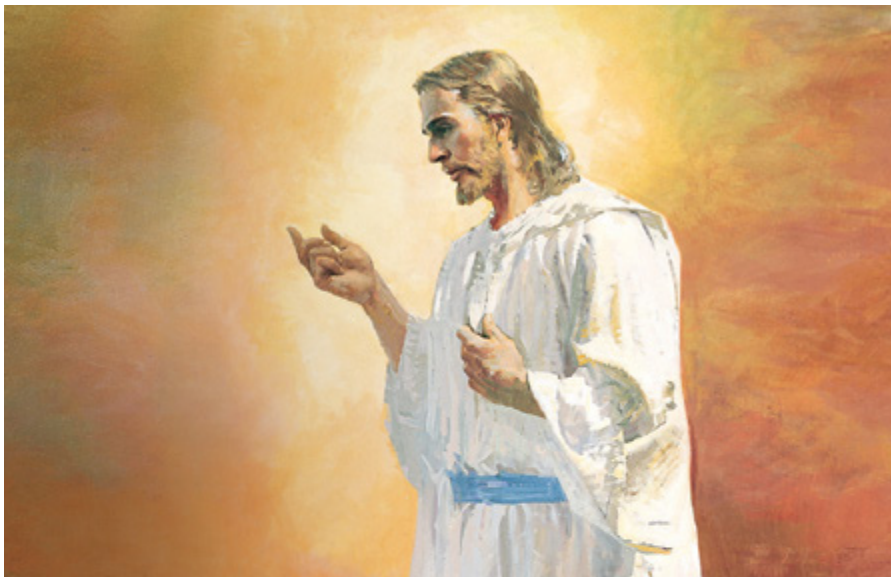
Ulig enhver anden æra før os vil denne uddeling ikke opleve et institutionelt frafald. Vi vil ikke se et tab af præstedømmets nøgler, og vi kommer ikke til at lide under et ophør af åbenbaring ved den almægtige Guds røst ... Sikke et fantastisk tidspunkt at være i live på!

Hvis I ikke har bemærket det, så er jeg optimistisk omkring de sidste dage ... Tro. Rejs jer. Vær trofaste. Og få mest muligt ud af den mest bemærkelsesværdige tid, hvori vi lever!« (Facebook post, 27. maj 2015; se også »Be Not Afraid, Only Believe«, tale til religionsundervisere i Kirkens Uddannelsessystem, 6. feb. 2015, broadcasts.lds.org).

2. Se Joh 1:12.
3. Kort tid efter vi blev kaldet til Unge Mænds hovedpræsidentskab, talte præsident Henry B. Eyring med os om de særlige udfordringer og muligheder, som de unge i Kirken møder i dag. Han rådgav os til at fokusere på de ting, der ville bevirke, at Jesu Kristi evangelium sank dybere ind i deres hjerte. Det råd har været et fyrtårn for os som Unge Mænds præsidium.
4. Se »Be with Them«, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them.
5. Se Mosi 18:25; Moro 6:5.
6. Dale G. Renlund, »Gennem Guds øjne«, *Liahona*, nov. 2015, s. 94; se også Moses 1:4-6.
Præsident Thomas S. Monson har sagt: »Vi har igen ansvaret for at se personer, ikke som de er, men snarere som det, de kan blive. Jeg bønfalder jer om at tænke på dem på den måde« (»Se andre som det, de kan blive«, *Liahona*, nov. 2012, s. 70).
Ældste Neal A. Maxwell sagde: »Alt for ofte får en persons ydre, der *ikke overholder* Kirkens standarder, eller hans tilsyneladende konfronterende spørgsmål, eller hans udtrykte tvivl, ham hurtigt sat i bås. Resultatet kan være afstand eller, nogle gange, opløsning af tilknytning. Sand kærlighed kan ikke lide at sætte i bås!« (»Unto the Rising Generation«, *Ensign*, apr. 1985, s. 9).
7. Se 2 Kong 6:17.
8. Stephen L. Richards sagde som medlem af Det Første Præsidentskab: »Den højeste

Bluffdale i Utah i USA

- form for skelnen er den, som ser og afdækker andres gode egenskaber for dem, det gode, som ligger i dem« (i Conference Report, apr. 1950, s. 162; i David A. Bednar, »Hurtig til at opfatte«, *Liahona*, dec. 2006, s. 19). Se også 2 Kong 6:17.
9. Henry B. Eyring, »Teaching Is a Moral Act«, tale på Brigham Young University, 27. aug. 1991, s. 3, speeches.byu.edu; fremhævelse tilføjet; se også Henry B. Eyring, »Help Them Aim High«, *Liahona*, nov. 2012, s. 60-67.
10. Se Moses 1:3-6.
11. Mosi 18:21; se også Moses 7:18.
12. »Unge mænd, der har stærke, positive forhold til aktive [sidste dages hellige] familiemedlemmer, jævnaldrende og ledere, som hjælper dem til at udvikle et forhold til deres himmelske Fader, har større sandsynlighed for at forblive aktive. Specifikke elementer i programmet – såsom søndagsundervisningen, [Unge Mænds] aktivitetsprogram, forventninger om personlige præstationer ... har måske kun beskeden effekt uafhængigt af disse forhold ... Spørgsmålet er ikke hvor nøjagtigt visse elementer i programmet bliver anvendt, men hvordan de bidrager til positive forhold, der styrker [sidste dages hellige] unge mænds religiøse identitet« (i »Be with Them«, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them).
13. Se »Connect Them with Heaven«, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/connect-them-with-heaven.
14. Se Joh 15:1-5; 17:11; Fil 4:13; 1 Joh 2:6; Jakob 1:7; Omni 1:26; Moro 10:32.
15. Skrifterne er fulde med eksempler på dette; her er bare to: 1 Ne 2:16; En 1:1-4.
16. Se Luk 24:32; 2 Ne 33:1-2; Jakob 3:2; Moro 8:26; L&P 8:2-3.
17. Se 2 Tim 3:15-16; L&P 68:3-4; 88:66; 113:10.
18. Se 1 Thess 1:5; Alma 26:13; 31:5; Hel 3:29; 5:17; L&P 21:4-6; 42:61; 43:8-10; 50:17-22; 68:4.
19. Se Joh 6:63; 17:17; Alma 5:7; L&P 84:43-45; 88:66; 93:36.
20. Se Joh 15:3; 1 Pet 1:23; Mosi 1:5; Alma 5:7, 11-13; 32:28, 41-42; 36:26; 62:45; Hel 14:13.
21. Se 2 Ne 31:19-21; 32:3, 5.
22. Russell M. Nelson, »Vi kan gøre det bedre og være bedre«, *Liahona*, maj 2019, s. 67.
23. Dale G. Renlund, »Vælg i dag«, *Liahona*, nov. 2018, s. 104.
24. I dette tal medregnes også krav fra spejderprogrammet, som indtil for nyligt var en del af Kirkens aktivitetsprogrammer for drenge og unge mænd, primært i USA og Canada. I områder, der ikke havde spejderprogrammet, var antallet af krav over 200. Desuden var aktivitetsprogrammerne for drenge, piger, unge mænd og unge kvinder sammensat anderledes, således at det gjorde hele oplevelsen mere indviklet for familier.
25. Se »Let Them Lead«, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/let-them-lead.
26. Se Omni 1:26; 3 Ne 9:20; 12:19; L&P 64:34. »En religion, som ikke fordrer, at man er villig til at ofre alt, vil aldrig have den nødvendige kraft til at fremme den tro, som er nødvendig for liv og frelse« (*Lectures on Faith*, 1985, s. 69).
27. Ezra Taft Benson, *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 167; i *Preach My Gospel: A Guide to Missionary Service*, 2019, s. 13; se også Russell M. Nelson, »Zions ungdom«, HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
28. Møde med ældste David A. Bednar; se også »2020 Temple and Family History Leadership Instruction«, 27. feb. 2020, ChurchofJesusChrist.org/family-history.
29. Neal A. Maxwell, »Unto the Rising Generation«, s. 11. Ældste Maxwell fortsatte: »I praksis, hvor mange kvorumspræsidentskaber for diakoner og lærere har mere til opgave end at bede nogle om at bede børn eller at omdele nadveren? Brødre, disse er særlige ånder,
- og de kan udføre meget af betydning, hvis de får chancen!«
30. Se *Kirkens håndbog: Tjeneste i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige*, 2.2, ChurchofJesusChrist.org.
31. Adskillige ressourcer er til rådighed i Evangelisk bibliotek, til at hjælpe de unge ledere, heriblandt »Quorum and Class Presidency Resources«, »Brug af Kom og følg mig – Det Aronske Præstedømmes kvorummer og Unge Kvinders klasser«, og i ressourcerne til Unge Kvinders klasser og Det Aronske præstedømmekvorummer i »Kaldelser i menigheden«.
32. Se Præsident Russell M. Nelson, »Zions ungdom«, HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org. Under dette foredrag sagde præsident Nelson: »Vor himmelske Fader har gemt mange af sine mest ædle ånder – måske kan jeg sige, hans bedste hold – til denne sidste fase. Disse ædle ånder – disse bedste spillere, disse helte – er jer!«
33. Russell M. Nelson, indledende bemærkninger til »Børn og unge: En ansigt til ansigt-begivenhed med ældste Gerrit W. Gong«, 17. nov. 2019, broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
34. Præsident Nelson sagde: »Vi må lade de unge lede, især dem, der er blevet kaldet og indsat til at tjene i klasse- og kvorumspræsidentskaber. Præstedømmemyndighed er blevet delegeret til dem. De vil lære, hvordan man modtager inspiration til at lede deres klasse eller kvorum« (i »Børn og unge – Introduktionsvideopræsentation«, 29. sep. 2019, ChurchofJesusChrist.org). Ældste Quentin L. Cook sagde: »Vores unge bliver bedt om at tage mere personligt ansvar i en yngre alder – uden at forældre og ledere overtager det, de unge selv kan gøre« (»Tilpasninger for at styrke de unge«, *Liahona*, nov. 2019, s. 40).
35. Præsident George Q. Cannon har sagt: »Gud har tilbageholdt ånder til denne uddeling, som har mod og beslutsomhed til at trodse verden og alle den ondes magter, synlige som usynlige, for at forkynde evangeliet og holde fast i sandheden og oprette og opbygge vor Guds Zion, uanset konsekvenserne. Han har sendt disse ånder i denne slægt for at lægge Zions grundvold, der aldrig mere skal kuldkastes, og for at opfostre en slægt, der vil være retskaffen, og som vil ære Gud og ære ham i højeste grad og være lydige mod ham i alle forhold« (»Remarks«, *Deseret News*, 31. maj 1866, s. 203); se også *Kirkenes præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 184.
36. Moro 10:32.

Præsident Henry B. Eyring
Andenrådgiver i Det Første Præsidentskab

Troens bønner

Når vi beder i tro, bliver vi en afgørende del af Herrens værk, mens han bereder verden på sit andet komme

Ældste Maynes' bøn ved begyndelsen af dette første møde ved generalkonferencen bliver besvaret. Inspiration er kommet til os gennem vidunderlige taler og smuk musik. Præsident Nelsons løfte om, at denne konference vil blive mindeværdig, begynder allerede at blive opfyldt.

Præsident Nelson har betegnet dette år som et »200-årigt mindeår for, at Gud Faderen og hans elskede Søn, Jesus Kristus, viste sig for Joseph Smith i et syn.« Præsident Nelson opfordrede os til at lægge en personlig plan for at forberede os til denne historiske konference, og han sagde, at denne fejring ville blive »et omdrejningspunkt i Kirkens historie, og jeres deltagelse er afgørende.«¹

I har måske ligesom mig hørt hans budskab og spurgt jer selv: »Hvordan er min deltagelse afgørende?« Måske har I læst og bedt om begivenhederne i forbindelse med genoprettelsen. Måske har I mere end nogensinde før læst beretningerne om de få gange, hvor Gud Faderen præsenterede sin elskede Søn. Måske har I læst om de gange, hvor Frelseren talte til vor himmelske Faders børn. Jeg ved, at jeg har gjort alt dette og mere.

Jeg fandt i min læsning henvisninger til Guds præstedømme og

åbningen af uddelinger. Jeg blev ydmyg, da jeg erkendte, at min forberedelse til denne konference var et omdrejningspunkt i min personlige historie. Jeg følte forandringer i mit hjerte. Jeg følte en ny taknemlighed. Jeg følte mig fyldt af glæde ved udsigten til at være inviteret til at deltage i denne fejring af den vedvarende genoprettelse.

Jeg forestiller mig, at andre på grund af omhyggelig forberedelse føler større glæde, mere optimisme og en større beslutsomhed om i enhver kapacitet at tjene, hvor Herren behøver det.

De himmelske begivenheder, som vi ærer, var begyndelsen på den profeterede sidste uddeling, hvori Herren forbereder sin kirke og sit folk, de, som bærer hans navn, til at modtage sig. Som en del af vores forberedelse til hans komme vil han opløfte hver enkelt af os, så vi kan møde de åndelige udfordringer og muligheder, der er helt anderledes end noget andet, man har set i denne verdens historie.

I september 1840 erklærede Joseph Smith og hans rådgivere i Det Første Præsidentskab følgende: »Herrens værk i disse dage er af en sådan storhed, at det næsten overgår den menneskelig forstand. Dets herlighed

overstiger enhver beskrivelse, og dets storhed er uovertruffen. Det er det tema, som har motiveret profeter og andre retskafne mennesker fra verdens skabelse og ned gennem alle efterfølgende generationer lige til nu – og det er i sandhed tidernes fyldes uddeling, hvor alt, som er i Kristus Jesus, enten i himlen eller på jorden, skal samles i ham, og hvor alt skal genoprettes, som de hellige profeter har talt om siden verdens begyndelse, for i denne tid sker den strålende opfyldelse af de løfter, der blev givet til fædrene, mens åbenbaringerne af den Allerhøjstes magt vil blive stor-slåede, strålende og uden lige.«

De fortsatte: »Vi er indstillede på at gå frem og forene vore kræfter

Mixco i Guatemala

for at opbygge riget og grundlægge præstedømmet i deres fylde og herlighed. Det værk, der skal udføres i de sidste dage, er af stor betydning og vil kalde på de helliges kræfter, færdigheder, talenter og evner, så det kan rulle frem med den herlighed og storslåethed, profeterne har beskrevet (se Dan 2:34-35, 44-45), og det vil som følge deraf kræve de helliges styrke til at udføre et så storslået og prægtigt værk.²

Meget af det specifikke, som vi vil gøre, og hvornår vi vil gøre det i udfoldelsen af genoprettelsen, er endnu ikke åbenbart. Alligevel kendte Det Første Præsidentskab selv i de første år noget til både bredden og dybden af det værk, som Herren har placeret foran os. Her er et par eksempler på, hvad vi ved, som vil finde sted:

Herren vil gennem sine hellige tilbyde sit evangeliums gave til »alle folkeslag, stammer, tungemål og folk.«³ Teknologi og mirakler vil fortsat spille en rolle – ligesom de enkelte

»menneskefiskere«,⁴ der vil tjene med kraft og forøget tro.

Vi vil som folk blive mere forenede midt i en stadig større konflikt. Vi vil blive indsamlet i den åndelige styrke hos grupper og familier fyldt med evangeliets lys.

Selv en ikke-troende verden vil genkende Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige og erkende Guds kraft over den. Trofaste og modige disciple vil frygtløst, ydmygt og åbent påtage sig Kristi navn i deres hverdag.

Hvordan kan hver enkelt af os så deltage i dette værk af et sådant omfang og storhed? Præsident Nelson har fortalt os, hvordan man opnår åndelig kraft. Når vi betragter omvendelse som en glædelig mulighed på grund af vores voksende tro på, at Jesus er Kristus, når vi forstår og tror, at vor himmelske Fader hører hver eneste af vores bønner, når vi stræber efter at adlyde og efterleve befalingerne, vokser vi i vores kraft til at modtage fortsat åbenbaring. Helligånden kan være

vores faste ledsager. En følelse af lys vil forblive hos os, selv når verden omkring os bliver mørkere.

Joseph Smith er et eksempel på, hvordan man udvikler en sådan åndelig kraft. Han viste os, at troens bøn er nøglen til åbenbaring fra Gud. Han bad i tro og troede på, at Gud Faderen ville besvare hans bøn. Han bad i tro, i tro på, at han kun gennem Jesus Kristus kunne blive befriet fra den skyld, han følte for sine synder. Og han bad i tro, overbevist om, at han måtte finde Jesu Kristi sande kirke for at opnå den tilgivelse.

Joseph Smith brugte i hele sin profetiske gerning troens bøn til at opnå fortsat åbenbaring. Når vi møder vor tids udfordringer og dem, der stadig venter forude, må vi også øve os på det samme mønster. Præsident Brigham Young sagde: »Jeg kender ingen anden måde for de sidste dages hellige end at lade nærmest hvert eneste åndedræt være en bøn til Gud om at vejlede og lede sit folk.«⁵

Disse ord fra nadverbønnen bør derefter beskrive vores daglige liv: »Altid erindre ham.« »Ham« henviser til Jesus Kristus. De følgende ord, »og holde hans befalinger«, angiver, hvad det vil sige for os at erindre ham.⁶ Når vi altid erindrer Jesus Kristus, kan vi i stille bøn spørge: »Hvad ønsker han, at jeg gør?«

En sådan bøn udtalt i tro på Jesus Kristus indledte denne sidste uddelelse. Og det vil være helt centralt i den del, vi hver især vil spille i dens fortsatte udfoldelse. Jeg har ligesom jer oplevet vidunderlige eksempler på en sådan bøn.

For det første er der Joseph Smith. Han spurgte med et barns tro, hvad Herren ønskede, at han gjorde. Hans svar ændrede verdenshistorien.

For mig kom en vigtig lektie fra Josephs svar på Satans angreb, da Joseph knælede for at bede.

Jeg ved af erfaring, at Satan og hans tjenere forsøger at få os til at føle, at vi ikke må bede. Da Joseph Smith udøvede al sin kraft til at kalde på Gud om at udfri ham fra den magt, der forsøgte at binde ham, blev hans bøn om hjælp besvaret, og vor himmelske Fader og Jesus Kristus viste sig.

Satans forsøg på at hindre begyndelsen af genoprettelsen var så voldsom, fordi Josephs bøn var så vigtig. I og jeg vil have mindre roller at spille i den vedvarende genoprettelse. Alligevel vil genoprettelsens fjende forsøge at hindre os i at bede. Eksemplet med Josephs tro og hans beslutsomhed kan styrke os i vores beslutsomhed. Det er en af mange grunde til, at mine bønner omfatter en tak til vor himmelske Fader for profeten Joseph.

Enosh i Mormons Bog er et andet forbillede for mine bønner i tro, mens jeg prøver at spille min rolle i den vedvarende genoprettelse. Uanset hvad jeres rolle måtte være, kan I også bruge ham som en personlig mentor.

Ligesom Joseph bad Enosh i tro. Han beskrev sin oplevelse på denne måde:

»Og min sjæl hungrede, og jeg knælede ned for min skaber og anrøbte ham i indtrængende bøn og påkaldelse for min egen sjæl; og hele dagen lang anrøbte jeg ham; ja, og da natten kom, oplod jeg stadig min røst, så den nåede himlene.

Og der kom en røst til mig, som sagde: Enosh, dine synder er dig tilgivet, og du skal blive velsignet

Og jeg, Enosh, vidste, at Gud ikke kunne lyve; derfor blev min skyld fejlet bort.

Og jeg sagde: Herre, hvordan er det sket?

Og han sagde til mig: På grund af din tro på Kristus, som du aldrig før har hørt eller set. Og der vil gå mange år, før han giver sig til kende i kødet; se, din tro har gjort dig ren.«⁷

Lektien, der har velsignet mig, ligger i disse ord: »På grund af din tro på Kristus, som du aldrig før har hørt eller set.«

Joseph havde tro på Kristus til at gå ind i lunden og også til at bede om udfrielse fra Satans kræfter. Han havde endnu ikke set Faderen og Sønnen, men han bad i tro med hele sit hjertes styrke.

Enoshs oplevelse har lært mig den samme dyrebare lektie. Når jeg beder med tro, har jeg Frelseren som min talsmand hos Faderen, og jeg kan føle, at mine bønner når himlen. Svar kommer. Velsignelser modtages. Der er fred og glæde, selv i vanskelige tider.

Jeg husker, da jeg som det nyeste medlem af De Tolv Apostles Kvorum knælede i bøn med ældste David B. Haight. Han var ca. på den alder, jeg er nu, med udfordringer, som jeg nu selv oplever. Jeg husker hans stemme, da han bad. Jeg åbnede ikke mine øjne for at se efter, men for mig lød det, som om han smilede. Han talte med vor himmelske Fader med glæde i sin stemme.

Jeg kan i mit sind høre hans lykke, da han sagde: »I Jesu Kristi navn.« For mig lød det, som om ældste Haight følte, at Frelseren i det øjeblik bekræftede det budskab, han havde bedt til

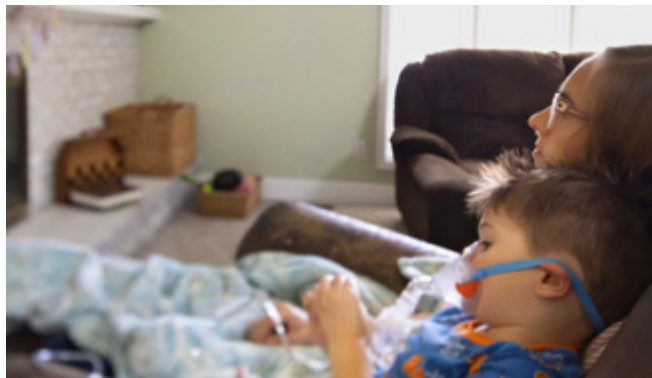
Faderen om. Og jeg var sikker på, at det ville blive modtaget med et smil.

Vores evne til at komme med vores afgørende bidrag til den vidunderlige og vedvarende genoprettelse vil vokse, når vi udvikler os i vores tro på Jesus Kristus som vor Frelser og vor himmelske Fader som vor kærlige Fader. Når vi beder i tro, bliver vi en afgørende del af Herrens værk, mens han berejder verden på sit andet komme. Jeg beder til, at vi alle må finde glæde i at udføre det arbejde, som han inviterer os hver især til at udføre.

Jeg vidner om, at Jesus Kristus lever. Dette er hans kirke og rige på jorden. Joseph Smith er genoprettelsens profet. Præsident Russell M. Nelson er Herrens profet på jorden i dag. Han bærer alle præstedømmets nøgler i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Russell M. Nelson, »My 2020 Invitation to You: Share the Message of the Restoration of the Savior's Gospel«, 1. jan. 2020, blog. ChurchofJesusChrist.org.
2. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 506.
3. Mosi 15:28.
4. Matt 4:19.
5. *Discourses of Brigham Young*, udv. John A. Widtsoe, 1954, s. 43-44.
6. L&P 20:77.
7. En 1:4-8.

Sandy i Utah i USA

Mødet lørdag eftermiddag | 4 April 2020

Præsenteret af præsident Dallin H. Oaks
Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

Opretholdelse af Kirkens generalautoriteter, områdehalvfjerdserne og øverste ledere

Brødre og søstre, jeg vil nu præsentere Kirkens generalautoriteter, områdehalvfjerdserne og øverste ledere for jer til opretholdelse.

Angiv venligst jeres tilkendegivelse på den normale måde, uanset hvor I er. Hvis der er nogen, som er imod nogle af de forslag, der fremsættes, beder vi jer om at kontakte jeres stavspræsident.

Det foreslås, at vi opretholder Russell Marion Nelson som profet, seer og åbenbarer samt præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, Dallin Harris Oaks som førsterådgiver i Det Første

Præsidentskab og Henry Bennion Eyring som andenrådgiver i Det Første Præsidentskab.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Det foreslås, at vi opretholder Dallin H. Oaks som præsident for de Tolv Apostles Kvorum og M. Russell Ballard som fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Det foreslås, at vi opretholder følgende som medlemmer af De Tolv

Apostles Kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong og Ulisses Soares.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Det foreslås, at vi opretholder rådgifverne i Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum som profeter, seere og åbenbarere.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Det foreslås, at vi afløser følgende som områdehalvfjerdserne: Ældsterne Jorge T. Becerra, Mark S. Bryce, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Adeyinka A. Ojediran og Moisés Villanueva.

De, der sammen med os ønsker at udtrykke påskønnelse for deres fremragende virke, bedes vise det.

Det foreslås, at vi med stor tak afløser som Unge Mænds hovedpræsidentskab følgende: Stephen W. Owen as præsident, Douglas D. Holmes som førsterådgiver og M. Joseph Brough som andenrådgiver.

Alle, der sammen med os ønsker at udtrykke påskønnelse for disse brødres bemærkelsesværdige indsats, bedes vise det.

Det foreslås, at vi opretholder følgende som generalautoriteter og halvtfjerdserne: Jorge T. Becerra, Matthew S. Holland, William K. Jackson, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Thierry K. Mutombo, Adeyinka A. Ojediran, Ciro Schmeil og Moisés Villanueva.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Curitiba i Paraná i Brasilien

Det foreslås, at vi opretholder følgende som områdehalvfjerdserne: Jay D. Andersen, Faapito Auapaau, Frederick K. Balli jun., Kevin W. Birch, John W. Boswell III, J. Francisco Bühner, Suchat Chaichana, Matthew R. Clarke, L. Guido Cristobal, Edmarc R. Dumas, Carlos A. Gabaldón, M. Andrew Galt IV, Clark G. Gilbert, Leonard D. Greer, Vladislav Y. Gornostaev, D. Martin Goury, Richard I. Heaton, Broc C. Hiatt, David H. Huntsman, Norman C. Insong, Daniel Kabason, Federico M. Kähnlein, Jeffrey J. Kerr, Youngjoon Kwon, David G. LaFrance, Ricardo C. Leite, Marcelo Louza, Jose G. Manarin, Jeremiah J. Morgan, Mark A. Mortensen, Eduardo F. Ortega, Nathan D. Pace, Michael M. Packer, Omar I. Palacios, Jorge W. Pérez, Kyrylo Pokhylko, Sergio A. Poncio, Arthur Rascon, Miguel A. Reynoso, Gustavo G. Rezende, Robert G. Rivarola, Tonga J. Sai, Luciano Sankari, Rosendo Santos, Henry Savstrom, J. Matthew Scott, James E. Slaughter, Robert T. Smith, Ricardo A. Spencer, Colin C. Stauffer, David C. Stewart, Jared W. Stone, Arlen M. Tumaliuan, Martin J. Turvey, Yan C. Vega, Paul B. Whippy, Chad R. Wilkinson og Dow R. Wilson.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Det foreslås, at vi opretholder som det nye hovedpræsidentskab for Unge Mænd Steven J. Lund som præsident, Ahmad Saleem Corbitt som første-rådgiver og Bradley Ray Wilcox som andenrådgiver.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Det foreslås, at vi opretholder alle øvrige generalautoriteter, områdehalvfjerdserne og øverste

ledere, som de nu fungerer.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Vi beder igen dem, der måtte have

stemt imod nogen af forslagene, om at kontakte deres stavspræsident.

Brødre og søstre, vi takker jer for jeres fortsatte tro og bønner for Kirkens ledere. ■

Rapport fra Kirkens Revisionsafdeling, 2019

Præsenteret af Kevin R. Jergensen
Direktør for Kirkens Revisionsafdeling

Til Det Første Præsidentskab i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Kære brødre. Som foreskrevet ved åbenbaring i afsnit 120 i Lære og Pagter godkender Rådet, der forvalter tiende – som består af Det Første Præsidentskab, De Tolv Apostles Kvorum og Det Præsiderende Biskopråd – anvendelsen af Kirkens midler. Kirkeorganisationer anvender midler i henhold til godkendte budgetter, retningslinjer og procedurer.

Kirkens Revisionsafdeling består af autoriserede revisorer og er uafhængig af alle Kirkens øvrige afdelinger og organisationer. Den har ansvaret for at udføre revisioner med det formål at skabe rimelig vished omkring modtagne bidrag, afholdte udgifter og beskyttelse af Kirkens aktiver.

Baseret på de udførte revisioner er Kirkens Revisionsafdeling af den opfattelse, at modtagne bidrag, afholdte udgifter og Kirkens aktiver i året 2019 i alle væsentlige henseender er blevet registreret og administreret i overensstemmelse med Kirkens godkendte budgetter, retningslinjer og god bogføringsskik. Kirken følger de principper, som dens medlemmer opfordres til at følge: Lev inden for et budget, undgå gæld og spar op til dårlige tider.

Ærbødigst

Kirkens Revisionsafdeling

Kevin R. Jergensen

Administrerende direktør ■

Ældste Ulisses Soares
De Tolv Apostles Kvorum

Fremkomsten af Mormons Bog

De historiske kendsgerninger og de særlige vidner om Mormons Bog vidner om, at dens fremkomst virkelig var mirakuløs.

Ved et møde med Kirkens ældster erklærede profeten Joseph Smith ved en lejlighed: »Hvis vi fjerner Mormons Bog og åbenbaringerne, hvor er vores religion så? Så er der ikke nogen.«¹ Mine kære brødre og søstre, efter det første syn er den mirakuløse fremkomst af Mormons Bog den anden grundlæggende milepæl i den genoprettelse af Jesu Kristi evangelium, der udfolder sig

i denne uddeling. Mormons Bog vidner om Guds kærlighed til sine børn, om Herren Jesu Kristi uselviske og guddommelige sonoffer og om hans kronende tjenestegerning blandt nefitterne kort tid efter sin opstandelse.² Den vidner også om, at resten af Israels hus skal blive samlet igennem hans værk i de sidste dage, og at de ikke for evigt vil være forkastet.³

Når vi studerer fremkomsten af denne hellige bog i disse sidste dage, indser vi, at hele forehavendet var mirakuløst – lige fra profeten Joseph modtog de gyldne plader fra en hellig engel til oversættelsen af den »ved Guds gave og kraft«⁴ til dens bevarelse og udgivelse ved Herrens hånd.

Fremkomsten af Mormons Bog begyndte, længe inden Joseph Smith modtog guldpladerne af englen Moronis hænder. Profeter i gamle dage profeterede om denne hellige bogs komme i vore dage.⁵ Esajas talte om en forseglede bog, der ville få folk til at strides over Guds ord, når den kom frem. Den omstændighed kunne udgøre den kontekst, hvor Gud kunne udføre sit store forunderlige værk og forårsage, at »de vises visdom skal ødelægges, de kloges klogskab tilintetgøres«, hvorimod »de hjælpeløse [igen skal] glæde sig over Herren, de fattige skal juble over Israels Hellige.«⁶ Ezekiel talte om, at Judas træstykke (Bibelen) og Efraims træstykke (Mormons Bog) skulle lægges sammen. Både Ezekiel (i Det Gamle Testamente) og Lehi (i Mormons Bog) indikerer, at de skal »vokse sammen« for at gendrive falske lærdomme, stifte fred og give os kundskab om pagterne.⁷

Om aftenen den 21. september 1823, tre et halvt år efter det første syn, fik Joseph tre gange besøg af englen Moroni, den sidste profet blandt nefitterne i fordums Amerika, som svar på sine oprigtige bønner. Under besøgene, der varede hele natten, fortalte Moroni Joseph, at Gud havde et stort værk for ham at udføre – oversættelse og udgivelse af inspirerede ord fra fordums profeter på det amerikanske kontinent.⁸ Næste dag tog Joseph hen til det sted, der ikke lå så langt fra hans hjem, hvor

Bountiful i Utah i USA

pladerne var blevet nedgravet af Moroni århundreder før, inden hans liv lakkede mod enden. Der så Joseph Moroni igen, der vejledte ham til at forberede sig på at modtage pladerne i fremtiden.

I løbet af de næste fire år modtog Joseph hvert år den 22. september flere instruktioner fra Moroni omkring, hvordan Herrens rige skulle styres i de sidste dage. Josephs forberedelse omfattede også besøg af Guds engle, der således åbenbarede de storslåede og herlige begivenheder, der ville finde sted i denne uddeling.⁹

Hans ægteskab med Emma Hale i 1827 var en del af den forberedelse. Hun spillede en vigtig rolle som støtte for profeten igennem hans liv og tjenestegerning. Rent faktisk ledsagede Emma Joseph til højen, hvor pladerne var gemt, i september 1827, og hun ventede på ham, mens englen Moroni overdrog optegnelsen til Joseph. Joseph fik et løfte om, at pladerne ville blive bevaret, hvis han ville sætte al sin kraft ind på at sikre dem, indtil de skulle afleveres tilbage til Moroni.¹⁰

Mine kære søskende i evangeliet, mange af nutidens opdagelser om forhistoriske tider finder sted under arkæologiske udgravninger eller ved en tilfældighed under byggeprojekter. Men Joseph Smith blev ført til pladerne af en engel. Det var i sig selv et mirakel.

Oversættelsesprocessen for Mormons Bog var endnu et mirakel. Denne hellige gamle optegnelse blev ikke »oversat« på den traditionelle måde, som lærere ville oversætte antikke tekster på ved at lære det pågældende sprog. Vi bør nok betragte processen mere som »åbenbaring« ved hjælp af fysiske redskaber, der blev tilvejebragt af Herren,

ILLUSTRATION: JOSHUA DENNIS

i modsætning til »oversættelse« af en med kundskab om sprog. Joseph Smith erklærede, at ved Guds kraft »oversatte [han] Mormons Bog fra [hieroglyffer], hvortil kendskabet var gået tabt for verden. Om denne vidunderlige begivenhed var [han] alene, en uskolet ung mand, som skulle bekæmpe verdslig visdom og otte århundreders ophobet uvidenhed med en ny åbenbaring.«¹¹ Herrens hjælp med oversættelsen af pladerne – eller åbenbaring, så at sige – er også tydelig, når man tager den mirakuløse korte tid, det tog Joseph Smith at oversætte den, i betragtning.¹²

Josephs skrivere vidnede om, at Guds kraft blev manifesteret under deres arbejde med oversættelsen af

Mormons Bog. Oliver Cowdery sagde engang: »Dette var dage, som jeg aldrig skal glemme – at sidde inden for hørevidde af en røst, som var dikteret af himlens inspiration, vakte den allerstørste taknemlighed i mit bryst! Dag efter dag fortsatte jeg uafbrudt med at skrive, hvad der kom fra hans mund, mens han oversatte ... Mormons Bog.«¹³

Historiske kilder viser, at fra det øjeblik Joseph fik pladerne overdraget i 1827, blev der gjort forsøg på at stjæle dem fra ham. Han bemærkede: »Man gjorde sig de største anstrengelser for at få dem fra mig. Enhver tænkelig list blev anvendt med det formål.«¹⁴ Til sidst blev Joseph og Emma tvunget til at flytte fra Manchester i New York til Harmony i

Pennsylvania for at finde et sikkert sted til at gå i gang med arbejdet med oversættelsen, væk fra de grupper og individer, der forsøgte at stjæle pladerne.¹⁵ Som en historiker siger: »Således endte den første svære fase af Josephs varetægt af pladerne ... Alligevel var pladerne i sikkerhed, og i sin kamp for at beskytte dem måtte Joseph uden tvivl lære meget om Guds og menneskers veje, der kom ham til gavn i den tid, der fulgte.«¹⁶

Under oversættelsen af Mormons Bog erfarede Joseph, at Herren ville udvælge vidner til at se pladerne.¹⁷ Det er en del af det, Herren selv fastlagde, da han sagde: »På to eller tre vidners udsagn skal enhver sag afgøres.«¹⁸ Oliver Cowdery, David Whitmer og Martin Harris, som var nogle af Josephs oprindelige hjælpere i oprettelsen af Guds forunderlige værk i denne uddeling, blev de første vidner, der blev kaldet til at bære særligt vidnesbyrd om Mormons Bog til verden. De vidnede om, at en engel, som kom fra Guds nærhed, viste dem den gamle optegnelse, og de så indgraveringerne på pladerne. De vidnede også om, at de hørte Guds røst fra himlen, som erklærede, at den gamle optegnelse var oversat ved Guds gave og kraft. Derpå blev de befalet at vidne om den for hele verden.¹⁹

Herren kaldte på mirakuløs vis otte andre vidner til selv at se guldpladerne og til at være særlige vidner om Mormons Bogs sandhed og guddommelighed for verden. De vidnede om, at de så og omhyggeligt granskede pladerne og deres indgraveringer. Selv midt i al modgangen, forfølgelserne, alle vanskelighederne, og selv om nogle af dem senere vaklede i troen, så fornægtede disse elleve udvalgte vidner aldrig deres

vidnesbyrd om, at de havde set pladerne. Joseph Smith var ikke længere alene med sin viden om Moronis besøg og guldpladerne.

Lucy Mack Smith skrev, at hendes søn kom glædestrålende hjem, efter vidnerne var blevet vist pladerne. Joseph forklarede sine forældre: »Jeg føler, at jeg er sluppet af med en byrde, der næsten var for tung for mig at bære, og det fryder min sjæl, at jeg ikke længere er helt alene i verden.«²⁰

Joseph Smith mødte megen modgang i forbindelse med at få Mormons Bog trykt, da oversættelsen var færdig. Det lykkedes ham kun at overbevise en trykker ved navn Egbert B. Grandin i Palmyra i New York om at trykke den, efter at Martin Harris med stor tro og offervilje pantsatte sin gård for stille sikkerhed for omkostningerne til trykningen. Delvist på grund af den fortsatte modstand efter udgivelsen af Mormons Bog solgte Martin Harris trofast 60 hektar af sin gård for at betale trykkeomkostningerne. Igenem en åbenbaring, der blev givet til Joseph Smith, instruerede Herren Martin Harris om ikke at begære sin ejendom og at betale for trykningen af bogen, der indeholdt »sandheden og Guds ord.«²¹ I marts 1830 blev de 5000 første eksemplarer af Mormons Bog udgivet, og i dag er der blevet trykt mere end 180 millioner eksemplarer på over 100 sprog.

De historiske kendsgerninger og de særlige vidner om Mormons Bog vidner om, at dens fremkomst virkelig var mirakuløs. Men ikke desto mindre er denne bogs kraft ikke alene baseret på den storslåede historie bag den, men på dens kraftfulde og uforlignelige budskab, som har forandret utallige menneskers tilværelse – inklusive min!

Jeg læste hele Mormons Bog for første gang, da jeg var en ung seminarelev. Jeg begyndte med at læse indledningen, som mine lærere havde anbefalet. Det løfte, der er på de første sider i Mormons Bog, genlyder stadig i mit sind: »Grund [i hjertet] ... og ... spørg [derefter] Gud [i tro] ... i Kristi navn, om bogen er sand. De, der følger denne anvisning ... vil få et vidnesbyrd om dens sandhed og guddommelighed ved Helligåndens kraft.«²²

Med det løfte i sinde og i en oprigtig søgen efter at vide mere om sandheden af den og i en ånd af bøn studerede jeg Mormons Bog, lidt efter lidt, efterhånden som jeg fuldførte de ugentlige seminaropgaver. Jeg husker det, som var det i går, at en varm følelse gradvist begyndte at vokse i min sjæl og fylde mit hjerte, oplyse min forstand og blive mere og mere dejlig, som Alma beskrev det i sin forkyndelse af Guds ord til sit folk.²³ Den følelse blev senere til en kundskab, der slog rod i mit hjerte og blev grundlaget for mit vidnesbyrd om de væsentlige begivenheder og lærdomme, der findes i denne hellige bog.

Gennem disse og andre uvurderlige personlige oplevelser er Mormons Bog virkelig blevet den slutsten, der styrker min tro på Jesus Kristus og mit vidnesbyrd om læren i hans evangelium. Den er blevet en af de søjler, der vidner for mig om Kristi guddommelige sonoffer. Den blev et skjold gennem mit liv mod modstanderen forsøg på at svække min tro og plante mistro i mit sind, og den giver mig mod til frimodigt at erklære mit vidnesbyrd om Frelseren for verden.

Mine kære venner, mit vidnesbyrd om Mormons Bog kom linje på linje²⁴ som et mirakel i mit hjerte.

Den dag i dag fortsætter det vidnesbyrd med at vokse, når jeg konstant af et oprigtigt hjerte søger efter mere fuldt ud at forstå Guds ord, som de er indeholdt i denne usædvanlige bog med hellig skrift.

Alle, der hører min stemme i dag, opfordrer jeg til at være en del af den mirakuløse fremkomst af Mormons Bog i jeres eget liv. Jeg lover jer, at når I bønsumt og vedvarende studerer dens ord, kan I nyde af dens løfter og rige velsignelser. Jeg bekræfter atter løftet, der lyder på alle dens sider: At hvis I »spørger Gud, den evige Fader, i Kristi navn, om ikke dette er sandt; og hvis I spørger af et oprigtigt hjerte, med oprigtig hensigt, idet I har tro på Kristus, så vil han« nådefuldt »tilkendegive sandheden af det for jer ved Helligåndens kraft.«²⁵ Jeg kan forsikre jer om, at han vil give jer svaret på en meget personlig måde, som han har gjort det til mig og mange andre rundt om i verden. Jeres oplevelse vil blive lige så herlig og hellig for jer, som Joseph Smiths erfaringer var for ham, som de var for de første vidner og for alle, der har modtaget et vidnesbyrd om integriteten og troværdigheden af denne hellige bog.

Jeg bærer mit vidnesbyrd om, at Mormons Bog virkelig er Guds ord. Jeg vidner om, at denne hellige optegnelse »fremsætter evangeliets lære, beskriver frelsesplanen og fortæller mennesker, hvad de må gøre for at opnå fred i dette liv og evig frelse i livet herefter.«²⁶ Jeg vidner om, at Mormons Bog er Guds redskab til at frembringe indsamlingen af Israel i vore dage og til at hjælpe mennesker til at lære hans Søn, Jesus Kristus, at kende. Jeg vidner om, at Gud lever og elsker os, og at hans Søn, Jesus Kristus, er verdens Frelser,

hovedhjørnestenen i vores religion. Jeg siger dette i vor Forløser, vor Mesters og vor Herres hellige navn, ja, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Joseph Smith, i »Minute Book 1«, s. 44, josephsmithpapers.org; også på Kirkens historiske bibliotek, Salt Lake City.
2. Se 3 Ne 11-26.
3. Se Ez 37:21-28; 1 Ne 13:34-41; 3 Ne 20:46; 21:1-11; titelbladet til Mormons Bog.
4. Indledning til Mormons Bog.
5. Se Åb 14:6-7; 1 Ne 19:21.
6. Es 29:14, 19; se også vers 11-13.
7. Se Ez 37:16-17; 2 Ne 3:12.
8. Se JS-H 1:27-47; se også L&P 27:5; Joseph Smith, »History, 1838-1856, volume A-1, 23. december 1805-30. august 1834«, s. 5, josephsmithpapers.org.
9. Se JS-H 1:54; se også Joseph Smith, »Church History«, *Times and Seasons*, 1. mar. 1842, s. 707, josephsmithpapers.org.
10. Se JS-H 1:59; *Kirkens prææsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 59-60.
11. Joseph Smith, »History, 1838-1856, volume E-1, 1. juli 1843-30. april 1844«, s. 1775, josephsmithpapers.org; også på Kirkens historiske bibliotek, Salt Lake City. Se også Joseph Smith, »Letter to James Arlington Bennet, 13 November 1843«,

- s. 1, josephsmithpapers.org; også på Church History Library, Salt Lake City.
12. Se John W. Welch, »Timing the Translation of the Book of Mormon: »Days [and Hours] Never to Be Forgotten«, *BYU Studies* 57, nr. 4, 2018, s. 11-50.
13. Oliver Cowdery, citeret i JS-H 1:71, fodnote; se også *Latter Day Saints' Messenger and Advocate*, okt. 1834, s. 14.
14. JS-H 1:60.
15. Se JS-H 1:60-62.
16. Andrew H. Hedges, »All My Endeavors to Preserve Them«: Protecting the Plates in Palmyra, 22 September-December 1827«, *Journal of Book of Mormon Studies*, bind 8, nr. 2, 1999, s. 23.
17. Se 2 Ne 27:12-14; Eter 5:1-3.
18. Matt 18:16.
19. Se »De tre vidners vidnesbyrd«, Mormons Bog.
20. Joseph Smith i Lucy Mack Smith, *Biographical Sketches of Joseph Smith, the Prophet, and His Progenitors for Many Generations*, 1880; se også »Lucy Mack Smith, History, 1845«, s. 154, josephsmithpapers.org.
21. L&P 19:26.
22. Indledning til Mormons Bog; se også Moro 10:3-5.
23. Se Alma 32:41-43.
24. Se 2 Ne 28:30.
25. Moro 10:4.
26. Indledning til Mormons Bog.

Olmué i Marga Marga i Chile

Ældste John A. McCune
De Halvfjerds

Kom til Kristus – At leve som sidste dages hellige

Vi kan gøre svære ting og hjælpe andre med at gøre det samme, fordi vi ved, til hvem vi kan sætte vores lid

Tak, ældste Soares, for dit kraftfulde og profetiske vidnesbyrd om Mormons Bog. For nylig havde jeg den unikke mulighed at holde en side fra det originale manuskript til Mormons Bog. På netop denne side stod disse frimodige ord, udtalt af Nefi, optegnet for første gang i denne uddeling: »Jeg vil tage af sted og gøre det, som Herren har befalet, for jeg ved, at Herren ikke giver nogen befalinger til menneskenes børn, uden at han bereder en vej for dem, så de kan udføre det, som han befaler dem.«¹

Idet jeg holdt denne side, blev jeg fyldt med en dyb værdsættelse af den 23-årige Joseph Smiths indsats for at oversætte Mormons Bog »ved Guds gave og kraft.«² Jeg satte også pris på den unge Nefis ord, som var blevet bedt om at udføre den meget svære opgave at få bronzepladerne fra Laban.

Nefi vidste, at hvis han forblev fokuseret på Herren, ville han få succes med at fuldføre det, som Herren befalede ham. Han forblev fokuseret på Frelseren hele livet, selvom han blev udsat for fristelser, fysiske prøvelser og selv forræderi fra nogle i sin nærmeste familie.

Nefi vidste, til hvem han kunne sætte sin lid.³ Kort efter at have sagt: »O, jeg elendige menneske! Ja, mit hjerte sørger på grund af mit kød«⁴ sagde Nefi: »Min Gud har været min støtte, han har ført mig gennem mine trængsler i ørkenen; og han har bevarer mig på det store dybs vande.«⁵

Som Kristi følgere oplever vi også udfordringer og prøvelser i livet. Det kræves ofte af os, at vi gør svære

ting, som, hvis vi prøvede at gøre det alene, ville være overvældende og måske umulige. Når vi accepterer Frelserens invitation: »Kom til mig,«⁶ vil han give den støtte, trøst og fred, der er nødvendig, ligesom han gjorde for Nefi og Joseph. Selv i vores sværeste prøvelser kan vi mærke hans kærligheds varme omfavelse, når vi stoler på ham og accepterer hans vilje. Vi kan opleve den glæde, der tilkommer hans trofaste disciple, for »Kristus er glæde.«⁷

I 2014 oplevede vores familie en uventet drejning, mens vi var på fuldtidsmission. Mens vores yngste søn kørte ned af en stejl bakke på et longboard, faldt han og fik en livstruende hjerneskade. Da hans tilstand forværredes, bragte sundhedspersonale ham hurtigt ind til akut operation.

På en tom hospitalsstue knælede vores familie ned og udøste vores hjerte til Gud. Midt i dette forvirrende og smertefulde øjeblik blev vi fyldt med kærlighed og fred fra vor himmelske Fader.

Millcreek i Utah i USA

Vi vidste ikke, hvad fremtiden ville byde på, eller om vi ville se vores søn igen i live. Vi vidste dog meget klart, at hans liv var i Guds hænder, og at resultatet ud fra et evigt perspektiv ville være til gavn for ham og os. Gennem Åndens gave var vi fuldt ud forberedte på at acceptere ethvert udfald.

Det var ikke nemt! Ulykken medførte et to måneders hospitalsophold, mens vi præsiderede over 400 fuldtidsmissionærer. Vores søn fik et betydeligt hukommelsestab. Hans genoptræning har indebåret lange og svære fysio-, tale- og ergoterapeutiske konsultationer. Udfordringerne vedbliver, men som tiden er gået, har vi været vidne til et mirakel.

Vi forstår tydeligt, at ikke alle prøvelser, vi møder, ender med det resultat, vi ønsker. Men når vi forbliver fokuseret på Kristus, føler vi hans fred og ser Guds mirakler, hvad end de måtte være, til hans tid og på hans måde.

Der vil komme tidspunkter, hvor vi ikke vil kunne se, hvordan en aktuel situation vil kunne ende godt, og vi udtrykker det måske tilmed som Nefi: »Ja, mit hjerte sørger på grund af mit kød.«⁸ Der kan være tider, hvor det eneste håb, vi har, er i Jesus Kristus. Hvilken velsignelse det er at have det håb og den tillid til ham. Kristus er den, der altid holder sine løfter. Hans hvile er sikret alle dem, der kommer til ham.⁹

Vores ledere har et dybfølt ønske om, at alle skal kunne føle den fred og trøst, der kommer ved at stole på og fokusere på Frelseren Jesus Kristus.

Vores levende profet, præsident Russell M. Nelson, har formidlet Herrens vision til verden og til medlemmerne i Kristi kirke: »Vores budskab til verden er enkelt og oprigtigt: Vi

indbyder alle Guds børn på begge sider af sløret til at *komme til deres Frelser*, modtage det hellige tempels velsignelser, nyde varig glæde og opnå evigt liv.«¹⁰

Denne opfordring til at »komme til Kristus« har en *særlig* betydning for sidste dages hellige.¹¹ Som medlemmer af Frelserens kirke har vi indgået pagter med ham og er blevet hans åndeligt fødte sønner og døtre.¹² Vi er blevet givet muligheden for at arbejde med Herren ved at indbyde andre til at komme til ham.

Når vi arbejder med Kristus, bør vores mest målrettede indsats være i vores eget hjem. Til tider vil familiemedlemmer og nære venner have udfordringer. Verdens stemmer, og måske deres egne ønsker, kunne få dem til at sætte spørgsmålstejn ved sandhed. Vi bør gøre alt, vi kan, for at hjælpe dem med at mærke både vores egen og Kristi kærlighed. Jeg kommer til at tænke på det skriftsted, der er blevet til vores elskede salme »Elsker hverandre«, som lærer os: »Derpå skal kendes, om I vil mig følge: At I vil elske hverandre.«¹³

I vores kærlighed til dem, der sætter spørgsmålstejn ved sandhed,

kan fjenden af al glæde prøve at få os til at tro, at vi forråder dem, vi elsker, hvis *vi* selv fortsætter med at efterleve evangeliet i dets fylde og underviser i dets sandheder.

Vores evne til at hjælpe andre til at komme til Kristus eller at vende tilbage til Kristus vil i høj grad blive afgjort af det eksempel, vi er gennem vores egen personlige forpligtelse til at blive på pagtens sti.

Hvis det er vores sande ønske at redde dem, vi elsker, så må vi selv stå standhaftigt med Kristus ved at favne hans kirke og hans evangeliums fylde.

For at vende tilbage til historien om Nefi, så ved vi, at Nefis lyst til at stole på Herren var præget af hans forældres tilbøjelighed til at stole på Herren og deres eksempel på at holde deres pagter. Dette illustreres smukt i Lehis syn om livets træ. Efter Lehi havde spist af den søde og frydefulde frugt på træet, »kastede [han] blikket omkring for måske også at få øje på [sin] familie.«¹⁴ Han så Sarija, og Sam og Nefi, »og de stod, som om de ikke vidste, hvor de skulle gå hen.«¹⁵ Lehi sagde så: »Jeg vinkede til dem, og jeg sagde også til dem med høj røst, at de skulle komme hen til mig og spise af frugten.«¹⁶ Læg mærke til, at Lehi ikke forlod livets træ. Han blev i åndelig forstand hos Herren og bød sin familie at komme hen til der, hvor *han* spiste af frugten.

Modstanderen ville lokke nogen til at forlade glæden ved evangeliet ved at adskille Kristi lære og hans kirke. Han vil prøve at få os til at tro, at vi selv trofast kan blive på pagtens sti gennem vores egen åndelighed og uafhængigt af hans kirke.

I disse sidste dage er Kristi kirke genoprettet for at hjælpe Kristi pagtsbørn med at blive på pagtens sti.

Biskop Gérald Caussé
Præsiderende biskop

I Lære og Pagter læser vi: »Se, dette er min lære: Hver den, der omvender sig og *kommer til mig*, han *er* min kirke.«¹⁷

Gennem Kristi kirke bliver vi styrket ved vores oplevelser som et samfund af hellige. Vi hører hans røst gennem hans profeter, seere og åbenbarere. Vigtigst af alt, så får vi igennem Kristi kirke alle de nødvendige velsignelser ved hans forsoning, som kun kan blive realiseret gennem deltagelse i hellige ordinancer.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er Kristi kirke på jorden og er genoprettet i disse sidste dage til gavn for alle Guds børn.

Jeg vidner om, at når vi kommer til Kristus og lever som sidste dages hellige, så vil vi blive velsignet med et større mål af hans kærlighed, hans glæde og hans fred. Ligesom Nefi kan vi gøre svære ting og hjælpe andre med at gøre det samme, fordi vi ved, til hvem vi kan sætte vores lid.¹⁸ Kristus er vores lys, vores liv og vores frelse.¹⁹ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. 1 Ne 3:7.
2. Titelbladet Mormons Bog; se også Indledningen til Mormons Bog.
3. Se 2 Ne 4:19.
4. 2 Ne 4:17.
5. 2 Ne 4:20.
6. Matt 11:28.
7. Russell M. Nelson, »Glæde og åndelig overlevelse«, *Liahona*, nov. 2016, s. 82.
8. 2 Ne 4:17.
9. Se Matt 11:28-30.
10. Præsident Russell M. Nelson, »Lad os stævne frem«, *Liahona*, maj 2018, s. 118-119; fremhævelse tilføjet.
11. Se L&P 20:59.
12. Se Mosi 5:7.
13. Joh 13:35; se også »Elsker hverandre«, *Salmer og sange*, nr. 199.
14. 1 Ne 8:13.
15. 1 Ne 8:14.
16. 1 Ne 8:15.
17. L&P 10:67; fremhævelse tilføjet.
18. Se 2 Ne 4:19.
19. Se Sl 27:1.

Et levende vidne om den levende Kristus

Det centrale budskab i Mormons Bog er at gendanne den sande kundskab om Jesu Kristi afgørende rolle for menneskehedens frelse og ophøjelse

På en solrig forårsdag i 2017 var der åbent hus for templet i Paris og det var godt i gang, da en mand med et sorgfuldt udtryk i ansigtet henvendte sig til en af turguiderne. Han sagde, at han boede ved siden af templet og måtte indrømme, at han havde været aktiv modstander af opførslen af det.

Han fortalte, at han en dag stod og kiggede ud af sit vindue i sin lejlighed, da han så en stor kran sænke en statue af Jesus fra himlen, og placere den forsigtigt på tempelgrunden. Manden erklærede, at denne oplevelse fuldstændigt ændrede hans følelser for vores kirke. Han indså, at vi var Jesu Kristi tilhængere og han bad om vores tilgivelse for den tidligere skade, han måtte have forvoldt.

Kristus-statuen, der pryder tempelgrunden ved templet i Paris og andre af Kirkens ejendomme, vidner om vores kærlighed til Frelseren. Den originale marmorstatue blev skabt af den danske billedhugger Bertel Thorvaldsen i 1820 – samme år som det første syn. Statuen står i skarp kontrast til det meste kunst fra den tid, der hovedsageligt skildrer den lidende Kristus på korset. Thorvaldsens arbejde præsenterer den levende Kristus, der sejrede over døden, og med åbne arme indbyder alle til at komme til ham. Det er kun mærkerne fra naglerne i hans hænder og fødder og såret i hans side, der vidner om den ubeskrivelige smerte, han led for at redde hele menneskeheden.

Sandy i Utah i USA

Bog) ... skal stadfæste sandheden af de første (Bibelen) ... og skal kundgøre de tydelige og dyrebare ting, som er blevet taget bort fra dem, og skal kundgøre for alle stammer, tungemål og folk, at Guds lam er den evige Faders Søn og verdens frelser, og at alle mennesker skal komme til ham, ellers kan de ikke blive frelst.⁴

Tydelige og dyrebare sandheder om Frelserens forsoning genlyder i hele Mormons Bog. Mens jeg nævner flere sandheder, beder jeg jer om at tænke over, hvordan de har ændret eller kan ændre jeres liv.

1. Jesu Kristi forsoning er en gratis gave til *alle*, der *har* levet, der lever *nu*, og alle, som *vil* leve på jorden.⁵
2. Udover at bære byrden af vores synder, påtog Kristus sig vores sorger, skrøbeligheder, lidelser og sygdomme og alle sorger, der kommer ved menneskets dødelige tilstand. Der er ingen kval, ingen smerte eller sorg, som han ikke har lidt for os.⁶
3. Frelserens sonoffer giver os mulighed for at overvinde alle de negative konsekvenser ved Adams fald, heriblandt fysisk død. På grund af Kristus vil alle Guds børn, der fødes på jorden, uagtet deres retfærdighed, opleve genforeningen af deres ånd og legeme gennem opstandelsens kraft⁷ og vende tilbage til ham for at »dømmes ... efter [deres] gerninger.«⁸
4. Som modsætning er modtagelsen af alle velsignelserne ved Frelserens forsoning afhængig af vores omhu⁹ med at efterleve »Kristi lære.«¹⁰ Lehi så i sin drøm »en snæver og trang sti,«¹¹ der fører til livets træ. Dets frugt, der repræsenterer Guds kærlighed, som kommer til udtryk ved Jesu Kristi forsonings udsøgte

Måske er en af årsagerne til, at vi som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige elsker denne statue, at den minder os om den beskrivelse af Frelserens besøg på det amerikanske kontinent, vi finder i Mormons Bog:

»Og se, de så en mand stige ned fra himlen, og han var klædt i en hvid kjortel; og han kom ned og stod midt blandt dem ...

Og det skete, at han strakte sin hånd ud og talte til folket og sagde:

Se, jeg er Jesus Kristus ...

Jeg har drukket af det bitre bæger, som Faderen har givet mig, og jeg har herliggjort Faderen ved at påtage mig verdens synder.¹

Han indbød derpå alle mænd, kvinder og børn til at komme frem og stikke deres hænder i hans side og føle nagemærkerne i hans hænder og fødder, og derved modtage et personligt vidnesbyrd om, at han

i sandhed var den længe ventede Messias.²

Denne storslåede scene er klimakset i Mormons Bog. Hele evangeliets »gode nyhed« er omfattet i denne afbildning af Frelseren, der ømt udstrækker »barmhjertighedens arme«³ for at byde hver enkelt at komme til ham og modtage velsignelsen ved hans forsoning.

Det centrale budskab i Mormons Bog er at gendanne den sande kundskab om Jesu Kristi afgørende rolle for menneskehedens frelse og ophøjelse. Dette tema genlyder fra indledningen til det allersidste ord i det sidste kapitel. Gennem århundreder med frafald og åndelig forvirring gik den dybere betydning af det, Kristus gjorde i Getsemane og på Golgata, tabt eller blev fordrejet. Hvor må Joseph Smith have været begejstret, da han oversatte 1 Nefi og fandt dette fantastiske løfte: »Disse sidste optegnelser (Mormons

velsignelse, »er yderst dyrebar og yderst ønskværdig ... [og] er den største af alle Guds gaver.«¹² For at få adgang til frugten må vi udøve tro på Jesus Kristus, omvende os, »lytte til Guds ord«,¹³ modtage afgørende ordinancer og holde hellige pagter til vores livs ende.¹⁴

5. Gennem Jesu Kristi forsoning renser han os ikke alene fra synd, men han giver *muliggørende* kraft, hvorigennem hans disciple kan »[aflægge] det naturlige menneske«,¹⁵ og gå fremad »linje på linje«,¹⁶ og øge deres hellighed,¹⁷ så de en dag kan blive fuldkomne væsener i Kristi billede,¹⁸ der er kvalificeret til at bo hos Gud¹⁹ og arve alle himmerigets velsignelser.²⁰

En anden betryggende sandhed i Mormons Bog er, at Herrens forsoning, selvom den er uendelig og universel i sin rækkevidde, er en bemærkelsesværdigt personlig og intim gave, der er tilpasset os hver især.²¹ Ligesom Jesus inviterede alle de nefitiske disciple til at føle sine sår, døde han for os hver især, personligt, som om I og jeg var den eneste person på jorden. Han giver os en personlig invitation til at komme til ham og trække på hans forsonings vidunderlige velsignelser.²²

Kristi forsonings personlige karakter bliver endnu mere virkelig, når vi tænker på eksempler på utrolige mænd og kvinder i Mormons Bog. Blandt dem er Enosh, Alma, Ze'ezrom, kong Lamoni og hans hustru og kong Benjamins folk. Deres omvendelseshistorier og sprudlende vidnesbyrd udgør et levende vidnesbyrd om, hvordan vores hjerte kan ændres og vores liv forandres gennem Herrens uendelige godhed og barmhjertighed.²³

Profeten Alma stillede sit folk dette brændende spørgsmål. Han sagde: »Hvis I har oplevet en forandring i hjertet, og hvis I har følt lyst til at synge sangen om den forløsende kærlighed, vil jeg spørge, om I også føler således *nu?*«²⁴ Dette spørgsmål er afgørende i dag, da hans forløsende kærlighed bør følge os, motivere os og ændre os alle dag for dag, som Herrens disciple.

Almas spørgsmål kan også omformuleres, så det lyder: Hvornår følte I sidst Frelserens forsonings søde påvirkning i jeres liv? Det sker, når I føler en intens og sød glæde²⁵ komme over jer, der vidner for jeres sjæl om, at jeres synder er blevet tilgivet, eller når smertefulde prøvelser pludselig bliver lettere at bære, eller når jeres hjerte blødgøres, og I er i stand til at tilgive en, der har såret

jer. Eller det kan være hver gang, I bemærker jeres evne til at elske og tjene hinanden øges, eller at processen med helliggørelse gør jer til en anden person, der efterligner Frelserens eksempel.²⁶

Jeg bærer vidnesbyrd om, at alle disse oplevelser er virkelige og bevis på, at liv kan ændres gennem tro på Jesus Kristus og hans forsoning. Mormons Bog tydeliggør og øger vores kundskab om denne himmelske gave. Når I studerer denne bog, vil I høre den levende Kristus indbyde jer til at komme til ham. Jeg lover, at hvis I accepterer hans invitation og former jeres liv efter hans eksempel, vil hans forløsende indflydelse komme til jer. Gennem Helligåndens kraft vil Frelseren forandre jer dag efter dag »indtil den fuldkomne dag«,²⁷ hvor I, som han har erklæret, vil »se mit ansigt og vide, at jeg er.«²⁸ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

- 3 Ne 11:8-11.
- Se 3 Ne 11:14-15.
- Alma 5:33.
- 1 Ne 13:40.
- Se 2 Ne 9:21; 26:24-27; Mosi 3:13.
- Se Alma 7:11-12.
- Se 2 Ne 10:25.
- Mosi 3:24; se også 2 Ne 2:4, 10, 26; 9:6-7, 12-13, 15, 22; Mosi 3:12; 16:7-8; Alma 11:41-44; 42:6-8, 23; Hel 14:16; Morm 9:12.
- Se 2 Ne 9:21; Mosi 3:12; Hel 5:11; 14:18.
- 2 Ne 31:21; se også 3 Ne 27:20-21.
- 1 Ne 8:20.
- 1 Ne 15:36.
- 1 Ne 15:24.
- Se 2 Ne 31.
- Mosi 3:19.
- 2 Ne 28:30.
- Se Mosi 3:19.
- Se 3 Ne 27:27; Moro 10:32-33.
- Se 2 Ne 2:8; Mosi 2:41.
- Se Alma 11:37.
- Se 2 Ne 9:21.
- Se Omni 1:26; Alma 5:33; Moro 10:32-33.
- Se Enos 1; Mosi 5; Alma 12; 18-19; 36.
- Alma 5:26; fremhævelse tilføjet.
- Se Alma 36:21.
- Se Mosi 3:19.
- L&P 50:24.
- L&P 93:1.

Ældste Dale G. Renlund
De Tolv Apostles Kvorum

Overvej Guds godhed og storhed

Jeg indbyder jer til dagligt at erindre vor himmelske Faders og Jesu Kristi storhed, og hvad de har gjort for jer

Gennem tiderne har profeter, selv i og især i svære tider, opfordret os til at huske Guds storhed og at overveje, hvad han har gjort for os som individer, som familier og som folk.¹ Denne anvisning findes overalt i skrifterne, men er mest fremtrædende i Mormons Bog. Titelbladet forklarer, at et af Mormons Bogs formål er at »vise resten af Israels hus, hvilke store ting Herren har gjort for deres fædre.«² Mormons Bogs slutning indeholder Moronis appel: »Se, jeg vil formane jer til, at I, når I læser dette ... at I husker på, hvor barmhjertig Herren har været mod menneskenes børn ... og grunder over det i hjertet.«³

Profeternes vedblivende bøn om at overveje Guds godhed er slående.⁴ Vor himmelske Fader ønsker, at vi mindes hans og hans elskede Søns godhed, ikke for deres skyld, men på grund af den indflydelse en sådan erindring har på os. Vores perspektiv og forståelse øges ved at overveje deres venlighed. Ved at reflektere over deres medfølelse bliver vi mere ydmyge, bønsumme og standhaftige.

En gribende oplevelse jeg havde med en tidligere patient viser, hvordan

taknemmelighed for gavmildhed og medfølelse kan forvandle os. I 1987 mødte jeg Thomas Nielson, en bemærkelsesværdig mand, som havde brug for en hjertetransplantation. Han var 63 år og boede i Logan i Utah i USA. Efter han havde tjent i militæret under 2. Verdenskrig, blev han og Donna Wilkes gift i templet i Logan i Utah. Han blev en energisk og succesrig murer. I sine senere år nød han særligt at arbejde med sit ældste barnebarn, Jonathan, i skoleferierne. De to udviklede et særligt bånd, delvist fordi Tom så meget af sig selv i Jonathan.

Tom syntes, at det var frustrerende at vente på et donorhjerter. Han var ikke en særlig tålmodig mand. Han havde altid kunne sætte og nå mål gennem hårdt arbejde og ren og skær beslutsomhed. Mens

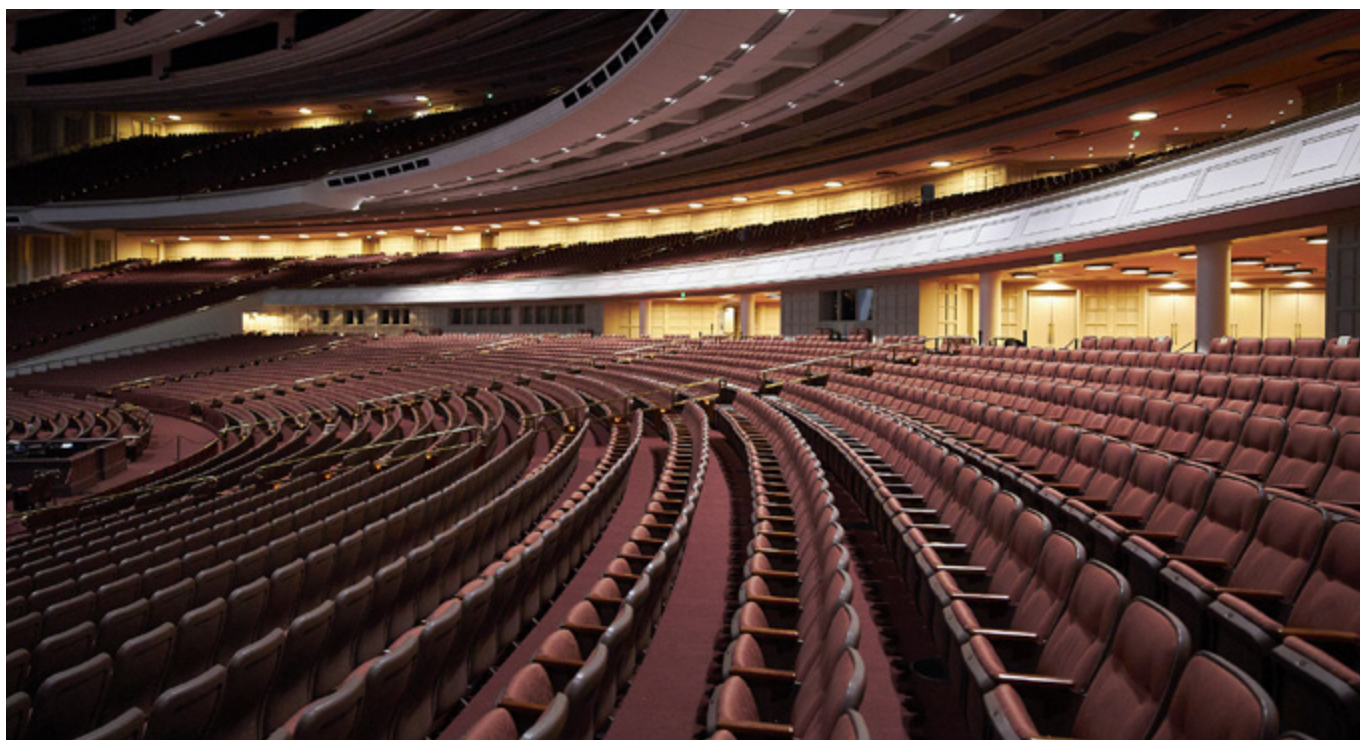
han kæmpede med hjerteproblemer og med sit liv på pause, spurgte Tom mig af og til om, hvad jeg gjorde for at fremskynde processen. I spøg foreslog han måder, hvorpå jeg kunne finde et donorhjerter til ham hurtigere.

En glædelig, men forfærdelig dag, blev et ideelt donorhjerter tilgængeligt for Tom. Størrelsen og blodtypen var et match, og donoren var ung, kun 16 år gammel. Donorhjerter tilhørte Jonathan, Toms elskede barnebarn. Tidligere den dag var Jonathan blevet dødeligt kvæstet, da bilen, han var i, blev ramt af et tog.

Da jeg besøgte Tom og Donna på hospitalet, var de fortvivlede. Det er svært at forestille sig, hvad de gik igennem, velvidende at Toms liv kunne forlænges, ved at bruge deres barnebarns hjerter. Til at begynde med afslog de at overveje det tilbudte hjerter fra Jonathans sørgende forældre, deres datter og svigersøn. Tom og Donna vidste dog, at Jonathan var hjernedød, og forstod med tiden, at deres bønner om et donorhjerter, ikke havde forårsaget Jonathans ulykke. Nej, Jonathans hjerter var en gave, der kunne velsigne Tom, da han havde mest brug for det. De forstod, at

Provo i Utah i USA

der kunne komme noget godt ud af denne tragedie, og besluttede sig for at fortsætte.

Transplantationen gik godt. Derefter var Tom en ny mand. Forandringen gik langt ud over bedre helbred eller taknemmelighed. Han fortalte mig, at han reflekterede over Jonathan hver morgen, over hans datter og svigersøn, over den gave, han havde fået, og over, hvad den gave havde medført. Selvom hans naturlige gode humør og mod stadig var meget tydeligt, observerede jeg, at Tom var mere højtidelig, eftertænksom og godhjertet.

Tom levede yderligere 13 år efter transplantationen, år, som han ellers ikke ville have fået. Der stod i hans nekrolog, at disse år havde gjort ham i stand til at berøre hans families og andres liv med gavmildhed og kærlighed. Han var en personlig velgører og et eksempel på optimisme og beslutsomhed.

Ligesom Tom har hver af os fået gaver, som vi ikke selv kunne have anskaffet, gaver fra vor himmelske Fader og hans elskede Søn, heriblandt forløsning gennem Jesu Kristi sonoffer.⁵ Vi har modtaget et liv i denne

verden; vi vil få et fysisk liv i livet her-efter samt evig frelse og ophøjelse – hvis vi vælger det – alt sammen takket være vor himmelske Fader og Jesus Kristus.

Hver gang vi bruger, nyder godt af eller bare tænker på disse gaver, bør vi overveje givernes offer, gavmildhed og medfølelse Ærbødighed over for givnerne gør os mere end bare taknemmelige. Hvis vi reflekterer over deres gaver, kan det forvandle os.

En sådan forbløffende forvandling skete for Alma den Yngre. Mens Alma »drog rundt og satte sig op imod Gud,«⁶ viste en engel sig. »Med en tordenrøst«⁷ irettesatte englen Alma for at forfølge Kirken og stjæle »folkets hjerte.«⁸ Englen tilføjede denne formaning: »Gå nu, og husk dine fædres fangenskab ... og husk, hvor store ting [Gud] har gjort for dem.«⁹ Blandt alle de mulige emner var det det, som englen valgte at fremhæve.

Alma omvendte sig og huskede det.

Han fortalte senere sin søn Helaman om englens formaning. Alma sagde: »Jeg ønsker, at du skal gøre, som jeg har gjort med hensyn til at huske vore fædres fangenskab, for de var i trældom, og ingen kunne udfri dem undtagen Abrahams ... Isaks ... og Jakobs Gud; og han udfriede dem visselig i deres trængsler.«¹⁰ Alma sagde ganske enkelt: »Jeg sætter min lid til ham.«¹¹ Alma forstod, at ved at huske udfrielsen fra trældom og støtte under »prøvelser og besværligheder af enhver art,« lærer vi Gud at kende og visheden af hans løfter.¹²

Kun få af os har en oplevelse så dramatisk som Almas, men alligevel

San Bernardo i Santiago i Chile

kan vores forvandling være lige så vidtrækkende. Frelseren lovede i fordums tid:

»Jeg giver jer et nyt hjerte og en ny ånd i jeres indre. Jeg fjerner stenhjertet ... og giver jer et hjerte af kød.

Jeg giver jer min ånd i jeres indre ...

I skal være mit folk, og jeg vil være jeres Gud.«¹³

Den opstandne Frelser fortalte nefitterne, hvordan denne forvandling begynder. Han fremhævede en vigtig del af vor himmelske Faders plan, da han sagde:

»Og min Fader sendte mig, så jeg kunne blive løftet op på korset, så jeg, efter at jeg var blevet løftet op på korset, kunne *drage* alle mennesker til mig

Og af denne årsag er jeg blevet løftet op; derfor vil jeg i overensstemmelse med Faderens magt *drage* alle mennesker til mig.«¹⁴

Hvad skal der til, for at I bliver draget til Frelseren? Overvej, at Jesus Kristus underkastede sig sin Faders vilje, sejrede over døden, at han påtog sig jeres synder og fejltagelser, at han modtog Faderens magt til at træde ind på vores vegne og hans endegyldige forløsning af jer.¹⁵ Er disse ting ikke nok til at drage jer til ham? Det er de for mig. Jesus Kristus »står med åbne arme i håb om og villig til at helbrede, tilgive, rense, styrke, lutre og hellige [jer og mig]«. ¹⁶

Disse sandheder bør give os et nyt hjerte og tilskynde os til at vælge at følge vor himmelske Fader og Jesus Kristus. Men selv nye hjerter kan være »tilbøjelige til at vandre ... tilbøjelige til at forlade den Gud, [vi] elsker.«¹⁷ For bekæmpe denne tendens er vi nødt til dagligt at reflektere over de gaver, vi har modtaget, og over hvad de har betydet. Kong Benjamin sagde: »[Jeg ønsker,] at I skal huske og altid

bevare i erindringen Guds storhed ... og hans godhed og langmodighed mod jer.«¹⁸ Hvis vi gør det, vil vi være værdige til usædvanlige himmelske velsignelser.

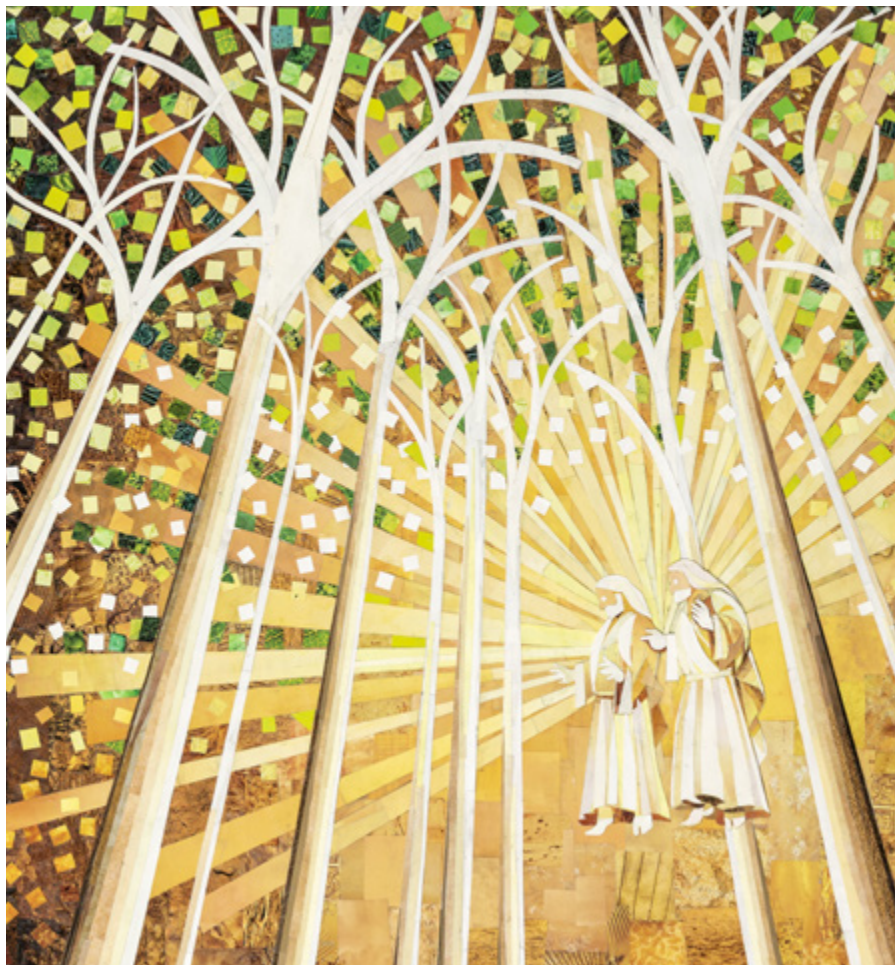
At reflektere over Guds godhed og nåde, hjælper os med at blive mere åndeligt modtagelige. Til gengæld gør øget åndelig opmærksomhed os i stand til at kende sandheden af alt ved Helligåndens kraft.¹⁹ Dette indbefatter også et vidnesbyrd om sandfærdigheden af Mormons Bog, at Jesus er Kristus, vores personlige Frelser og Forløser, og en tro på at hans evangelium er gengivet i disse sidste dage.²⁰

Når vi husker på vor himmelske Faders og Jesu Kristi storhed, og hvad de har gjort for os, så tager vi ikke noget af det for givet, ligesom Tom ikke tog Jonathans hjerte for givet. På glædelig og ærbødig vis, huskede Tom dagligt på tragedien, der havde forlænget hans liv. I glæden over at vide, at vi kan blive frelst og ophøjet, er vi nødt til at huske, at frelse og ophøjelse kostede dyrt.²¹ Vi kan være glade på ærbødig vis, når vi indser, at uden Jesus Kristus er vi fortabte, men med ham kan vi modtage den største gave, vor himmelske Fader har at give.²²

Denne ærbødighed sætter os virkelig i stand til at nyde løftet om »[evigt liv] i denne verden« og med tiden modtage »evigt liv ... ja, udødelig herlighed« i den tilkommende verden.²³

Når vi overvejer vor himmelske Faders og Jesu Kristi godhed, så vil vores tillid til dem vokse. Vores bønner vil ændre sig, fordi vi ved, at Gud er vor Fader, og at vi er hans børn. Vi søger ikke at få Gud til at ændre sindelag, men at indordne vores vilje efter hans og sikre os de velsignelser, som han ønsker at give os, på betingelse af at vi beder om dem.²⁴ Vi længes efter at have mer tålmod i trængsel, mer renhed i sjælen, mer kraft til at stå, mer som Kristus.²⁵ Disse forandringer kvalificerer os til flere himmelske velsignelser.

Ved at anerkende, at alt godt kommer fra Jesus Kristus, vil vi bedre kunne formidle vores tro til andre.²⁶ Vi vil have mod, når vi møder tilsyneladende umulige opgaver og omstændigheder.²⁷ Vi vil styrke vores forsæt om at holde de pagter, vi har indgået om at følge Frelseren.²⁸ Vi vil blive fyldt med Guds kærlighed, ønske at hjælpe dem i nød uden at dømmes dem, elske vores børn og opdrage

dem i retfærdighed, fastholde forladelse for vores synder og altid glæde os.²⁹ Disse er de bemærkelsesværdige frugter, der kommer ved at huske Guds godhed og nåde.

Til sammenligning advarede Frelseren: »I intet forsynder mennesket sig imod Gud, eller mod ingen andre er hans vrede tændt end mod dem, der ikke anerkender hans hånd i alt.«³⁰ Jeg tror ikke Gud bliver fornærmet, når vi glemmer ham. Jeg tror derimod, han er dybt skuffet. Han ved, at vi har snydt os selv for muligheden for at komme ham nærmere ved at erindre ham og hans godhed. Vi går glip af, at han kommer os nærmere, og de specifikke velsignelser, han har lovet.³¹

Jeg indbyder jer til dagligt at erindre vor himmelske Faders og Jesu Kristi storhed, og hvad de har gjort for jer. Lad jeres overvejelser omkring deres godhed fæstne sig

i jeres vandrende hjerte til dem.³² Overvej deres medfølelse og så vil I blive velsignet med mere åndelig opmærksomhed og blive mere kristuslignende. At overveje deres empati vil hjælpe jer til at »[holde] trofast ud til enden«, indtil I bliver »modtaget i himlen« for at »bo hos Gud i en tilstand af aldrig ophørende lykke.«³³

Vor himmelske Fader sagde om sin elskede Søn: »Hør ham!«,³⁴ Når I handler på disse ord og lytter til ham, så husk med glæde og ærbødighed, at Frelseren elsker at genoprette det, I ikke selv kan genoprette, han elsker at hele det sår, I ikke kan hele, han elsker at reparere det, som er uopretteligt ødelagt,³⁵ han kompenserer for enhver uretfærdighed i jeres liv,³⁶ og han elsker at udbedre knuste hjerter permanent.³⁷

Når jeg har reflekteret over vor himmelske Faders og Jesu Kristi gaver, har jeg erfaret deres uendelige

kærlighed og deres ufattelige medfølelse over for alle vor himmelske Faders børn.³⁸ Denne viden har forandret mig, og den vil også forandre jer. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se fx Abr 2:16; 2 Mos 13:3; Jos 4:6 9; 1 Sam 7:11-12.
2. Mormons Bogs titelblad.
3. Moro 10:3.
4. Se fx 5 Mos 6:12; 11:18; Jos 4:21-24; 1 Sam 7:12; Rom 2:4; 11:22; 2 Ne 9:10; 33:14; Jakob 1:7; Mosi 5:3; 25:10; 27:22; Alma 34:4; Hel 12:2; 3 Ne 4:33; 18:11-12; Morm 2:13; L&P 133:52; 138:2.
5. Se Es 53:3-12; Luk 22:44; Joh 3:16; Gal 2:20; Mosi 3:5-11; Alma 7:10-13; L&P 19:16-19.
6. Mosi 27:11.
7. Mosi 27:11.
8. Mosi 27:9; se også v. 13.
9. Mosi 27:16.
10. Alma 36:2.
11. Alma 36:27.
12. Se Alma 36:27-29.
13. Ez 36:26-28.
14. 3 Ne 27:14-15; fremhævelse tilføjet. Se Joh 12:32; 2 Ne 26:24.
15. Se Mosi 15:7-9; Åb 21:4.
16. Russell M. Nelson, »Vi kan gøre det bedre og være bedre«, *Liahona*, maj 2019, s. 67.
17. »Come, Thou Fount of Every Blessings«, *Hymns*, 1948, nr. 70.
18. Mosi 4:11; se også Alma 36:2, 28-29; Eter 7:27; 10:2; Moro 9:25.
19. Se Moro 10:4-5.
20. Se titelbladet og indledningen til Mormons Bog.
21. Se L&P 19:18-19.
22. Se L&P 14:7.
23. Moses 6:59; se også Alma 36:28.
24. Se Guide til skrifterne, »Bøn«.
25. »Mer hellighed giv mig«, *Salmer og sange*, nr. 63.
26. Se Filem 1:6.
27. Se 1 Sam 17:37; 1 Ne 4:2.
28. Se Alma 5:6, 13, 26-28.
29. Se Mosi 4:11-26.
30. L&P 59:21.
31. Se L&P 88:63-64.
32. Se »Come, Thou Fount of Every Blessing«.
33. Mosi 2:41.
34. Se Matt 17:5; Mark 9:7; Luk 9:35; 3 Ne 11:7; JS-H 1:17.
35. Boyd K. Packer, »Tilgivelsens herlige morgen«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 19-20.
36. Se Åb 21:4.
37. Se Sl 147:3.
38. Se 2 Ne 26:33.

Ældste Benjamin M.Z. Tai
De Halvfjerds

Mormons Bogs kraft i omvendelse

Mormons Bog giver åndelig næring, foreskriver en handlingsplan og forbinder os med Helligånden

Efter at have gennemgået rapporten fra en nylig lægeundersøgelse erfarede jeg, at jeg måtte foretage nogle livsstilsændringer. For at hjælpe mig, gav min læge mig en ernærings- og motionsplan, som ville gøre mig til en sundere person, hvis jeg valgte at følge den.

Dersom vi hver især fik foretaget en åndelig undersøgelse, hvad ville vi så lære om os selv? Hvilke tilpasninger ville vores åndelige læge ordinere? For at vi kan blive den, vi har brug for at blive, er det afgørende, at vi ved, hvad vi skal gøre, og gør det, vi ved.

Jesus Kristus er lægen over dem alle.¹ I kraft af sin forsoning forbinder han vores sår, tager vores lidelser på sig og helbreder vores knuste hjerte.² Gennem hans nåde kan vores svagheder blive stærke.³ Han opfordrer os til at følge sig⁴ ved at lære af ham, lytte til hans ord og vandre i hans Ånds sagtmodighed.⁵ Han har lovet at hjælpe os⁶ i denne livslange proces med omvendelse, som forandrer os og bringer os evigtvarende glæde.⁷

Frelseren har givet os Mormons Bog som et mægtigt redskab til hjælp til omvendelse. Mormons Bog giver åndelig næring, foreskriver en handlingsplan og forbinder os

med Helligånden. Den er skrevet til os,⁸ den indeholder Guds ord i tydelighed⁹ og fortæller os om vores identitet, formål og skæbne.¹⁰ Sammen med Bibelen bærer Mormons Bog vidnesbyrd om Jesus Kristus¹¹ og forklarer, hvordan vi kan kende sandheden og blive som ham.

Bror Saw Polo var 58 år, da han blev præsenteret for Jesu Kristi gengivne evangelium. Da jeg mødte ham, havde han virket som grenspræsident i adskillige år, men jeg erfarede, at han aldrig havde læst Mormons Bog, fordi den endnu ikke fandtes på hans modersmål, burmesisk. Da jeg spurgte ham, hvordan han uden at have læst bogen vidste, at den var sand, svarede han, at han havde studeret billedbogen *Historier fra Mormons Bog* hver dag ved at se på billederne, bruge en ordbog for at oversætte de engelske ord

og omhyggeligt tage noter af det, han lærte. Han forklarede: »Hver gang jeg studerede, bad jeg om det, jeg lærte, og jeg følte fred og glæde, mit sind blev klart, og mit hjerte blev blødgjort. Jeg følte Helligånden vidne for mig, at det var sandt. Jeg ved, at Mormons Bog er Guds ord.«

Vi kan ligesom bror Saw Polo hver især studere Mormons Bog, som det passer på vores omstændigheder. Efterhånden som vi tror på og grunder over dens lærdomme i vores hjerte, kan vi spørge Gud i tro, om lærdommene er sande.¹² Hvis vi har et oprigtigt ønske om at vide det og har en oprigtig hensigt om at handle, vil han svare os i vores hjerte gennem Helligånden. Og det er ved Helligåndens kraft, at vi kan kende sandheden af alt.¹³ Når vi får

Bountiful i Utah i USA

et guddommeligt vidnesbyrd om Mormons Bog, vil vi ved den samme kraft også vide, at Jesus Kristus er verdens Frelser, at Joseph Smith er hans profet, og at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er hans genoprettede kirke.¹⁴

Som ung mand gik jeg i begyndelsen af min mission ombord på et fly mod Australien. Da jeg følte mig meget alene, urolig og utilstrækkelig, men havde forpligtet mig til at tjene, havde jeg desperat brug for en forsikring om, at det, jeg troede på, var sandt. Jeg bad og læste oprigtigt i mine skrifter, men som flyturen skred frem, intensiveredes min manglende selvtillid, og min fysiske tilstand forværredes. Da jeg havde kæmpet i flere timer, kom en steward gående ned ad gangen og stoppede ud for mit sæde. Han tog den Mormons Bog, jeg var ved at læse i, ud af hånden på mig.

Han så på forsiden og sagde: »Det er storslået bog!«, rakte derpå bogen tilbage til mig og gik videre. Jeg så ham aldrig igen.

Mens hans ord genlød i mine ører, hørte jeg tydeligt dette og følte det i mit hjerte: »Jeg er her, og jeg ved, hvor du der. Gør blot dit bedste, for jeg vil tage mig af resten.« På det fly over Stillehavet fik jeg et personligt vidnesbyrd gennem mit studium af Mormons Bog og Helligåndens tilskyndelser om, at min Frelser vidste, hvem jeg var, og at evangeliet er sandt.

Ældste David A. Bednar har sagt: »Kundskab om, at evangeliet er sandt, er kernen i et vidnesbyrd. Bestandigt at være tro mod evangeliet er kernen i omvendelse.«¹⁵ Omvendelse kræver, at vi må være »ordets gørere, ikke blot dets hørere.«¹⁶ Herrens handlingsplan for os, Kristi lære, forklares tydeligst i Mormons Bog.¹⁷ Den indeholder:

- For det første at *udøve* tro på Jesus Kristus ved at *stole* på ham, *holde* hans befalinger og *vide*, at han vil hjælpe os.¹⁸
- For det andet at *omvende os* dagligt fra vores utilstrækkeligheder og *opleve* glæde og fred, når han tilgiver os.¹⁹ Omvendelse kræver, at vi *tilgiver* andre²⁰ og hjælper os til at bevæge os fremad. Frelseren har

lovet at tilgive os så ofte, som vi omvender os.²¹

- For det tredje at *indgå og holde* pagter med Gud gennem ordninger som fx dåb. Det vil holde os på pagtens sti, der fører til ham.²²
- For det fjerde at *modtage* Helligåndsgaven. Denne gave giver os mulighed for den konstante ledsagelse af en, der helliggør, trøster og vejleder os.²³
- Og for det femte at *holde ud* til enden ved standhaftigt at *trænge os frem*, mens vi dagligt *tager for os* af Kristi ord.²⁴ Ved at mætte os med Mormons Bog og holde fast ved dens lære kan vi overvinde fristelser og modtage råd og beskyttelse hele livet.²⁵

Ved konstant at anvende Kristi lære i vores liv vil vi overvinde passivitet, der hæmmer forandring, og frygt, der forhindrer handling. Vi vil få personlig åbenbaring, for Helligånden »vil ... vise jer alt det, som I skal gøre,«²⁶ og »Kristi ord vil fortælle jer alt det, som I skal gøre.«²⁷

I 20 år kæmpede bror Huan Juncong med alkohol, cigaretter og ludomani. Da bror Huang blev introduceret til Jesus Kristus og hans gengivne evangelium, ønskede han at ændre sig af hensyn til sin unge familie. Hans største udfordring

var rygning. Som intens kæderyger havde han uden held prøvet at holde op mange gange. En dag satte disse ord fra Mormons Bog sig fast i hans sind: »Af et oprigtigt hjerte, med oprigtig hensigt.«²⁸ Selv om tidligere forsøg var mislykkedes, følte han, at han måske kunne forandre sig med hjælp fra vor himmelske Fader og Jesus Kristus.

Fuldtidsmissionærerne forenede deres tro med hans og fremlagde en handlingsplan med praktiske indgreb foruden store doser af bøn og studium af Guds ord. Med oprigtighed og oprigtig hensigt handlede bror Huang med trofast beslutsomhed og opdagede, at når han koncentrerede sig mere om de nye vaner, han ønskede at udvikle, som at studere Mormons Bog, fokuserede han mindre på de vaner, han ønskede at bryde.

Når han ser tilbage på sin oplevelse for 15 år siden, bemærker han: »Jeg husker ikke, hvornår jeg præcist holdt op med at ryge, men når jeg hver dag prøvede at gøre det, jeg vidste, jeg skulle gøre for at invitere Herrens Ånd ind i mit liv, og da jeg blev ved med at gøre det, følte jeg mig ikke længere tiltrukket af cigaretter og har ikke gjort det siden.« Ved at anvende lærdommene i Mormons Bog forandrede bror Huangs liv sig, og han er blevet en bedre ægteemand og far.

Præsident Russell M. Nelson har lovet: »Når I bønsondt studerer Mormons Bog *hver dag*, vil I træffe bedre valg – *hver dag*. Jeg lover jer, at når I tænker nøje over det, I studerer, vil himlens sluser åbne sig, og I vil få svar på jeres spørgsmål og vejledning for jer selv. Jeg lover, at når I dagligt fordyber jer i Mormons Bog, kan I blive immune over for tidens onder, selv pesten pornografi og anden sinds-sløvende afhængighed.«²⁹

New York City i USA

Kære venner, Mormons Bog er Guds ord, og vi vil komme ham nærmere, hvis vi studerer den.³⁰ Når vi gør et forsøg med dens ord, får vi et vidnesbyrd om dens sandhed.³¹ Når vi konsekvent lever i overensstemmelse med dens lærdomme, har vi ikke mere noget ønske om at gøre ondt.³² Vores hjerte, udstråling og væsen vil blive forandret og blive mere som Frelserens.³³ Jeg bærer jer mit sikre vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus, vor Frelser, Forløser og ven. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Mark 2:17.
2. Se Sl 147:3; Es 53:4; Matt 8:17.
3. Se 2 Ne 25:23; Jakob 4:7; Eter 12:27.
4. Se Matt 19:21; Mark 10:21; Luk 18:22; 2 Ne 31:10.
5. Se L&P 19:23.
6. Se Es 41:10.
7. Se Mosi 2:41; 3:19; 5:2.
8. Se 2 Ne 25:8, 21-22; Morm 7:1; 8:35.
9. Se 2 Ne 25:7; 31:2-3.
10. Se 2 Ne 2:25; Alma 40.
11. Se Es 29:4, 11-18; Ez 37:16-21; 2 Kor 13:1;

- 1 Ne 13:38-42; 2 Ne 3:12; 25:26.
12. Se Alma 32:26-43.
13. Se Moro 10:3-5.
14. Se Indledning til Mormons Bog.
15. David A. Bednar, »Omvendt til Herren«, *Liahona*, nov. 2012, s. 109.
16. Jak 1:22.
17. Se 2 Ne 31; 3 Ne 11:31-40; 27:13-22.
18. Se 1 Ne 3:7; Moro 7:33.
19. Se Mosi 4:3.
20. Se Matt 18:21-35; Mark 11:25-26; Luk 6:37; 3 Ne 13:14-15; L&P 64:10; 82:1.
21. Se Mosi 26:30; Moro 6:8.
22. Se 2 Ne 31:17-18.
23. Se 1 Ne 10:19; 2 Ne 33:1; 3 Ne 11:32; 28:11; Moro 6:4.
24. Se 2 Ne 31:20.
25. Se 1 Ne 15:24.
26. 2 Ne 32:5; fremhævelse tilføjet.
27. 2 Ne 32:3; fremhævelse tilføjet.
28. Moro 10:4.
29. Russell M. Nelson, »Mormons Bog: Hvad ville jeres liv være uden?«, *Liahona*, nov. 2017, s. 62-63.
30. Profeten Joseph Smith sagde om Mormons Bog: »Et menneske ville komme Gud nærmere ved at efterleve forskrifterne i den end i nogen anden bog« (Indledning til Mormons Bog).
31. Se Jakob 6:7; Alma 32:26-43.
32. Alma 19:33.
33. Se 2 Kor 5:17; Mosi 3:19; 5: 2; Alma 5:14, 19.

Ældste Gary E. Stevenson
De Tolv Apostles Kvorum

Et godt fundament mod tiden, der kommer

Må vi i de kommende år tillade forbedringerne på templet i Salt Lake City at bevæge og inspirere os.

Historien bag templet i Salt Lake City

Lad os rejse tilbage til en varm eftermiddag den 24. juli 1847 omkring kl. 14.00. Efter en anstrengende rejse på 111 dage med 148 kirkemedlemmer, der udgjorde den første gruppe, der rejste vestpå, ankom Brigham Young, daværende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, syg og svag af bjergfeber, til Salt Lake-dalen.

To dage senere, mens Brigham Young stadig kom sig over sin sygdom, ledte han adskillige medlemmer af De Tolv Apostles Kvorum og andre på en udforskende ekspedition. William Clayton skrev: »Omkring 1 kilometer nord for lejren ankom vi til et smukt plateau i landskabet, plant og smukt hældende mod vest.«¹

Mens Brigham Young besøgte stedet med gruppen, stoppede han pludselig op og stak sin stok i jorden og udbrød: »Her skal vor Guds tempel stå.« En af hans ledsagere var ældste Wilford Woodruff, der sagde, at udtalelsen »gik gennem ham som et lyn,« og han stak en gren i jorden for at markere den plet, præsident Youngs stok havde lavet. 16 hektarer blev udvalgt til templet, og det blev besluttet, at byen skulle anlægges »i kvadrater med gaderne lige nord & syd, øst

& vest« med templet som centrum.²

Ved aprilkonferencen i 1851 stemte Kirkens medlemmer enstemmigt for et forslag om at bygge et tempel »til Herrens navn.«³ To år senere den 14. februar 1853 blev stedet indviet af Heber C. Kimball ved en offentlig ceremoni, hvor flere tusinde hellige deltog, og det første spadestik blev

taget til fundamentet for templet i Salt Lake City. Nogle få måneder senere, den 6. april, blev de massive hjørnestein til templet lagt og indviet med overdådige ceremonier, der omfattede en garde og orkester og et optog ledt af Kirkens ledere fra det gamle tabernakel til tempelgrunden, hvor der blev holdt taler og bønner ved hver af de fire hjørnestein.⁴

Ved spadestiksceremonien fortalte præsident Young, at han havde set et syn, da han første gang satte sin fod på grunden, mens de besøgte dalen, og sagde: »[Da] vidste jeg, ligesom jeg nu ved, at dette var grunden, hvorpå et tempel skal rejses – det var foran mig.«⁵

Ti år senere kom Brigham Young med følgende profetiske indsigte ved oktoberkonferencen i 1863: »Jeg ønsker at se templet bygget på en måde, der vil få det til at holde gennem tusindårsriget. Dette er ikke det

eneste tempel, vi skal bygge, der vil blive bygget og indviet hundredvis af dem til Herren. Dette tempel vil blive kendt som det første tempel bygget i bjergene af sidste dages hellige ... Jeg ønsker, at dette tempel ... står som et stolt monument over tro, udholdenhed og Guds helliges flid i bjergene.⁶

Ved gennemgangen af denne korte historie blev jeg forbløffet over Brigham Youngs seerrolle – for det første hans sikring af, så vidt det var muligt, at bruge de tilgængelige byggemetoder på den tid og det sted, at templet i Salt Lake City ville blive bygget, så det kunne klare sig gennem tusindårsriget, og for det andet hans profeti om tilvæksten af fremtidige templer over hele verden, *tilmed at tælle dem i hundredvis*.

Renovering af templet i Salt Lake City

Ligesom Brigham Young tilser vores profet i dag templet i Salt Lake City og alle andre med stor grundighed. Gennem årene har Det Første Præsidentskab, fra tid til anden, rådført sig med Det Præsiderende Biskopråd for at sikre sig, at fundamentet til templet i Salt Lake City er solidt. Da jeg tjente i Det

»Her skal vor Guds tempel stå,« erklærede præsident Brigham Young.

Renoveringen af templet i Salt Lake City vil bidrage til opfyldelsen af Brigham Youngs ønske om, at templet står gennem tusindårsriget.

Præsiderende Biskopråd, foretog vi, på Det Første Præsidentskabs anmodning, en overordnet gennemgang af templet i Salt Lake City, heriblandt en evaluering af den nyeste udvikling i seismisk design og byggeteknikker.

Her er dele af bedømmelsen til Det Første Præsidentskab på det tidspunkt: »Til designet og opførelsen af templet i Salt Lake City blev der brugt det bedste ingeniørarbejde, faglært arbejdskraft, byggematerialer, inventar og andre tilgængelige ressourcer på den tid. Siden dets indvielse i 1893 har templet stået fast og har tjent som et fyrtårn af tro og håb og som et lys for andre. Der er sørget godt for at betjene, rengøre og

bevare templet i god stand. Den ydre granit og de indvendige gulvbjælker og bærende bjælker er i god stand. Nylige undersøgelser bekræfter, at stedet, Brigham Young valgte til templet, har meget god jord og fremragende komprimeringssevner.⁷

Gennemgangen fastslår, at der er brug for normale reparationer og forbedringer for at forny og opdatere templet, heriblandt ydersiden og overflader, forældede forsynings-systemer og dåbsområder. Men det blev også anbefalet at overveje at udføre en mere omfattende seismisk opgradering fra fundamentet af templet og opad.

Templets fundament

Som I måske husker, var præsident Brigham Young selv involveret i mange detaljer af opførelsen af det oprindelige tempelfundament, der har fungeret godt for templet siden dets færdiggørelse for 127 år siden. Den nylig foreslåede seismiske opgraderingspakke til templet vil anvende isoleringsteknologi af soklen, man slet ikke kunne forestille sig, da det blev bygget. Dette anses for at være det nyeste, mest avancerede ingeniørarbejde inden for jordskælvsbeskyttelse.

Første spadestik til templet i Salt Lake City blev taget i 1853.

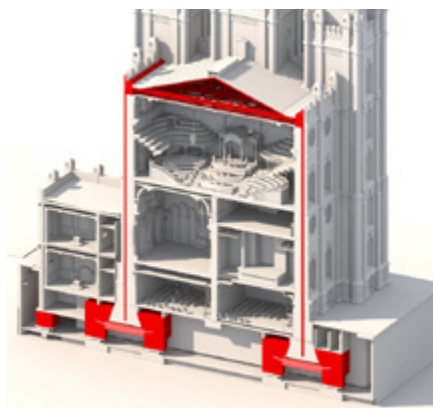

Denne teknologi, der nyudviklet begynder ved templets fundament og skaber et robust forsvar mod skade fra et jordskælv. Essensen er, at den strukturelt styrker templet til at stå urokkeligt, selv når jorden og omgivelserne omkring det bliver ramt af en rystende seismisk hændelse.

Tempelrenoveringen, hvor denne teknologi skal anvendes blev bekendtgjort af Det Første Præsidentskab sidste år. Under ledelse af Det Præsiderende Biskopråd gik byggearbejdet i gang for nogle få måneder siden, i januar 2020. Det er beregnet til at blive færdigt om ca. fire år.

Sørg for jeres eget fundament

Når jeg tænker over de næste fire år for det smukke, ædle, ophøjede

Den foreslåede seismiske opdatering for templet i Salt Lake City anses for den mest avancerede ingeniørløsning inden for jordskælvssikring.

og respektindgydende tempel i Salt Lake City, tænker jeg mere på det som en tid med *fornyelse*, end en tid med lukning! På samme måde kan vi spørge os selv: »Hvordan kan denne omfattende fornyelse af templet i Salt Lake City inspirere mig til at gennemgå min egen åndelige *fornyelse, ombygning, genfødsel, genoplivning eller gendannelse?*«

Et kig indad kan afsløre, at vi og vores familie også kan have gavn af at udføre vedligeholdelse og renovering, selv en seismisk opgradering! Vi kan begynde sådan en proces ved at spørge:

»Hvordan ser mit fundament ud?«

»Hvad består de tykmurede, stabile og stærke hjørneste af, der er en del af mit personlige fundament, som mit vidnesbyrd hviler på?«

»Hvad består de grundlæggende dele af min åndelige og følelsesmæssige karakter af? Vil de lade mig og min familie forblive trofaste og urokkelige og tilmed modstå de jordrystende og tumultagtige seismiske hændelser, der helt sikkert vil finde sted i vores liv?«

De hændelser, der ligner jordskælv, er ofte svære at forudsige og kommer i forskellige intensitetsniveauer – at kæmpe med spørgsmål eller tvivl, opleve lidelse eller modgang eller arbejde sig igennem personlige fornærmelser i forbindelse med kirkeledere, medlemmer, læresætninger

eller retningslinjer. Det bedste forsvar mod disse ligger i vores åndelige fundament.

Hvad kan åndelige hjørneste i vores personlige liv og familieliv bestå af? Det kan være enkle, tydelige og værdifulde principper som efterlevelse af evangeliet – familiebøn, studium af skriften, herunder Mormons Bog, tempelbesøg og evangelisk læring gennem *Kom og følg mig* og hjemmeaften. Andre gode ressourcer til at styrke jeres åndelige fundament kan omfatte Trosartiklerne, familieproklamationen og »Den Levende Kristus.«

For mig er principperne, der findes i de spørgsmål, der bliver talt om som en del af at få en tempelanbefaling, et stærkt grundlag for et åndeligt fundament – særligt de første fire spørgsmål. Jeg anser dem for at være åndelige hjørneste.

Vi kender selvfølgelig disse spørgsmål, da præsident Russell M. Nelson læste dem for os et for et ved sidste generalkonference.

1. Tror du på og har du et vidnesbyrd om Gud, den evige Fader, hans Søn, Jesus Kristus, og Helligånden?
2. Har du et vidnesbyrd om Jesu Kristi forsoning og hans rolle som din Frelser og Forløser?
3. Har du et vidnesbyrd om gengivelsen af Jesu Kristi evangelium?
4. Opretholder du præsidenten for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

som profet, seer og åbenbarer og som det eneste menneske på jorden, der er bemyndiget til at benytte alle præstedømmets nøgler?⁸

Kan I se, hvordan I kan overveje disse spørgsmål som værdifulde elementer i jeres personlige fundament, der hjælper jer til at opbygge og forstærke det? Paulus underviste eleverne om en kirke, der var »bygget på apostlenes og profeternes grundvold med Kristus Jesus selv som hovedhjørnesten. I ham holdes hele bygningen sammen og vokser til et helligt tempel i Herren.«⁹

En af de største glæder i mit liv er at møde og blive inspireret af medlemmer af Kirken i hele verden, der er levende eksempler på tro på Jesus Kristus og hans evangelium. De har et stærkt personligt fundament, som tillader dem at klare seismiske rystelser med en stabil forståelse på trods af deres hjertesorg og smerte.

For at illustrere dette på et mere personligt plan talte jeg for nylig ved en begravelse af en smuk, sprudlende, ung hustru og mor (også en ven af vores familie). Hun var en stålsat 1. divisions fodboldspiller, da hun mødte og giftede sig med sin mand, der studerede til tandlæge. De blev velsignet med en smuk, fremmelig datter. Hun kæmpede tappert med forskellige former for kræft i seks udfordrende år. På trods af den konstante følelsesmæssige og fysiske lidelse hun oplevede, stolede hun på sin kærlige himmelske Fader og blev ofte citeret bredt blandt sine følgere på de sociale medier for sine berømte ord: »Gud er i detaljerne.«

I et af sine opslag på de sociale medier skrev hun, at nogen havde spurgt hende: »Hvordan kan du stadig tro med al den sorg, der omgiver dig?«

Hun svarede bestemt med disse ord: »Fordi tro er det, der får mig gennem disse mørke tider. At have tro betyder ikke, at der ikke vil ske noget dårligt. At have tro lader mig tro på, at der vil komme lys igen. Og det lys vil være endnu klarere, fordi jeg har gået gennem mørke. Trods alt det mørke jeg har set i løbet af årene, har jeg været vidne til langt mere lys. Jeg har set mirakler. Jeg har følt engle. Jeg har vidst, at min himmelske Fader bar mig. Intet af det ville være sket, hvis livet var let. Fremtiden for dette liv kan være ukendt, men det er min tro ikke. Hvis jeg vælger ikke at have tro, så vælger jeg at gå i ren mørke. For uden tro er mørke det eneste, der er tilbage.«¹⁰

Hendes urokkelige vidnesbyrd om tro på Herren Jesus Kristus – i sine ord og sine handlinger – var en inspiration for andre. Selvom hendes krop var *svag*, løftede hun andre til at være *stærkere*.

Jeg tænker på utallige andre medlemmer af Kirken, krigere som denne søster, der hver dag går i tro og stræber efter at være vor Frelser, Jesu Kristi, sande og frygtløse disciple. De lærer af Kristus. De prædiker om Kristus. De stræber efter at ligne ham. Uanset om deres livs dage befinder sig på fast eller gyngende grund, er deres fundament stærkt og urokkeligt.

Disse er de hengivne sjæle, som forstår den dybe mening med teksten »Så sikker en grundvold for alle, som tror« og »Den sjæl, som til Jesus sin lid kun har sat.«¹¹ Jeg er ubeskriveligt taknemmelig for at gå blandt dem, der har forberedt et åndeligt fundament, der er værdige til navnet *hellig*, og som er stærke og sikre nok til at modstå livets mange uroligheder.

Jeg tror ikke, at vi kan overdrive vigtigheden af et så sikkert fundament

i vores personlige liv. Selv i en tidlig alder lærer vores primarybørn det, når de synger denne sandhed:

En klog mand bygged' hus på klippegrund, og regnen strømmed' ned ... Og regnen strømmed' ned, og stormen peb, men huset det stod fast.¹²

Skrifterne forstærker denne grundlæggende lære. Frelseren belærte folket på det amerikanske kontinent:

»Og hvis I altid gør dette, da er I velsignede, for så er I bygget på *min klippe*.

»Men de blandt jer, som gør mere eller mindre end dette, er *ikke bygget på min klippe*, men er bygget på en grundvold af sand; og når regnen falder, og oversvømmelserne kommer, og vindene blæser og slår imod dem, falder de.«¹³

Det er Kirkens ledes oprigtige håb, at de betydelige renoveringer af templet i Salt Lake City vil bidrage til opfyldelsen af Brigham Youngs ønske om at se »templet bygget på en måde, der vil få det at holde gennem tusindårsriget.« Må vi i de kommende år tillade, at de forbedringer, vi foretager på templet i Salt Lake City, vil røre og inspirere os som enkeltpersoner og familier, så vi også – rent metaforisk

Mødet lørdag aften | 4 April 2020

Ældste Gerrit W. Gong
De Tolv Apostles Kvorum

– vil være »bygget på en måde, der vil få os til at holde gennem tusindårsriget.«

Det vil vi gøre, når vi opfylder apostlen Paulus' formaning om at »samle [os] en skat som *en god grundvold for den kommende tid*, så [vi] kan gribe det virkelige liv.«¹⁴ Det er min brændende bøn, at vores åndelige fundament vil være sikkert og urokkeligt, at vores vidnesbyrd om Jesu Kristi forsoning og hans rolle som vor Frelser og Forløser vil blive vores egen hovedhjørnestein, som jeg vidner om i hans navn, ja, Jesus Kristus. Amen. ■

NOTER

1. William Clayton journal, 26. juli 1847, Kirkens historiske bibliotek, Salt Lake City.
2. Se »At the Tabernacle, Presidents Woodruff and Smith Address the Saints Yesterday Afternoon«, *Deseret Evening News*, 30. aug. 1897, s. 5; »Pioneers' Day«, *Deseret Evening News*, 26. juli 1880, s. 2; Wilford Woodruff journal, 28. juli 1847, Kirkens historiske bibliotek, Salt Lake City.
3. »Minutes of the General Conference of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, held at Great Salt Lake City, State of Deseret, April 6, 1851,« *Deseret News*, 19. apr. 1851, s. 241.
4. Se »The Temple«, *Deseret News*, 19. feb. 1853, s. 2; »Minutes of the General Conference«, *Deseret News*, 16. apr. 1853, s. 146; »Minutes of the General Conference«, *Deseret News*, 30. apr. 1853, s. 2.
5. »Address by President Brigham Young«, *Millennial Star*, 22. apr. 1854, s. 241.
6. »Remarks by President Brigham Young«, *Deseret News*, 14. okt. 1863, s. 97.
7. Det Præsiderende Biskopråds præsentation om templet i Salt Lake City til Det Første Præsidentskab, okt. 2015.
8. Se Russell M. Nelson, »Afsluttende bemærkninger«, *Liahona*, nov. 2019, s. 121.
9. Ef 2:20-21.
10. Opslag på de sociale medier af Kim Olsen White.
11. »Så sikker en grundvold«, *Salmer og sange*, nr. 38.
12. »Den kloge mand og den ukloge mand«, *Børnenes sangbog*, s. 132; fremhævelse i originalteksten fjernet.
13. 3 Ne 18:12-13; fremhævelse tilføjet.
14. 1 Tim 6:19; fremhævelse tilføjet.

Hosianna og halleluja – Den levende Kristus: Hjertet af genoprettelsen og påske

Ved denne tid med hosianna og halleluja, så syng halleluja – for han skal regere for evigt og evigt!

Kære brødre og søstre: Med hosianna og halleluja fejrer vi den levende Kristus i denne tid med fortsat gengivelse og påske. Med fuldkommen kærlighed forsikrer Frelseren os: »I skal have fred i mig. I verden har I trængsler; men vær frimodige, jeg har overvundet verden.«¹

For nogle år siden mødte søster Gong og jeg en dejlig familie. Deres unge datter Ivy trak genert sin violinkasse frem. Hun tog violinbuen ud, strammede og smurte den. Så lagde hun buen tilbage i kassen, bukkede og satte sig ned. Som nybegynder havde hun lige delt alt, hun vidste om violinen. Nu flere år senere spiller Ivy smukt på violin.

I denne jordiske tid er vi alle lidt som Ivy og hendes violin. Vi begynder

ved begyndelsen. Med øvelse og vedholdenhed udvikler og forbedrer vi os. Med tiden hjælper moralsk handlefrihed og jordisk erfaring os til at blive mere som vor Frelser, når vi arbejder med ham i hans vingård² og følger hans pagtssti.

Jubilæer, herunder dette tohundredår, fremhæver mønstre for gengivelse.³ Ved fejringen af denne vedvarende gengivelse af Jesu Kristi evangelium forbereder vi os også til påske. Ved begge lejligheder fryder vi

Oslo

os over Kristi tilbagekomst. Han lever – ikke kun dengang, men nu. Ikke kun for nogle, men for alle. Han kom og kommer for at hele de sønderknupte, udfri de fangne, give de blinde synet tilbage og sætte undertrykte i frihed.⁴ Det er os hver især. Hans forløsende løfter gælder, uagtet vores fortid, vores nutid eller vores bekymringer om vores fremtid.

I morgen er det palmesøndag. Traditionelt var palmegrene et helligt symbol på at udtrykke glæde i vor Herre, som i *Jesu sejrindtog i Jerusalem*, hvor »den store folkeskare ... tog ... palmegrene og gik ham i møde».⁵ (I er måske interesseret i at vide, at det originale maleri af Harry Anderson hænger på præsident Russell M.

Nelsons kontor lige bag hans skrivebord). I Johannes' Åbenbaring er de, der priser Gud og lammet, »klædt i hvide klæder og med palmegrene i hænderne».⁶ Sammen med »retfærdighedens dragt» og »herlighedens krone» blev palmer medtaget i indvielsesbønnen for templet i Kirtland.⁷

Selvfølgelig er betydningen af palmesøndag større end folkeskaren, der hilser på Jesus med palmegrene. På palmesøndag kom Jesus ind i Jerusalem på en måde, som de trofaste genkendte som opfyldelsen af profeti. Ligesom Zakarias⁸ og salmisten profetisk forudså, kom vor Herre ridende ind i Jerusalem på et føl, mens folkeskaren bevidst råbte: »Hosianna i det højeste!»⁹ Hosianna betyder »frels os».¹⁰ Dengang, ligesom nu, fryder vi os: »Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn!»¹¹

En uge efter palmesøndag er det påskesøndag. Præsident Russell M. Nelson har sagt, at Jesus Kristus »kom for at betale en gæld, han ikke skyldte, fordi vi skyldte en gæld, vi ikke kunne betale.»¹² Faktisk kan alle Guds børn

KRISTI INDTOG I JERUSALEM, AF HARRY ANDERSON

gennem Jesu Kristi forsoning »blive frelst ved lydighed mod evangeliets love og ordinancer.»¹³ Ved påske synger vi halleluja. Halleluja betyder »pris Herren Jahve».¹⁴ Hallelujakoret i *Händels Messias* er en elsket påskeerklæring om, at han er »kongernes konge og herrenes herre».¹⁵

De hellige begivenheder mellem palmesøndag og påskesøndag er historien om hosianna og halleluja. Hosianna er vores bøn til Gud om at frelse. Halleluja udtrykker vores pris til Herren for håbet om frelse og ophøjelse. I hosianna og halleluja anerkender vi den levende Jesus Kristus som hjertet for påske og gengivelsen i de sidste dage.

Gengivelsen i de sidste dage begynder med en teofani – den bogstavelige tilsynekomst af Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus, til den unge profet Joseph Smith. Profeten Joseph Smith sagde: »Hvis I kunne se ind i himlen i fem minutter, ville I vide mere, end I ville ved at læse alt, hvad der nogensinde er skrevet om dette

emne.»¹⁶ Fordi himlene er åbne igen, kender vi og tror vi »på Gud, den evige Fader, på hans Søn Jesus Kristus og på Helligånden.»¹⁷ – Den guddommelige Guddom.

Påskesøndag den 3. april 1836, i begyndelsen af genoprettelsen, viste den levende Kristus sig, efter templet i Kirtland blev indviet. De, der så ham der, vidnede om ham med komplementerende kontraster af vand og ild: »Hans øjne var som en ildslue, håret på hans hoved var hvidt som ren sne, hans ansigt strålede klarere end solen, og hans røst var som lyden af brusset fra vældige vande, ja, Jahves røst.»¹⁸

Ved den lejlighed erklærede Frelseren: »Jeg er den første og den sidste; jeg er den, som lever, jeg er den, som blev slået ihjel; jeg er jeres talsmand over for Faderen.»¹⁹ Igen komplimenterende kontraster – første og sidste, levende og slået ihjel. Han er Alfa og Omega, begyndelsen og enden,²⁰ troens ophavsmand og fuldender.²¹

Efter Jesus Kristus havde vist sig kom Moses, Elias og profeten Elias

West Jordan i Utah i USA

også. Ved guddommelig vejledning gengav disse store profeter fra gammel tid præstedømmets nøgler og myndighed. Derved blev »nøglerne til denne uddeling overdraget«²² i den genoprettede kirke for at velsigne alle Guds børn.

Profeten Elias' komme til templet i Kirtland opfyldte også Malakias' profeti i Det Gamle Testamente om, at profeten Elias ville komme, »før Herrens dag kommer, den store og frygtelige.«²³ Derved faldt profeten Elias' besøg, dog ikke tilfældigt, sammen med den jødiske påske, der traditionelt ærbødigt afventer profeten Elias' tilbagekomst.

Mange hengivne jødiske familier dækker en plads til profeten Elias ved deres påskebord. Mange fylder et glas til randen for at invitere og byde ham velkommen. Og ved det traditionelle jødiske påskemåltid sender nogle deres børn til døren, der nogle gange står på klem, for at se, om profeten Elias er udenfor og venter på at blive inviteret ind.²⁴

I opfyldelse af profeti og som en del af den lovede genoprettelse af alt,²⁵ kom profeten Elias som lovet ved påske og begyndelsen af den jødiske påske. Han bragte beseglingsmyndigheden til at forbinde familier på jorden og i himlen. Som Moroni sagde til profeten Joseph, skal profeten Elias »i børnenes hjerte plante de løfter, der blev givet til fædrene, og børnenes

hjerter skal vende sig til deres fædre. Om det ikke var således«, fortsatte Moroni, »ville hele jorden fuldstændigt blive lagt øde ved [Herrens] komme.«²⁶ Elias' ånd, en tilkendegivelse af Helligånden, trækker os mod vores generationer – tidligere, nuværende og fremtidige – i vores genealogi, historier og tempeltjeneste.

Lad os også kort huske på, hvad påsken betyder. Den jødiske påske mindes Israels børns udfrielse efter 400 års fangenskab. I 2 Mosebog står der, hvordan udfrielsen fandt sted efter plager af frøer, myg, fluer, kvægst, bylder, hagl og ild, græshopper og mørke. Den sidste plage truede med den førstefødtes død i landet, men ikke i Israels hus – hvis de husstande havde smurt blod fra et førstefødt dyr på deres dørstolper.²⁷

Dødens engel gik forbi de huse, der var markeret med det symboliske lammeblod.²⁸ Den passerer symboliserer, at Jesus Kristus i sidste ende overvinder døden. Guds lams sonende blod giver os i sandhed vor gode hyrdes kraft til at indsamle hans folk på alle steder og i alle situationer til sikkerhed i hans fold på begge sider af sløret.

Mormons Bog beskriver væsentligt »Kristi kraft og opstandelse«²⁹ – essensen af påske – i form af to genoprettelser.

For det første omfatter opstandelsen en fysisk genoprettelse af vores

»rette og fuldkomne skikkelse« – »hvert lem og led«, »ja, end ikke et hår på hovedet skal gå tabt.«³⁰ Dette løfte giver håb til dem, der har mistet en kropsdel, dem, der har mistet evnen til at se, høre eller gå, eller de tanker, der er gået tabt på grund af ubarmhertig sygdom, mental sygdom eller anden begrænsende svækkelse. Han finder os. Han gør os hele.

Et andet løfte fra påsken og vor Herres forsoning er, at åndeligt talt skal »alt blive bragt tilbage til dets rette orden.«³¹ Denne åndelige genoprettelse, afspejler vores gerninger og ønsker. Ligesom brød på vandet³² genopretter det »det, der er godt«, »retfærd«, »retfærdigt« og »barmhertigt.«³³ Det er ikke underligt, at Alma brugte ordet *genoprettelse* 22 gange,³⁴ da han opfordrede os til at handle »ret, [dømme] retfærdigt og [gøre] bestandigt godt.«³⁵

Da »Gud selv [har sonet] for verdens synder«,³⁶ kan Herrens forsoning ikke alene gendanne det, der var, men også det, der kan blive. Fordi han kender vores smerter, lidelser, sygdomme og vores fristelser af enhver art,³⁷ kan han med barmhertighed bistå os, hvad angår vores skrøbeligheder.³⁸ Da Gud er »en fuldkommen og retfærdig Gud og også en barmhertig Gud«, kan barmhertighedens plan »tilfredsstillende retfærdighedens krav.«³⁹ Vi omvender os og gør alt, hvad vi kan. Han omfavner os for evigt i »hans kærligheds arme.«⁴⁰

I dag fejrer vi genoprettelsen og opstandelsen. Sammen med jer fryder jeg mig over den vedvarende gengivelsen af Jesu Kristi evangeliums fylde. Ligesom den begyndte for 200 år siden dette forår, fortsætter lys og åbenbaring med at komme gennem Herrens levende profeter og hans kirke, der kaldes ved hans

navn – Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige – og gennem personlig åbenbaring og inspiration ved den himmelske gave Helligånden.

I denne påske vidner jeg sammen med jer om Gud, vor himmelske Fader, og hans elskede Søn, den levende Jesus Kristus. Dødelige mennesker blev grusomt korsfæstet og sidenhen opstod de. Men kun den levende Jesus Kristus i sin fuldkomne opstandne tilstand bærer stadig mærker fra sin korsfæstelse i sine hænder, fødder og side. Kun han kan sige: »Se, i mine håndflader har jeg tegnet dig.«⁴¹ Kun han kan sige: »Jeg er den, som blev løftet op. Jeg er Jesus, som blev korsfæstet. Jeg er Guds Søn.«⁴²

Ligesom lille Ivy og hendes violin, er vi på nogle punkter stadig nybegyndere. I sandhed: »Hvad intet øje har set og intet øre hørt, og hvad der ikke er opstået i noget menneskes hjerte, det, som Gud har beredt for dem, der elsker ham.«⁴³ I disse tider kan vi lære meget af Guds godhed og vores guddommelige potentiale for, at Guds kærlighed kan vokse i os, når vi søger ham og rækker ud til hinanden. På nye måder og på nye steder kan vi være og blive, linje på linje, venlighed på venlighed, enkeltvis og sammen.

Kære brødre og søstre overalt, når vi mødes og lærer sammen, fylder jeres tro og godhed mig med en fornemmelse af evangelisk eventyr og taknemlighed. Jeres vidnesbyrd og evangeliske rejse beriger mit vidnesbyrd og min evangeliske rejse. Jeres bekymringer og glæder, jeres kærlighed til Guds husstand og samfund af hellige og jeres livserfaringer med gengivet sandhed og lys øger min fylde af det gengivne evangelium med den levende Jesus Kristus som det centrale. Sammen stoler vi på

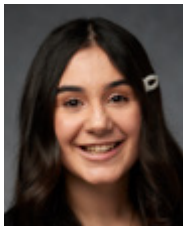
»gennem skyer og solskin, Herre, bliv hos mig!«⁴⁴ Forenet ved vi midt i vores byrder og bekymringer, at vi kan tælle vore mange velsignelser.⁴⁵ I de daglige detaljer og små og enkle ting kan vi se store ting blive udført i vores liv.⁴⁶

»Og det skal ske, at de retfærdige skal blive samlet ind fra alle folkeslag og komme til Zion, idet de synger sange om evigtvarende glæde.«⁴⁷ Ved denne tid med hosianna og halleluja, så syng halleluja – for han skal regere for evigt og evigt! Råb hosianna for Gud og Lammet! I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Joh 16:33.
2. Se Jakob 5.
3. Som profeteret i skriften viser menneskets historie perioder eller en cyklus med åndelig forfald, hvilket vi kalder frafald og perioder med fornyet lys, som vi kalder åndelig genoprettelse. Se fx 2 Thess 2:3.
4. Se Luk 4:18.
5. Joh 12:12-13; se også Matt 21:8-9; Mark 11:8-10.
6. Åb 7:9.
7. Se L&P 109:76.
8. Se Zak 9:9.
9. Matt 21:9.
10. Se Guide til skrifterne, »Hosianna«. Fra Det Gamle Testaments tid er viften med palmegrene efterfulgt af tilråbet: »Herre, frels dog! Herre.« I Sl 118:25 findes det fulde udtryk for denne traditionelle kiastiske messianske bøn: »Herre, frels dog! Herre, lad det lykkes!«
11. Sl 118:26; se også 3 Ne 11:17.
12. Russell M. Nelson, i *Handel's Messiah: Debtor's Prison*, video, ChurchofJesusChrist.org/media-library.
13. TA 1:3.
14. Se Bible Dictionary, »Hallelujah«.

15. George Frideric Handel, *Messiah*, red. T. Tertius Noble, 1912, s. viii; se også Åb 17:14.
16. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 415.
17. TA 1:1.
18. L&P 110:3; fremhævelse tilføjet.
19. L&P 110:4.
20. Se 2 Mos 1:8; 3 Ne 9:18; L&P 19:1; 38:1; 45:7.
21. Se Hebr 12:2; Moro 6:4.
22. L&P 110:16.
23. Mal 3:23.
24. Se Stephen D. Ricks, »The Appearance of Elijah and Moses in the Kirtland Temple and the Jewish Passover«, *BYU Studies*, bd. 23, nr. 4 (efterår 483), s. 483-486, findes på <https://byustudies.byu.edu/content/volume-234-fall-1983>.
25. Se L&P 86:10; se også ApG 3:19-21.
26. JS-H 1:39; i de seneste år synes mange, at det er betydningsfuld, at der specifikt bruges ordet »deres«.
27. Se 2 Mos 7-12.
28. Se 2 Mos 12:23.
29. Alma 41:2.
30. Alma 40:23.
31. Alma 41:4.
32. Se Klages11:1.
33. Alma 41:13.
34. Udtryk som *genoprettelsen, blive bragt tilbage, genoprettelse* eller andre varianter forekommer 22 gange i Alma 40:22-24 og i Alma 41, der lægger vægt på både fysisk og åndelig genoprettelse.
35. Alma 41:14.
36. Alma 42:15.
37. Alma 7:11.
38. Se Alma 7:12.
39. Alma 42:15.
40. 2 Ne 1:15.
41. Es 49:16; 1 Ne 21:16.
42. L&P 45:52.
43. 1 Kor 2:9.
44. »O, bliv hos mig«, *Salmer og sange*, nr. 97.
45. Se »Kastes du på bølgen om«, *Salmer og sange*, nr. 161.
46. Se Alma 37:6.
47. L&P 45:71.

Laudy Ruth Kaouk
Medlem af Slate Canyon 14. Menighed (spansk),
Provo Stav i Utah

Sådan velsigner præstedømmet unge

*Gennem præstedømmet kan vi blive løftet op.
Præstedømmet bringer lys ind i vores verden.*

Jeg er taknemmelig for at være her. Da jeg først fandt ud af, at jeg ville have muligheden for at tale til jer i dag, blev jeg meget spændt, men samtidig meget ydmyg. Jeg har brugt lang tid på at tænke over, hvad jeg skulle dele, og jeg håber, at Ånden vil tale direkte til jer gennem mit budskab.

I Mormons Bog giver Lehi en velsignelse til hver af sine sønner, før han går bort, for at hjælpe dem til at se deres styrker og deres evige potentiale. Jeg er den yngste af otte børn, og det sidste års tid har jeg for første gang været det eneste barn, der boede hjemme. Det har været hårdt for mig ikke at have mine søskende tæt på og altid have nogen at tale med. Der har været nætter, hvor jeg har følt mig meget ensom. Jeg er taknemmelig for mine forældre, der har gjort deres bedste for at hjælpe mig. Et eksempel på dette er, da min far tilbød at give mig en trøstende præstedømmevelsignelse under en særlig svær tid. Efter hans velsignelse ændrede tingene sig ikke med det samme, men jeg kunne føle fred og kærlighed fra min himmelske Fader og fra min far. Jeg føler mig velsignet over at have en værdig far, der kan give mig en præstedømmevelsignelse, når jeg har brug for

det, og som hjælper mig med at se mine styrker og mit evige potentiale, ligesom Lehi gjorde, da han velsignede sine børn.

Uanset hvilken situation I er i, kan I altid have adgang til præstedømmevelsignelser. Gennem familiemedlemmer, venner, omsorgsgivende brødre, præstedømmeledere og en himmelsk Fader, som aldrig vil svigte jer, kan I modtage præstedømmets velsignelser. Ældste Neil L. Andersen har sagt: »Velsignelserne ved præstedømmet er uendeligt meget større end den, der bliver bedt om at administrere gaven ... Når vi er værdige, beriger præstedømmets ordinancer vores liv.«¹

Tøv ikke med at bede om en velsignelse, når I har brug for ekstra vejledning. Det er i vores svære øjeblikke, at vi har mest brug for Åndens hjælp. Ingen er fuldkomne, og vi oplever alle sammen modgang. Nogle af os lider måske af angst, depression, afhængighed eller en følelse af, at vi ikke er gode nok. Præstedømmevelsignelser kan hjælpe os med at overvinde disse udfordringer og modtage fred, idet vi bevæger os fremad mod fremtiden. Jeg håber, at vi stræber efter at være værdige til at modtage disse velsignelser.

En anden måde, præstedømmet velsigner os, er gennem patriarkalske velsignelser. Jeg har lært at vende mig til min patriarkalske velsignelse, når jeg er ked af det eller ensom. Min velsignelse hjælper mig til at se mit potentiale og den specifikke plan, som Gud har for mig. Den trøster mig og hjælper mig til at se udover mit jordiske perspektiv. Den minder mig om mine gaver og de velsignelser, jeg vil modtage, hvis jeg lever værdigt. Den hjælper mig også til at huske og føle, at Guds fred vil give svar og åbne døre for mig på præcis det rigtige tidspunkt, når jeg mest har brug for det.

En patriarkalsk velsignelse er med til at forberede os på at vende tilbage

São Paulo i Brasilien

for at bo hos vor himmelske Fader. Jeg ved, at patriarkalske velsignelser kommer fra Gud og kan hjælpe os til at vende vores svagheder til styrker. De er ikke budskaber fra en spåkone, derimod fortæller disse velsignelser os, hvad vi har brug for at høre. Den er som en Liahona for hver enkelt af os. Når vi sætter Gud først og har tro på ham, vil han lede os gennem vores egen ørken.

Ligesom Gud velsignede Joseph Smith med præstedømmet, så evangeliets velsignelser kunne gengives, således kan vi modtage evangeliets velsignelser i vores liv gennem præstedømmet. Hver uge har vi privilegiet og muligheden for at tage nadveren. Gennem denne præstedømmeordnance kan vi altid have Ånden hos os, som kan rense og lutre os. Hvis I føler et behov for at fjerne noget fra jeres liv, så ræk ud til en leder, I kan stole på, som kan hjælpe jer på rette vej. Jeres ledere kan hjælpe jer med at få adgang til den fulde kraft i Jesu Kristi forsoning.

Takket være præstedømmet kan vi også modtage velsignelserne ved tempelordinancer. Lige siden jeg har kunnet komme i templet, har jeg sat et mål om og gjort det til en prioritet at tage til templet regelmæssigt. Ved at yde de nødvendige ofre og tage mig tid til at komme min himmelske Fader nærmere i hans hellige hus er jeg blevet velsignet med åbenbaring og tilskyndelser, der virkelig har hjulpet mig i mit liv.

Gennem præstedømmet kan vi blive løftet op. Præstedømmet bringer lys ind i vores verden. Ældste Robert D. Hales sagde: »Uden præstedømmets magt ville hele jorden blive lagt fuldstændig øde« (se L&P 2:1-3). Der ville ikke være noget lys eller håb – kun mørke.«²

Gud hepper på os. Han ønsker, at vi vender tilbage til ham. Han kender os personligt. Han kender jer. Han elsker os. Han er altid opmærksom på os og velsigner os, selv når vi ikke føler, vi fortjener det. Han ved, hvad vi har brug for, og hvornår vi har brug for det.

»Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer.

For enhver, som beder, får; og den, som søger, finder; og den, som banker på, lukkes der op for« (Matt 7:7-8).

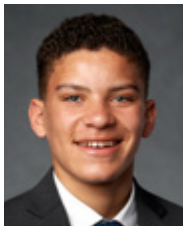
Hvis I ikke allerede har et vidnesbyrd om præstedømmet, så opfordrer jeg jer til at bede for personligt at kende til dets kraft, og så læse skrifterne for at høre Guds ord. Jeg ved, at dersom vi yder en indsats for at opleve Guds præstedømmes kraft i vores liv, vil vi blive velsignede. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Neil L. Andersen, »Præstedømmets kraft«, *Liahona*, nov. 2013, s. 92.
2. Robert D. Hales, »Præstedømmets velsignelser«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 33.

TIL JER, MINE MEDJENERE, AF LINDA CURLEY CHRISTENSEN OG MICHAEL MALIN

Enzo Serge Petelo
Medlem af Meadow Wood Menighed
i Provo Edgemont Stav i Utah

Sådan velsigner præstedømmet de unge

*Vi har fået muligheden for at betjene som engle,
at forkynde evangeliet på alle jordens kontinenter
og hjælpe sjæle med at komme til Kristus.*

Brødre og søstre, jeg er utrolig taknemmelig for at tale til jer på denne historiske aften om den gave, præstedømmet er, og den forunderlige kraft det har til at velsigne de unge i denne uddeling. Jeg beder til, at Ånden vil hjælpe mig til at undervise i sandhed på trods af min ufuldkommenhed.

Det Første Præsidentskab har mindet bærere af Det Aronske Præstedømme om, at »[I] lever i en tid med store muligheder og udfordringer – en tid, hvor præstedømmet er blevet gengivet. [I] har myndigheden til at udføre ordinancerne i Det Aronske Præstedømme. Når [I] bønsumt og værdigt udøver den myndighed, vil [I] være til stor velsignelse for dem omkring [jer].«¹ Som unge mænd i Kirken bliver vi også mindet om, at vi er »Guds elskede [sønner], og han har et værk, som [vi] skal udføre,«² og vi hjælper til i hans værk for at »tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39).

Præstedømmet er myndigheden til at forrette Frelserens evangeliums ordinancer og pagter til dem, som er værdige til at modtage dem. Gennem disse præstedømmeordinancer og

hellige pagter kommer alle velsignelserne ved Frelserens forsoning, som hjælper os med at nå vores guddommelige skæbne.

Joseph Smith var en ung mand, som blev kaldet af Gud til at gengive Jesu Kristi evangelium, og som til dette formål blev overdraget præstedømmet, som han brugte til at velsigne hele menneskeheden med. Lære og Pagter 135 nævner mange af de velsignelser, som Joseph har givet de unge i denne uddeling. Vi læser: »Joseph Smith ... har gjort mere, Jesus alene undtaget, for menneskenes

frelse i denne verden end nogen anden, der nogen sinde har levet i den ... Han [frembragte] Mormons Bog ... har sendt det evigtvarende evangeliums fylde ... til jordens fire hjørner; har frembragt de åbenbaringer og befalinger, som udgør ... Lære og Pagter ... indsamlet mange tusinde af de sidste dages hellige ... og efterladt sig et ry og et navn, som ikke kan slettes« (L&P 135:3).

For at kunne tjene effektivt, som Joseph gjorde, må vi først værdigt kvalificere os til at kunne bruge Herrens præstedømmes kraft. Under oversættelsen af Mormons Bog ønskede Joseph og Oliver at blive døbt, men havde ikke den rette myndighed. Den 15. maj 1829 knælede de i bøn og fik besøg af Johannes Døber, som overdrog dem det Aronske Præstedømmes nøgler og myndighed og sagde: »Til jer, mine medtjenere, overdrager jeg i Messias' navn Arons præstedømme, som besidder nøglerne til englebetjening og til omvendelsens evangelium og til dåb ved nedsænkning til syndernes forladelse« (L&P 13:1).

Vi har fået muligheden for at betjene som engle, at forkynde evangeliet på alle jordens kontinenter og hjælpe sjæle med at komme til Kristus.

Eagle Mountain i Utah i USA

I denne tjeneste arbejder vi sammen med Johannes Døber, Moroni, Joseph Smith, præsident Russell M. Nelson og andre af Herrens flittige tjenere.

Vores tjeneste i og med hans præstedømme bringer os sammen med dem, som er dedikerede til nøjagtigt at følge og efterleve Herrens lære, som jeg personligt ved kan være svært, når vi møder de udfordringer, der kommer i ungdommen. Men ved at forene os med disse Herrens medtjenere om at udføre hans værk vil vi blive styrket mod modstanderens fristelser og bedrag. I kan være et lys, der skinner for alle dem, der er usikre på sig selv. Lyset i jeres indre vil skinne så klart, at alle, I omgås, vil blive velsignet bare ved at være sammen med jer. Det kan til tider være svært at erkende vores åndelige ledsageres tilstedeværelse, men jeg er taknemmelig for at vide, at jeg er medlem af et trofast præstedømmekvorum, som jeg kan arbejde sammen med om at komme Kristus nærmere.

Sammen med vores venner og familie er Helligånden en af vores mest loyale og pålidelige partnere. Men for at indbyde til hans konstante ledsagelse må vi placere os selv i situationer og på steder, hvor han ønsker, at vi skal være. Dette kan begynde i vores eget hjem, når vi arbejder på at gøre det til et helligt sted ved at deltage i dagligt skriftstudium og bøn som familie, og, endnu vigtigere, ved personligt at studere skriften og bede selv.

Tidligere på året fik jeg en spændende, men ydmyg mulighed for at hjælpe min lillesøster, Oceane, med at forsætte på pagtens sti ved at indvilge i at blive døbt og fuldføre et af de foreskrevne krav til at komme i det celestiale rige. Hun udsatte sin dåb en måned, indtil jeg blev ordineret til

præst, for at give mig det privilegium at udføre denne ordinance, mens vores andre søstre også var privilegerede til med biskoppens tilladelse at kunne være vidner. Da vi stod på begge sider af dåbsbassinet og forberedte os på at gå ned i vandet, lagde jeg mærke til hendes begejstring, som var lige så stor som min. Jeg følte mig fuldstændig forenet med hende, da jeg så, at hun traf den rigtige beslutning. Denne mulighed for at udøve præstedømmet krævede, at jeg var mere omhyggelig og mindre overfladisk i min efterlevelse af evangeliet. For at forberede mig tog jeg til templet hver dag den uge sammen med min mor, bedstemor og søster for at udføre dåb for de døde.

Denne oplevelse lærte mig meget om præstedømmet, og hvordan jeg kan udøve det værdigt. Jeg ved, at alle præstedømmebærere kan føle det samme, som jeg gjorde, når vi følger Nefis eksempel ved at »tage af sted og gøre« (se 1 Ne 3:7). Vi kan ikke sidde tilbagelæned og forvente, at Herren bruger os i sit store værk. Vi skal ikke vente på, at de, som har brug for hjælp, kommer og spørger os; det er vores pligt som bærere af præstedømmet at være et eksempel og stå som Guds vidner. Hvis vi træffer valg,

der holder os tilbage fra vores evige udvikling, må vi ændre os nu. Satan prøver sit bedste på at fastholde os i en kødelig tilstand, hvor vi søger simple glæder. Men jeg ved, at hvis vi gør en indsats, finder dem, som vil støtte os, og omvender os hver dag, vil de resulterende velsignelser være utrolige, og vores liv vil være forandret for evigt, idet vi trænger os frem på pagtens sti.

Jeg ved, at dette er Jesu Kristi sande kirke, han er vor Frelser og har uddelegeret præstedømmets nøgler til sine apostle, som bruger dem til at vejlede os, især i disse prøvende dage, og til at forberede verden på, at han vender tilbage.

Jeg ved, at Joseph Smith var genoprettelsens profet, og at præsident Nelson er vores levende profet i dag. Jeg opfordrer os alle til at studere disse store præstedømmebæreres liv og søge dagligt at forbedre os, så vi kan være klar til at møde vor Skaber. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Det Første Præsidentskab, *Udførelse af min Pligt mod Gud*, hæfte, 2010, s. 5.
2. Det Aronske Præstedømmes kvorumstema, i *Kirkens håndbog: Tjeneste i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige*, 10.1.2, ChurchofJesusChrist.org.

Jean B. Bingham
Hjælpeforeningens hovedpræsident

Forenede i at udføre Guds værk

Den mest effektive måde at nå vores guddommelige potentiale på er ved at arbejde sammen, velsignet af præstedømmets kraft og myndighed.

Kære vidunderlige søstre og brødre, det er en fornøjelse at være sammen med jer. Hvor end I lytter med, sender jeg kram til mine søstre og hjertevarme håndtryk til mine brødre. Vi er forenede i Herrens, Jesu Kristi, værk.

Når vi tænker på Adam og Eva, tænker vi oftest først på deres idylliske liv i Edens have. Jeg forestiller mig, at vejret altid var perfekt, ikke for varmt og ikke for koldt, og at rigelige mængder af lækre frugter og grøntsager voksede inden for rækkevidde, så de kunne spise, når som helst de havde lyst. Eftersom det var en ny verden for dem, var der meget at opdage, så hver dag var interessant, når de færdedes blandt dyrene og udforskede de smukke omgivelser. De fik også befalinger, de skulle adlyde, og havde forskellige måder at gribe de instruktioner an på, hvilket i begyndelsen forårsagede uro og forvirring.¹ Men da de traf beslutninger, der ændrede deres liv for evigt, lærte de at arbejde sammen og blev fælles om at udføre de hensigter, Gud havde med dem, såvel som med alle sine børn.

Forestil jer nu dette samme par i jordelivet. De måtte arbejde for deres

føde, nogle af dyrene betragtede dem som føde, og der var vanskelige udfordringer, der kun kunne overvindes, når de rådførte sig med hinanden og bad sammen. Jeg forestiller mig, der var mindst et par gange, hvor de havde forskellige meninger om, hvordan disse udfordringer skulle håndteres. Men i kraft af faldet havde de lært, at det var afgørende at handle i enighed og kærlighed. I den oplæring, de fik fra guddommelige kilder, blev de undervist om frelsesplanen og de principper i Jesu Kristi evangelium, der gør den plan funktionsdygtig. Eftersom de forstod, at deres jordiske formål og evige mål var identiske,

fandt de tilfredsstillelse og glæde ved at lære at arbejde sammen i kærlighed og retfærdighed.

Da Adam og Eva fik børn, lærte de deres familie det, de havde lært af himmelske budbringere. De koncentrerede sig om at hjælpe deres børn til også at forstå og tage imod de principper, der ville gøre dem lykkelige i dette liv og samtidig forberede dem til at vende tilbage til deres himmelske forældre, når de havde udviklet deres evner og bevist deres lydighed mod Gud. I den proces lærte Adam og Eva at påskønne deres forskellige styrker og støttede hinanden i deres arbejde, der havde evig betydning.²

Da århundreder og dernæst årtusinder kom og gik, blev tydeligheden af mænds og kvinders inspirerede og indbyrdes afhængige indsats formørket med fejlinformation og misforståelser. I tiden mellem den vidunderlige begyndelse i Edens have og nu har modstanderen haft ganske stort held med sit mål om at splitte mænd og kvinder, i sit forsøg på at erobre vores sjæl. Lucifer ved, at hvis han kan skade den samhørighed, mænd og kvinder føler, hvis han kan forvirre os omkring vores guddommelige værdi og ansvar i forbindelse med pagter, vil han lykkes med at ødelægge familier, som er evighedens grundlæggende enhed.

Satan tilskynder til at sammenligne som et redskab til at skabe overlegenhed eller underlegenhed og skjuler den evige sandhed om, at mænds og kvinders medfødte forskelligheder er gudgivne og ligeværdige. Han har forsøgt at nedgøre kvinders bidrag både i familien og i samfundet og har derved reduceret deres opløftende, positive indflydelse. Hans mål har været at fremme en magtkamp frem for at fejre mænds og kvinders enestående

bidrag, der komplementerer hinanden og bidrager til samhørighed.

Så i årenes løb, og rundt om på kloden, forsvandt den fulde forståelse af guddommeligt indbyrdes afhængige og dog forskellige bidrag og opgaver hos kvinder og mænd i høj grad. Kvinder blev i mange samfund mænds underordnede frem for at være jævnbyrdige partnere, hvilket indskrænkede deres aktiviteter til et snævert område. Åndelig fremgang blev reduceret til en piblen under disse mørke tider; faktisk kunne der kun trænge en smule åndeligt lys ind i hjerter og sind, der var gennemsyret af traditioner med dominans.

Og derpå skinnede det gengivne evangeliums lys »stærkere end solens glans«,³ da Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus, viste sig for drengen Joseph Smith tidligt i foråret 1820 i det hellige skovområde i staten New York. Den begivenhed indledte en udgyldelse af åbenbaring fra himlen i vor tid. Et af de første elementer fra Kristi oprindelige kirke, der skulle gengives, var Guds præstedømmes myndighed. Efterhånden som genoprettelsen udfoldede sig, begyndte mænd og kvinder på ny at indse vigtigheden af og muligheden for at arbejde som partnere, hvilket helligt arbejde Gud bemyndigede og ledte.

I 1842, da kvinderne i den nye og uerfarne kirke ønskede at danne en officiel gruppe for at hjælpe til i

værket, følte præsidet Joseph Smith sig inspireret til at organisere dem »under præstedømmet og efter præstedømmets mønster«. ⁴ Han sagde: »Jeg overdrager nu nøglen til jer i Guds navn ... dette er begyndelsen på bedre dage.« ⁵ Og siden den nøgle blev overdraget, er uddannelsesmæssige, politiske og økonomiske muligheder for kvinder gradvist begyndt at brede sig overalt i verden. ⁶

Denne nye kirkeorganisation for kvinder, kaldet Hjælpeforeningen, var ulig andre kvindeorganisationer på den tid, da den var stiftet af en profet, som handlede med præstedømmets myndighed for at give kvinder myndighed, helligt ansvar og officielle positioner inden for Kirkens struktur, ikke adskilt fra den. ⁷

Siden profeten Joseph Smiths tid og til i dag har den vedvarende genoprettelse af alt bragt oplysning om nødvendigheden af præstedømmets magt og myndighed for at hjælpe både mænd og kvinder til at udføre deres guddommeligt fastsatte ansvar. Vi har for nylig lært, at kvinder, der indsættes under ledelse af en, der

bærer præstedømmenøgler, virker med *præstedømmets myndighed* i deres kaldelser. ⁸

I oktober 2019 forklarede præsidet Russell M. Nelson, at kvinder, der har fået deres begavelse i templet, har *præstedømmets kraft* i deres tilværelse og i deres hjem, når de holder de hellige pagter, de har indgået med Gud. ⁹ Han sagde, at »himlene er lige så åbne for kvinder, der er blevet begavet med Guds kraft, som tilflyder fra deres præstedømmepagter, som de er for mænd, der bærer præstedømmet.« Og han opfordrede alle søstre »til i stor grad at trække på Frelserens kraft til at hjælpe jeres familie og andre, I elsker.« ¹⁰

Så hvad betyder det for jer og mig? Hvordan ændrer en forståelse af præstedømmets myndighed og kraft vores tilværelse? Én af det vigtige ting at forstå er, at når kvinder og mænd arbejder sammen, udfører vi en hel del mere, end vi gør, når vi arbejder hver for sig. ¹¹ Vores roller er komplementerende og ikke konkurrerende. Selv om kvinder ikke ordineres til et præstedømmeembede, velsignes kvinder, som tidligere nævnt, med

Syracuse i Utah i USA

præstedømmets kraft, når de holder deres pagter, og de virker med præstedømmets myndighed, når de indsættes i en kaldelse.

På en dejlig dag i august havde jeg det privilegium at sidde ned sammen med præsident Russell M. Nelson i Joseph og Emma Smiths rekonstruerede hjem i Harmony i Pennsylvania, nær det sted hvor Det Aronske Præstedømme blev gengivet i disse sidste dage. Under vores samtale talte præsident Nelson om den vigtige rolle, kvinder havde i genoprettelsen.

Præsident Nelson: »Et af de vigtigste aspekter, jeg er blevet mindet om, når jeg kommer til dette sted for præstedømmets gengivelse er den væsentlige rolle, som kvinder spillede i genoprettelsen.

Da Joseph påbegyndte oversættelsen af Mormons Bog, hvem var det da, der skrev? Han skrev lidt, men ikke meget. Emma trådte til.

Og så tænker jeg på, hvordan Joseph gik ud i skoven for at bede i nærheden af deres hjem i Palmyra i New York. Hvor gik han hen? Han gik hen i den hellige lund. Hvorfor gik han derhen? Fordi det var der, hans mor gik hen, når hun ønskede at bede.

De er blot to af de kvinder, der spillede en nøglerolle i gengivelsen af præstedømmet og Kirkens genoprettelse. Vi kan uden tvivl sige, at vores hustruer er lige så vigtige i dag, som de var dengang. Selvfølgelig er de det.«

Vi er ligesom Emma, Lucy og Joseph mest effektive, når vi er villige til at lære af hinanden og er forenede i vores mål om at blive Jesu Kristi disciple og hjælpe andre på den vej.

Vi lærer, at »præstedømmet velsigner Guds børns liv på utallige måder ... I kirkelige kaldelser, tempelordinationer, familieforhold og stille personlig

tjeneste går sidste dages hellige kvinder og mænd fremad med præstedømmets kraft og myndighed. Denne indbyrdes afhængighed mellem mænd og kvinder i at udføre Guds arbejde gennem hans magt er central for Jesu Kristi evangelium, der blev gengivet gennem profeten Joseph Smith.«¹²

Sammenhold er afgørende for det guddommelige værk, vi har det privilegium og er kaldet til at udføre, men det sker ikke bare. Det kræver indsats og tid virkelig at rådføre sig med hinanden, at lytte til hinanden, forstå hinandens synspunkter og dele oplevelser, men processen resulterer i mere inspirerede beslutninger. Hvad enten det er i hjemmet eller i vores ansvar i Kirken er den mest effektive måde at nå vores guddommelige potentiale på at arbejde sammen, velsignet med præstedømmets kraft og myndighed i vores forskellige, men komplementerende roller.

Hvordan tager dette partnerskab sig ud hos kvinder i pagten i dag? Lad mig komme med et eksempel.

Alison og John havde et helt enestående partnerskab. De kørte på tandemcykel i korte og lange konkurrenceløb. For at det skal lykkes at

vinde på det køretøj, skal de to ryttere være i harmoni. De skal læne sig i den samme retning på det rigtige tidspunkt. Den ene kan ikke dominere over den anden, men de må kommunikere tydeligt og hver især yde sin del. Piloten forrest styrer, hvornår der skal bremses, og hvornår man skal stå op. Den bagved er nødt til at være opmærksom på, hvad der foregår og være klar til at lægge ekstra kræfter i, hvis de sakker lidt bagud, eller at lette farten lidt, hvis de kommer for tæt på andre cyklistere. De er nødt til at støtte hinanden for at komme fremad og nå deres mål.

Alison forklarede: »I det første lille stykke tid siger personen, der er pilot »Stå«, når vi skal op at stå, og »Brems«, når vi skal holde op med at træde. Efter et stykke tid lærer personen bagved, hvornår piloten vil til at stå op eller bremse, og der behøves ingen ord. Vi lærte at have føling med, hvordan den anden havde det og kunne se, hvornår den ene havde problemer, og den anden derefter prøvede at kompensere for det. Det handler i bund og grund om tillid og samarbejde.«¹³

John og Alison var forenede, ikke kun når de trådte i pedalerne på deres

Provo i Utah i USA

og nødvendige plads¹⁷ som partnere frem for at tro, at de skal gøre alting selv eller vente på at få at vide, hvad de skal gøre.¹⁸

cykel, men de var også forenede i deres ægteskab. Begge ønskede den andens lykke frem for sin egen, begge så efter det gode i den anden og arbejdede på at overvinde det ikke-så-gode i sig selv. De skiftedes til at lede og skiftedes til at give mere, når den anden havde problemer. Begge værdsatte den andens bidrag og fandt bedre svar på deres udfordringer, når de slog deres talenter og ressourcer sammen. De er i sandhed forpligtede over for hinanden gennem en kristuslignende kærlighed.

At få bedre føling med det guddommelige mønster for at arbejde sammen i harmoni er afgørende i denne tid med budskaber om »mig først« omkring os. Kvinder besidder virkelig særlige, guddommelige gaver¹⁴ og har fået entydige opgaver, men de er ikke mere, eller mindre, vigtige end mænds gaver og opgaver. *Alle* har til formål og er nødvendige for at tilvejebringe vor himmelske Faders guddommelige plan for at give hvert af sine børn den bedste mulighed for at opfylde sit guddommelige potentiale.

I dag »har [vi] brug for kvinder, der har mod og perspektiv som den første kvinde Eva¹⁵ til at forenes med deres brødre om at bringe sjæle til Kristus.¹⁶ Mænd har brug for at blive sande partnere frem for at antage, at de er eneansvarlige, eller handle, som om de er en partner, mens kvinderne udfører meget af arbejdet. Kvinder er nødt til at være villige til at »træde frem [og indtage deres] retmæssige

At betragte kvinder som absolut nødvendige deltagere handler ikke om at skabe ligestilling, men om at forstå den sande lære. Frem for at lave et program til at sætte det i værk kan vi aktivt arbejde på at værdsætte kvinder, som Gud gør det: Som absolut nødvendige partnere i arbejdet med frelse og ophøjelse.

Er vi klar? Vil vi stræbe efter at overvinde kulturelle fordomme og i stedet favne guddommelige fremgangsmåder og praksis ud fra den grundlæggende lære? Præsident Russell M. Nelson opfordrer os til, at vi »går sammen arm i arm i dette hellige værk ... [for at] hjælpes ad med at forberede verden på Herrens andet komme.«¹⁹ Når vi gør det, lærer vi at værdsætte hver persons bidrag og øger den effektivitet, hvorved vi udfører vores guddommelige rolle. Vi vil føle en større glæde, end vi nogensinde før har oplevet.

Må vi hver især vælge at blive forenede på Herrens inspirerede måde for at hjælpes ad med at få hans værk til at gå fremad. I vor elskede Frelser, Jesu Kristi, navn. Amen. ■

NOTER

1. Se 1 Mos 3:1-18; Moses 4:1-19.
2. Se Moses 5:1-12. Disse vers belærer om Adam og Evas sande partnerskab: De fik børn sammen (v. 2), de arbejdede sammen for deres og deres families underhold (v. 1), de bad sammen (v. 4), de adlød Guds befalinger og ofrede sammen (v. 5), de blev undervist (v. 4, 6-11) og underviste deres børn i evangeliet sammen (v. 12).
3. JS-H 1:16.
4. Joseph Smith, citeret i Sarah M. Kimball, »Auto-biography«, *Woman's Exponent*, 1. sep. 1883, s. 51; se også *Kirkens*

præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 446.

5. Joseph Smith, i »Nauvoo Relief Society Minute Book«, s. 63, josephsmithpapers.org.
6. Se George Albert Smith, »Address to the Members of the Relief Society«, *Relief Society Magazine*, dec. 1945, s. 717.
7. Se John Taylor, i Nauvoo Relief Society Minutes, 17. mar. 1842, findes på churchhistorianspress.org. Ifølge Eliza R. Snow belærte Joseph Smith også om, at kvinder havde været formelt organiseret i tidligere uddelinger (se Eliza R. Snow, »Female Relief Society«, *Deseret News*, 22. apr. 1868, s. 81; *Døtre i mit rige: Hjælpeforeningens historie og virke*, 2011, s. 1-7).
8. Se Dallin H. Oaks, »Præstedømmets nøgler og myndighed«, *Liahona*, maj 2014, s. 49-52.
9. Se Russell M. Nelson, »Åndelige skatte«, *Liahona*, nov. 2019, s. 78, 79.
10. Russell M. Nelson, »Åndelige skatte«, s. 77.
11. »Men det gengivne evangelium lærer os, at den evige tanke er, at ægtemænd og hustruer er *afhængige* af hinanden. De er lige. De er partnere« (Bruce R. Hafen og Marie K. Hafen, »Sæt nye grænser og bliv jævnbyrdige partnere«, *Liahona*, aug. 2007, s. 28).
12. Evangeliske emnessay, »Joseph Smiths lærdomme om præstedømme, tempel og kvinder«, topics.ChurchofJesusChrist.org.
13. Personlig brevveksling.
14. Se Russell M. Nelson, »En inderlig bøn til mine søstre«, *Liahona*, nov. 2015, s. 95-97.
15. Russell M. Nelson, »En inderlig bøn til mine søstre«, s. 97.
16. Se *Kirkens håndbog: Tjeneste i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige*, 1.4, ChurchofJesusChrist.org.
17. Russell M. Nelson, »En inderlig bøn til mine søstre«, s. 97.
18. »Mine kære søstre, uanset hvilken kaldelse I har, uanset jeres omstændigheder, så har vi brug for jeres tanker, jeres indsigt og jeres inspiration. Vi har brug for, at I åbner munden og siger noget til menigheds- og stavsråd. Vi har brug for, at enhver gift søster taler som »en *ydende og fuldgyltig* partner«, når I går sammen med jeres mand om at lede jeres familie. Gifte eller enlige, I søstre besidder særlige egenskaber og en særlig intuition, som I har modtaget som gaver fra Gud. Vi brødre har ikke den samme enestående indflydelse ...
Vi har brug for jeres styrke!« (Russell M. Nelson, »En inderlig bøn til mine søstre«, s. 97).
19. Russell M. Nelson, »En inderlig bøn til mine søstre«, s. 97.

Generalautoriteter og øverste ledere i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB

Dallin H. Oaks
Førsterådgiver

Russell M. Nelson
Præsident

Henry B. Eyring
Andenrådgiver

DE TOLV APOSTLES KVORUM

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

DE HALVFJERDS' PRÆSIDIUM

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

GENERALAUTORITETER OG HALVFJERDSERE

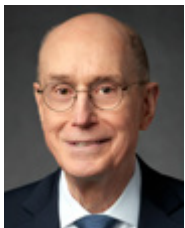
(i alfabetisk orden)

DET PRÆSIDERENDE BISKOPRÅD

Forstærdgiver	Præsiderende Biskop	Andenrådgiver

ORGANISATIONSLEDERE

SØNDAGSSKOLEN		UNGE PIGER		HJÆLPFORENINGEN		UNGE MÆND	
Forstærdgiver	Præsident	Forstærdgiver	Præsident	Forstærdgiver	Præsident	Andenrådgiver	Andenrådgiver
Forstærdgiver	Præsident	Forstærdgiver	Præsident	Forstærdgiver	Præsident	Andenrådgiver	Præsident
Forstærdgiver	Præsident	Forstærdgiver	Præsident	Forstærdgiver	Præsident	Andenrådgiver	Forstærdgiver

Præsident Henry B. Eyring
Andenrådgiver i Det Første Præsidentskab

Han går foran os

Herren leder gengivelsen af sit evangelium og genoprettelsen sin kirke. Han kender fremtiden til fuldkommenhed. Han inviterer jer til arbejdet.

Mine kære søskende, jeg er taknemmelig for at være sammen med jer ved denne generalkonference i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. I sin opfordring til at grunde over, hvordan Herrens genoprettelse af sin kirke i denne sidste uddeling har velsignet os og dem, vi holder af, har præsident Russell M. Nelson lovet, at vores oplevelse ville blive ikke blot mindeværdig, men uforglemmelig.

Min oplevelse har været mindeværdig, og det er jeg sikker på, jeres også har været. Hvorvidt den vil være uforglemmelig, afhænger af os hver især. Den betyder noget for mig, fordi oplevelsen med at forberede mig til denne konference har forandret mig på en måde, jeg ønsker skal vare ved. Lad mig forklare.

Min forberedelse førte mig til optegnelsen om en begivenhed i

genoprettelsen. Jeg har læst om den begivenhed mange gange, men den har for mig altid været en rapport om et vigtigt møde, der involverede Joseph Smith, genoprettelsens profet. Men denne gang så jeg i beretningen, hvordan Herren leder os, sine disciple, i sin kirke. Jeg så, hvad det betyder for os dødelige at blive ledt af verdens Frelser, Skaberens, der kender til alt, fortid, nutid og fremtid. Han underviser os trin for trin og vejleder os, altid uden tvang.

Det møde, jeg beskriver, var et afgørende øjeblik i genoprettelsen. Det var et møde på en sabbatsdag afholdt den 3. april 1836 i templet i Kirtland i Ohio, syv dage efter det blev indviet. Joseph Smith beskrev dette storslåede øjeblik i verdenshistorien meget enkelt. Meget af hans beretning står i Lære og Pagter afsnit 110:

»Om eftermiddagen hjalp jeg de andre præsidenter med at omdele Herrens nadver til kirken, efter at vi havde modtaget den fra de tolv, hvis privilegium det var at gøre tjeneste ved det hellige bord den dag. Efter at jeg således havde betjent mine brødre, trak jeg mig tilbage til talerstolen, hvor forhænget var sænket, og bøjede mig sammen med Oliver Cowdery i højtidelig og stille bøn. Da vi rejste os fra bønnen, blev følgende syn åbnet for os begge.«¹

»Sløret blev borttaget fra vort sind, og vor forstands øjne blev åbnet.

Vi så Herren stå foran os på talerstolens brystværn, og under hans fødder var der et flisegulv af rent guld af farve som rav.

Hans øjne var som en ildslue, håret på hans hoved var hvidt som ren sne, hans ansigt strålede klarere end solen, og hans røst var som lyden af bruset fra vældige vande, ja, Jahves røst, som lød:

JESUS KRISTUS VISER SIG FOR PROFETEN JOSEPH SMITH OG OLIVER COWDERY, AF WALTER RANE

Jeg er den første og den sidste; jeg er den, som lever, jeg er den, som blev slået ihjel; jeg er jeres talsmand over for Faderen.

Se, jeres synder er jer tilgivet; I er rene i mine øjne; løft derfor hovedet og fryd jer.

Lad jeres brødres hjerte fryde sig, og lad hele mit folks hjerte fryde sig, de, som med al deres kraft har bygget dette hus til mit navn.

For se, jeg har antaget dette hus, og mit navn skal være her; og jeg skal i barmhjertighed give mig til kende for mit folk i dette hus.

Ja, jeg vil vise mig for mine tjenere og tale til dem med min egen røst, hvis mit folk vil holde mine befalinger og ikke besmitter dette hellige hus.

Ja, tusinder og titusinders hjerte skal fryde sig meget som følge af de velsignelser, som skal blive udøst, og den begavelse, hvormed mine tjenere er blevet begavet i dette hus.

Og dette hus' ry skal sprede sig til fremmede lande; og dette er begyndelsen til den velsignelse, som skal blive udøst over hovedet på mit folk. Således er det. Amen.

Efter at dette syn blev lukket, blev himlene igen åbnet for os, og Moses viste sig for os og overdrog os nøglerne til at kunne indsamle Israel fra jordens fire dele og til at kunne føre de ti stammer fra nordenlandet.

Efter dette viste Elias sig og overdrog Abrahams evangeliums udde-ling, idet han sagde, at i os og vore efterkommere skulle alle slægter efter os blive velsignet.

Efter at dette syn var blevet lukket, brød endnu et stort og herligt syn frem for os, for profeten Elias, som blev taget op til himlen uden at smage døden, stod foran os og sagde:

Se, den tid er til fulde kommet, om hvilken der blev talt ved Malakias' mund, da han vidnede om, at han [profeten Elias] skulle blive sendt, før Herrens store og frygtelige dag kommer,

for at vende fædrenes hjerte til børnene og børnene til fædrene, for at hele jorden ikke skulle blive slået med en forbandelse –

derfor bliver nøglerne til denne uddeling overdraget i jeres hænder; og heraf kan I vide, at Herrens store og frygtelige dag er nær, ja, står for døren.²

Jeg har læst denne beretning mange gange. Helligånden havde bekræftet for mig, at beretningen er sand. Men da jeg stude-rede og forberedte mig til denne konference, kunne jeg tydeligere se Herrens magt til i detaljer at lede sine disciple i sit værk.

Syv år før Moses overdrog nøglerne til Israels indsamling til Joseph i templet i Kirtland, »erfa-rede han af Mormons Bogs titelblad, at dens formål var at »vise resten

af Israels hus ... at de måtte kende Herrens pagter, at de ikke er forstødt for evigt. I 1831 fortalte Herren Joseph, at Israels indsamling ville begynde i Kirtland, »og derfra [Kirtland] skal hver den, som jeg vil, drage ud blandt alle folkeslag ... for Israel skal blive frelst, og jeg vil lede dem.«³

Skønt missionering var nødvendig for at indsamle Israel, inspirerede Herren sine ledere til at undervise De Tolv, der blev nogle af vores første missionærer: »Husk, at I ikke skal tage til andre lande, førend I har fået jeres begavelse.«⁴

Det lader til, at templet i Kirtland var betydningsfuld for Herrens trin for trin-plan af mindst to årsager: For det første ventede Moses, indtil templet stod færdigt, med at gengive nøglerne til Israels indsamling. Og for det andet forklarede præsident Joseph Fielding Smith, at »Herren [befalede] de hellige, at de skulle bygge et tempel [templet i Kirtland], hvori han kunne åbenbare myndighedens nøgler, og hvor apost-lene kunne modtage deres tempelbe-gavelsel og blive beredt til at beskære hans vingård for sidste gang.«⁵ Skønt tempelbegavelsen, som vi kender den i dag, ikke blev forrettet i templet i Kirtland, begyndte forberedende tempelordinancer som opfyldelse af profetierne at blive introduceret der

São Paulo i Brasilien

foruden en udgydelse af åndelige tilkendegivelser, som udrustede dem, der blev kaldt på mission, med den lovede begavelse med »kraft fra det høje«,⁶ der førte til en stor indsamling ved missionering.

Efter nøglerne til Israels indsamling blev overdraget til Joseph, inspirerede Herren profeten til at sende medlemmer af De Tolv af sted på mission. Mens jeg studerede, blev det klart for mig, at Herren i detaljer havde forberedt vejen for De Tolv til at tage på mission i udlandet, hvor folk var blevet forberedt til at tro på dem og sørge for deres underhold. Med tiden ville tusinder gennem dem blive bragt til Herrens genoprettede kirke.

Ifølge vores optegnelser vurderes det, at mellem 7.500 og 8.000 blev døbt i løbet af De Tolvs to missioner på De Britiske Øer. Dette lagde fundamentet for missionering i Europa. Ved slutningen af 1800-tallet var omkring 90.000 emigreret til Amerika, hvoraf de fleste kom fra De Britiske Øer og Skandinavien.⁷ Herren havde inspireret Joseph og disse trofaste missionærer, som gik i gang med arbejdet for at få en høst, der på det tidspunkt må have syntes uden for deres forråben. Men Herren gjorde det muligt med sin fuldkomne forudviden og forberedelse.

I husker det tilsyneladende enkle og næsten poetiske sprog i afsnit 110 i Lære og Pagter:

»Se, den tid er til fulde kommet, om hvilken der blev talt ved Malakias' mund, da han vidnede om, at han [profeten Elias] skulle blive sendt, før Herrens store og frygtelige dag kommer,

for at vende fædrenes hjerte til børnene og børnene til fædrene, for at hele jorden ikke skulle blive slået med en forbandelse –

derfor bliver nøglerne til denne uddeling overdraget i jeres hænder; og heraf kan I vide, at Herrens store og frygtelige dag er nær, ja, står for døren.⁸

Jeg bærer vidnesbyrd om, at Herren så langt ud i fremtiden, og hvordan han ville lede os til at hjælpe sig med at udføre sine formål i de sidste dage.

Da jeg tjente i Det Præsiderende Biskopråd for mange år siden, var jeg ansvarlig for at tilse den design- og udviklingsgruppe, der udarbejdede det, vi kaldte FamilySearch. Jeg er omhyggelig med at sige, at jeg »tilså« dets udarbejdelse frem for at sige, at jeg »ledte« det. Mange dygtige mennesker forlod deres job og kom for at opbygge det, Herren ønskede.

Det Første Præsidentskab havde sat et mål om at reducere dobbeltudførelsen af ordinancer. Deres største bekymring var, at vi ikke kunne vide, hvorvidt en persons ordinancer allerede var blevet udført. I årevis, eller hvad der forekom som flere år, spurgte

Det Første Præsidentskab mig: »Hvornår har du det klar?«

Med bøn, flid og mange personlige ofre fra personer med store evner blev opgaven fuldført. Det skete trin for trin. Den første opgave var at gøre FamilySearch brugervenlig for dem, der ikke var trygge ved at bruge en computer. Der kom flere ændringer, og jeg ved, at de fortsat vil komme, for hver gang vi skrider frem med at løse et inspireret problem, åbner vi døren for yderligere åbenbaring for fremskridt, der er mindst lige så vigtige, men endnu ikke set. Selv i dag udvikler FamilySearch sig til det, Herren har brug for til en del af genoprettelsen, og det er ikke kun for at undgå dobbeltudførelse af ordinancer.

Herren lader os foretage forbedringer for at hjælpe folk med at få kendskab og endda kærlighed til deres forfædre og til at udføre deres tempelordinancer. Som Herren med sikkerhed vidste ville ske, bliver de unge dem, der oplærer deres forældre og medlemmer i menigheden i computere. Alle har fundet stor glæde ved denne tjeneste.

Profeten Elias' ånd ændrer hjertet hos unge og gamle, børn og forældre, børnebørn og bedsteforældre. Templer vil snart igen med glæde åbne muligheder for dåb og andre hellige ordinancer. Ønsket om at tjene vores forfædre og forbinde forældre og børn vokser.

Herren så det komme alt sammen. Han planlagde det, trin for trin, som han har gjort det med andre forandringer i sin kirke. Han har oprejst og forberedt trofaste mennesker, der vælger at gøre vanskelige ting godt. Han har altid med kærlig tålmodighed hjulpet os til at lære »linje på linje, forskrift på forskrift, lidt her og lidt der.«⁹ Han er urokkelig i tidsplanen og rækkefølgen for sine hensigter,

Præsident Dallin H. Oaks
Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

dog sikrer han, at ofre ofte er eller bringer velsignelser, vi ikke forudså.

Jeg afslutter ved at udtrykke min taknemmelighed over for Herren, han der inspirerede præsident Nelson til at opfordre mig til at yde et offer for at forberede mig til denne konference. Hver time og hver bøn har under min forberedelse bragt mig en velsignelse.

Jeg opfordrer alle, der hører dette budskab eller læser disse ord, til at have tro på, at Herren leder gengivelsen af sit evangelium og genoprettelsen af sin kirke. Han går foran os. Han kender fremtiden til fuldkommenhed. Han inviterer jer til arbejdet. Han er forenet med jer i det. Han har en plan med jeres tjeneste. Og selv når I yder ofre, vil I føle glæde, når I hjælper andre til at rejse sig til at blive klar til hans komme.

Jeg vidner for jer om, at Gud Faderen lever. Jesus er Kristus. Dette er hans kirke. Han kender og elsker jer. Han vejleder jer. Han forbereder vejen for jer. I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. L&P 110, afsnitsindledning; se også Joseph Smith, »History, 1838-1856, volume B-1 [1 September 1834-2 November 1838]«, 3. apr. 1836, s. 727, josephsmithpapers.org.
2. L&P 110:1-16.
3. Karl Ricks Anderson, *The Savior in Kirtland: Personal Accounts of Divine Manifestations*, 2012, s. 276; L&P 38:33.
4. Givet i den apostolske udfordring, administreret af Oliver Cowdery, i »Minute Book 1«, 21. feb. 1835, s. 162, josephsmithpapers.org.
5. Se Joseph Fielding Smith, *Lærdomme om frelse*, 3 bind, 1977-1980, 2:175.
6. L&P 38:32.
7. James B. Allen, Ronald K. Esplin og David J. Whittaker, *Men with a Mission: The Quorum of the Twelve Apostles in the British Isles, 1837-1841*, 1992, s. 53, 302; Brandon S. Plewe, red., *Mapping Mormonism: An Atlas of Latter-day Saint History*, 2012, s. 104.
8. L&P 110:14-16.
9. 2 Ne 28:30.

Det Melkisedekske Præstedømme og nøglerne

I Kirken udøves præstedømmets myndighed under ledelse af en præstedømmeleder, som bærer nøglerne til det præstedømme.

Jeg har valgt at tale mere om Guds præstedømme, et emne, der allerede er blevet talt om af tre tidligere talere, som belærte os om, hvordan præstedømmet velsigner unge kvinders, unge mænds og kvinders liv.

Præstedømmet er en guddommelig magt og myndighed, der bæres i tillid til, at det bliver brugt til Guds værk til gavn for alle hans børn. *Præstedømmet* er ikke dem, som er blevet ordineret til et præstedømmeembede eller dem, som udøver dets myndighed. Mænd, der bærer præstedømmet, er ikke præstedømmet. Selvom vi ikke bør omtale ordinerede mænd som *præstedømmet*, så er det passende at omtale dem som *bærere* af præstedømmet.

Præstedømmets magt findes både i Kirkens og i familiens organisation. Men præstedømmets kraft og præstedømmemyndighed fungerer anderledes i Kirken, end den gør i familien. Alt dette er i henhold til Herrens fastsatte principper. Formålet med Guds plan er at lede hans

børn til evigt liv. Familier på jorden er afgørende for den plan. Kirken er til for at give den lære, myndighed og de

Provo i Utah i USA

ordinancer, der er nødvendige for at fortsætte familiebånd i evighederne. Derved har familieorganisationen og Jesu Kristi Kirke et gensidigt styrkende forhold. Præstedømmets velsignelser – såsom evangeliets fylde og ordinancer som dåb, bekræftelse og modtagelse af Helligåndsgaven, tempelbegavelsen og evigt ægteskab – er tilgængelige for både mænd og kvinder.¹

Det præstedømme, vi taler om her, er det Melkisedekske Præstedømme, som blev gengivet i begyndelsen af genoprettelsen af evangeliet. Joseph Smith og Oliver Cowdery blev ordineret af Peter, Jakob og Johannes, som erklærede, »at de var i besiddelse af nøglerne til riget og til tidernes fyldes uddeling« (L&P 128:20). Disse seniorapostle modtog den myndighed fra Frelseren selv. Alle andre myndigheder eller embeder i præstedømmet er tillæg til det Melkisedekske Præstedømme (se L&P 107:5), fordi det »besidder retten til at præsidere og har magt og myndighed over alle embeder i kirken i alle verdens tidsaldr« (L&P 107:8).

I Kirken udøves myndigheden til det højere præstedømme, det Melkisedekske Præstedømme, og det mindre eller Aronske Præstedømme under ledelse af en præstedømmeleder, som en biskop eller præsident, som bærer nøglerne til det præstedømme. For at forstå udøvelsen af præstedømmemyndighed i Kirken, må vi forstå princippet om præstedømmets nøgler.

Det Melkisedekske Præstedømmes nøgler til riget, blev overdraget af Peter, Jakob og Johannes, men det færdiggjorde ikke gengivelsen af præstedømmets nøgler. Nogle af præstedømmets nøgler kom senere. Efter indvielsen af denne uddelings første tempel i Kirtland i Ohio gengav tre profeter – Moses, Elias og profeten

Elias – »nøglerne til denne uddeling«, heriblandt nøglerne, som hører til Israels indsamling og arbejdet i Herrens templer (se L&P 110), som præsident Eyring lige beskrev så overbevisende.

Det mest kendte eksempel på nøglers funktion er udførelsen af præstedømmets ordinancer. En ordinance er en højtidelig handling, som er en tilkendegivelse af indgåelsen af pagter og løftet om velsignelser. I Kirken bliver alle ordinancer udført under bemyndigelsen fra præstedømmelederen, som bærer nøglerne til den ordinance.

En ordinance udføres oftest af personer, der er blevet ordineret til et embede i præstedømmet, og som handler under ledelse af en, der bærer præstedømmenøgler. Fx udfører bærerne af de forskellige embeder i det Aronske Præstedømme nadverordinancen under biskoppens nøgler og ledelse, som har det Aronske Præstedømmes nøgler. Det samme princip gælder de præstedømmeordinancer, kvinder udfører i templet. Selvom kvinder ikke bærer et embede i præstedømmet, udfører de hellige tempelordinancer under ledelse af tempelpræsidenten, som

bærer nøglerne til tempelordinancer.

Et andet eksempel på præstedømmemyndighed under ledelse af en, der bærer nøgler, er undervisning af mænd og kvinder, der er kaldet til at undervise i evangeliet, uanset om det er i klasser i deres hjemmenighed eller i missionsmarken. Andre eksempler er dem, der tjener i menighedens lederskab, og som udøver præstedømmemyndighed i deres ledelse i kraft af deres kaldelse og under indsættelse og ledelse af præstedømmebæreren, som bærer nøglerne i menigheden eller staven. Det er sådan, at præstedømmets kraft og myndighed udøves og nydes i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.²

Præstedømmemyndighed bliver også udøvet, og dets velsignelser realiseret, i sidste dages hellige familier. Ved familie mener jeg en mand, der bærer præstedømmet, og en kvinde, som er gift og deres børn. Jeg inkluderer også variationerne af de ideelle forhold, såsom de, der er forårsaget af død eller skilsmisse.

Princippet om, at præstedømmets myndighed kun kan udøves under ledelse af den, der har nøglerne til den funktion, er fundamental i Kirken,

men det gælder ikke i familien. Fx præsiderer og udøver en far præstedømmet i sin familie med myndighed i det præstedømme, han bærer. Han har ikke brug for ledelse eller godkendelse af en, der bærer præstedømmenøgl, for at kunne virke i sine forskellige familiefunktioner. Dette er blandt andet at rådgive medlemmer af sin familie, holde familiemøder, give en præstedømmevelsignelse til sin hustru og børn eller give helbredende velsignelser til familiemedlemmer eller andre.³ Kirkens myndigheder underviser familiemedlemmer, men leder ikke udøvelsen af præstedømmemyndigheden i familien.

Det samme princip gælder, når en far ikke er til stede, og en mor er familiens leder. Hun præsiderer i sit hjem og er instrumental for at bringe præstedømmets kraft og velsignelser ind i sin familie, gennem sin begavelse og besegling i templet. Selvom hun ikke er bemyndiget til at give præstedømmevelsignelser, som kun kan gives af en, der bærer et bestemt embede i præstedømmet, kan hun virke i alle andre funktioner i familiens lederskab. Ved at gøre dette, udøver hun præstedømmets kraft til gavn for de børn, som hun præsiderer over i sin position som familiens leder.⁴

Hvis fædre ville højne deres præstedømme i deres egen familie, ville det fremme Kirkens mission så meget, mere end noget andet ville gøre. Fædre, der bærer det Melkisedekske Præstedømme, bør udøve deres myndighed »ved overtalelse, ved langmodighed, ved mildhed og sagtomhed og ved uskrømtet kærlighed« (L&P 121:41). Denne høje standard for udøvelse af alle præstedømmets myndigheder er yderst vigtig i familien. Præstedømmebærere bør også holde befalingerne, så de har

præstedømmets kraft til at give deres familiemedlemmer velsignelser. De bør fremme kærlige familierelationer, så familien har lyst til at bede dem om velsignelser. Og forældre bør opfordre til flere præstedømmevelsignelser i familien.⁵

Mens vi ved disse konferencemøder søger et kort ly fra vores jordiske bekymringer med en ødelæggende pandemi, er vi blevet undervist i evighedens store principper. Jeg opfordrer enhver af os til at have vores øje »målrettet« på, at modtage disse principper om evigheden, så vores legeme vil »være fuld af lys« (3 Ne 13:22).

I Frelserens prædiken til de skarer, der er beskrevet i Bibelen og i Mormons Bog, underviste han om, at vores dødelige legemer kan være fulde af lys eller fulde af mørke. Vi ønsker selvfølgelig at blive fyldt med lys, og vor Frelser har undervist os om, hvordan vi kan få dette til at ske. Vi bør lytte til dette budskab om evighedens sandheder. Han brugte øjet som eksempel, igennem hvilket vi tager lys ind i vores legeme. Hvis vores øje er »målrettet« – eller med andre ord, hvis vi koncentrerer os om at modtage evigt lys og evig forståelse – forklarede han, »vil hele dit legeme være fuld af lys« (Matt 6:22; 3 Ne 13:22). Men advarede han, hvis vores »øje er ondt« – altså hvis vi leder efter ondskab og tager det ind i vores legeme – så »vil hele dit legeme

være fuld af mørke« (v. 23). Med andre ord, lyset eller mørket i vores legeme afhænger af, hvordan vi ser – eller modtager – de evige sandheder, vi bliver undervist i.

Vi bør følge Frelserens opfordring til at søge, bede om at forstå evighedens sandheder. Han lover, at vor Fader i himlen er villig til at undervise i alle de sandheder, de søger (se 3 Ne 14:8). Hvis vi ønsker dette og har vores øje rettet mod at modtage dem, så lover Frelseren, at evighedens sandheder »skal lykkes op« for os (se 3 Ne 14:7-8).

Modsat er Satan ivrig efter at forvirre vores tanker eller at føre os på afveje, når det kommer til vigtige ting som Guds præstedømmes virke. Frelseren advarede mod sådanne »falske profeter, som kommer til jer i fåreklæder, men indeni er de glubske ulve« (3 Ne 14:15). Han gav os denne test til at hjælpe os med at finde sandheden blandt de mange forskellige lærdomme, som kan forvirre os: »I skal kende dem på deres frugter« (3 Ne 14:16). »Et godt træ kan ikke bære dårlige frugter, ej heller kan et fordærvet træ bære god frugt« (v. 18). Derfor bør vi se på resultaterne – »frugterne« – af de principper, der undervises i, og de personer, der underviser om dem. Det er det bedste svar på mange af de indvendinger, vi hører mod Kirken og dens lære og retningslinjer og lederskab. Brug den test Frelseren

Præsident Russell M. Nelson
Præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

gav. Se efter frugterne – resultaterne.

Når vi tænker på evangeliets og Jesu Kristi genoprettede kirkes frugter, glæder vi os over, at Kirken i dens nulevende medlemmers levetid, er vokset fra lokale forsamlinger mellem bjergene mod vest til, at størstedelen af dens mere end 16 millioner medlemmer bor i lande udenfor USA. Med den vækst har vi oplevet en større kapacitet i Kirken til at hjælpe dens medlemmer. Vi bidrager til at holde befalingerne, til at opfylde ansvaret for at forkynde det gengivne evangelium, til at indsamle Israel og til at bygge templer verden over.

Vi ledes af en profet, præsident Russell M. Nelson, hvis lederskab Herren har brugt til at opnå den fremgang, vi har set de godt og vel to år under hans ledelse. Nu bliver vi velsignet med at høre fra præsident Nelson, som vil undervise os i, hvordan vi fortsætter vores fremgang i denne genoprettede Jesu Kristi Kirke i disse udfordrende tider.

Jeg vidner om sandheden af disse ting og tilslutter mig jeres bønner for vores profet, som er den næste, vi skal høre fra, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Dallin H. Oaks, »Præstedømmemyndighed i familien og Kirken«, *Liahona*, nov. 2005, s. 24-27.
2. Se Russell M. Nelson, »Åndelige skatte«, *Liahona*, nov. 2019, s. 76-79; Dallin H. Oaks, »Præstedømmemyndighed i familien og i Kirken«, s. 24-27; Dallin H. Oaks, »Præstedømmets nøgler og myndighed«, *Liahona*, maj 2014, s. 49-52.
3. Se Dallin H. Oaks, »Præstedømmets kraft«, *Liahona*, maj 2018, s. 65-68.
4. Se Russell M. Nelson, »Åndelige skatte«, s. 76-79.
5. Se Russell M. Nelson, »Vis omsorg med Guds kraft og myndighed«, *Liahona*, maj 2018, s. 68-75; Dallin H. Oaks, »Præstedømmets kraft«, 65-68.

Åbne himlen for at få hjælp

Lad os omsætte vores tro på Herren Jesus Kristus til handling!

Det har været et enestående og vidunderligt møde! Tak, kære Laudy og Enzo. I repræsenterede virkelig fint de pragtfulde unge kvinder og unge mænd i Kirken.

Mine kære brødre og søstre, vi har hørt meget i dag om Kirkens genoprettelse – den kirke, som vor Frelser, Jesus Kristus, etablerede, mens han var på jorden. Den genoprettelse begyndte for 200 år siden her i foråret, da Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus, viste sig for den unge Joseph Smith.

Ti år efter dette himmelske syn blev profeten Joseph Smith og fem andre kaldet som stiftende medlemmer af Herrens genoprettede kirke.

Fra den lille gruppe samlet den 6. april 1830 er kommet en global organisation på flere end 16 millioner medlemmer. Det gode, som denne kirke udretter verden over for at lette menneskers lidelser og opløfte menneskeheden er velkendt. Men dens primære formål er at hjælpe mænd, kvinder og børn til at følge Herren Jesus Kristus, holde hans befalinger og blive værdige til den største af alle velsignelser – nemlig evigt liv med Gud og deres kære.¹

Når vi nu fejrer den begivenhed, som blev igangsat i 1820, er det vigtigt

at huske, at selv om vi ærer Joseph Smith som Guds profet, så er det ikke Joseph Smiths kirke og heller ikke Mormons kirke. Dette er Jesu Kristi Kirke. Han har præcist fastsat, hvad hans kirke skulle kaldes: »For således skal min kirke kaldes i de sidste dage, nemlig Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.«²

Jeg har tidligere talt om en nødvendig kursændring i forbindelse med, hvordan vi omtaler Kirkens navn.³ Siden dengang er der blevet gjort meget for at udføre denne ændring. Jeg er meget taknemlig over for præsident M. Russell Ballard og hele De Tolv Apostles Kvorum, som har gjort så meget for at lede denne indsats samt indsatsen i forbindelse med et andet initiativ, som jeg vil bekendtgøre i aften.

Kirkeledere og Kirkens afdelinger, tilknyttede organisationer og millioner af medlemmer – og andre – benytter nu Kirkens rette navn. Kirkens officielle retningslinjer for omtale er blevet tilpasset. Kirkens primære hjemmeside hedder nu ChurchOfJesusChrist.org. Adresser for e-mail, domænenavne og kanaler på de sociale medier er blevet opdateret. Vores elskede kor hedder nu »Tabernakelkoret på Tempelpladsen«.

Vi har udført disse ekstraordinære skridt, for når vi fjerner Herrens navn fra navnet på *hans* kirke, fjerner vi utilsigtet *ham* som det centrale fokus for vores tilbedelse og vores tilværelse. Når vi påtager os Frelserens navn ved dåben, forpligter vi os til at vidne om med vores ord, tanker og handlinger, at Jesus er Kristus.⁴

Tidligere lovede jeg, at »hvis vi gør vores bedste for atter at anvende Herrens kirkes rette navn, vil han, hvis kirke det er, udøse sin kraft og sine velsignelser over de sidste dages helliges hoveder på måder, som vi ikke før har set.«⁵ Jeg fornyer det løfte i dag.

For at hjælpe os til at erindre ham og til at identificere Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige som *Herrens kirke* glæder det os at introducere et logo, der vil vise den centrale placering af Jesus Kristus i hans kirke.

Dette logo omfatter Kirkens navn skrevet på en hjørnesteen. Jesus Kristus er hovedhjørnesteenen.⁶

I midten af logoet er en gengivelse af Thorvaldsens *Kristusstatue* i marmor. Den portrætterer den opstandne, *levende* Herre, som rækker ud for at omfavne alle, som vil komme til ham.

Symbolisk står Jesus Kristus under en bue. Buen minder os om den

opstandne Frelser, der kommer frem fra graven på den tredje dag efter sin korsfæstelse.

Logoet bør føles velkendt for mange, da vi længe har identificeret det gengivne evangelium med den *levende* og opstandne Kristus.

Logoet vil nu blive brugt som et visuelt kendetegn for Kirkens officielle materialer, nyheder og arrangementer.⁷ Det vil minde alle om, at dette er Frelserens kirke, og at vi alle, som medlemmer af hans kirke, centrerer alt om Jesus Kristus og hans evangelium.

Nuvel, mine kære brødre og søstre, i morgen er det palmesøndag, som ældste Gong så fint har undervist os om. Der går vi ind i den særlige uge, der kulminerer med påske. Som Jesu Kristi disciple, der lever i en tid, hvor COVID-19-pandemien har påvirket hele verden utrolig meget, lad os da ikke blot tale om Kristus eller forkynde om Kristus eller anvende et logo, der repræsenterer Kristus.

Lad os omsætte vores tro på Herren Jesus Kristus til handling!

Som I ved følger Kirkens medlemmer en dag om måneden fasteloven.

Læren om faste er urgammel. Den blev benyttet af bibelske personer helt fra begyndelsen. Moses, David, Ezra, Nehemias, Ester, Esajas, Daniel, Joel og mange andre fastede og forkyndte om faste.⁸ Herren har i Esajas sagt: »*Nej*, den faste, jeg ønsker, er at løse ondskabens lænker og sprænge ågets bånd, at sætte de undertrykte i frihed, og bryde hvert åg.«⁹

Apostlen Paulus formanede de hellige i Korinth til at »hengive jer til [faste og] bøn«. ¹⁰ Frelseren selv erklærede, at visse ting »fordrives *kun* ved bøn og faste.«¹¹

Jeg sagde for nylig i en video på de sociale medier, at »som læge og

kirurg beundrer jeg højt sundhedspersonalet, videnskabsmænd og alle, som arbejder døgnet rundt på at begrænse udbredelsen af COVID-19.¹²

Som præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige og som Jesu Kristi apostel *ved* jeg, at Gud »har al magt, al visdom og al forstand; han fatter alt, og han er et barmhjertigt væsen, ja, til frelse for dem, der vil omvende sig og tro på hans navn.«¹³

Så i tider med stor nød, som når sygdom når pandemiske proportioner, er det mest naturlige for os at gøre at påkalde vor himmelske Fader og hans Søn – Mesterhelbrederen – til at udvise deres forunderlige magt til at velsigne folk på jorden.

I mit videobudskab opfordrede jeg alle til at deltage i en faste søndag den 29. marts 2020. Mange af jer har måske set videoen og deltaget i fasten. Nogle har måske ikke. Vi har stadig brug for hjælp fra himlen.

Så i aften, mine kære brødre og søstre, beder jeg i ånden fra Mosijas sønner, som hengav sig til megen bøn og faste,¹⁴ og som en del af vores aprilkonference 2020 om endnu en verdensomspændende faste. Til alle, hvor helbredet tillader det, lad os igen

faste, bede og forene vores tro. Lad os i bøn bede om lindring fra denne globale pandemi.

Jeg inviterer *alle*, også personer, som ikke tilhører vores tro, til at faste og bede på langfredag, den 10. april, for at den nuværende pandemi må komme under kontrol, at sundhedspersonale må være beskyttet, at økonomien må blive styrket, og at livet må blive normaliseret igen.

Hvordan faster vi? To måltider eller en periode på 24 timer er normalt. Men I afgør, hvad der vil udgøre et offer for jer, mens I erindrer det altoverskyggende offer, som Frelseren

ydede for jer. Lad os forene os og bøn-falde om helbredelse over hele verden.

Langfredag vil være *den* perfekte dag til at lade vor himmelske Fader og hans Søn høre os!

Kære brødre og søstre, jeg udtrykker min store kærlighed til jer, sammen med mit vidnesbyrd om guddommeligheden

af det værk, vi er involveret i. Dette *er* Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Han står ved dens hoved og leder alt, hvad vi gør. Jeg ved, at han vil besvare sit folks bønner. Det vidner jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Se L&P 14:7.
2. L&P 115:4.
3. Se Russell M. Nelson, »Kirkens rette navn«, *Liahona*, nov. 2018, s. 87-90.
4. Russell M. Nelson, »Kirkens rette navn«, s. 88.
5. Russell M. Nelson, »Kirkens rette navn«, s. 89.
6. Se Ef 2:20.
7. For at respektere den hellige natur af Kirkens logo og for at bevare den juridiske beskyttelse skal Kirkens officielle logo kun benyttes som godkendt af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum. Flere oplysninger kan fås ved at kontakte Kirkens kontor for Intellectual Property på cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.
8. Se 2 Mos 34:28; 2 Sam 1:12; Ezra 10:6; Neh 1:4; Est 4:16; Es 58:3; Dan 9:3; Joel 1:14.
9. Es 58:6; fremhævelse tilføjet.
10. 1 Kor 7:5; i den engelske King James-oversættelse står der faste og bøn.
11. Matt 17:21; fremhævelse tilføjet.
12. Russell M. Nelson, i »Prophet Invites All to Fast and Pray for Relief from COVID-19«, 26. mar. 2020, newsroom. [ChurchofJesusChrist.org](https://www.churchofjesuschrist.org).
13. Alma 26:35.
14. Se Alma 17:3.

London i England

Mødet søndag formiddag | 5 April 2020

Ældste Ronald A. Rasband
De Tolv Apostles Kvorum

Opfyldelse af profeti

Der er mange profetier, der er blevet opfyldt igennem gengivelsen af Jesu Kristi evangeliums fylde.

Mine kære brødre og søstre, jeg er bæret over at kunne tale ved denne historiske generalkonference, hvor vi fejrer Joseph Smiths første syn af Gud Faderen og hans søn, Jesus Kristus, i hvad der uden tvivl er en hellig lund. Dette syn var en storslået begyndelse på evangeliets gengivelse, og alt der fulgte, fra Mormons Bog til gengivelsen af præstedømmets myndighed og nøgler, organiseringen af Herrens sande kirke og Guds templer og profeter og apostle, der leder værket i disse sidste dage.

I henhold til guddommelig planlægning profeterede Guds fordums profeter, under Helligåndens indflydelse, om genoprettelsen og det, der ville ske i vore dage, den sidste, tidernes fyldes uddeling. Værket »opildnede [de tidlige seers] sjæl«. ¹ Gennem alle generationer, har de forudsagt, drømt, forudset og profeteret om Guds fremtidige rige på jorden, det Esajas kaldte »et forunderligt værk og et under«. ²

Der er mange profetier, der er blevet opfyldt ved gengivelsen af Jesu Kristi evangeliums fylde, heriblandt Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. I dag vil jeg dog fremhæve et par af mine favoritter. Disse har jeg lært af mine kære primarylærere og ved min engleagtige mors knæ.

Daniel, som afværgede løver med sin tro på Herren Jesus Kristus og ved Guds betjenende engles indgriben, var en af dem, der så vore dage i et syn. Daniel tydede en drøm for den babylonske kong Nebukadnesar og profeterede om, at Herrens kirke vil blive oprettet i de sidste dage som en lille sten, »revet løs fra bjerget, men ikke ved menneskehånd«. ³ »Ikke ved menneskehånd«, hvormed menes ved guddommelig indgriben, ville Herrens kirke vokse i antal, indtil den dækkede hele jorden »som i al evighed ikke skal gå til grunde ... men [skal] bestå i al evighed«. ⁴

Daniels ord bliver opfyldt ved, at medlemmer af Kirken over hele verden ser og lytter til denne konference i dag, hvilket er et vigtigt vidnesbyrd.

Den hengivne apostel Peter beskrev »[de] tider [der] kommer, da alt [skal] genoprettes ... fra fordums tid«. ⁵ Apostlen Paulus skrev, at i tidernes fylde ville Gud »sammenfatte alt i Kristus«, ⁶ »med Kristus Jesus selv som hovedhjørnesten«. ⁷ Jeg følte disse profetier stærkt, da jeg deltog i indvielsen af templet i Rom i Italien. Alle profeterne og apostlene bar vidnesbyrd om Jesus Kristus, verdens Forløser, ligesom Peter og Paulus gjorde. Kirken er et levende eksempel på den genoprettelse, brødre og søstre, og vores medlemmer er vidner til disse gamle guddommelige profetier.

Josef af Egypten profeterede, at der i de sidste dage ville komme »en seer, som skal være en udsøgt seer for mine lænders frugt«. ⁸ »For han skal udføre [Herrens] værk«. ⁹ Joseph Smith, genoprettelsens profet, var den seer.

Johannes Åbenbarer profeterede om en af den Almægtiges engle, der sammenfattede vigtige elementer af genoprettelsen med disse ord: »Jeg så endnu en engel flyve midt oppe under himlen; den havde et evigt evangelium at forkynde for dem, der bor på jorden, og for alle folkeslag og stammer, tungemål og folk.« ¹⁰ Den engel var Moroni. Han så vore dage,

North Salt Lake i Utah i USA

som det står skrevet i Mormons Bog. Han viste sig gentagne gange for at forberede Joseph Smith til hans tjenestegering, heriblandt oversættelsen af Mormons Bog: Endnu et vidnesbyrd om Jesus Kristus.

Andre profeter profeterede om vore dage. Malakias talte om, at profeten Elias ville vende »fædres hjerte til deres sønner og sønners hjerte til deres fædre«. ¹¹ Profeten Elias er kommet, og som resultat har vi i dag 168 templer over hele verden. Hvert tempel betjener værdige medlemmer, der indgår hellige pagter og modtager velsignede ordinancer på egne vegne og på vegne af deres afdøde forfædre. Dette hellige værk, beskrevet af Malakias, er af »afgørende betydning i Skaberens plan for hans børns evige skæbne«. ¹²

Vi lever i den tid, der er profeteret om; vi er dem, der har fået til opgave at forberede Jesu Kristi andet komme; vi skal indsamle Guds børn, dem, som vil høre og tage imod det evige evangeliums sandheder, pagter og løfter. Præsident Nelson kalder det »den største udfordring, den største sag og det største værk på jorden i dag«. ¹³ Jeg vidner om det mirakel.

I februar måned fik jeg til opgave af præsident Russell M. Nelson at indvie templet i Durban i Sydafrika.

Det var en dag, jeg vil huske hele mit liv. Jeg var sammen med medlemmer, som var kommet til evangeliet, som Jeremias havde profeteret for længe siden – »én fra en by, to fra en slægt«. ¹⁴ Jesu Kristi lære forener os alle – rundt omkring i verden – som Guds sønner og døtre, som brødre og søstre i evangeliet. Uanset hvordan vi ser ud eller klæder os, så er vi et folk med en Fader i himlen, hvis planer fra begyndelsen gik og går ud på, at hans familie bliver genforenet ved at indgå og overholde hellige tempelpagter.

For en lille skare præstedømmebærere, på en skole i Kirtland i Ohio i 1834, profeterede profeten Joseph Smith: »Det er kun en lille håndfuld præstedømmebærere, I ser her i aften, men denne kirke kommer til at opfylde Nord- og Sydamerika – den kommer til at opfylde hele verden.« ¹⁵

De seneste år har jeg rejst rundt omkring i verden for at mødes med medlemmer af Kirken. Mine brødre i De Tolvs Kvorum har haft lignende opgaver. Men hvem kan dog følge med i præsident Nelsons tempo, som i sine første to år som præsident for Kirken, har rejst for at møde hellige i 32 lande og amerikanske territorier ¹⁶ for at vidne om den levende Kristus.

Jeg kan huske, da jeg modtog mit missionskald som en ung mand. Jeg

ønskede at tjene i Tyskland ligesom min far, bror og svoger. Jeg ventede ikke på, at nogen kom hjem, men skyndte mig ud til postkassen og åbnede brevet. Jeg læste, at jeg var kaldet til missionen i de østlige stater med missionskontor i New York City. Jeg blev skuffet, så jeg gik indenfor og åbnede mine skrifter for at finde trøst. Jeg begyndte at læse i Lære og Pagter: »Se, jeg har mange mennesker på dette sted, i egnene rundt omkring; og en dør til rige muligheder skal blive åbnet i egnene rundt omkring i dette østlige land.« ¹⁷ Den profeti, der blev givet til profeten Joseph Smith i 1833, var en åbenbaring til mig. Jeg vidste da, at jeg var blevet kaldet til præcis den mission, som Herren ønskede, at jeg skulle tjene i. Jeg underviste om genoprettelsen og dens dramatiske begyndelse, da vor Fader i himlen talte til Joseph Smith og sagde: »Dette er min elskede Søn. Hør ham!« ¹⁸

Esajas' profeti, der blev fremsat mere end 700 år før Jesu Kristi fødsel, er af stor betydning for hele Kirken: »Til sidst skal det ske, at Herrens tempelbjerg står urokkeligt, højt over bjergene ... [og] alle folkeslag skal strømme dertil.« ¹⁹

I mit sind forestiller jeg mig i dag de millioner af medlemmer og venner, der er forbundet til disse møder

elektronisk via TV, internet eller ved andre midler. Vi sidder, som om vi var sammen »højt over bjergene«. ²⁰ Det var Brigham Young, der udtalte de profetiske ord: »Dette er det rette sted.« ²¹ De hellige, af hvem nogle er mine egne pionerforfædre, arbejdede for at etablere Zion i Rocky Mountains »gennem hans vilje og behag, han som hersker over alle verdens nationer«. ²²

Jeg står i dag på det hellige sted, som har tiltrukket millioner af besøgende. I 2002 var Salt Lake City vært for vinter-OL. Tabernakelkoret sang til åbningsceremonien, og Kirken tilbød koncerter og aktiviteter for gæster og deltagere fra rigtig mange lande. Jeg vil altid mindes synet af templet i baggrunden på aftenlyhederne verden over.

Provo i Utah i USA

I årenes løb har amerikanske præsidenter, konger, dommere, statsministre, ambassadører og embedsmænd fra mange lande besøgt Salt Lake City og mødtes med vores ledere. Præsident Nelson var vært for ledere af National Association for the Advancement of Colored People, en amerikansk organisation, der har til formål at sikre lige rettigheder uden racediskrimination. Jeg kan huske, at jeg stod skulder ved skulder med disse venner og ledere, da præsident Nelson sammen med dem opfordrede til større høflighed og racemæssig harmoni i verden. ²³

Mange andre er kommet til tempelpladsen og har siddet i møde med Kirkens ledere. Sidste år for eksempel, bare for at nævne nogle få, tog vi imod United Nations 68th Civil Society Conference, en global sammenkomst og den første af sin slags uden for New York City. Vi har mødtes med Vietnams Komité for religiøse anliggender og ambassadører fra Cuba, Filippinerne, Argentina, Rumænien, Sudan, Qatar og Saudi Arabien. Vi har også budt generalsekretæren fra Muslim World League velkommen.

Hvad jeg her beskriver er en opfyldelse af Esajas' profeti om, at i de sidste dage vil folkeslag strømme til »Herrens tempelbjerg«. ²⁴ Det storslåede tempel i Salt Lake City står som centrum for den storhed og herlighed.

Det er ikke landskabet, som tiltrækker folk, selvom vores omgivelser er storslåede; det er den rene religions essens, som er synliggjort i den ånd, vækst, godhed og gavmildhed, der er i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige og blandt dens folk, vores kærlighed, der er som Guds kærlighed, og vores engagement i en højere sag, den Joseph Smith kaldte »Kristi sage«. ²⁵

Vi ved ikke, hvornår Frelseren kommer igen, men én ting ved vi. Vi må være forberedt i hjerte og sind, værdige til at modtage ham og bærede over at være en del af alt det, som blev profeteret om for så længe siden.

Jeg vidner om, at præsident Russell M. Nelson er Herrens profet på jorden, og at ved hans side står apostle, der er kaldet af Gud og opretholdt som profeter, seere og åbenbarere. Og, mine kære brødre og søstre, genoprettelsen fortsætter.

Jeg slutter af med Joseph Smiths profeti, ord som jeg kan bevidne er sande: »Ingen uhellig hånd kan standse dette værks fremgang. Forfølgelser kan rase, pøbelhobe kan forene sig, hære kan samles, og bagvaskelse kan sværte, men Guds sandhed vil gå frimodigt, ædelt og uafhængigt fremad, indtil den har gennemtrængt alle kontinenter, besøgt hvert et himmelstrøg, fejet hen over alle lande og lydt i hvert et øre – indtil Guds hensigter er udført, og den store Jahve skal sige, at værket er fuldbragt«. ²⁶ Jeg vidner om, at disse profetier af og om Joseph Smiths er ved at blive opfyldt.

Jeg lover, at når I følger de inspirerede råd fra vores kære profet, præsident Russell M. Nelson, hans rådgivere, apostlene og andre kirkeledere, og når I lytter til fordums

Søster Bonnie H. Cordon
Unge Kvinders hovedpræsident

profeter, som profeterede om vore dage, så vil I blive fyldt, dybt inde i jeres hjerte og sjæl, med genoprettelsens ånd og værk. Jeg lover jer, at I vil se Guds hånd i jeres liv, høre hans tilskyndelser og mærke hans kærlighed. I Jesu Kristi navn, med taknemmelighed for genoprettelsen af hans evangelium og hans kirke som bevis på hans uforlignelige kærlighed, amen. ■

NOTER

1. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 508.
2. 2 Ne 27:26.
3. Dan 2:45; se også L&P 65:2.
4. Dan 2:44.
5. ApG 3:21.
6. Ef 1:10.
7. Ef 2:20.
8. 2 Ne 3:6.
9. 2 Ne 3:8.
10. Åb 14:6.
11. Mal 3:24
12. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, maj 2017, s. 145.
13. Russell M. Nelson, »Zions ungdom«, verdensomspændende foredrag for unge, 3. juni 2018, s. 8, HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org.
14. Jer 3:14.
15. Joseph Smith, i *Kirkens præsidenters lærdomme: Wilford Woodruff*, 2004, s. 23-25.
16. Se Valerie Johnson, »President Nelson Became the Prophet 2 Years Ago. What Has Happened Since Then?«, *Church News*, 13. jan. 2020, thechurchnews.com.
17. L&P 100:3.
18. JS-H 1:17.
19. Es 2:2; se også Mika 4:1-2.
20. Es 2:2.
21. Vendingen »Dette er det rette sted« blev først tillagt Brigham Young af Wilford Woodruff, da han talte ved en fejring af pionerdag i juli 1880 (se »Pioneers' Day«, *Deseret Evening News*, 26. juli 1880, s. 2).
22. Brigham Young, 31. mar. 1861, *Historian's Office reports of speeches, 1845-1885*, Kirkens historiske bibliotek, Salt Lake City.
23. Se »First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony«, 17. maj 2018, newsroom. ChurchofJesusChrist.org.
24. Es 2:2; se også Mika 4:1-2.
25. *Lærdomme: Joseph Smith*, s. 349.
26. *Lærdomme: Joseph Smith*, s. 141.

At de må se

Se efter og bed om muligheder for at lade jeres lys skinne, så andre kan se vejen til Jesus Kristus.

Brødre og søstre, vores hjerte er blevet velsignet og fornyet ved Ånden, som vi har følt ved denne konference.

For to hundrede år siden hvilede en lyssøjle på en ung mand i en lund. I det lys så Joseph Smith Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus. Deres lys drev det åndelige mørke tilbage, der dækkede jorden, og viste vejen for Joseph Smith – og for os alle. Takket være det lys, der blev åbenbaret den dag, kan vi modtage fylden af de velsignelser, der kan opnås gennem vor Frelzers, Jesu Kristi, forsoning.

I kraft af gengivelsen af vor Frelzers evangelium kan vi blive fyldt med hans lys. Det er dog ikke meningen, at det lys kun skal være til jer og mig. Jesu Kristi opfordring til os lyder: »Lad derfor jeres lys skinne for dette folk således, at de må se jeres gode gerninger og ære jeres Fader, som er i himlen.«¹ Jeg er kommet til at elske vendingen »at de må se«. Det er en oprigtig opfordring fra Herren om at være mere bevidste om at hjælpe andre til at se vejen og derved komme til Kristus.

Da jeg var 10 år gammel, havde vores familie den ære at huse ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum, mens han var på en opgave i min hjemby.

Sidst på dagen sad vores familie og familien Perry i stuen for at nyde min mors lækre æbletærte, mens ældste Perry fortalte historier om hellige rundt om i verden. Jeg lyttede tryllebundet.

Klokken var mange, da min mor kaldte mig ud i køkkenet og stillede et simpelt spørgsmål: »Bonnie, har du fodret hønsene?«

Mit hjerte sank i livet på mig. Det havde jeg ikke. Eftersom jeg ønskede at være i selskab med Herrens apostel, foreslog jeg, at hønsene kunne faste til om morgenen.

Provo i Utah i USA

Brigham City i Utah i USA

Min mor svarede med et bestemt »nej«. Lige i det øjeblik trådte ældste Perry ud i køkkenet og spurgte med sin kraftige, begejstrede stemme: »Hørte jeg, at der er en, der skal fodre hønsene? Kan min søn og jeg få lov at gå med?«

Åh, hvilken kæmpe glæde det nu blev at fodre hønsene! Jeg løb ud for at få fat i vores store, gule lomme-lygte. Spændt førte jeg an og hoppede over på den nedtrådte sti til hønsebu-ret. Med lygten svingende i hånden krydsede vi stykket med majs og gik gennem hvedemarken.

Da vi nåede den lille vandingsgrøft på tværs af stien, sprang jeg instinktivt over den, som jeg havde gjort så mange gange før. Jeg glemte ældste Perrys anstrengelser for at følge med på den mørke, ukendte sti. Mit dansende lys hjalp ham ikke til at se grøften. Uden et stabilt lys at se ved trådte han direkte ned i vandet og undslap en høj jamren. Panikslagen vendte jeg mig om og så min nye ven fjerne sin drivvåde fod fra grøften og ryste vandet af sin tunge lædersko.

Med sin sjaskvåde, gennemblødte sko hjalp ældste Perry mig med at

fodre hønsene. Da vi var færdige, belærte han mig kærligt: »Bonnie, jeg må kunne se stien. Jeg har brug, for at lyset skinner, der hvor jeg går.«

Jeg havde lyst, men ikke på en måde, der hjalp ældste Perry. Nu hvor jeg vidste, at han havde brug for mit lys til at kunne finde en sikker vej frem på stien, pegede jeg med lygten lige foran hans fødder, og vi kunne trygt vende hjem.

Mine kære søskende, jeg har i årevis grundet over det princip, jeg lærte af ældste Perry. Herrens opfordring om at lade vores lys skinne handler ikke blot om vilkårligt at svinge med en lysstråle og gøre verden lysere generelt set. Det handler om at fokusere vores lys, så andre kan se vejen til Kristus. Det er at indsamle Israel *på denne side af sløret* – og at hjælpe andre til at se det næste skridt hen mod at indgå og holde hellige pagter med Gud.²

Frelseren vidnede: »Se, jeg er lyset, jeg er et eksempel for jer.«³ Lad os se på et af hans eksempler.

Kvinden ved brønden var samaritanaer, som ikke kendte Jesus Kristus, og

som mange i hendes eget samfund betragtede som udstødt. Jesus mødte hende og indledte en samtale. Han talte til hende om vand. Han ledte hende hen mod større lys, da han erklærede, at han var det »levende vand.«⁴

Kristus var barmhjertigt opmærksom på hende og hendes behov. Han mødte kvinden, hvor hun var, og begyndte med at tale om noget kendt og almindeligt. Hvis han var stoppet der, ville det have været et positivt møde. Men det ville ikke have resulteret i, at hun var gået ind til byen for at proklamere: »Kom og se ... Måske er det ham, der er Kristus?«⁵ Gradvist under samtalen fandt hun ud af, at han er Jesus Kristus, og trods sin fortid blev hun et redskab til lys, der oplyste vejen for andre, så de kunne se.⁶

Lad os nu se på to personer, som fulgte Frelserens eksempel med at dele lyset. For nylig sad min ven Kevin ved siden af en virksomhedsleder ved en middag. Han spekulerede på, hvad de skulle tale om i to timer. Kevin fulgte en tilskyndelse og spurgte: »Fortæl mig om din familie. Hvor kommer de fra?«

Manden vidste ikke ret meget om sit ophav, så Kevin trak sin telefon frem og sagde: »Jeg har en app, der forbinder mennesker til deres familie. Lad os se, hvad vi kan finde ud af.«

Efter en længere samtale spurgte Kevins nye ven: »Hvorfor er familien så vigtig for din kirke?«

Kevin svarede helt enkelt: »Vi tror på, at vi fortsætter med at leve, når vi dør. Hvis vi finder vores forfædre og tager deres navne med til et helligt sted, vi kalder et tempel, kan vi udføre vielsesordinancer, der bevarer vores familie sammen, selv efter døden.«⁷

Kevin begyndte med noget, han og hans nye ven havde til fælles. Han

fandt derefter en måde at vidne om Frelserens lys og kærlighed på.

Den anden historie handler om Ella, en basketballspiller på college. Hendes eksempel begyndte, da hun fik sit missionskald, mens hun studerede væk hjemmefra. Hun valgte at åbne sit kald foran holdet. De vidste næsten ikke noget om Jesu Kristi Kirke og forstod ikke Ellas ønske om at tjene. Hun bad gentagne gange om, hvordan hun skulle forklare sit missionskald på en måde, hvorved hendes holdkammerater ville føle Ånden. Hendes svar?

»Jeg lavede en PowerPoint,« sagde Ella, »for så sej er jeg bare.« Hun fortalte dem om muligheden for at tjene i en af mindst 400 missioner og muligvis lære et nyt sprog. Hun fremhævede de tusinder af missionærer, der allerede tjente. Ella sluttede med et billede af Frelseren og dette korte vidnesbyrd: »Basketball er en af de vigtigste ting i mit liv. Jeg er flyttet

tværs over landet og har forladt min familie for at spille for denne træner og med dette hold. De eneste to ting, der er vigtigere for mig end basketball, er min tro og min familie.«⁸

Hvis I nu skulle tænke: »Det er nogle fantastiske 1.000-watt-eksempler, men jeg er kun en 20-watt pære,« så husk, at Frelseren vidnede: »Jeg er det lys, som I skal holde op.«⁹ Han minder os om, at han vil bringe lyset, hvis vi blot vil pege andre hen mod ham.

I og jeg har lys nok til at dele med andre *lige nu*. Vi kan oplyse det næste skridt for at hjælpe en til at komme Jesus Kristus nærmere, og så det næste, og det næste.

Spørg jer selv: »Hvem har brug for det lys, I har, til at finde den sti, de har brug for, men ikke kan se?«

Mine kære venner, hvorfor er det så vigtigt at lade vores lys skinne? Herren har fortalt os, at »der er endnu mange på jorden ... som alene bliver holdt borte fra sandheden, fordi de

ikke ved, hvor de kan finde den.«¹⁰ Vi kan hjælpe. Vi kan bevidst lade vores lys skinne, så andre kan se. Vi kan komme med en invitation.¹¹ Vi kan gå sammen på rejsen med dem, der tager et skridt hen mod Frelseren, uanset hvor haltende det er. Vi kan indsamle Israel.

Jeg vidner om, at Herren vil forstørre enhver beskeden indsats. Helligånden vil tilskynde os til at vide, hvad vi skal sige og gøre. Sådanne forsøg kan kræve, at vi træder ud af vores tryghedszone, men vi kan være sikre på, at Herren vil hjælpe os med at lade vores lys skinne.

Hvor er jeg taknemmelig for Frelserens lys, som fortsat leder denne kirke gennem åbenbaring.

Jeg opfordrer os alle til at følge Jesu Kristi eksempel og med medfølelse være opmærksomme på dem omkring os. Se efter og bed om muligheder for at lade jeres lys skinne, så andre kan se vejen til Jesus Kristus. Hans løfte er storslået: »Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys.«¹² Jeg bærer vidnesbyrd om, at vor Frelser, Jesus Kristus, er vejen, sandheden, livet og verdens lys og kærlighed. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. 3 Ne 12:16.
2. Se Russell M. Nelson, »Zions ungdom«, verdensomspændende foredrag for unge, 3. juni 2018, HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org.
3. 3 Ne 18:16.
4. Se Joh 4:9-30.
5. Joh 4:29.
6. Se Robert og Marie Lund, »Frelserens respekt for kvinder«, *Liahona*, mar. 2015, s. 32-37.
7. Personlig korrespondance.
8. Personlig korrespondance.
9. 3 Ne 18:24.
10. L&P 123:12.
11. Se Dieter F. Uchtdorf, »Missionering: Del, hvad I har på hjerte«, *Liahona*, maj 2019, s. 15-18.
12. Joh 8:12.

Ældste Jeffrey R. Holland
De Tolv Apostles Kvorum

Et fuldkommen klart håb

Fordi genoprettelsen bekræftede den grundlæggende sandhed, at Gud virker i denne verden, kan vi håbe, vi bør håbe, selv når vi står over for umulige odds.

I oktober sidste år opfordrede præsident Russell M. Nelson os til at se *fremad* til denne aprilkonference 2020 ved hver især på vores egen måde at se *tilbage* for at se Guds hånds storhed ved gengivelsen af Jesu Kristi evangelium. Søster Holland og jeg tog denne profetiske opfordring seriøst. Vi forestillede os, at vi levede i begyndelsen af 1800-tallet og betragtede de religiøse trosretninger på den tid. I den tænkte situation spurgte vi os selv: »Hvad mangler der her? Hvad ville vi ønske, vi havde? Hvad *håber* vi, at Gud vil give os af svar på vores åndelige længsel?»

Vi forestillede os bl.a., at vi for 200 år siden inderligt ville have håbet

på en gengivelse af et sandere begreb om Gud, end de fleste på den tid havde, eftersom han ofte syntes at være skjult bag århundreders fejlan-tagelser og misforståelser. Med en vending fra William Ellery Channing, en prominent religiøs figur på den tid, ville vi har ledt efter »Guds forælder-karakter«, som Channing betragtede som »den første store læresætning i kristendommen«. ¹ En sådan læresætning ville have anerkendt Gud som en kærlig Fader i himlen, og ikke en barsk dommer, der udøver streng retfærdighed, eller en fraværende jordbesidder, som engang havde været involveret i jordiske sager, men nu er optaget andetsteds i universet.

Ja, vores håb i 1820 ville have været at finde Gud, som talte og vejledte os ligeså åbenlyst da, som han gjorde tidligere, en sand Fader, i den mest kærlige udlægning af ordet. Han ville bestemt *ikke* have været en kold, ligegyldig og enevældig hersker, som på forhånd

udvalgte nogle få til frelse og derpå sendte resten af den menneskelige familie til fordømmelse. Nej, han ville være én, hvor hver eneste handling, som erklæret med guddommelig røst, ville være »til gavn for verden; for han elsker verden«² og hver eneste indbygger i den. Den kærlighed ville være hans ultimative årsag til at sende Jesus Kristus, sin enbårne Søn, til jorden.³

Når vi nu taler om Jesus, ville vi, hvis vi havde levet i de første år i det 19. århundrede, meget alarmerende have erkendt, at tvivl om Frelserens liv og opstandelse var begyndt at vinde indpas i kristendommen. Derfor ville vi have håbet på, at der kom tegn til hele verden, som ville bekræfte det bibelske vidnesbyrd om, at Jesus *er* Kristus, Guds bogstavelige Søn, Alfa og Omega og den eneste Frelser af verden, som denne verden nogen-sinde vil kende. Det ville have været blandt vores inderligste håb, at mere hellig skrift med beviser ville fremstå, noget, som kunne udgøre endnu et vidnesbyrd om Jesus Kristus, udvide og forbedre vores viden om hans mirakuløse fødsel, vidunderlige virke, sonoffer og storslåede opstandelse. Et sådant dokument ville i sandhed være »retfærdigt [sendt] ned fra himlen; og sandhed [sendt] frem af jorden«. ⁴

Hvis vi havde observeret den kristne verden på den tid, ville vi have håbet at finde nogle, der var bemyndiget af Gud med den sande præstedømmemyndighed, som kunne døbe os, overdrage os Helligåndsgaven og forrette alle de evangeliske ordinan- cer, der er nødvendige for ophøjelse. I 1820 ville vi have håbet at se en opfyldelse af de storslåede løfter fra Esajas, Mika og andre fordums profeter om tilbagekomsten af det majestæ- tiske Herrens hus.⁵ Vi ville have været begejstret over at se hellige templers

Provo i Utah i USA

herlighed genetableret med Ånden, ordinancerne, magten og myndigheden til at undervise i evige sandheder, hele personlige sår og binde familier sammen for evigt. Jeg ville have set overalt for at finde nogen, der var bemyndiget til at sige til mig og min elskede Patricia, at vores ægteskab var beseglet for tid og al evighed et sådant sted og aldrig skulle høre eller være pålagt den nagende forbandelse »indtil døden jer skiller«. Jeg ved, at »i [vor] faders hus er der mange boliger,«⁶ men rent personligt, hvis jeg skulle være så heldig at arve en af dem, ville den for mig ikke betyde mere end en rådden hytte, hvis Pat og vores børn ikke var sammen med mig for at dele den arv. Og med hensyn til vores forfædre, hvoraf nogle levede og døde uden overhovedet at høre Jesu Kristi navn, så ville vi have håbet, at de mest retfærdige og barmhjertige af de bibelske begreber var blevet gengivet – praksissen med, at de

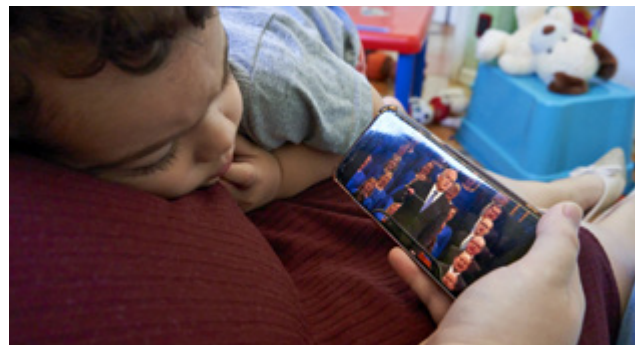
levende udfører frelsende ordinancer på vegne af deres afdøde slægtninge.⁷ Ingen praksis, som jeg kan forestille mig, ville med større pragt demonstrere en kærlig Guds interesse for hvert eneste af sine jordiske børn, uanset hvor de levede, eller hvornår de døde.

Nuvel, vores 1820-liste med håb kunne fortsætte, men måske er det vigtigste budskab fra genoprettelsen, at sådanne håb *ikke* ville have været forgæves.

Med begyndelse i den hellige lund og fortsættende til denne dag begyndte disse ønsker at blive iklædt virkelighed og blev, som apostlen Paulus og andre belærte om, et sandt anker for sjælen, urokkeligt og sikkert.⁸ Det, man

engang blot håbede på, er nu blevet historie.

Sådan var vores tilbageblik på 200 år med Guds godhed over for verden. Men hvad med vores blik fremad? Vi har stadig håb, der *ikke* er blevet opfyldt endnu. Selv mens vi taler, kæmper vi en total krig med COVID-19, en alvorlig påmindelse om, at en virus,⁹ der er 1.000 gange mindre end et sandkorn,¹⁰ kan tvinge hele befolkninger og økonomier i knæ. Vi beder for dem, der har mistet nogle af deres kære i denne nutidige plage, såvel som for dem, der aktuelt er ramt eller i fare. Vi beder bestemt for dem, der yder en så storlået pleje. Når vi har overvundet dette – og det vil vi – må vi da være lige så forpligtede til at befri verden fra hungersnødens virus og befri nabolag og lande fra fattigdommens virus. Må vi håbe på skoler, hvor de studerende bliver undervist – ikke bange for at blive skudt – og på gaven personlig værdsættelse for hvert eneste af Guds børn, ubeskæmmet af *enhver* fordom om race, etnicitet eller religion. Understøttende alt dette er vores uophørlige håb om en større efterlevelse af de to store bud: At elske Gud ved at følge hans råd og at elske vores næste ved at udvise venlighed og barmhjertighed, tålmodighed og tilgivelse.¹¹ Disse

Taboão de Serra i São Paulo i Brasilien

to store, guddommelige retningslinjer er stadig – og vil altid være – det eneste virkelige håb, vi har for at give vores børn en bedre verden end den, de nu kender.¹²

Foruden disse globale ønsker har mange blandt tilhørerne i dag dybt personlige håb: Håb om et bedre ægteskab, eller nogle gange blot et håb om et ægteskab, håb om at overvinde en afhængighed, håb om at et vildfarent barn kommer tilbage, håb om at hundredvis af fysiske og følelsesmæssige smerter ophører. Fordi genoprettelsen bekræftede den grundlæggende sandhed, at Gud virker i denne verden, *kan* vi håbe, vi *bør* håbe, selv når vi står over for umulige odds. Det er betydningen af det skriftsted, hvor Abraham kunne håbe imod håb¹³ – dvs. han kunne tro på trods af enhver grund til *ikke* at tro – at han og Sara kunne få et barn, selv når det virkede fuldstændig umuligt. Derfor spørger jeg: »Hvis så mange af vores 1820-håb kunne begynde at blive opfyldt med et lynglimt af guddommeligt lys til en knægt, der knælede midt i en klynge træer i staten New York, hvorfor bør vi så ikke håbe på, at retskafne ønsker og kristuslignende længsel stadig kan besvares storslået og mirakuløst af Gud, der er kilden til alt håb?« Vi må alle tro på, at det, vi i retfærdighed ønsker, en dag på en eller anden måde stadig kan blive os til del.

Brødre og søstre, vi ved, hvad nogle af de religiøse mangelfuldheder i begyndelsen af det 19. århundrede var. Desuden ved vi noget om religiøse mangler i vor tid, der stadig efterlader nogle sultne og med uindfriede håb. Vi ved, at en række af disse utilfredsheder fører nogle bort fra de traditionelle, kirkelige organisationer. Vi ved også, som en indsigtfuld skribent

skrev, at »mange religiøse ledere [i vor tid] virker rådvilde« i kampen mod den slags tilbagegang, og deres svar er »en tynd grød af terapeutisk gudstro, billig symbolsk aktivisme, omhyggeligt formuleret kætteri [eller nogle gange blot] uinspireret nonsens«¹⁴ – og alt dette i en tid, hvor verden har brug for så meget mere, når den opvoksende generation fortjener så meget mere, og hvor Jesus på sin tid tilbød så meget mere. Som Kristi disciple kan vi i vore dage gøre det bedre end de fordums israelitter, som stønede: »Vore ben er indtørrede, vort håb er slukket.«¹⁵ Hvis vi opgiver håbet, mister vi det sidste, der holder os oppe. Det var over selveste helvedes port, at Dante skrev en advarsel til alle rejsende i *Den guddommelige komedie*: »Lad alt håb fare,« sagde han, »I der her går ind.«¹⁶ Når alt håb er ude, har vi kun flammen tilbage fra det inferno, der brænder på alle sider.

Så når vi står med ryggen mod muren, og som salmen lyder: »Når andres hjælp og støtte fjerner sig,«¹⁷ vil der blandt vores mest uundværlige egenskaber være håbets dyrebare gave, som er uløseligt knyttet til vores tro på Gud og vores næstekærlighed til andre.

Når vi i dette 200-år ser tilbage for at se alt, hvad vi har modtaget, og glæder os i erkendelsen af de mange håb, der er opfyldt, gentager jeg en udtalelse fra en smuk, ung hjemvendt

søstermissionærer, som i Johannesburg for blot nogle få måneder siden sagde til os: »[Vi] er ikke kommet så langt, for blot at nå så langt.«¹⁸

Lad mig omskrive en af de mest inspirerende afskedstaler, der nogensinde er nedskrevet i hellig skrift, og med profeten Nefi og denne unge søster sige:

»Mine elskede brødre [og søstre], efter I [har modtaget disse første frugter af genoprettelsen], vil jeg spørge, om alt er gjort? Se, jeg siger jer: Nej ...

Derfor må I trænge jer frem med standhaftighed i Kristus og *have et fuldkommen klart håb* og en kærlighed til Gud og til alle mennesker ... Hvis I [vil] ... siger Faderen: I skal få evigt liv.«¹⁹

Jeg takker, mine brødre og søstre, for alt det, vi er blevet givet i denne sidste og største af alle uddelinger, uddelingen med Jesu Kristi gengivne evangelium. De gaver og velsignelser, der kommer fra evangeliet, betyder alt for mig – alt – så i et forsøg på at takke min Fader i himlen for dem har jeg »løfter at holde, og mange mil at gå, før jeg sover, og mange mil at gå, før jeg sover.«²⁰ Må vi trænge os frem med kærlighed i hjertet og gå med et »klart håb,«²¹ som oplyser den sti med hellig forventning, som vi nu har fulgt i 200 år. Jeg vidner om, at fremtiden vil være lige så fuld af mirakler og lige så rigeligt velsignet, som fortiden har været. Vi har al mulig grund

Eldste David A. Bednar
De Tolv Apostles Kvorum

til at håbe på velsignelser, ja, tilmed større end dem, vi allerede har modtaget, for dette er den almægtige Guds værk, dette er kirken med fortsat åbenbaring, dette er Kristi evangelium med ubegrænset nåde og godhed. Jeg vidner om alle disse sandheder og så meget mere i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. »The Essence of the Christian Religion«, i *The Works of William E. Channing*, 1888, s. 1004.
2. 2 Ne 26:24.
3. Se Joh 3:16-17.
4. Moses 7:62.
5. Se Es 2:1-3; Ez 37:26; Mika 4:1-3; Mal 3:1.
6. Joh 14:2.
7. Se 1 Ne 15:29; L&P 128:15-17.
8. Se Hebr 6:19; Eter 12:4.
9. Se Na Zhu m.fl., »A Novel Coronavirus from Patients with Pneumonia in China, 2019«, *New England Journal of Medicine*, 20. feb. 2020, s. 727-733.
10. Se »Examination and Description of Soil Profiles«, i *Soil Survey Manual*, red. C. Ditzler, K. Scheffe og H.C. Monger, 2017, nrcs.usda.gov.
11. Se Matt 22:36-40; Mark 12:29-33; se også 3 Mos 19:18; 5 Mos 6:1-6.
12. Se Eter 12:4.
13. Se Rom 4:18.
14. R.J. Snell, »Quiet Hope: A New Year's Resolution«, *Public Discourse: The Journal of the Witherspoon Institute*, 31. dec. 2019, thepublicdiscourse.com.
15. Ez 37:11.
16. Sådan bliver denne sætning normalt oversat. Men den mere direkte oversættelse er: »Og vi alt håb, I, der kommer her« (Dante Alighieri, »The Vision of Hell«, i *Divine Comedy*, oversat af Henry Francis Cary, 1892, canto III, linje 9).
17. »O, bliv hos mig«, *Salmer og sange*, nr. 97.
18. Judith Mahlangu (multistavskonference nær Johannesburg i Sydafrika, 10. nov. 2019), i Sydney Walker, »Elder Holland Visits Southeast Africa during Remarkable Time of Growth«, *Church News*, 27. nov. 2019, thechurchnews.com.
19. 2 Ne 31:19-20; fremhævelse tilføjet.
20. »Stopping by Woods on a Snowy Evening«, linje 14-16, i *The Poetry of Robert Frost: The Collected Poems*, red. Edward Connery Lathem, 1969, s. 225.
21. 2 Ne 31:20.

»Lad dette hus blive bygget til mit navn« (L&P 124:40)

De pagter, der modtages, og de ordinancer, der udføres i templet, er afgørende for at helliggøre vores hjerte og i sidste ende for Guds sønners og døtters ophøjelse.

For 200 år siden i den hellige lund så og talte den unge Joseph Smith med Gud, den evige Fader, og hans Søn, Jesus Kristus. Af dem lærte Joseph sandheden om Guddommens sande beskaffenhed og om fortsat åbenbaring, da dette himmelske syn blev indledningen til »tidernes fylde[s]« uddeling i de sidste dage.¹

Omtrent tre år senere og som svar på en oprigtig bøn om aftenen den 21. september 1823 blev Josephs kammer fyldt med lys, indtil det »var mere oplyst end midt på dagen.«² En skikkelse kom til syne ved hans seng, kaldte den unge dreng ved navn og erklærede, at »han var et sendebud, sendt fra Guds nærhed ... og at hans navn var Moroni.«³ Han

instruerede Joseph om fremkomsten af Mormons Bog.

Og så citerede Moroni fra Malakias i Det Gamle Testamente med en lille variation i ordlyden:

»Se, jeg vil åbenbare præstedømmet for jer ved profeten Elias' hånd, før Herrens store og frygtelige dag kommer ...

Og han skal i børnenes hjerte plante de løfter, der blev givet til fædrene, og børnenes hjerte skal vende sig til deres fædre. Hvis det ikke var

Rexburg i Idaho i USA

således, ville hele jorden blive lagt fuldstændig øde ved hans komme.⁴

Moronis instruktion til Joseph Smith om profeten Elias' mission var vigtig for igangsættelsen af tempeltjeneste og slægtsforskning i de sidste dage, og det var en nøgelfaktor for, at »alt ... [skal] genoprettes, som Gud fra fordums tid har forkyndt gennem sine hellige profeters mund.«⁵

Jeg beder om Helligåndens assistance, når vi sammen skal lære om de pagter, ordinancer og velsigelser, der er tilgængelige for os i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges templer.

Profeten Elias' tilbagevenden

Jeg begynder med at stille et fundamentalt spørgsmål: Hvorfor var det vigtigt, at profeten Elias kom tilbage?

Vi lærer af nutidige åbenbaring, »at Elias besad det melkisedekske præstedømmes magt til at besegle,⁶ og »at han var den sidste, der gjorde det, inden Jesu Kristi tid.«⁷

Profeten Joseph Smith erklærede: »Profeten Elias' ånd, magt og kaldelse går ud på, at I har myndighed ... til at have nøglen til *fylden af Det Melkisedekske Præstedømmes* og ... til at ... opnå ... alle de ordinancer, der hører Guds rige til, ja selv til det at vende fædrenes hjerte til børnene og børnenes hjerte til fædrene, selv de, der er i himlen.«⁸

Denne hellige beseglingsmagt er nødvendig for, at »hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene.«⁹

Joseph tydeliggjorde desuden: »Hvordan vil Gud komme denne generation til undsætning? Han vil sende profeten Elias ... Profeten Elias vil åbenbare pagterne for at besegle

PROFETEN ELIAS GENGIVER PRÆSTEDØMMETS BESEGLINGSMAGT, AF ROBERT T. BARRETT

fædrenes hjerte til børnene og børnenes til fædrene.¹⁰

Profeten Elias viste sig sammen med Moses på Forklarelsens bjerg og overdrog denne myndighed til Peter, Jakob og Johannes.¹¹ Profeten Elias viste sig også sammen med Moses og Elias den 3. april 1836 i templet i Kirtland og overdrog de samme præstedømmenøgler til Joseph Smith og Oliver Cowdery.¹²

Gengivelsen af beseglingsmagten ved profeten Elias i 1836 var nødvendig for at forberede verden på Frelserens andet komme og indlede en større og verdensomspændende interesse for slægtsforskning.

Ændring, vending og rensning af hjerte

Ordet *hjerte* anvendes mere end 1000 gange i standardværkerne. Dette enkle, men væsentlige, ord betegner ofte et menneskes inderste følelser.

Derved definerer vores hjerte – summen af vores ønsker, hengivenhed, hensigter, motiver og indstillinger – hvem vi er, og afgør, hvad vi vil blive. Og kernen i Herrens værk er at forandre, vende og rense hjerter igennem evangeliets pagter og præstedømmets ordinancer.

Vi bygger eller indtræder ikke blot i hellige templer for at få mindeværdige oplevelser som individer eller familier. Det er snarere for, at de pagter, der modtages, og de ordinancer, der udføres i templet, er afgørende for at helliggøre vores hjerte og i sidste ende for Guds sønners og døtres ophøjelse.

At plante de løfter, der blev givet til fædrene – Abraham, Isak og Jakob – og at vende børnenes hjerte til deres fædre, udføre slægtsforskning og stedfortrædende tempelordinancer, er et arbejde, der velsigner individer på begge sider af sløret. Efterhånden som

Dette hus' ry skal sprede sig

Det første tempel i denne uddeling blev opført i Kirtland i Ohio og indviet den 27. marts 1836.

I en åbenbaring til profeten Joseph Smith en uge efter indvielsen erklærede Herren:

»Lad hele mit folks hjerte fryde sig, de, som med al deres kraft har bygget dette hus til mit navn ...

Ja, tusinder og titusinders hjerte skal fryde sig meget som følge af de velsignelser, som skal blive udøst, og den begavelse, hvormed mine tjenere er blevet begavet i dette hus.

Og dette hus' ry skal sprede sig til fremmede lande; og dette er begyndelsen til den velsignelse, som skal blive udøst over hovedet på mit folk.«²¹

Bemærk udtrykkene *tusinder og titusinders hjerte skal fryde sig meget og dette hus' ry skal sprede sig til fremmede lande*. Det var forbløffende erklæringer i april 1836, hvor Kirken kun bestod af et lille antal medlemmer og et tempel.

I dag her i 2020 har vi 168 fungerende templer. Yderligere 49 templer er under opførelse eller er blevet bekendtgjort. Herrens huse opføres »på øerne i havet«²² og i lande og på steder, der tidligere blev anset for højest usandsynlige for templer.

Begavelsesceremonien vises i øjeblikket på 88 sprog og vil blive tilgængelig på mange flere sprog, efterhånden som der bygges templer til velsignelse for flere af Guds børn. I løbet af de næste 15 år vil antallet af sprog, der forrettes tempelordinancer på, sandsynligvis være fordoblet.

I år tager vi det første spadestik til og påbegynder opførelsen af 18 templer. Til sammenligning tog det 150 år at bygge de første 18 templer, fra Kirken

vi bliver ivrigt engageret i dette hellige arbejde, adlyder vi buddene om at elske og tjene Gud og vores næste.¹³ Og sådan uselvsk tjeneste hjælper os til virkelig at høre ham¹⁴ og komme til Frelseren.¹⁵

De mest hellige pagter og præstedømmeordinancer modtages kun i templet – Herrens hus. Alt, der læres og udføres i templet, understreger Jesu Kristi guddommelighed og hans rolle i vor himmelske Faders store plan for lykke.

Indefra og udad

Præsident Ezra Taft Benson beskrev vigtigheden af det mønster, som Forløseren bruger ved at »tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket.«¹⁶ Han sagde: »Herren arbejder fra det indre og ud. Verden arbejder fra det ydre og ind. Verden fjerner folk fra slummen. Kristus tager slummen ud af folk, hvorpå de selv fjerner sig fra slummen. Verden vil forme mennesker ved at ændre deres omgivelser. Kristus ændrer mennesker, som derpå ændrer deres omgivelser. Verden vil forme menneskers

adfærd, men Kristus kan ændre den menneskelige natur.«¹⁷

Pagter og præstedømmeordinancer er afgørende for den fortsatte proces med åndelig genfødsel og transformation; de er midler, som Herren arbejder med for hver enkelt af os *indefra og udad*. Pagter, der æres i standhaftighed, altid huskes og skrives af »den levende Guds ånd ... i hjerter, på tavler af kød og blod,«¹⁸ giver mening med og vished om jordelivets og evighedens velsignelser. Ordinancer, som modtages værdigt og ihukommes, åbner til stadighed for de himmelske kanaler, hvorigennem guddommelighedens kraft tilflyder vores liv.

Vi tager ikke til templet for at gemme os eller flygte fra verdens onder. Vi tager snarere til templet for at overvinde den onde verden. Når vi indbyder »guddommelighedens kraft« i vores liv¹⁹ ved at modtage præstedømmeordinancer og indgå og holde hellige pagter, bliver vi velsignet med en styrke udover vores egen²⁰ til at overvinde fristelser og jordelivets udfordringer og kunne gøre godt og blive gode.

blev organiseret i 1830 til indvielsen af templet i Tokyo i Japan af præsident Spencer W. Kimball i 1980.

Tænk over den fremskyndelse af tempeltjenesten, der alene er sket i præsident Russell M. Nelsons levetid. Da præsident Nelson blev født den 9. september 1924, havde Kirken seks fungerende templer.

Da han blev ordineret som apostel den 7. april 1984, 60 år senere, var der 26 templer i funktion, en øgning på 20 templer på 60 år.

Da præsident Nelson blev opretholdt som Kirkens præsident, var der 159 templer i funktion, en øgning på 133 på de 34 år, hvor han havde tjent som medlem af De Tolv Apostles Kvorum.

Siden præsident Nelson blev Kirkens præsident den 14. januar 2018, har han bekendtgjort 35 nye templer.

96 procent af de eksisterende templer er blevet indviet i præsident Nelsons livstid, 84 procent er blevet indviet, siden han blev kaldet som apostel.

Fokuser altid på det, der betyder mest

Som medlemmer af Herrens genoprettede kirke står vi alle forbløffede over det stadigt stigende tempo i hans værk i de sidste dage. Og der kommer flere templer.

Brigham Young profeterede: »For at fuldføre dette værk er det nødvendigt med mere end blot ét tempel, men med tusindvis af dem, og tusindvis og titusindvis af mænd og kvinder vil gå ind i disse templer og udføre arbejde for folk, der har levet lige så langt tilbage, som Herren vil åbenbare.«²³

Forståeligt nok er bekendtgørelsen af hvert nyt tempel en kilde til stor glæde og årsag til at takke Herren. Men vores primære fokus bør dog være på de pagter og ordinancer, der

kan ændre vores hjerte og gøre vores hengivenhed for Frelseren dybere, og ikke blot på bygningens placering eller skønhed.

De grundlæggende forpligtelser, der hviler på os som medlemmer af Herrens genoprettede kirke er (1) at høre ham²⁴ og få vores hjerte forandret igennem pagter og ordinancer og (2) gladeligt udføre det guddommeligt anviste ansvar for at tilbyde templets velsignelser for hele den menneskelige familie på begge sider af sløret. Med Herrens hjælp og vejledning kan vi i sandhed udføre disse hellige pligter.

Opbyggelsen af Zion

Profeten Joseph Smith erklærede: »Opbygningen af Zion er en sag, der har interesseret Guds folk i alle tidsaldre. Det er et emne, som profeter, præster og konger har set på med særlig fryd. De har med frydefuld forventning set hen til den tid, vi lever i, og opfyldt af himmelske og glade forventninger har de sunget, skrevet og profeteret om denne vor dag, men de døde uden at se og opleve dagen ... Det er overladt til os at se, deltage i og hjælpe med til at videreføre de sidste dages herlighed.«²⁵

»Det himmelske præstedømme skal forenes med det jordiske for at tilvejebringe disse store planer ... et værk, som Gud og engle med glæde har haft i sinde i de forgangne generationer, som opildnede de fordums patriarkers og profeters sjæl, et værk, der er bestemt til at tilvejebringe mørkets magters udryddelse, jordens fornyelse,

Guds herlighed og menneskeheds frelse.«²⁶

Jeg vidner om, at Faderen og Sønnen viste sig for Joseph Smith, og at profeten Elias gengav beseglingsmyndigheden. Hellige tempelpagter og ordinancer kan styrke os og forædle vores hjerte, når vi hører ham²⁷ og modtager guddommelighedens kraft i vores liv. Og jeg vidner om, at dette sidste dages værk vil udrydde mørkets kræfter og udvirke den menneskelige families frelse. Om disse sandheder vidner jeg med glæde i Herren Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Ef 1:10.
2. JS-H 1:30.
3. JS-H 1:33.
4. JS-H 1:38-39.
5. ApG 3:21.
6. Guide til skrifterne, »Elias, profeten«.
7. Se Guide til skrifterne, »Elias, profeten«.
8. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 308; fremhævelse tilføjet.
9. Matt 16:19; se også Matt 18:18; Hel 10:7; L&P 124:93; 132:46.
10. *Lærdomme: Joseph Smith*, s. 310.
11. Se Matt 17:3.
12. Se L&P 110:13-16.
13. Se Matt 22:34-40.
14. JS-H 1:17.
15. Se Omni 1:26; Moro 10:30, 32.
16. Moses 1:39.
17. Se Ezra Taft Benson, »Født af Gud«, *Stjernen*, jan. 1986, s. 4.
18. 2 Kor 3:3.
19. Se L&P 84:20-21.
20. Se »Frelser, jeg vil følge dig«, *Salmer og sange*, nr. 152.
21. L&P 110:6, 9-10.
22. 2 Ne 29:7.
23. *Kirkens præsidenters lærdomme: Brigham Young*, 1997, s. 310.
24. JS-H 1:17.
25. *Lærdomme: Joseph Smith*, s. 184.
26. *Lærdomme: Joseph Smith*, s. 508.
27. JS-H 1:17.

Præsident Russell M. Nelson
Præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Hør ham

Vor Fader ved, at når vi er omgivet af usikkerhed og frygt, er det, der vil hjælpe os allermost, at høre hans Søn.

Mine kære brødre og søstre, jeg er så taknemmelig for, at vi ved brug af teknologi har kunnet mødes og tilbede sammen denne søndag formiddag. Vi er så velsignede ved at vide, at Jesu Kristi evangelium er blevet gengivet til jorden!

I de sidste par uger har de fleste af os oplevet afbrydelser i vores eget liv. Jordskælv, brande, oversvømmelser, plager og eftervirkninger deraf har afbrudt rutiner og forårsaget mangel på mad, almindelige varer og opsparring.

Midt i alt dette roser og takker vi jer for at vælge at høre Herrens ord i denne turbulente tid ved at deltage i generalkonferencen med os. Det øgede mørke, der ledsager trængsel, får Jesu Kristi lys til at skinne endnu klarere. Tænk bare på det gode, vi hver især kan gøre i denne tid med globalt kaos. Jeres kærlighed til og tro på Frelseren kan meget vel være anledning til, at nogle opdager gengivelsen af Jesu Kristi evangeliums fylde.

I de sidste to år har søster Nelson og jeg mødt tusinder af jer rundt omkring i verden. Vi har været samlet med jer på stadioner og i hotellsale. Alle steder har jeg følt, at jeg var i nærvær af Herrens udvalgte, og at

jeg så Israels indsamling finde sted foran mig.

Vi lever i en tid, »som vore forfædre med spændt forventning har set frem til.«¹ Vi sidder på forreste række som *vidner* til det, profeten Nefi så *i et syn* om, at Guds lams kraft ville komme »over Herrens pagtsfolk, som var spredt over hele jordens overflade, og de blev udrustet med retfærdighed og med Guds kraft i stor herlighed.«²

I, mine kære brødre og søstre, er blandt de mænd, kvinder og børn, Nefi så. Tænk engang!

Uanset hvor I bor, eller hvad jeres omstændigheder er, er Herren

Jesu Kristus *jeres* Frelser, og Guds profet Joseph Smith er *jeres* profet. Han blev forudordnet inden grundlæggelsen af jorden til at være profet i denne sidste uddeling, hvor »intet skal blive holdt tilbage«³ for de hellige. Åbenbaring fortsætter med at flyde fra Herren i denne vedvarende genoprettelsesproces.

Hvad betyder det for jer, at Jesu Kristi evangelium er gengivet til jorden?

Det betyder, at I og jeres familie kan blive beseglet for evigt! Det betyder, at fordi I er blevet døbt af en, der har myndighed fra Jesus Kristus, og er blevet bekræftet som medlem af hans kirke, kan I nyde Helligåndens konstante ledsagelse. Han vil vejlede og beskytte jer. Det betyder, at I aldrig vil blive ladet alene tilbage eller uden adgang til hjælp fra Guds kraft. Det betyder, at præstedømmets kraft kan velsigne jer, når I modtager essentielle ordinancer og indgår pagter med Gud og holder dem. Sikke et anker for vores sjæl disse sandheder er, særligt i disse tider, hvor uvejret truer.

Mormons Bog beskriver to store civilisationers klassiske fremgang og fald. Deres historie viser, hvor nemt det er for et flertal af folk at glemme

New York City i USA

Gud, afvise advarsler fra Herrens profeter og søge magt, popularitet og kødets lyst.⁴ Tidligere profeter har gentagne gange forkyndt »store og forunderlige ting for folket, som de ikke troede.«⁵

Det er det samme i vore dage. I årenes løb har vi hørt store og forunderlige ting fra indviede talerstole i hele verden. Alligevel tager de fleste mennesker *ikke* disse sandheder til sig – enten fordi de ikke ved, hvor de skal finde dem,⁶ eller fordi de lytter til dem, der ikke har hele sandheden, eller fordi de har afvist sandhed til fordel for verdslige sysler.

Modstanderen er snedig. I årtusinder har han fået det gode til at virke ondt og det onde til at virke godt.⁷ Hans budskaber har det med at være højrostede, stødende og pralende.

Men budskaber fra vor himmelske Fader er markant anderledes. Han kommunikerer enkelt, stille og med så betagende tydelighed, at vi ikke kan misforstå ham.⁸

Hver gang han for eksempel har præsenteret sin Enbårne Søn for dødelige på jorden, har han gjort det med bemærkelsesværdigt få ord. På Forklarelsens bjerg sagde Gud til Peter, Jakob og Johannes: »Det er min elskede søn. Hør ham!«⁹ Hans ord til nefitterne i landet Overflod var: »Se, min elskede Søn, i hvem jeg har velbehag, i hvem jeg har herliggjort mit navn – hør ham.«¹⁰ Og til Joseph Smith, i den dybsindige udtalelse, der indledte denne uddeling, sagde Gud helt enkelt: »*Det er min elskede søn. Hør ham!*«¹¹

Mine kære brødre og søstre, overvej nu det faktum, at i disse tre tilfælde, der lige blev nævnt, var de involverede personer, i en tilstand af frygt og til en vis grad fortvivlelse, lige inden Faderen præsenterede Sønnen.

KRISTUS VISER SIG PÅ DEN VESTLIGE HALKUGLE, AF ARNOLD FRIBERG

Apostlene blev bange, da de så Jesus Kristus indhyllet i en sky på Forklarelsens bjerg.

Nefitterne blev bange, fordi de havde oplevet ødelæggelse og mørke i flere dage.

Joseph Smith var i en mørk magts greb, lige inden himlene åbnede sig.

Vor Fader ved, at når vi er omgivet af usikkerhed og frygt, er det, der vil hjælpe os allermest, at høre hans Søn.

For når vi forsøger at høre – virkeligt høre – hans Søn, vil vi blive vejledt til at vide, hvad vi skal gøre i enhver situation.

Det allerførste ord i Lære og Pagter er *lyt*.¹² På engelsk bruges ordet *hearken*, der betyder at lytte i den hensigt at adlyde.¹³ At lytte betyder at »høre ham« – at høre det, Frelseren siger, og derpå *give agt* på hans råd. Med de to ord – »hør ham« – giver

Gud os et mønster for succes, lykke og glæde i dette liv. Vi må *høre* Herrens ord, *lytte* til dem og *give agt* på det, han sagde til os!

Når vi søger at være Jesu Kristi disciple, må vores indsats for at *høre ham* til stadighed være mere tilsigtet. Det kræver en bevidst og konsekvent indsats at fylde vores dag med hans ord, hans lærdomme, hans sandhed.

Vi kan ikke bare stole på den information, vi støder ind i på de sociale medier. Med milliarder af ord online og i en marketingmættet verden, der konstant infiltreres af modstanderens larmende og skammelige indsats, hvor *kan* vi så gå hen for at høre ham?

Vi kan gå til skrifterne. De lærer os om Jesus Kristus og hans evangelium, hans forsonings storhed og vor Faders store plan for lykke og forløsning. Daglig fordybelse i Guds ord

er afgørende for åndelig overlevelse, særligt i disse dage med øget kaos. Når vi mætter os med Kristi ord dagligt, vil Kristi ord fortælle os, hvordan vi skal reagere på vanskeligheder, som vi aldrig troede, vi ville møde.

Vi kan også *høre ham* i templet. Herrens hus *er* et hus for læring. Der underviser Herren på sin egen måde. Der lærer hver ordinance os om Frelseren. Der lærer vi, hvordan vi trækker sløret til side og kommunikerer tydeligere med himlen. Der lærer vi, hvordan man tilretteviser modstanderen og trækker på Herrens præstedømmekraft til at styrke os og dem, vi elsker. Vi bør alle være ivrige efter at søge tilflugt der.

Når disse midlertidige COVID-19 begrænsninger ophæves, så afsæt venligst regelmæssigt tid til at tilbede og tjene i templet. Hvert minut af den tid vil velsigne jer og jeres familie på måder, *intet* andet kan. Tag jer tid til at tænke over det, I hører og føler, når I er der. Bed Herren om at lære jer, hvordan I åbner himlen for at velsigne jer og dem, I elsker og tjener.

Selvom det ikke er muligt at tjene i templet i øjeblikket, opfordrer jeg jer til at øge jeres deltagelse i slægtshistorie, herunder at søge efter slægtninge og indeksering. Jeg lover jer, at når I bruger mere tid på tempeltjeneste og slægtsforskning, vil I øge og forbedre jeres evne til at høre ham.

Vi *hører ham* også tydeligere, når vi forbedrer vores evne til at genkende Helligåndens hvisken. Det har aldrig været mere afgørende at vide, hvordan Ånden taler til jer, end lige nu. Helligånden er Guddommens sendebud. Han vil bringe tanker til jeres sind, som Faderen og Sønnen ønsker, at I modtager. Han er Talsmanden. Han vil bringe en følelse af fred i jeres hjerte. Han vidner om sandhed og

vil bekræfte, hvad der er sandt, når I hører og læser Herrens ord.

Jeg fornyer min bøn til jer om at gøre, *hvad end* det kræver at øge jeres åndelige evne til at modtage personlig åbenbaring.

Det vil hjælpe jer til at vide, hvordan I går frem i jeres liv, hvad I skal gøre under en krise, og hvordan I skelner og undgår modstanderens fristelser og bedrag.

Og til sidst *hører vi ham*, når vi giver agt på profeters, seeres og åbenbarerers ord. Jesu Kristi ordinerede apostle vidner altid om ham. De viser vejen, når vi går igennem jordelivets hjertevridende labyrint.

Hvad vil der ske, når I mere bevidst hører, lytter og giver agt på det, Frelseren har sagt, og det, han siger nu gennem sine profeter? Jeg lover jer, at I vil blive velsignet med mere kraft til at håndtere fristelse, vanskeligheder og svagheder. Jeg lover jer mirakler i jeres ægteskab, familieforhold og daglige arbejde. Og jeg lover, at jeres evne til at føle glæde vil øges, selv hvis I oplever øget turbulens i jeres liv.

Denne aprilkonference 2020 er vores mulighed for at mindes en begivenhed, som ændrede verden. Da vi så frem til 200-året for Joseph Smiths første syn, overvejede Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Råd, hvad *vi* kunne gøre for at mindes denne enestående begivenhed på passende vis.

Denne teofani igangsatte gengivelsen af Jesu Kristi evangelium i dets fylde og indledte tidernes fyldest uddeling.

Vi tænkte over, om vi burde opføre et monument. Men da vi overvejede den enestående historiske og internationale virkning af det første syn, følte vi os tilskyndet til at skabe et monument – ikke af granit, men af ord – ord i en højtidelig og hellig proklamation – der ikke er skrevet på »tavler af sten«, men på »tavler af kød« i vores hjerte.¹⁴

Siden Kirken blev oprettet, er der kun udsendt fem proklamationer, hvoraf den sidste er »Familien: En proklamation til verden«, som blev præsenteret af præsident Gordon B. Hinckley i 1995.

Nu hvor vi grunder over dette betydningsfulde tidspunkt i verdenshistorien og Herrens formaning om at indsamle det spredte Israel som forberedelse til Jesu Kristi andet komme, udsender vi, Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Råd, følgende proklamation. Titlen er »Gengivelsen af Jesu Kristi evangeliums fylde: En tohundredårs proklamation til verden«. Den er forfattet af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Råd i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Den er dateret april 2020. Som forberedelse til i dag har jeg tidligere indtalt denne proklamation i den hellige lund, hvor Joseph Smith første gang så Faderen og Sønnen.

»Vi proklamerer højtideligt, at Gud elsker sine børn i hvert eneste land i verden. Gud Faderen har givet os sin elskede Søn, Jesu Kristi, guddommelige fødsel, hans uforlignelige liv og uendelige sonoffer. I kraft af Faderens magt opstod Jesus igen og sejrede over døden. Han er vor Frelser, vort Eksempel og vor Forløser.

For to hundrede år siden på en smuk forårmorgen i 1820 søgte den unge Joseph Smith at vide, hvilken kirke han skulle tilslutte sig. Han gik ind i skoven for at bede i nærheden af sit hjem i staten New York i USA. Han havde spørgsmål om sin sjæls frelse og stode på, at Gud ville vejlede ham.

I ydmyghed erklærer vi, at som svar på hans bøn viste Gud Faderen og hans Søn, Jesus Kristus, sig for Joseph og indledte den tid, hvor »alt det genoprettes« (ApG 3:21), som det er forudsagt i Bibelen. Af dette syn lærte han, at Kristi kirke i Det Nye Testamente var gået tabt på jorden efter de oprindelige apostles død. Joseph skulle være et redskab i dens tilbagevenden.

Elk Ridge i Utah i USA

Vi bekræfter, at himmelske budbringere under ledelse af Faderen og Sønnen kom for at instruere Joseph og genetablere Jesu Kristi Kirke. Den opstandne Johannes Døber gengav myndigheden til at døbe ved ned-sænkning for syndernes forladelse. Tre af de oprindelige tolv apostle – Peter, Jakob og Johannes – gengav apostelembedet og nøglerne til præstedømmemyndighed. Andre kom også, herunder profeten Elias, som gengav myndigheden til at knytte familier sammen for evigt i evige forhold, der varer ud over døden.

Vi bevidner endvidere, at Joseph Smith blev givet Guds gave og kraft til at oversætte en gammel optegnelse: Mormons Bog: Endnu et vidnesbyrd om Jesus Kristus. Siderne i denne hellige tekst indeholder en beretning om Jesu Kristi personlige virke blandt folket på den vestlige halvkugle kort tid efter hans opstandelse. Den lærer os om formålet med livet og forklarer Kristi lære, som er centralt for dette formål. Mormons Bog vidner som et helligt sidestykke til Bibelen om, at alle mennesker er sønner og døtre af en kærlig Fader i himlen, at han har en guddommelig plan for os, og at hans Søn, Jesus Kristus, taler i dag såvel som i gamle dage.

Vi erklærer, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, der blev

organiseret den 6. april 1830, er Kristi genoprettede kirke fra Det Nye Testamente. Denne kirke er forankret i sin hovedhjørneste, Jesus Kristus, og hans fuldkomne liv, hans uendelige forsoning og bogstavelige opstandelse. Jesus Kristus har atter kaldet apostle og har givet dem præstedømmemyndighed. Han indbyder os alle til at komme til sig, til at modtage Helligånden, frelsens ordinancer og til at opnå bestandig glæde.

To hundrede år er nu gået, siden denne genoprettelse blev igangsat af Gud Faderen og hans elskede Søn, Jesus Kristus. Millioner over hele verden har fået kundskab om disse profeterede begivenheder.

Vi erklærer med glæde, at den lovede genoprettelse skrider fremad gennem fortsat åbenbaring. Jorden vil aldrig blive den samme igen, hvor Gud vil »sammenfatte alt i Kristus« (Ef 1:10).

Med ærbødighed og taknemlighed opfordrer vi som hans apostle alle til at vide – som vi ved – at himlene er åbne. Vi bekræfter, at Gud gør sin vilje kendt for sine elskede sønner og døtre. Vi vidner om, at de, der bønsumt studerer genoprettelsens budskab og handler i tro, vil blive velsignet med at få deres eget vidnesbyrd om dens guddommelighed og dens formål med at forberede verden

på vor Herres og Frelasers, Jesu Kristi, andet komme.¹⁵

Elskede brødre og søstre, dette er vores tohundredårsproklamation til verden om genoprettelsen af Jesu Kristi evangelium i dets fylde. Den er blevet oversat til 12 sprog. Andre sprog følger snart. Den bliver omgående tilgængelig på Kirkens hjemmeside, hvorfra I kan få et eksemplar. Studér den personligt og med jeres familie og venner. Grund over sandhederne, og tænk på den påvirkning, disse sandheder vil få i jeres liv, hvis I vil høre dem, lytte til dem og følge de bud og pagter, der ledsager dem.

Jeg ved, at Joseph Smith er den forudordinerede profet, som Herren valgte til at indlede denne sidste uddeling. Gennem ham blev Herrens kirke genoprettet på jorden. Joseph beseglede sit vidnesbyrd med sit blod. Hvor jeg dog elsker og ærer ham!

Gud lever! Jesus er Kristus! Hans kirke er blevet genoprettet! Han og hans Fader, vor himmelske Fader, våger over os. Det vidner jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. L&P 121:27.
2. 1 Ne 14:14.
3. L&P 121:28.
4. Se 1 Ne 22:23.
5. Eter 12:5.
6. Se L&P 123:12.
7. Se Es 5:20; 2 Ne 15:20.
8. Se 2 Ne 25:4; Moro 5:43.
9. Mark 9:7; Luk 9:35.
10. 3 Ne 11:7.
11. JS-H 1:17.
12. Se L&P 1:1.
13. I den engelske udgave af Det Gamle Testamente er ordet *hearken* oversat fra det hebræiske ord *shama*, som er et stærkt verbum, der betyder »at lytte i den hensigt at adlyde.« Ordet *hearken* findes i 40 afsnit af Lære og Pagter på engelsk.
14. Se 2 Kor 3:3.
15. Denne oversættelse er midlertidig. Den officielle oversættelse af proklamationen kommer i løbet af de næste måneder.

Hosianna-råb

Præsident Russell M. Nelson

Præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Nu mine kære brødre og søstre, når vi mindes Joseph Smiths første syn af Faderen og Sønnen, føler vi, at det vil være passende at glædes sammen ved at deltage i et hosianna-råb.

Dette hellige råb blev først givet i denne uddeling ved indvielsen af templet i Kirtland den 27. marts 1836. Dette sker nu ved indvielsen af hvert tempel. Det er en hellig hyldest til Faderen og Sønnen, og symboliserer skarens reaktion, da Frelseren med triumf kom ind i Jerusalem. Det bekræfter også det, den unge Joseph oplevede den dag i den hellige lund – nemlig at Faderen og Sønnen er to herliggjorte væsener, som vi tilbeder og priser.

Jeg vil nu demonstrere, hvorledes hosianna-råbet udføres. Når jeg gør det, beder jeg vores kære kollegaer i medierne om at behandle denne meget hellige skik med værdighed og respekt.

Alle, der deltager tager et rent, hvidt lommelørklæde, holder det i et hjørne og vifter med det, mens vi samstemmende siger: »Hosianna, hosianna, hosianna for Gud og Lammet«. Det siges tre gange og efterfølges af: »Amen, amen og amen.« Men hvis I ikke har et hvidt lommelørklæde, kan I blot vinke med jeres hånd.

Brødre og søstre, nu inviterer jeg jer til at stå op og deltage i hosianna-råbet, hvorefter »Hosiannahymnen« og »Guds Ånd som en ild«¹ vil blive sunget.

Syng efter dirigentens anvisning med på »Guds Ånd som en ild.«

Hosianna, hosianna, hosianna for Gud og Lammet.

Hosianna, hosianna, hosianna for Gud og Lammet.

Hosianna, hosianna, hosianna for Gud og Lammet.

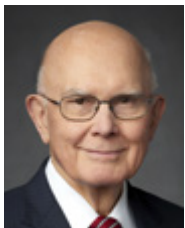
Amen, amen og amen. ■

NOTE

1. *Salmer og sange*, nr. 2.

Bountiful i Utah i USA

Mødet søndag eftermiddag | 5 April 2020

Præsident Dallin H. Oaks
Førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

Den store plan

Vi, der kender Guds plan, og som har indgået pagt om at deltage, har et klart ansvar for at undervise i disse sandheder.

Selv midt i unikke prøvelser og udfordringer er vi i sandhed velsignede! Denne generalkonference har givet os en udgydelse af rigdomme og glæde over gengivelsen af Jesu Kristi evangelium. Vi har glædet os over synet af Faderen og Sønnen, der indledte genoprettelsen. Vi er blevet mindet om den mirakuløse fremkomst af Mormons Bog, hvis centrale formål er at vidne om Jesus Kristus og hans lære. Vi er blevet fornyet med den glædelig realitet af åbenbaring – til profeter og til os personligt. Vi har hørt dyrebare vidnesbyrd om Jesu Kristi altomfattende forsoning og hans bogstavelige opstandelse. Og vi er blevet belært om andre sandheder

om hans evangeliums fylde åbenbaret til Joseph Smith, da Gud Faderen erklærede til den nykaldede profet: »Det er min elskede søn. Hør ham!« (JS-H 1:17).

Vi er blevet bekræftet i vores kundskab om gengivelsen af præstedømmet og dets nøgler. Vi er blevet fornyet i vores beslutsomhed om, at få Herrens genoprettede kirke kendt ved dens rette navn, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Og vi er blevet indbudt til at deltage i at faste og bede for at minimere nuværende og fremtidige påvirkninger af en ødelæggende verdensomspændende pandemi. I formiddag blev vi inspireret af Herrens levende profet, der præsenterede en

historisk proklamation om genoprettelsen. Vi bekræfter den erklæring om, at »de, der bønsumt studerer genoprettelsens budskab og handler i tro, vil blive velsignet med at få deres eget vidnesbyrd om dens guddommelighed og dens formål med

at forberede verden på vor Herres og Frelser, Jesu Kristi, andet komme.«¹

Planen

Alt dette er en del af en guddommelig plan, hvis formål er at gøre Guds børn i stand til at blive ophøjet og blive som ham. Den plan omtales i skriften som »den store plan for lykke«, »forløsningsplanen« og »frelsesplan« (Alma 42:8, 11, 5), denne plan – åbenbaret i genoprettelsen – begyndte med et råd i himlen. Som ånder ønskede vi at få evigt liv, som vore himmelske forældre nyder. På det tidspunkt havde vi udviklet os så langt, vi kunne uden jordisk erfaring i et fysisk legeme. For at give os denne erfaring, planlagde Gud Faderen at skabe denne jord. I det planlagte jordiske liv, vil vi blive urene af synd, når vi støder på den modstand, der er nødvendig for vores åndelige udvikling. Vi bliver også underkastet fysisk død. For at genvinde os fra død og synd vil vor himmelske Faders plan sørge for en Frelser. Hans opstandelse vil forløse alle fra død, og hans sonoffer vil betale prisen, så alle kan blive rensset fra synd på betingelser fastsat for at fremme vores udvikling. Jesu Kristi forsoning er fundamental for Faderens plan.

I rådet i himlen blev alle Guds åndelige børn præsenteret for Faderens plan, heriblandt dens jordiske konsekvenser og prøvelser, dens himmelske hjælp og dens herlige skæbne. Han så enden fra begyndelsen. Alle de utallige mennesker, som er blevet født på denne jord, valgte Faderens plan og kæmpede for den i den himmelske strid, der fulgte. Mange indgik også pagter med Faderen om, hvad de ville gøre her på jorden. På måder, som ikke er blevet åbenbaret, påvirker

Provo i Utah i USA

vores handlinger i åndeverdenen vores omstændigheder her i livet på jorden.

Dødelighed og åndeverdenen

Jeg vil nu sammenfatte nogle af de primære dele af Faderens plan, da de påvirker os på vores jordiske rejse og i åndeverdenen, der følger.

Formålet med det jordiske liv og udviklingen efter livet, der kan følge det, er for Guds afkom at blive, som han er. Dette er vor himmelske Faders ønske for alle sine børn. For at opnå denne glædelige skæbne kræver evige love, at vi må blive rensset gennem Jesu Kristi forsoning, så vi kan bo i Faderens og Sønnens nærhed og nyde ophøjelsens velsignelser. Han opfordrer, som vi kan læse i Mormons Bog, »alle til at komme til sig og tage del i hans godhed, og han afviser ingen, som kommer til ham, sort og hvid, træl og fri, mand og kvinde; og han husker hedningerne; og alle er lige for Gud« (2 Ne 26:33; se også Alma 5:49).

Den guddommelige plan for, at vi bliver det, vi er forudbestemt til at blive, kræver, at vi træffer valg om at afvise den onde modstand, der frister mennesker til at handle i modstrid med Guds befalinger og hans plan. Den kræver også, at vi er underlagt anden jordisk modstand, som for eksempel fra andres synd eller skavanker fra fødslen. Nogle gange opnås vores nødvendige udvikling bedre ved lidelse og modgang end ved bekvemmelighed og ro. Og intet af denne jordiske modstand ville opnå dens evige formål, hvis guddommelig indblanding udfriede os fra alle de jordiske konsekvenser ved modstand.

Planen åbenbarer vores skæbne i evigheden, vores jordiske rejses formål og betingelser og den himmelske hjælp, vi vil modtage. Guds befalinger advarer os mod at bevæge os ud i farlige situationer. Inspirerede ledes lærdomme leder vores sti og giver sikkerhed, der fremmer vores evige rejse.

Guds plan giver os fire gode forsikringer som hjælp på vores rejse gennem jordelivet. Alle er givet gennem Jesu Kristi forsoning, midtpunktet i planen. Den *første* forsikrer os om, at gennem hans lidelse for de synder, som vi omvender os fra, kan vi blive rensset for de synder. Så vil den barmhjertige endelige dommer ikke længere huske »mere på dem« (L&P 58:42).

For *det andet*, tager Frelseren, som en del af sin forsoning, alle jordiske skrøbeligheder på sig. Det giver os mulighed for at modtage guddommelig hjælp og styrke til at bære jordelivets uundgåelige byrder, personlige og generelle, som krig og sygdomme. Mormons Bog giver den tydeligste beskrivelse i skriften på forsoningens afgørende kraft. Frelseren påtog sig »sit folks smerter og sygdomme [og skrøbeligheder] ... Han vil påtage sig deres skrøbeligheder, så hans indre kan fyldes med barmhjertighed, hvad angår kødet, så han, hvad angår kødet, kan vide, hvorledes han kan bistå sit folk, hvad angår deres skrøbeligheder« (Alma 7:11-12).

For *det tredje*, ophæver Frelseren, gennem sin uendelige forsoning, dødens endegyldighed og giver os den glædelige vished om, at vi alle vil opstå. I Mormons Bog står der: »Denne genoprettelse skal blive alle til del, både gamle og unge, både trælle og frie, både mænd og kvinder, både de ugudelige og de retfærdige; og der skal end ikke gå så meget som et hår på hovedet tabt; men alt skal blive bragt tilbage til dets fuldkomne skikkelse« (Alma 11:44).

Vi fejrer virkeligheden af opstandelsen i denne påsketid. Det giver os hver især og dem, vi elsker, perspektiv og styrke til at udholde de udfordringer, som dette jordiske liv giver, såsom de fysiske, mentale eller

følelsesmæssige skavanker, som vi pådrager ved fødslen eller oplever i livet på jorden. Takket være opstandelsen ved vi, at disse jordiske skavanker kun er midlertidige!

Det gengivne evangelium forsikrer os om, at opstandelsen kan omfatte muligheden for at være sammen med vores familiemedlemmer – ægtemand, hustru, børn og forældre. Dette er en mægtig opmuntring til os, til at udføre vores pligter i familien i livet på jorden. Det hjælper os med at leve sammen i kærlighed i dette liv i forventning om en glædelig genforening og samvær i det næste.

For det fjerde og sidste, lærer nutidig åbenbaring os, at vores udvikling ikke slutter ved enden på vores jordiske liv. Det er kun åbenbart lidt om denne vigtige vished. Vi får at vide, at dette liv er tiden til at berede sig til at møde Gud, og at vi ikke

skal udsætte vores omvendelse (se Alma 34:32-33). Alligevel lærer vi, at i ånde verden bliver evangeliet forkyndt selv til

»de ugudelige og ulydige, som havde forkastet sandheden« (L&P 138:29), og at de, der bliver undervist der, kan omvende sig forud for den endelige dom (se v. 31-34, 57-59).

Her er nogle andre grundlæggende ting ved vor himmelske Faders plan:

Jesu Kristi gengivne evangelium giver os også et enestående perspektiv på emner som kyskhed, ægteskab og børnefødsler. Den underviser om, at ægteskab i henhold til Guds plan er nødvendig for at opnå Guds plans formål, til at skabe den guddommeligt fastsatte ramme for fødsel på jorden og til at forberede familiemedlemmer på evigt liv. »Ægteskabet er indstiftet af Gud for menneskene« sagde Herren, »for at jorden kan opfylde hensigten med sin skabelse« (L&P 49:15-16). I dette strider hans plan selvfølgelig imod nogle stærke verdslige kræfter i love og skikke.

Kraften til at skabe liv er den mest ophøjede kraft, Gud har givet sine børn. Dens anvendelse blev befalet i det første bud til Adam og Eva, men et andet vigtigt bud blev givet for at forbyde dens misbrug. Uden for ægteskabets bånd er enhver anvendelse af de skabende kræfter i større eller mindre grad en syndig nedværdigen og forvanskning af den mest guddommelige egenskab hos mænd og kvinder. Den store vægt det gengivne evangelium lægger på kyskhedsloven, kan forklares med vores forståelse af

Olmué i Marga Marga i Chile

hensigten med vores skabende kraft i udførelsen af Guds plan.

Hvad så?

Under dette 200-års jubilæum for det første syn, der indledte genoprettelsen, kender vi Guds plan, og vi er opmuntret af to århundreder med dens velsignelser gennem hans genoprettede kirke. I dette år 2020 har vi det, der populært kaldes 20/20-syn på fortidens store begivenheder.

Men når vi ser mod fremtiden, er vores syn meget mere usikkert. Vi ved, at to hundrede år efter genoprettelsen indeholder ånde verdenen nu mange arbejdere, der har erfaring med livet på jorden, til at udføre den forkyndelse, der finder sted der. Vi ved også, at vi nu har flere templer til at udføre de evige ordinancer for dem, der omvender sig og omfavner Herrens evangelium på begge sider af sløret. Alt dette fremmer vor himmelske Faders plan. Guds kærlighed er så stor, at med undtagelse af de få, der bevidst bliver fortabelsens sønner, har han skænket alle sine børn en herlig skæbne (se L&P 76:43).

Vi ved, at Frelseren kommer igen, og at der vil være et tusindårsrige med fred til at afslutte den jordiske del af Guds plan. Vi ved også, at der vil være forskellige opstandelser, af de retfærdige og uretfærdige, men den sidste dom af hver enkelt person

Eldste Quentin L. Cook
De Tolv Apostles Kvorum

er altid efterfulgt af vedkommendes opstandelse.

Vi vil blive dømt i overensstemmelse med vores handlinger, vores hjertes ønsker, og hvilket slags menneske vi er blevet. Denne dom vil forårsage, at alle Guds børn vil komme videre til et herlighedsrige, hvortil deres lydighed har kvalificeret dem, og hvor de vil være veltilpasse. Dommeren over alt dette er vor Frelser, Jesus Kristus (se Joh 5:22; 2 Ne 9:41). Hans alvidenhed giver ham en fuldkommen kundskab om alle vores handlinger og ønsker, både dem, vi ikke har omvendt os fra eller ikke har ændret, og dem, som vi har omvendt os fra, eller som er retfærdige. Derfor vil vi alle efter hans dom indrømme, »at hans straffedomme er retfærdige.« (Mosi 16:1).

Som afslutning fortæller jeg om den overbevisning, der er kommet til mig i mange breve og ved at gennemgå mange anmodninger om at vende tilbage til Kirken, efter navnet er fjernet fra optegnelserne eller efter frafald. Mange af vores medlemmer forstår ikke fuldt ud denne frelsesplan, som besvarer de fleste spørgsmål om læren og inspirerede retningslinjer i den genoprettede kirke. Vi, der kender Guds plan, og som har indgået pagt om at deltage, har et klart ansvar for at undervise i disse sandheder og gøre alt, vi kan, for at fremme dem over for andre og i vores egen situation i livet. Jeg vidner om Jesus Kristus, vor Frelser og Forløser, der gør det hele muligt. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTE

1. »Gengivelsen af Jesu Kristi evangeliums fylde: En tohundredeårs proklamation til verden«, i Russell M. Nelson, »Hør ham«, *Liahona*, maj 2020, s. 91.

Velsignelserne ved fortsat åbenbaring til profeterne og personlig åbenbaring til at vejlede os

Fortsat åbenbaring er blevet modtaget, og den bliver modtaget gennem de kanaler, Herren har etableret.

I dag vil jeg tale om fortsat åbenbaring til profeter og personlig åbenbaring til at vejlede os.

Sommetider modtager vi åbenbaring, selvom vi ikke kender Herrens formål med den. Kort tid inden ældste Jeffrey R. Holland blev kaldet som apostel i juni 1994, havde jeg en smuk åbenbarende oplevelse om, at han ville blive kaldet. Jeg var regionalrepræsentant og kunne ikke se nogen

grund til, at jeg fik den kundskab. Men vi havde som unge været missionærkammerater i England først i 1960'erne, og jeg holdt meget af ham. Jeg betragtede oplevelsen som et udtryk for inderlig barmhjertighed for mig. I de senere år har jeg tænkt over, om Herren forberedte mig til at blive junior i De Tolv til en utrolig missionærkammerat, der var min juniorkammerat, da vi var unge missionærer.¹

San Bernardo i Santiago i Chile

Jeg råder sommetider missionærerne til at være venlige mod deres junior-kammerater, for de ved aldrig, om de bliver deres seniorkammerat.

Jeg har et fast vidnesbyrd om, at denne genoprettede kirke ledes af vor Frelser, Jesus Kristus. Han ved, hvem han skal kalde som apostle og i hvilken rækkefølge. Han ved også, hvordan han forbereder sin senior-apostel til at være profet og præsident Kirken.

Vi er denne morgen blevet velsignet med at høre vores elskede profet, præsident Russell M. Nelson, levere en stærk erklæring til verden, der omhandler genoprettelsen af Jesu Kristi evangeliums fylde.² Denne skelsættende erklæring fra præsident Nelson har gjort det klart, at Jesu Kristi Kirke kan takke princippet om fortsat åbenbaring for sin oprindelse, eksistens og vejledning om fremtiden. Den nye erklæring afspejler en kærlig Faders kommunikation til sine børn.

På et tidligere tidspunkt udtrykte præsident Spencer W. Kimball de følelser, jeg har i dag. Han sagde: »Frem for alt, bør vi i dag være yderst taknemmelige for, at himlene virkelig er åbne, og at Jesu Kristi genoprettede kirke er bygget på åbenbaringens klippe. Fortsat åbenbaring er selve livsnerven i den levende Herre og Frelser, Jesu Kristi evangelium.«³

Profeten Enok forudså den tid, vi lever i. Herren fortalte Enok, at stor ugudelighed ville blive fremherskende, og profeterede om de »store trængsler«, der ville være. Herren lovede ikke desto mindre: »Men mit folk vil jeg bevare.«⁴ »Retfærdighed vil jeg sende ned fra himlen; og sandhed vil jeg sende frem af jorden for at vidne om min Enbårne.«⁵

Præsident Ezra Taft Benson underviste med stor kraft om, at Mormons

Bog, vores religions slutsten, kom frem af jorden for at opfylde Herrens ord til Enok. Faderen og Sønnen og engle og profeter viste sig for profeten Joseph Smith, der blev »vejledt af himmelen til at genoprette den nødvendige myndighed i riget.«⁶

Profeten Joseph Smith modtog åbenbaring efter åbenbaring. Nogle er blevet omtalt under denne konference. Mange af de åbenbaringer, der blev modtaget af profeten Joseph, er blevet bevaret for os i Lære og Pagter. Alle Kirkens standardværker indeholder Herrens sind og vilje for os i denne sidste uddeling.⁷

Udover disse storladne grundlæggende skrifter, er vi velsignet med fortsat åbenbaring til levende profeter. Profeter er »bemyndigede af Herren til at tale på vegne af ham.«⁸

Visse åbenbaringer er af monumental vigtighed og andre øger vores forståelse af essentielle guddommelige sandheder og vejleder os i vor tid.⁹

Vi er utroligt taknemmelige for den åbenbaring, som præsident Spencer W. Kimball i juni 1978 fik om, at præstedømmet og tempelvelsignelser skulle gives til alle værdige mandlige medlemmer af Kirken.¹⁰

Jeg har tjent med mange af De Tolv, der var til stede og deltog, da denne dyrebare åbenbaring blev modtaget. Hver eneste af dem har i personlige samtaler bekræftet den stærke og forenende åndelige vejledning, som præsident Kimball og de oplevede. Mange har sagt, at det var

den stærkeste åbenbaring, de har prøvet at få indtil da og sidenhen.¹¹

De af os, der nu tjener i De Tolv Apostles Kvorum, er blevet velsignet i vor tid med, at vigtige åbenbaringer er blevet givet igennem senere profeter.¹² Præsident Russell M. Nelson har været Herrens bemyndigede agent, *især* hvad gælder åbenbaringer til familier om at gøre deres hjem til tilflugtssteder af tro, samle det spredte Israel på begge sider af sløret og velsigne tempelbegavede medlemmer i hellige tempelordinancer.

Da der blev bekendtgjort vigtige ændringer, der skulle velsigne vores hjem ved oktoberkonferencen 2018, var jeg vidne til, »at under drøftelserne i templet i Rådet bestående af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum, og efter at vores elskede profet bad Herren om åbenbaring ... fik vi alle en stærk bekræftelse.«¹³

På det tidspunkt blev der modtaget andre åbenbaringer omkring hellige tempelordinancer, men de blev ikke bekendtgjort eller implementeret.¹⁴ Denne vejledning begyndte med en personlig profetisk åbenbaring til præsident Russell M. Nelson og en nådig og stærk bekræftelse for dem, der deltog i processen. Præsident Nelson involverede specifikt de søstre,

vejledning. Den er lige så vigtig som profetisk åbenbaring. Personlig åndelig åbenbaring fra Helligånden har resulteret i, at millioner har modtaget det vidnesbyrd, der er nødvendigt for at blive døbt og bekræftet som medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Personlig åbenbaring er den store velsignelse, der modtages efter dåben, når vi

»bliver helliggjort ved modtagelsen af Helligånden.«¹⁹ Jeg kan huske en særlig åndelig åbenbaring, da jeg var 15 år gammel. Min kære bror søgte Herrens vejledning til, hvordan han kunne svare vores kære far, der ikke ønskede, at min bror tog på mission. Jeg bad også af et oprigtigt hjerte og modtog personlig åbenbaring om evangeliets sandhed.

Helligåndens rolle

Personlig åbenbaring er baseret på åndelige sandheder, der modtages fra Helligånden.²⁰ Helligånden er åbenbarer og vidnet om al sandhed, særligt om Frelseren. Uden Helligånden ville vi ikke rigtigt vide, at Jesus er Kristus. Helligåndens grundlæggende rolle er at vidne om Faderen og Sønnen og deres titler og herlighed.

Helligånden kan påvirke alle på en meget stærk måde.²¹ Dens indflydelse vil ikke være konstant, før man bliver døbt og modtager Helligåndsgaven. Helligånden fungerer også som den rensende agent i omvendelses- og tilgivelsesprocessen.

Ånden kommunikerer på forunderlige måder. Herren anvender denne smukke beskrivelse:

der præsiderer over Hjælpeforeningen, Unge Kvinder og Primary. Den endelige vejledning, i templet, til Det Første Præsidentskab og de Tolv Apostles Kvorum var dybt åndeligt og stærk. Vi vidste hver især, at vi havde fået tilkendegivet Herrens sind, vilje og røst.¹⁵

Jeg erklærer med al højtidelighed, at fortsat åbenbaring er blevet modtaget, og den bliver modtaget gennem de kanaler, Herren har etableret. Jeg vidner om, at den nye erklæring, som præsident Nelson har bekendtgjort i formiddag, er en åbenbaring til velsignelse for alle mennesker.

Vi inviterer alle til at komme og tage for sig af Herrens ord

Vi udtrykker også vores inderlige ønske om at blive genforenet med dem, der har kæmpet med deres vidnesbyrd, været mindre aktive eller fået deres navn fjernet fra Kirkens optegnelser. Vi ønsker sammen med jer at »tag[e] for [os] af Kristi ord« ved Herrens bord og lære det, vi alle bør gøre.¹⁶ Vi har brug for jer! Kirken har brug for jer! Herren har brug for jer! Det er vores inderlige bøn, at I vil slutte jer til os og tilbede

verdens Frelser. Vi ved, at nogle af jer har været genstand for krænkelser, uvenlighed eller anden ikke-kristelig adfærd. Vi ved også, at nogle har mødt udfordringer af deres tro, som ikke helt er blevet anerkendt, forstået eller løst.

Nogle af vores mest standhaftige og trofaste medlemmer har på et tidspunkt oplevet at få deres tro prøvet. Jeg elsker den sande beretning om W.W. Phelps, der havde forladt Kirken og vidnet imod profeten Joseph Smith ved en domstol i Missouri. Efter han havde omvendt sig, skrev han til Joseph, »Jeg kender min situation, du kender den og Gud kender den, og jeg vil gerne frelses, hvis mine venner vil hjælpe mig.«¹⁷ Joseph tilgav ham, satte ham i arbejde igen og skrev kærligt, »Venner til at begynde med er venner igen til sidst.«¹⁸

Brødre og søstre, uanset hvad jeres situation end er, så skal I vide, at Kirken og dens medlemmer vil byde jer velkommen tilbage!

Personlig åbenbaring til at vejlede os i livet

Personlig åbenbaring er tilgængelig for alle, der ydmygt søger Herrens

»Jeg vil tale til dig i dit sind og i dit hjerte ved Helligånden, som skal komme over dig, og som skal bo i dit hjerte.

Se nu, dette er åbenbarelsens ånd.²²

Selvom dens indflydelse kan være utrolig stærk, kommer den oftest som en stille, sagte røst.²³ Skrifterne indeholder mange eksempler på, hvordan Ånden påvirker vores sind, indgyder fred i vores sind,²⁴ optager vores sind,²⁵ oplyser vores sind²⁶ og lader en røst høre i vores sind.²⁷

Nogle af de principper, der forbereder os på at modtage åbenbaring er:

- At bede om åndelig vejledning. Vi må ærbødig og ydmygt søge og bede²⁸ og være tålmodige og underdanige.²⁹
- Forberedelse til inspiration. Dette kræver, at vi er i harmoni med Herrens lære og lever i overensstemmelse med hans bud.
- Deltager værdigt i nadveren. Når vi gør det, vidner og indgår vi pagt med Gud om at påtage os hans hellige Søns navn, og at vi vil erindre ham og holde hans befalinger.

Disse principper forbereder os på at modtage, genkende og følge Helligåndens tilskyndelser. Dette omfatter »de fredsskabende sandheder ... som bringer glæde [og] ... evigt liv.«³⁰

Vores åndelige forberedelse styrkes meget, når vi regelmæssigt studerer skrifterne og evangeliets sandheder og i vores sind grunder over den vejledning, vi søger. Men husk at være tålmodige og stole på Herrens timing. Vi får vejledning fra den almægtige Gud, når han helt »bevidst vælger at belære os.«³¹

Åbenbaring i vores kaldelser og opgaver

Helligånden vil også sørge for, at vi modtager åbenbaring i vores kaldelser og opgaver. Efter min erfaring kommer

den markante åndelige vejledning oftest, når vi forsøger at velsigne andre ved at udføre vores pligter.

Jeg kan huske, at jeg som ung biskop blev ringet op af et desperat gift par, kort tid inden jeg skulle nå et fly i forbindelse med en forretningsaftale. Jeg bad inderligt Herren om at vide, hvordan jeg kunne velsigne dem, inden de kom. Det blev åbenbart for mig, hvad årsagen til problemet var, og hvordan jeg skulle hjælpe dem. Denne åbenbarende vejledning tillod mig at passe mit hellige ansvar i min kaldelse som biskop, trods den meget begrænsede tid jeg havde til rådighed. Biskopper over hele verden kan fortælle om den samme slags oplevelser. Som stavspræsident modtog jeg ikke blot vigtig åbenbaring, men også personlig *irettesættelse*, hvilket var nødvendigt for at nå de mål, Herren havde.

Jeg forsikrer jer om, at den vejledende åbenbaring kan modtages af os hver især, når vi ydmygt arbejder i Herrens vingård. Det meste af vores vejledning kommer fra Helligånden. Sommetider og i visse henseender, kommer den direkte fra Herren. Jeg vidner personligt om, at dette er sandt. Som helhed kommer vejledning til Kirken gennem Kirkens præsident og profet.

Vi har som nutidige apostle privilegiet af at arbejde og rejse sammen med vores nuværende profet,

Rexburg i Idaho i USA

præsident Nelson. Jeg omskriver lidt de ord, som Wilford Woodruff sagde om profeten Joseph Smith, da de er lige så sande om præsident Nelson. Jeg har set »Guds Ånd virke på ham og [set] ham modtage åbenbaringer fra Jesus Kristus og [set] dem blive opfyldt.«³²

Det er min ydmyge bøn i dag, at hver eneste en af os vil fortsætte med at søge åbenbaring til vejledning i livet og følge Ånden, mens vi tilbeder Gud Faderen i vor Frelser, Jesu Kristi navn, om hvem jeg vidner i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Da alderen for missionærtjeneste blev ændret fra 20 til 19 år i 1960, var jeg en af de sidste 20-årige, og ældste Jeffrey R. Holland var en af de første 19-årige.
2. Se »Gengivelsen af Jesu Kristi evangeliums fylde: En tohundredårs proklamation til verden«, i Russell M. Nelson, »Hør ham«, *Liahona*, maj, s. 91. Denne erklæring er den sjette erklæring udsendt i denne uddeling af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum.
3. Se *Kirkens præsidenters lærdomme: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 247; se også Matt 16:13-19.
4. Moses 7:61.
5. Moses 7:62. Herren fortsatte: »Retfærdighed og sandhed vil jeg lade

skylle hen over jorden som med en flodbølge for at indsamle mine egne udvalgte fra jordens fire hjørner til et sted« (Moses 7:62; se også Sl 85:11).

6. Se Ezra Taft Benson, »Nutidsåbenbaring, en gave«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 68.
7. Se Ezra Taft Benson, »Nutidsåbenbaring, en gave«, s. 68.
8. Hugh B. Brown, »Joseph Smith among the Prophets« (Sixteenth Annual Joseph Smith Memorial Sermon, Logan Institute of Religion, 7. dec. 1958), s. 7.
9. Se Hugh B. Brown, »Joseph Smith among the Prophets«, s. 7. I alle tilfælde er åbenbaringerne i overensstemmelse med de ord, Gud har talt til tidligere profeter.
10. Se Officiel Erklæring 2; se også 2 Ne 26:33. Åbenbaringen implementerede den læresætning, der slås fast i Mormons Bog om, at »alle er lige for Gud«, deriblandt »sort og hvid, træl og fri, mand og kvinde« (2 Ne 26:33). Denne bemærkelsesværdige åbenbaring blev modtaget og bekræftet af et råd bestående af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum i det øverste værelse i templet i Salt Lake City.
11. Mange af apostlene indikerede, at åbenbaringen var så stærk og hellig, at ethvert ord til at beskrive den, ville være utilstrækkeligt og ville på nogle måder tage noget fra åbenbaringens dybe og stærke karakter.
12. Se »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, maj 2017, s. 145. Denne proklamation blev bekendtgjort af præsident Gordon B. Hinckley ved Hjælpeforeningens årlige møde den 23. september 1995 i Salt Lake City, Utah. Se også Thomas S. Monson, »Velkommen til konference«, *Liahona*, nov. 2012, s. 4-5. Præsident Monson bekendtgjorde et lavere alderskrav for at tjene som missionær.
13. Quentin L. Cook, »Inderlig og varig omvendelse til vor himmelske Fader og Herren Jesus Kristus«, *Liahona*, nov. 2018, s. 11.
14. De åbenbaringer, der omhandler de hellige tempelordinancer, blev implementeret i alle templer per 1. januar 2019. Det er vigtigt at forstå, at de specifikke detaljer omkring tempelordinancer kun drøftes i templet. Der undervises dog om principper. Ældste David A. Bednar har på smukkeste vis undervist om betydningen af tempelpagter og ordinancer, og hvordan »guddommelighedens kraft [kan tilflyde] vores liv« igennem dem (»Lad dette hus blive bygget til mit navn«, *Liahona*, maj 2020, s. 86).
15. Denne proces og de møder, der blev holdt, fandt sted i templet i Salt Lake City i januar, februar, marts og april 2018. Den endelige åbenbaring til Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum kom den 26. april 2018.
16. Se 2 Ne 32:3.
17. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, bind 1, *The Standard of Truth, 1815-1846*, 2018, s. 418.
18. *Saints*, 1:418.
19. 3 Ne 27:20.
20. Helligånden er medlem af Guddommen (se 1 Joh 5:1; L&P 20:28). Han har et legeme af ånd, i samme form som et menneske (se L&P 130:22). Han kan udøve indflydelse alle steder. Han er ét i hensigt med vor himmelske Fader og Jesus Kristus, vor Frelser.
21. Få en omfattende forståelse af Kristi lys og forskellen mellem Kristi lys og Helligånden i 2 Ne 32; L&P 88:7, 11-13; »Light of Christ, Bible Dictionary. Se også, Boyd K. Packer, »Kristi lys«, *Liahona*, maj 2005, s. 8-14.
22. L&P 8:2-3.
23. Se Hel 5:30; L&P 85:6.
24. Se L&P 6:23.
25. Se L&P 128:1.
26. Se L&P 11:13.
27. Se Enosh 1:10.
28. Se Matt 7:7-8.
29. Se Mosi 3:19.
30. L&P 42:61.
31. Neal A. Maxwell, *All Things Shall Give Thee Experience*, 2007, s. 31.
32. Wilford Woodruff, i *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 280.

Ældste Ricardo P. Giménez
De Halvfjerds

Find tilflugt fra livets storme

Jesus Kristus og hans forsoning er det tilflugtssted, vi alle har brug for, uanset hvilke storme der rammer os.

Tilbage i midthalvfemserne, mens jeg gik på college, var jeg en del af det fjerde kompagni i Santiagos brandvæsen i Chile. Mens jeg tjente der, boede jeg på brandstationen som en del af natholdet. Hen mod slutningen af året fik jeg at vide, at jeg skulle være på brandstationen nytårsaften, da der på den dag næsten altid var en eller anden nødsituation. Overrasket svarede jeg: »Virkelig?»

Nuvel, jeg husker, at jeg ventede med mine kollegaer, da der ved midnat begyndte at blive affyret fyrværkeri i Santiagos centrum. Vi begyndte at kramme hinanden og ønske godt nytår. Pludselig gik alarmen på brandstationen om, at der var sket en ulykke. Vi tog vores udstyr og hoppede på brandbilen. På vej mod ulykkesstedet, mens vi passerede masser af mennesker, der fejrede det nye år, bemærkede jeg, at de i høj grad var ubekymrede og sorgløse. De var afslappede og nød den varme sommernat. Og alligevel lige i nærheden var de personer, vi skyndte os for at hjælpe, i alvorlige problemer.

Denne oplevelse fik mig til at indse, at selvom vores liv til tider kan

gå temmelig godt, vil tiden komme for os alle, hvor vi vil stå over for uventede udfordringer og storme, der vil skubbe til grænserne for vores evne til at holde ud. Fysiske, mentale, familiemæssige og beskæftigelsesmæssige udfordringer, naturkatastrofer og andre spørgsmål om liv eller død er blot nogle eksempler på de storme, vi vil møde i dette liv.

Når vi møder disse storme, oplever vi ofte fortvivlelse eller frygt. Præsident Russell M. Nelson har sagt: »Tro er frygtens modsætning« – *tro på vor Herre, Jesus Kristus* (»Vis jeres tro«, *Liahona*, maj 2014, s. 29). Når jeg har set de storme, der påvirker folks liv, har jeg konkluderet, at uanset hvilken slags storm der rammer os – uanset om der er en løsning på det, eller om der er en ende i sigte – er der kun ét tilflugtssted, og det er det samme for alle slags storme. Dette

ene tilflugtssted, som vor himmelske Fader har sørget for, er vor Herre Jesus Kristus og hans forsoning.

Ingen af os er fritaget fra at støde på disse storme. Helaman, en profet i Mormons Bog, sagde: »Husk, at det er på klippen, vor forløser, som er Kristus, Guds Søn, at I skal bygge jeres grundvold, så når Djævelen udsender sine mægtige vinde, ja, sine pile i hvirvelvinden, ja, når alle hans hagl og hans mægtige uvejr skal ramme jer, at det ingen magt skal få over jer til at drage jer ned i elendighedens og den uendelige jammers kløft på grund af den klippe, som I er bygget på, som er en sikker grundvold, en grundvold, hvorpå menneskene, hvis de bygger derpå, ikke kan falde« (Hel 5:12).

Ældste Robert D. Hales, der havde sin egen oplevelse med at udholde storme, sagde: »Lidelser indtræffer overalt. Hvordan vi reagerer overfor lidelsen er op til den enkelte. Lidelser kan påvirke os på to måder. De kan styrke og rense os, hvis de bliver sammenholdt med tro, eller de kan være en ødelæggende kraft i vort liv, hvis vi ikke har tro på Herrens sonoffer« (»Jeres sorg skal vendes til glæde«, *Den Danske Stjerne*, apr. 1984, s. 115).

Oslo

For at kunne nyde det tilflugtssted, Jesus Kristus og hans forsoning tilbyder, må vi have tro på ham – en tro der vil give os mulighed for at hæve os over alle smerterne ved et begrænset, jordisk perspektiv. Han har lovet os, at han vil lette vores byrder, hvis vi kommer til ham i alt, hvad vi gør.

»Kom til mig,« sagde han, »alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.

Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle.

For mit åg er godt, og min byrde er let« (Matt 11:28-30; se også Mosi 24:14-15).

Det er sagt, at »for en, der har tro, er ingen forklaring nødvendig. For en, der ikke har tro, er ingen forklaring mulig.« (Denne udtalelse tilskrives Thomas Aquinas, men det er sikkert en lettere omskrivning af det, han sagde). Vi har dog en begrænset forståelse af det, der sker her på jorden,

og vi har ofte ikke svar på spørgsmålet *hvorfor*. Hvorfor sker dette? Hvorfor sker dette for *mig*? Hvad er det meningen, at jeg skal lære? Det er, når svar udebliver, at vi i den grad kan anvende de ord, vor Frelser talte til profeten Joseph Smith i fængslet i Liberty:

»Min søn, lad der være fred i din sjæl, din modgang og dine trængsler skal kun vare et øjeblik,

og så skal Gud, hvis du udholder dem vel, ophøje dig i det høje« (L&P 121:7-8).

Selvom mange virkelig tror *på* Jesus Kristus, er det vigtigste spørgsmål, om vi *tror* ham, og om vi *tror* det, han underviser os om og beder os om at gøre. Nogle kan måske tænke: »Hvad ved Jesus Kristus om det, der sker for mig? Hvordan ved han, hvad jeg behøver for at blive glad?« Det var i sandhed vor Forløser og Mellemand, som profeten Esajas omtalte, da han sagde:

»Foragtet og opgivet af mennesker, en lidelsesmand, kendt med sygdom ...

Men det var vore sygdomme, han tog, det var vore lidelser, han bar ...

Men han blev gennemboret for vore overtrædelser og knust for vore synder. Han blev straffet, for at vi kunne få fred, ved hans sår blev vi helbredt« (Es 53:3-5).

Apostlen Peter underviste os også om Frelseren ved at sige: »På sit legeme bar han selv vore synder op på korset, for at vi, døde fra synden, skal leve for retfærdigheden. Ved hans sår blev I helbredt« (1 Pet 2:24).

Selvom tiden for Peters egen martyrium var nær, er hans ord ikke fyldt med frygt eller pessimisme, snarere underviser han de hellige om at »juble,« selvom de måtte »lide under prøvelser af mange slags.« Peter rådede os til at huske, at vores »tro ... der dog prøves i ild,« ville føre til »pris og herlighed og ære, når Jesus Kristus

KRISTUS / GETSEMANE, AF MICHAEL T. MALM

åbenbares« og til vores »sjæles frelse« (1 Pet 1:6-7, 9).

Peter fortsatte:

»I kære, I skal ikke undre jer over den ildprøve, I er ude for, som var det noget fremmed, der skete med jer; men glæd jer, når I deler Kristi lidelser, så at I også kan juble af glæde, når hans herlighed åbenbares« (1 Pet 4:12-13).

Præsident Russell M. Nelson har sagt, at »hellige kan være glade under alle omstændigheder ... Når vi har fokus på Guds frelsesplan ... og Jesus Kristus og hans evangelium, kan vi føle glæde, uanset hvad der sker – eller ikke sker – i vores liv. Glæde kommer fra og på grund af ham. Han er kilden til al glæde« (»Glæde og åndelig overlevelse«, *Liahona*, nov. 2016, s. 82).

Det er selvfølgelig nemmere at sige dette, når vi ikke er midt i stormen, end at efterleve og anvende det under stormen. Men som jeres bror håber jeg, at I kan føle, at jeg oprigtigt ønsker at fortælle jer, hvor værdifuldt det er at vide, at Jesus Kristus og hans forsoning er det tilflugtssted, vi alle har brug for, uanset hvilke storme der rammer os.

Jeg ved, at vi alle er Guds børn, at han elsker os, og at vi ikke er alene. Jeg indbyder jer til at komme og se, at han kan lette jeres byrder og være det tilflugtssted, I søger. Kom og hjælp andre til at finde det tilflugtssted, som de sådan længes efter. Kom og bliv hos os i dette tilflugtssted, der vil hjælpe jer med at modstå livets storme. Jeg nærer ingen tvivl om, at hvis I kommer, vil I se, vil I hjælpe, og I vil blive.

Profeten Alma vidnede om følgende for sin søn Helaman: »Jeg ved, at hver den, der sætter sin lid til Gud, bliver støttet under sine prøvelser og sine besværligheder og sine trængsler

og bliver ophøjet på den yderste dag« (Alma 36:3).

Freiseren selv sagde:

»Lad derfor jeres hjerter finde trøst ... for alt kød er i mine hænder; vær rolig og vid, at jeg er Gud ...

Frygt derfor ikke, om end I skulle dø; for i denne verden er jeres glæde ikke fuldkommen, men i mig er jeres glæde fuldkommen« (L&P 101:16, 36).

Salmen »Be still, My Soul,« der har rørt mig ved mange lejligheder, har et trøstende budskab til vores sjæl. Teksten er som følgende:

*Vær rolig, min sjæl: Tiden nærmer sig hurtigt,
hvor vi for evigt skal være hos Herren,
hvor skuffelse, sorg og frygt er borte,*

bedrøvelse glemt, kærlighedens største glæde gendannet.

*Vær rolig, min sjæl: Når forandring og tårer er fortid,
alle sikre og velsignede, skal vi endelig mødes. (Hymns, nr. 124)*

Når vi står over for livets storme, ved jeg, at hvis vi gør vores bedste og stoler på Jesus Kristus og hans forsoning som vores tilflugtssted, vil vi blive velsignet med den lindring, trøst, styrke, mådehold og fred, vi søger, med vished i hjertet om, at vi ved slutningen af vores tid her på jorden vil høre Mesterens ord: »Godt, du gode og tro tjener ... Gå ind til din herres glæde!« (Matt 25:21). I Jesu Kristi navn. Amen. ■

Olmué i Marga Marga i Chile

Ældste Dieter F. Uchtdorf
De Tolv Apostles Kvorum

Kom og hør til

Vi indbyder alle Guds børn rundt om i verden til at slutte sig til os i dette storladne forehavende.

Mine kære brødre og søstre, mine kære venner, hver uge samles medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige rundt om i verden for at tilbede vores elskede himmelske Fader, universets Gud og Konge og hans elskede Søn, Jesus Kristus. Vi gransker Jesu Kristi liv og lære – den eneste syndfrie sjæl, der nogensinde har levet på denne jord, Guds lydefrie Lam. Så ofte vi kan, tager vi nadveren til ihukommelse af hans offer og anerkender ham som det centrale i vores liv.

Vi elsker, og vi ærer ham. På grund af sin dybe og evige kærlighed led og døde Jesus Kristus for os. Han slog dødens porte op, nedbrød de barrierer, der adskilte venner og kære,¹ og gav de forhåbningsløse håb, den syge helbredelse og den fangne udfrielse.²

Til ham vier vi vores hjerte, liv og daglige hengivenhed. Det er af denne årsag, at »vi taler om Kristus, vi fryder os i Kristus, vi prædiker om Kristus ... for at vore børn kan vide, til hvilken kilde de kan se hen for at få forladelse for deres synder.«³

Øver os i at være disciple

Det kræver dog meget mere end at tale og prædike om Kristus at være hans disciple. Det var Frelseren selv, der genoprettede sin kirke for

at hjælpe os med at blive mere som ham. Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er opbygget, så den giver mulighed for at øve sig i helt basalt at følge Kristus. Gennem vores deltagelse i Kirken, lærer vi at genkende og handle på Helligåndens tilskyndelser. Vi udvikler en tilbøjelighed til at række ud til andre i medfølelse og venlighed.

Det kræver en livslang indsats og øvelse.

Topatleter bruger utallige timer på at øve sig på det grundlæggende i deres sport. Sygeplejersker, netværkere, atomingeniører og selv jeg som konkurrenceivrig hobbykok i Harriets køkken kan kun blive kompetente

og erfarne, når vi ivrigt udøver vores håndværk.

Som luftkaptajn uddannede jeg ofte piloter ved brug af en flysimulator – en avanceret maskine, der gengiver oplevelsen af at sidde i et fly. Simulatoren hjalp ikke alene piloterne med at lære det grundlæggende ved at flyve; den gjorde dem også i stand til at opleve og reagere på uventede begivenheder, som de kunne komme ud for, når de fløj et rigtigt fly.

Det samme gælder Jesu Kristi disciple.

Aktiv deltagelse i Jesu Kristi Kirke og dens store udbud af muligheder vil hjælpe os til at blive bedre forberedt på livets omskiftelighed, uanset hvad eller hvor alvorlige de måtte være. Som medlemmer af Kirken opfordres vi til at fordybe os i Guds ord, som vi har fået igennem hans profeter, fordums og i vor tid. Gennem oprigtig og ydmyg bøn til vor himmelske Fader kan vi lære at genkende Helligåndens røst. Vi accepterer kald til at tjene, undervise, planlægge, drage omsorg og administrere. Disse muligheder lader os udvikle vores ånd, sind og karakter.

Millcreek i Utah i USA

De forbereder os på at indgå og holde hellige pagter, der vil velsigne os i dette liv, og i det liv, der kommer.

Kom, slut jer til os!

Vi indbyder alle Guds børn rundt om i verden til at slutte sig til os i dette storladne forehavende. Kom og se! Selv i denne udfordrende tid med COVID-19 kan I møde os online. Mød vores missionærer online. Find på egen hånd ud af, hvad denne kirke handler om. Når denne svære tid er overstået, så kan I mødes med os i vores hjem og vores kirkebygninger!

Vi inviterer jer til at komme og hjælpe! Kom og tjen med os, drag omsorg for Guds børn, følg i Frelserens fodspor og gør denne verden til et bedre sted.

Kom og hør til! I vil gøre os stærkere. Og I vil desuden blive bedre, venligere og lykkeligere. Jeres tro vil blive dybere og mere modstandsdygtig – bedre i stand til at modstå livets turbulens og uventede prøvelser.

Og hvor begynder vi? Der er mange forskellige måder.

Vi opfordrer jer til at læse Mormons Bog. Hvis I ikke har et eksemplar, kan I læse den på ChurchofJesusChrist.org⁴ eller ved at downloade appen Mormons Bog. Mormons Bog er endnu et vidnesbyrd om Jesus Kristus og en partner til Det Gamle og Det Nye Testamente. Vi elsker alle disse hellige skrifter og at lære af dem.

Vi opfordrer jer til at bruge lidt tid på komtilkristus.org for at finde ud af, hvad medlemmer af Kirken forkynder og tror.

Inviter missionærerne til at møde jer online eller hjemme hos jer, hvor det er muligt – de har et budskab om håb og heling. Disse missionærer er vores dyrebare sønner og døtre, der tjener mange steder rundt om i

verden, og det bruger de deres egen tid og egne penge på.

I Jesu Kristi Kirke finder I en familie af mennesker, der ikke er så forskellige fra jer. I vil finde mennesker, der har brug for jeres hjælp, og som ønsker at hjælpe jer, alt imens I stræber efter at blive den bedste udgave af jer selv – den person, Gud skabte jer til at blive.

Frelserens favn står åben for alle

I tænker måske: »Jeg har begået fejl i mit liv. Jeg er ikke sikker på, at jeg nogensinde kan føle, at jeg hører til i Jesu Kristi Kirke. Gud kan ikke være interesseret i en som mig.«

Selvom Jesus Kristus er »kongernes Konge«,⁵ Messias, »den levende Guds Søn«,⁶ kerer han sig dybt om hver og en af Guds børn. Han interesserer sig for os uanset vores position – hvor fattig eller rig, eller hvor ufuldkommen eller anerkendt man er. Mens Frelseren gik omkring på jorden, drog han omsorg for alle: Den lykkelige og heldigt stillede, den knuste og fortabte og dem uden håb. Ofte var de mennesker, han tjente og drog omsorg for ikke prominente, smukke eller rige mennesker. Ofte havde de mennesker, han opløftede, ikke andet at tilbyde til gengæld end taknemmelighed, et ydmygt hjerte og et ønske om at tro.

Når nu Jesus brugte sit jordiske liv på at drage omsorg for »disse ... mindste«,⁷ vil han så ikke elske dem i dag? Er der ikke et sted i hans kirke til alle Guds børn? Selv for dem, der føler sig uværdige, glemte eller alene?

Der er ingen tærskel af fuldkommenhed, man er nødt til at nå over for at gøre sig fortjent til Guds nåde. Jeres bønner behøver ikke at være højlydte eller velformulerede eller grammatisk korrekte for at nå himlen.

Gud gør i sandhed ikke forskel på nogen⁸ – det verden vægter, betyder ingenting for ham. Han kender jeres hjerte, og han elsker jer, uanset hvad jeres titel eller formue er, eller hvor mange følgere I har på Instagram.

Når vi bøjer vores hjerte mod vor himmelske Fader og kommer ham nær, vil vi føle, at han kommer os nærmere.⁹

Vi er hans elskede børn.

Selv de, der fornægter ham.

Selv de, der som et enerådigt, uregerligt barn bliver vrede på Gud og hans kirke, som pakker sine tasker og stormer ud ad døren med en erklæring om, at de er smuttet og aldrig vender tilbage.

Når et barn løber hjemmefra, lægger han eller hun måske ikke mærke til, at de bekymrede forældre kigger ud ad vinduet. Med et bange hjerte ser de deres søn eller datter gå – og

håber, at deres dyrebare barn vil lære noget af denne hjerteskrærende oplevelse og måske se livet med nye øjne – og vende hjem senere.

Sådan er det med vor kærlige himmelske Fader. Han venter på, at vi vender tilbage.

Jeres Frelser venter med tårer og medfølelse i sine øjne på, at I vender hjem. Selv når I føler jer langt væk fra Gud, ser han jer; han har medynk med jer og løber jer i møde for at omfavne jer.¹⁰

Kom og hør til.

Gud lader os lære af vores fejl

Vi er pilgrimme på livets vej i en stor søgen efter mening og ultimativ sandhed. Ofte ser vi kun den vej, der ligger umiddelbart forude – vi kan ikke se, hvor vejsvingene fører os hen. Vor kærlige himmelske Fader har ikke givet os alle svar. Han forventer, at vi selv finder ud af mange ting. Han forventer, at vi tror – selv når det er svært at gøre det.

Han forventer, at vi retter ryggen og udvikler lidt beslutsomhed – lidt ryggrad – og tager endnu et skridt fremad.

Det er sådan, vi lærer og udvikler os. Ønsker I helt ærligt at få alle detaljer skåret ud i pap? Ønsker I helt ærligt at få ethvert spørgsmål besvaret? Ethvert mål planlagt detaljeret?

Jeg tror, at de fleste af os hurtigt ville blive trætte af den slags himmelsk detailstyring. Vi lærer livets vigtige lektier ved erfaring. Ved at lære af vores fejl. Gennem omvendelse og ved på egen hånd at finde ud af, at ugudelighed aldrig har været lykke.¹¹

Jesus Kristus, Guds Søn, har sørget for, at vores fejltrin ikke behøver at for-dømme os og for evigt hæmme vores fremgang. Takket være ham, kan vi

omvende os og vores fejltrin kan blive trædesten til større herlighed.

I behøver ikke at gå alene ad denne vej. Vor himmelske Fader har ikke overladt os til at flakke rundt i mørke.

Det er derfor, at han i foråret 1820 viste sig med sin søn, Jesus Kristus, for en ung mand, Joseph Smith.

Tænk over det et øjeblik! Hele universets Gud gav sig til syne for mennesket!

Dette var det første af mange møder Joseph havde med Gud og andre himmelske væsener. Mange af de ord, som disse himmelske væsener sagde til ham, er optegnet i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges skrifter. De er lettilgængelige. Enhver kan læse dem og for sig selv finde ud af, hvilket budskab Gud har til os i dag.

Vi opfordrer jer til at studere dem selv.

Joseph Smith var ganske ung, da han modtog disse åbenbaringer. Han modtog de fleste, inden han blev 30 år.¹² Han manglede erfaring, og for visse mennesker har han sikkert virket underkvalificeret til at være Herrens profet.

Men alligevel kaldte Herren ham – og fulgte et mønster, som vi finder hele vejen igennem de hellige skrifter.

Gud ventede ikke på at finde en fuldkommen person til at gengive hans evangelium.

Han havde stadig ventet, hvis han havde.

Joseph var på mange måder som dig og mig. Selvom Joseph begik fejl, brugte Gud ham til udføre sine store planer.

Præsident Thomas S. Monson gentog ofte

disse vise ord: »Den, Herren kalder, gør han egnet.«¹³

Apostlen Paulus ræsonnerede således med de hellige i Korinth: »Tænk på, brødre [og søstre], hvordan det var med jer selv, da I blev kaldet: I var ikke mange vise i verdslig forstand, ikke mange mægtige, ikke mange fornemme.«¹⁴

Gud bruger den svage og jævne til at udvirke sine hensigter. Denne sandhed står som et vidnesbyrd om, at det er Guds kraft, ikke menneskers, der udfører hans værk på denne jord.¹⁵

Hør ham, følg ham

Da Gud gav sig til syne for Joseph Smith, introducerede han sin søn, Jesus Kristus, og sagde: »Hør ham!«¹⁶

Joseph brugte resten af sit liv på at høre og følge ham.

Ligesom for Joseph begynder vores liv som disciple med beslutningen om at høre og følge Frelseren Jesus Kristus.

Hvis I ønsker at følge ham, mønstrer I jeres tro og tager hans kors på jer.

I vil opdage, at I *hører til* i hans kirke – et varmt og velkommende sted, hvor I kan være en del af den store stræben efter at være sande disciple og lykkelige.

Det er mit håb, at vi vil indse, når vi her i 200-året for det første syn

Oslo

Eldste L. Whitney Clayton
De Halvfjerds' Præsidium

tænker over og lærer om genoprettelsen af Jesu Kristi Kirke, at det ikke blot er en historisk begivenhed. Vi spiller en afgørende rolle i denne store igangværende historie.

Hvad er så jeres og min rolle?

Det er at lære om Jesus Kristus. At studere hans ord. At høre ham og at følge ham ved aktivt at deltage i dette store værk. Jeg indbyder jer til at komme og høre til!

I behøver ikke være fuldkomne. I skal bare have et ønske om at udvikle jeres tro og komme Herren nærmere hver dag.

Det er vores rolle at elske og tjene Gud og at elske og tjene Guds børn.

Når I gør det, vil Gud omslutte jer i sin kærlighed, glæde og sikre vejledning igennem dette liv, selv under de mest alvorlige omstændigheder og tilmed derefter.

Om dette vidner jeg og efterlader jer i dyb taknemmelighed og kærlighed min velsignelse til hver enkelt af jer i vor Frelser og vor Mesters hellige navn – i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Ef 2:13-14.
2. Se Luk 4:18.
3. 2 Ne 25:26.
4. Se Mormons Bog på ChurchofJesusChrist.org/study/scriptures/bofm.
5. 1 Tim 6:15.
6. Se Matt 16:15-17.
7. Matt 25:40.
8. Se ApG 10:34.
9. Se L&P 88:63.
10. Se, hvordan faderen reagerer, da han ser sin fortabte søn vende hjem i Luk 15:20.
11. Alma 41:10.
12. Af de 138 afsnit i Lære og Pagter er der for eksempel mere end 100 åbenbaringer, som Joseph Smith modtog inden sin 30 års fødselsdag den 23. december 1835.
13. Se Thomas S. Monson, »Kaldet til at tjene«, *Stjernen*, juli 1996, s. 46.
14. 1 Kor 1:26.
15. Se 1 Kor 1:28-29; 2 Kor 4:7.
16. JS-H 1:17.

De bedste hjem

Frelseren er den fuldkomne ingeniør, håndværker og indretningsarkitekt. Hans projekt er at fuldkommengøre og bringe evig glæde til vores sjæl.

For nylig så jeg en reklametavle i Salt Lake City, der fangede min opmærksomhed. Den reklamerede for et firma, der forhandlede møbler og indretningsdesign. Der stod helt enkelt: »Betjener de bedste hjem i Salt Lake City.«

Budskabet var fængende – hvad er et »bedste hjem«? Jeg tænkte over det spørgsmål, især med hensyn til de børn, min hustru, Kathy, og jeg har opdraget, og de børn, som de opdrager i dag. Ligesom alle andre forældre bekymrede vi os om og bad for vores familie. Det gør vi stadig. Vi ønsker oprigtigt det allerbedste for dem. Hvordan kan de og deres børn bo i de bedste hjem? Jeg har reflekteret over de medlemmers hjem, som Kathy og jeg har været så privilegerede at

besøge. Vi er blevet inviteret ind i hjem i Korea og Kenya, i Filippinerne og Peru, i Laos og Letland. Lad mig komme med fire iagttagelser om de bedste hjem.

For det første har etableringen af de bedste hjem, fra Herrens perspektiv, alt at gøre med beboernes personlige karaktertræk. Disse hjem er ikke gode på en vigtig eller varig måde på grund af deres møbler, deres værdi eller ejernes sociale status. Den bedste egenskab, ethvert hjem kan have, er, hvis de, der bor der, er kristuslignende. Det vigtigste er beboernes sjæls indvendige indretning, ikke selve bygningen.

Kristuslignende egenskaber tilegnes »med tiden«¹ ved bevidst

fremskridt på pagtens sti. Kristuslignende egenskaber pryder livet hos dem, som stræber efter at leve med godhed. De fylder hjemmet med evangelisk lys, uanset om gulvet er af mudder eller marmor. Selv hvis man er alene i sin husstand og følger formaningen om at »[tragte] efter [dette]«,² kan man bidrage til sin families hjemmelige indretning.

Vi følger Herren råd om at »organisere os selv, bered[e] alt, hvad der behøves, og grundlægge et hus ved at organisere, berede og grundlægge vores åndelige liv, ikke vores faste ejendom. Når vi tålmodigt søger Frelserens pagtssti, bliver vores hjem »et herlighedens hus, et ordens hus [og] et Guds hus.«³

For det andet må beboerne i de bedste hjem sætte tid af til dagligt at studere skrifterne og de levende profeters ord. Præsident Russell M. Nelson har opfordret os til at »omdanne« og »omforme« vores hjem gennem studium af evangeliet.⁴ Hans opfordring anerkender, at de bedste hjem er rammerne for det kærlige, vigtige arbejde i personlig udvikling og at omforme vores svagheder. Daglig omvendelse er et redskab, der omdanner os og gør os i stand til at blive lidt venligere, kærligere og mere forstående. Studium af skrifterne bringer os nærmere Frelseren, hvis gavmilde kærlighed og nåde hjælper os med at vokse.

Bibelen, Mormons Bog og Den Kostelige Perle beretter om familier, så det er ikke overraskende, at disse guddommelige bøger er mageløse håndbøger til at opbygge de bedste hjem. De beretter om forældres bekymringer, farer ved fristelser, retfærdighedens triumf og prøvelser med hungersnød og overflod, krigens rædsler og belønningerne ved fred. Om og om igen viser skrifterne os,

hvordan familier har fremgang gennem retfærdig levevis, og hvordan de fejler, når de forfølger andre stier.

For det tredje følger de bedste hjem arbejdstegningen, Herren har skabt til sit bedste hjem, templet. At bygge et tempel begynder med enkle trin – at rydde krat og udjævne jord. Denne indledende indsats for at gøre grunden klar kan sammenlignes med overholdelse af de basale befalinger. Befalingerne er den grundvold, som livet som discipel er bygget på. Livet som trofast discipel gør os faste, standhaftige og urokkelige⁵ ligesom stålkonstruktionen i et tempel. Denne robuste konstruktion gør, at Herren kan sende sin Ånd for at forandre vores hjerte.⁶ At opleve en mægtig forandring i hjertet er som at tilføje smukke detaljer i et tempels indre.

Når vi fortsætter i tro, forandrer Herren os gradvist. Vi antager hans billede i vores ansigtsudtryk og begynder at udstråle den kærlighed og skønhed, der hører til hans natur.⁷ Når vi bliver mere ligesom ham, vil vi føle os hjemme i hans hus, og han føle sig hjemme i vores.

Vi kan vedligeholde den tætte forbindelse fra vores hjem til hans hjem ved at kvalificere os til og bruge en tempelanbefaling, så ofte som omstændighederne tillader det. Når vi gør dette, hviler den hellighed, der er i Herrens hus, også i vores hus.

Det storslåede tempel i Salt Lake City er her i nærheden. Bygget af pionerer med enkelt værktøj, lokale materialer og endeløst hårdt arbejde blev templet opført fra 1853-1893. Det var det bedste, Kirkens første medlemmer kunne tilbyde i forhold til ingeniørarbejde, arkitektur og det indvendige design, som tilsammen udgjorde et mesterværk, der er anerkendt af millioner.

Der er gået næsten 130 år, siden templet blev indviet. Ældste Gary E. Stevenson talte i går om, at principperne bag ingeniørarbejdet, der er brugt til at konstruere templet, er blevet skiftet ud med nyere og mere sikre standarder. Hvis man ikke havde forbedret templets konstruktion og repareret svagheder i strukturen, ville man have forrådt pionerernes tillid, som gjorde alt, hvad de kunne, hvorefter de overlod det i fremtidige generationers varetægt.

Kirken har igangsat et fireårigt renovationsprojekt for at forbedre templets seismiske og strukturelle styrke.⁸ Fundamentet, gulvene og væggene vil blive forstærkede. Den bedste viden inden for ingeniørarbejde, der er til rådighed i dag, vil opdatere templet i henhold til nutidens standarder. Vi vil ikke kunne se disse strukturelle ændringer, men deres betydning vil være reel og vigtig. I alt dette arbejde vil templets smukke indvendige detaljer blive bevaret.

Vi bør følge det eksempel, renovationen af templet i Salt Lake City giver, og tage tid til at evaluere vores egen åndelige, seismiske konstruktion for at sikre, at den er opdateret. Tilbagevendende selvevaluering og at spørge Herren: »Hvad mangler jeg endnu?«⁹ kan hjælpe hver af os med at bidrage til at bygge det bedste hjem.

For det fjerde er de bedste hjem et tilflugtssted fra livets storme. Herren har lovet, at de, som holder Guds befalinger, skal have »fremgang i landet.«¹⁰ Guds fremgang er kraften til at gå fremad, på trods af livets problemer.

I 2002 lærte jeg en vigtig ting om problemer. Da jeg var i Asunción i Paraguay, mødtes jeg med byens stavspræsidenter. På det tidspunkt befandt Paraguay sig i en forfærdelig

økonomisk krise, og mange medlemmer af Kirken havde det svært og kunne ikke få det til at løbe rundt. Jeg havde ikke været i Sydamerika siden min mission, og jeg havde aldrig været i Paraguay. Jeg havde kun tjent i områdepræsidentskabet i et par uger. Ængstelig over min manglende evne til at vejlede disse stavspræsidenter bad jeg dem om kun at fortælle mig, hvad der gik godt i deres stave. Den første stavspræsident fortalte mig om nogle ting, der gik godt. Den næste nævnte ting, der gik godt og så nogle få problemer. Da vi var nået til den sidste stavspræsident, nævnte han kun en masse svære problemer. Imens stavspræsidenterne forklarede situationens omfang, blev jeg mere og mere bekymret for, nærmest desperat over, hvad jeg skulle sige.

Netop som den sidste stavspræsident færdiggjorde sin kommentar, kom en tanke til mig: »Ældste Clayton, stil dem dette spørgsmål: »Præsidenter, hvem af jeres medlemmer i staven betaler en fuld tiende, giver gavmildt fasteoffer, højner deres kaldelse i Kirken, besøger rent faktisk sine familier som hjemme- eller besøgs lærer¹¹ hver måned, holder hjemmeaften, studerer skriften og beder familiebeden hver dag, hvor mange af dem har problemer, som de ikke kan løse selv, uden at Kirken skal træde til og løse deres problemer for dem?«

Jeg lyttede til tilskyndelsen, jeg havde modtaget, og stillede stavspræsidenterne spørgsmålet.

Overraskede så de på mig i stilhed og svarede så: »Pues, *ninguno*,« som betyder: »Jamen, ingen.« De fortalte mig så, at ingen af de medlemmer, der gjorde alle disse ting, havde problemer, de ikke var i stand til at løse selv. Hvorfor? Fordi de boede i de bedste hjem. Deres trofaste levevis gav dem

Olmué i Marga Marga i Chile

den styrke, vision og himmelske hjælp, som de havde brug for i den økonomiske tumult, der omgav dem.

Det betyder ikke, at de retfærdige ikke bliver syge, kommer ud for uheld, kommer ud for forretningsomvæltninger eller får andre udfordringer i livet. Jordelivet byder altid på prøvelser, men om og om igen har jeg set, at de, som stræber efter at adlyde befalingerne, er velsignede med at finde en vej fremad med fred og håb. Disse velsignelser er tilgængelige for alle.¹²

David erklærede: »Hvis ikke Herren bygger huset, arbejder bygmestrene forgæves.«¹³ Hvor I end bor, hvordan jeres hus end ser ud, og uanset hvordan jeres familie er sammensat, så kan I bidrage til at bygge det bedste hjem for jeres familie. Jesu Kristi gengivne evangelium har arbejdstegningen til det hjem. Frelseren er den fuldkomne ingeniør, håndværker og indretningsarkitekt. Hans projekt er at fuldkommengøre og bringe evig glæde til vores sjæl. Med hans kærlige hjælp kan jeres sjæl være alt det, han ønsker den skal være, og I kan være den bedste udgave af jer selv, forberedt på at skabe og bo i det bedste hjem.

Jeg er taknemmelig for at kunne vidne om, at Gud, vores alles Fader,

lever. Hans Søn, Herren Jesus Kristus, er hele menneskeheden Frelser og Forløser. De elsker os fuldkomment. Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er Herrens rige på jorden. Levende profeter og apostle leder den i dag. Mormons Bog er sand. Jesu Kristi gengivne evangelium er den fuldkomne arbejdstegning til at etablere det bedste hjem. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Moses 7:21.
2. TA 1:13.
3. L&P 88:119.
4. Se Russell M. Nelson, »Bliv forbilledlige sidste dages hellige«, *Liahona*, nov. 2018, s. 113.
5. Se 1 Ne 2:10; Mosi 5:15; 3 Ne 6:14.
6. Se Mosi 5:2; Alma 5:7.
7. Se Alma 5:14, 19.
8. Et jordskælv den 18. marts 2020 viste et tydeligt behov for dette projekt.
9. Matt 19:20.
10. Mosi 2:22.
11. Hjemmelærere og besøgs lærere blev ændret til omsorgsgivende brødre og omsorgsgivende i 2018 (se Russell M. Nelson »Omsorg«, *Liahona*, maj 2018).
12. Når vi vælger ikke at efterleve befalingerne, trækkes Herrens velsignelser i en vis udstrækning tilbage. Dette gentagne mønster ses i *Mormons Bog* og kaldes nogle gange en cyklus af retfærdighed og ugudelighed (se *Mormons Bog – Elevens hæfte*, CES-hæfte, 2009, s. 414; ChurchofJesusChrist.org).
13. Sl 127:1.

Ældste D. Todd Christofferson
De Tolv Apostles Kvorum

Fortæl budskabet om genoprettelsen og opstandelsen

Genoprettelsen tilhører hele verden, og budskabet om den er særligt presserende i dag.

Ved hele denne generalkonference har vi talt og med glæde sunget om opfyldelse af profetien fra for længe siden, om, at »alt det genoprettes,¹ hvor »alt [sammenfattes] i Kristus,² om genkomsten af evangeliets fylde, præstedømmet og Jesu Kristi kirke til jorden, som vi alt sammen indbefatter i titlen »genoprettelsen«.

Men genoprettelsen gælder ikke kun for de af os, som fryder sig over den i dag. Åbenbaringerne fra det første syn gjaldt ikke kun for Joseph Smith, men tilbydes som lys og sandhed til enhver, som »står tilbage i visdom.«³ Mormons Bog er hele menneskehedens ejendel. Frelsens og ophøjelsens præstedømmeordinancer blev forberedt for hver eneste person, herunder også dem, som ikke længere bor på jorden. Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige og dens velsignelser er beregnet til alle, som ønsker dem. Helligåndsgaven er beregnet til alle. Genoprettelsen tilhører hele verden, og budskabet om den er særligt presserende i dag.

»Af hvor stor vigtighed er det derfor ikke at gøre dette kendt for

jordens indbyggere, så de kan vide, at der intet kød er, som kan bo i Guds nærhed, uden at det er ved den hellige Messias' fortjenester og barmhjertighed og nåde, han som nedlægger sit liv med hensyn til kødet og tager det igen ved Åndens kraft, så han ved at være den første, som skal opstå, kan tilvejebringe de dodes opstandelse.«⁴

Fra den dag, hvor profetens bror, Samuel Smith, fyldte sin taske med nytrykte eksemplarer af Mormons Bog og til fods gik ud for at fortælle om ny hellig skrift, har de hellige arbejdet uden ophør »med at gøre dette kendt for jordens indbyggere«.

I 1920 påbegyndte den daværende ældste David O. McKay fra De Tolv Apostles Kvorum en tur på et år med at besøge Kirkens missioner. I maj 1921 stod han på en lille kirkegård i Fagali'i i Samoa foran en velplejet grav for tre små børn, Thomas og Sarah Hiltons datter og to sønner. Disse små børn – den ældste var 2 år – døde, mens Thomas og Sarah tjente som et ungt missionærægtepar sidst i 1800-tallet.

Inden ældste McKay forlod Utah, lovede han Sarah, der nu var enke, at han ville besøge hendes børns grav i Samoa, som hun aldrig havde kunnet vende tilbage til. Ældste McKay skrev til hende: »Søster Hilton, i deres veltalende tavshed ... fortsætter dine tre små børn jeres ædle missionering, der blev påbegyndt for næsten 30 år

Bluffdale i Utah i USA

siden.« Derpå tilføjede han et vers, som han selv digtede:

*Kærlige hænder lukkede deres
døende øjne,
kærlige hænder lagde deres små
legemer til rette.
Fremmede hænder smykkede deres
ydmyge grav,
fremmede ærede dem, og fremmede
sørgede over dem.⁵*

Denne beretning er blot en af tusinder, ja, hundredtusinder, som taler om den tid, de rigdomme og det liv, der gennem de sidste 200 år er blevet ofret for at fortælle budskabet om genoprettelsen. Vores ambition om at nå ud til hvert eneste folkeslag, stamme, tungemål og folk er usvækket i dag, som det bevidnes af de titusinde unge mænd og kvinder og ægtepar, som for tiden tjener med en kaldelse som fuldtidsmissionær, af Kirkens medlemmer generelt, som gentager Filips opfordring til at komme og se,⁶ og af de millioner af dollars, som hvert år bruges på at støtte den indsats verden over.

Selv om vores invitationer fremsættes uden tvang, håber vi, at mennesker vil finde dem overbevisende. For at det kan ske, tror jeg, at mindst tre ting er nødvendige: For det første jeres kærlighed, for det andet jeres eksempel og for det tredje jeres anvendelse af Mormons Bog.

Vores invitationer må ikke være udtryk for egeninteresse, de må snarere være et udtryk for uselvvisk kærlighed.⁷ Den kærlighed, der er kendt som næstekærlighed, Kristi rene kærlighed, kan vi få ved blot at bede derom. Vi bliver opfordret til, ja, tilmed befalet, at bede »til Faderen med hjertets hele styrke om, at [vi] må blive fyldt af denne kærlighed.«⁸

PETERS, JAKOB'S OG JOHANNES' RØST, AF LINDA CURLEY CHRISTENSEN OG MICHAEL T. MALUM

Som eksempel vil jeg fortælle om en oplevelse, der er blevet fortalt om af søster Lanett Ho Ching, der for tiden tjener med sin mand, præsident Francis Ho Ching, der præsiderer over Apia-missionen i Samoa. Søster Ho Ching fortæller:

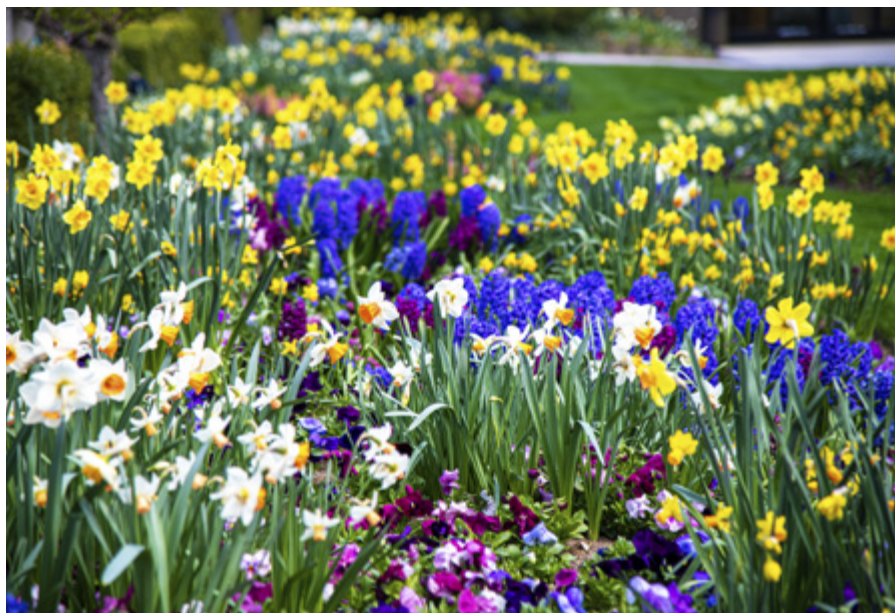
»For mange år siden boede vores familie i et lille hus i Laie i Hawaii. Carporten i vores hjem var blevet ombygget til en etværelses lejlighed, hvor en mand ved navn Jonathan boede. Jonathan havde været vores nabo et andet sted. Vi følte, at det ikke var tilfældigt, at Herren havde ført os sammen, og vi besluttede at være mere åbne om vores aktiviteter og medlemskab af Kirken. Jonathan nød vores venskab og elskede at tilbringe tid sammen med vores familie. Han kunne lide at lære om evangeliet, men han var ikke interesseret i at forpligte sig over for Kirken.

Med tiden gav vores børn Jonathan tilnavnet »onkel Jonathan«. Vores familie

fortsatte med at vokse, og det gjorde Jonathans interesse i familiens aktiviteter også. Vores invitationer til højtider, fødselsdage, skolearrangementer og kirkeaktiviteter førte også til hjemmeaftener og børnenes dåb.

En dag blev jeg ringet op af Jonathan. Han havde brug for hjælp. Han led af diabetes og havde fået en alvorlig infektion i foden, som krævede en amputation. Vores familie og andre medlemmer i nabolaget fulgte ham igennem den svære tid. Vi besøgte ham på skift på hospitalet, og der blev givet præstedømmemevensignelser. Mens Jonathan var til genoptræning, rengjorde vi med hjælp fra søstre i Hjelpeforeningen hans lejlighed. Præstedømmebrødrene byggede en rampe til hans hoveddør og satte håndtag op i badeværelset. Da Jonathan kom hjem, blev han overvældet af følelser.

Jonathan begyndte at lytte til missionærlektionerne igen. Ugen før

nytårsaften ringede han til mig og spurgte: »Hvad skal du nytårsaften?« Jeg mindede ham om vores årlige fest. I stedet svarede han: »Jeg vil gerne bede jer om at komme til min dåb! Jeg vil gerne begynde det nye år rigtigt.« Efter 20 år med »kom og se, kom og hjælp« og »kom og bliv« var denne dyrebare sjæl rede til at blive døbt.

I 2018, da vi blev kaldet som missionspræsidentpar, blev Jonathans helbred svækket. Vi tiggede ham om at forblive stærk og vente på vores tilbagekomst. Han holdt ud i næsten et år, men Herren forberedte ham til at komme hjem. Han gik fredfyldt bort i april 2019. Mine døtre overværede »onkel Jonathans« begravelse og sang den samme sang, som vi sang ved hans dåb.«

Jeg introducerer endnu et krav for vellykket at fortælle budskabet om genoprettelsen med dette spørgsmål: Hvad er det, der vil gøre jeres invitation appellerende for nogle? Er det ikke jer selv, eksemplet fra jeres levevis? Mange, som har hørt og modtaget budskabet om genoprettelsen blev først tiltrukket af det, de så hos et medlem eller medlemmer af Jesu Kristi Kirke. Det kan have været den måde, de behandlede andre på, det, de sagde eller ikke sagde, den standhaftighed, de udviste i svære situationer, eller blot deres udstråling.⁹

Uanset, hvad det var, kan vi ikke undslippe den kendsgerning, at vi må forstå og efterleve det gengivne evangeliums principper så godt, vi kan, for at vores invitation kan være indbydende. Det er noget, der i dag ofte bliver omtalt som troværdighed. Hvis Kristi kærlighed findes i os, vil andre vide, at vores kærlighed til dem er ægte. Hvis lyset fra Helligånden brænder i os, vil det genantænde Kristi lys i dem.¹⁰ Det, I er, giver jeres invitation til at komme og opleve glæden ved fylden af Jesu Kristi evangelium troværdighed.

Det tredje krav er en gavmild anvendelse af det redskab til omvendelse, som Gud forberedte til den sidste uddeling af evangeliet: Mormons Bog. Den er et håndgribeligt bevis på Joseph Smiths profetiske kald og et overbevisende tegn på Jesu Kristi gudsdommelighed og opstandelse. Dens udlægning af vor himmelske Faders forløsningsplan er uden lige. Når I fortæller om Mormons Bog, fortæller I om genoprettelsen.

Da Jason Olsen var teenager, blev han gentagne gange af familien og andre advaret mod at blive kristen. Han havde dog to gode venner, som var medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, og de talte ofte om religion. Hans venner, Shea og Dave, gendrev respektfuldt de

argumenter, som andre havde givet Jason mod at have tro på Jesus Kristus. Til sidst gav de ham et eksemplar af Mormons Bog og sagde: »Denne bog vil besvare dine spørgsmål. Læs den.« Han tog modvilligt imod bogen og lagde den i sin rygsæk, hvor den blev i flere måneder. Han ønskede ikke at lægge den derhjemme, hvor hans familie kunne se den, og han ønskede ikke at skuffe Shea og Dave ved at returnere den. Endelig bestemte han sig for at brænde bogen.

En aften var han med en lighter i den ene hånd og Mormons Bog i den anden ved at sætte ild til bogen, da han hørte en stemme i sit sind sige: »Brænd ikke min bog.« Forbløffet standsede han op. Da han tænkte, at han havde forestillet sig stemmen, forsøgte han igen at tænde lighteren. Igen lød en stemme i hans sind: »Gå ind på dit værelse og læs min bog.« Jason lagde lighteren væk, gik ind på sit værelse, åbnede Mormons Bog og begyndte at læse. Han fortsatte dag efter dag, ofte til ud på de tidlige morgentimer. Da Jason nåede enden og bad, nedskrev han: »Jeg blev fyldt fra isse til hæl af Ånden ... Jeg følte mig fuld af lys ... Det var den glædeligste oplevelse, jeg nogensinde havde haft.« Han bad om at blive døbt og blev senere selv missionær.

Måske behøver jeg ikke sige, at trods ægte kærlighed og oprigtighed bliver mange og måske de fleste af vores invitationer til at få del i budskabet om genoprettelsen afvist. Men husk dette: Alle er værdige til en sådan invitation – »alle er lige for Gud«,¹¹ Herren har behag i hver eneste indsats, vi gør, uanset resultatet; en afvist invitation er ingen grund til at afslutte vores bekendtskab; og manglende interesse i dag kan meget vel blive til en interesse i morgen. Uanset

hvad, bør vores kærlighed forblive den samme.

Lad os aldrig glemme, at genoprettelsen har fundet sted takket være intense prøvelser og ofre. Men det er et emne til en anden dag. I dag fryder vi os over genoprettelsens frugter, hvoraf en af de fantastiske er magten til atter at kunne binde på jorden og i himlen.¹² Præsident Gordon B. Hinckley udtrykte det for mange år siden således: »Kom der intet andet ud af al genoprettelsens sorg, slid og smerte end det hellige præstedømmes beseglingsmagt til at binde familier sammen for evigt, så ville det alligevel have været det hele værd.«¹³

Genoprettelsens ultimative løfte er forløsning gennem Jesus Kristus. Jesu Kristi opstandelse er beviset på, at han virkelig besidder kraft til at forløse alle, som vil komme til ham – forløse dem fra sorg, uretfærdighed, anger, synd og tilmed døden. I dag er det palmesøndag; om en uge er det påske. Vi erindrer, vi erindrer altid, Kristi lidelse og død for at sone for vores synder, og vi fejrer den mest vidunderlige af alle søndage, Herrens

dag, hvor han opstod fra de døde. På grund af Jesu Kristi opstandelse giver genoprettelsen mening, vores liv på jorden har mening, og i yderste konsekvens har selve vores eksistens mening.

Joseph Smith, genoprettelsens store profet, giver det altoverskygende vidnesbyrd i vor tid om den opstandne, levende Kristus: »At han lever! For vi så ham, ja, ved Guds højre hånd.«¹⁴ Jeg føjer ydmygt mit vidnesbyrd til Josephs og til det fra apostle og profeter før ham og apostle og profeter, som har efterfulgt ham, om, at Jesus fra Nazaret er den lovede Messias, Guds Enbårne Søn og hele menneskehedens opstandne Forløser.

»Vi vidner om, at de, der bønsumt studerer genoprettelsens budskab og handler i tro, vil blive velsignet med at få deres eget vidnesbyrd om dens

guddommelighed og dens formål med at forberede verden på vor Herre og Frelser, Jesu Kristi, andet komme.«¹⁵ Kristi opstandelse gør hans løfter sikre. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. ApG 3:21.
2. Ef 1:10.
3. Jak 1:5.
4. 2 Ne 2:8.
5. David O. McKay, brev til Sarah M. Hilton, 3. juni 1921, Kirkens historiske bibliotek, Salt Lake City.
6. Joh 1:46.
7. Se 1 Joh 4:18.
8. Moro 7:48.
9. Præsident David O. McKay observerede: »Ethvert menneske, som lever i denne verden, påvirker andre, enten på en god måde eller på en dårlig måde. Ikke alene ved det vedkommende siger, eller ved det vedkommende gør. Men ved det, som vedkommende er. Ethvert menneske, enhver person udstråler, hvad han eller hun er« (se *Kirkens præsidenters lærdomme: David O. McKay*, 2003, s. 229).
10. Se Joh 1:9; L&P 88:6-13; 93:2.
11. 2 Ne 26:33.
12. Se Matt 16:19; 18:18; L&P 110:14-16; 132:19, 46.
13. Gordon B. Hinckley, »As One Who Loves the Prophet«, i Susan Easton Black og Charles D. Tate jun., red., *Joseph Smith: The Prophet, the Man*, 1993, s. 6.
14. Se L&P 76:22-24.
15. »Gengivelsen af Jesu Kristi evangeliums fylde: En tohundredårsproklamation til verden«, 5. apr. 2020, i Russell M. Nelson, »Hør ham«, *Liahona*, maj 2020, s. 91.

Sandy i Utah i USA

Præsident Russell M. Nelson
Præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Gå fremad i tro

Jeg velsigner jer med fred og større tro på Herren.

Mine elskede brødre og søstre, her hvor vi afslutter denne historiske konference, takker vi Herren. Musikken har været storslået og budskaberne inspirerende.

Ved denne konference har vi oplevet mange højdepunkter. Ved dette 200-års jubilæum har vi introduceret en proklamation til verden, der erklærer vitterligheden af gengivelsen af Jesu Kristi evangelium i dets fylde.

Vi fejrede genoprettelsen med hosianna-råbet.

Vi afslørede et nyt logo, der signalerer vores tro på Herren Jesus Kristus og sikrer visuel genkendelse af officielle oplysninger og materialer fra Kirken.

Vi har bekendtgjort en global dag med faste og bøn om, at den nuværende pandemi må komme under kontrol, at sundhedspersonale må blive beskyttet, økonomien styrket og livet igen blive normalt. Denne faste vil blive afholdt langfredag den 10. april. Det vil blive en fantastisk fredag!

Næste søndag er det påskesøndag, hvor vi igen vil fejre vor Herre, Jesu Kristi forsoning og opstandelse. Takket være hans forsoning, gælder hans gave med opstandelse til alle, som nogensinde har levet. Og hans gave med evigt liv vil komme til alle, som gør sig værdige dertil ved troskab mod ordinancer og pagter indgået i hans hellige templer.

De mange inspirerende dele af aprilkonferencen 2020 – og den hellige uge, der nu begynder – kan sammenfattes i to guddommeligt udtalte ord: »Hør ham.«¹ Vi beder til, at jeres fokus på vor himmelske Fader, som udtalte disse ord, og på hans elskede Søn, Jesus Kristus, vil fylde mest i jeres erindring af alt det, der er sket. Vi beder om, at I på ny vil begynde *virkeligt* at høre, lytte til og følge Frelserens ord.² Jeg lover jer, at det vil føre til mindre frygt og mere tro.

Tak for jeres ønske om at gøre jeres hjem til sande tilflugtssteder af tro, hvor Herrens Ånd kan dvæle. Vores evangeliske studieplan, *Kom og følg mig*, vil fortsat velsigne os. Jeres konstante indsats på dette område – tilmed i de øjeblikke, hvor I føler, at det ikke går særligt godt – vil forandre jeres

tilværelse, jeres families og verden. Vi vil blive styrket, når vi bliver endnu mere tapre som Herrens disciple, der står fast for og forsvarer ham, uanset hvor vi er.

Lad os nu tale om templer. Vi har 168 indviede templer verden over. Andre befinder sig i forskellige faser af planlægning eller opførelse. Når planer om at opføre et nyt tempel bliver bekendtgjort, bliver de en del af vores hellige historie.

Det kan virke pudsig at bekendtgøre nye templer, når alle vores templer er lukket for en tid.

For mere end hundrede år siden forudså præsident Wilford Woodruff tilstande som vores i dag, det er nedskrevet i hans indvielsesbøn for templet i Salt Lake City fra 1893. Nogle af jer har måske for nyligt set uddrag fra denne bemærkelsesværdige bøn på de sociale medier.

Hør denne tryglen fra en stor Guds profet: »Når dit folk *ikke* har mulighed for at træde ind i dette hellige hus ... og de er undertrykt og i problemer, omgivet af vanskeligheder ... og vender deres ansigt mod dette dit hellige hus og beder til dig om udfrielse, om hjælp, om at din

kraft må blive udvist på deres vegne, da bønfalder vi dig om i nåde at se ned fra din hellige bolig ... og lytte til deres råb. Eller når dit folks børn i de kommende år af nogen årsag måtte blive adskilt fra dette sted ... og de vil råbe til dig fra deres trængsler og sorgs dyb om at sende lindring og udfrielse til dem, da bønfalder vi dig ydmygt om ... at lytte til deres råb og skænke dem de velsignelser, som de beder om.³

Brødre og søstre, i tider med vores nød, hvor templer er lukket, kan I stadig trække på kraften i jeres tempelpagter og begavelse, når I ærer jeres pagter. Anvend denne tid, hvor templerne er lukket, til fortsat at leve tempelværdigt eller til at blive tempelværdig.

Tal om templet med jeres familie og venner. Eftersom Jesus Kristus er det centrale i alt, hvad vi gør i templet, vil I tænke mere på ham, når I tænker mere på templet. Studér og bed for at lære mere om den kraft og kundskab, som I er blevet begavet med – eller som I fremover vil blive begavet med.

I dag glæder vi os over at bekendtgøre planer om at bygge otte nye templer følgende steder: Bahía Blanca i Argentina, Tallahassee i Florida, Lubumbashi i Den Demokratiske Republik Congo, Pittsburgh i Pennsylvania, Benin City i Nigeria, Syracuse i Utah, Dubai i De Forenede Arabiske Emirater og Shanghai i Folkerepublikken Kina.

Alle otte steder vil Kirkens arkitekter arbejde sammen med de lokale myndigheder, så templet vil harmonere med og blive en smuk tilføjelse til lokalsamfundet.

Planen om et tempel i Dubai kommer som svar på en elskværdig invitation, som vi taknemmeligt har taget imod.

LYSETS OG MØRKETS KØBTEFFER, AF WARREN LUCH, MED TILLADELSE FRA KIRKEN HISTORISKE MUSEUM

Konteksten for planen om Shanghai er meget vigtig. I mere end to årtier har tempelværdige medlemmer i Folkerepublikken Kina taget til templet i Hong Kong. Men templet lukkede i juli 2019 på grund af renovation, som længe havde været planlagt, og som var meget tiltrængt.

I Shanghai vil en beskeden multifunktionel bygning give kinesiske medlemmer mulighed for at fortsætte med at deltage i templets ordinancer – i Folkerepublikken Kina – for dem og deres forfædre.⁴

I hvert et land underviser Kirken sine medlemmer om at ære, adlyde og opretholde loven.⁵ Vi underviser om familiens vigtighed, om at være gode forældre og eksemplariske borgere. Fordi vi respekterer Folkerepublikken Kinas love og regulativer, sender Kirken *ikke*

forkyndende missionærer dertil, og det vil vi fortsætte med ikke at gøre.

Udenlandske og kinesiske forsamlinger vil fortsat mødes separat. Kirkens legale status der forbliver *uændret*. I en indledende fase af brug af bygningen, vil adgang kun kunne ske efter aftale. Herrens hus i Shanghai vil *ikke* blive et turistmål for folk fra andre lande.

Disse otte nye templer vil velsigne mange mennesker på begge sider af dødens slør. Templer er den højeste velsignelse fra gengivelsen af fylden af Jesu Kristi evangelium. I Guds godhed

New Taipei City i Taiwan

og gavmildhed bringer han temp-
lets velsignelser nærmere sine børn
overalt.

I takt med at genoprettelsen
fortsætter, ved jeg, at Gud fortsat
vil åbenbare mange store og betyd-
ningsfulde ting vedrørende hans rige
her på jorden.⁶ Det rige *er* Jesu Kristi
Kirke af Sidste Dages Hellige.

Kære brødre og søstre, lad mig
udtrykke min kærlighed til jer. I
denne tid med spænding og usikker-
hed ønsker jeg med anvendelse af
den myndighed, der er mig betroet,
at give jer en apostolsk velsignelse.

Jeg velsigner jer med fred og
større tro på Herren.⁷

Jeg velsigner jer med et ønske om
at omvende jer og blive lidt mere
som ham for hver dag.⁸

Jeg velsigner jer, at I må vide, at
profeten Joseph Smith er profeten
bag gengivelsen af Jesu Kristi evan-
gelium i dets fylde.

Måtte der være sygdom blandt
jer eller jeres kære, efterlader jeg en
velsignelse om helbredelse i over-
ensstemmelse med Herrens vilje.

Jeg velsigner jer således, og tilfø-
jer atter et udtryk for min kærlighed
til jer alle, i Jesu Kristi hellige navn.
Amen. ■

NOTER

1. JS-H 1:17; se også Luk 9:35.
2. Se Joh 10:27; Åb 3:20; Mosi 26:21, 28;
L&P 29:7.
3. Wilford Woodruff, dedicatory prayer
of the Salt Lake Temple, 6. apr. 1893,
ChurchofJesusChrist.org; fremhævelse
tilføjet.
4. I tusinder af år har det kinesiske folk
ført klanhistorier og lavet stamtavler.
Traditionelle kinesiske ceremonier viser
respekt for deres forfædre som fx ved
Qingming-festivallen (清明节). Dette
års Qingming-festival (清明节) var den
4.-5. april.
5. Se TA 1:12.
6. Se TA 1:9.
7. Se Joh 14:27.
8. Se 3 Ne 27:27.

Statistisk rapport 2019

Til oplysning for Kirkens medlemmer har Det Første Præsidentskab
udsendt følgende statistiske rapport om Kirkens vækst og status pr.
31. december 2019.

KIRKEENHEDER

Stave	3.437
Missioner	399
Distrikter	542
Menigheder	30.940

KIRKENS MEDLEMSTAL

Samlet medlemstal	16.565.036
Nye indskrevne børn	94.266
Nyomvendte døbt	248.835

MISSIONÆRER

Fuldtidsmissionærer	67.021
Kirketjenestemissionærer	31.333

TEMPLER

Templer indviet i 2019 (Rom i Italien, Kinshasa i Den Demokratiske Republik Congo, Fortaleza i Brasilien, Port-au-Prince i Haiti, Lissabon i Portugal og Arequipa i Peru)	6
Templer genindviet i 2019 (Memphis i Tennessee, Oklahoma City i Oklahoma, Oakland i Californien, Raleigh i North Carolina., Frankfurt i Tyskland, Asunción i Paraguay og Baton Rouge i Louisiana)	7
Fungerende templer ved årets udgang	167

Ældste Jorge T. Becerra

Generalautoritet og halvfjerdser

Ældste Jorge T. Becerra var genert og stille, da han voksede op, men hans missionspræsident gav ham muligheder for at lede. Jorge vendte hjem fra Arcadia-missionen i Californien i USA med et ønske om at tage del i Herrens værk resten af sit liv.

Flere muligheder for at lede dukkede op tidligere end forventet. Som 27-årig blev han kaldet til et biskopråd. Som 32-årig blev han kaldet som biskop. Til at begynde med følte han sig utilstrækkelig, når folk henvendte sig til ham med deres udfordringer.

»Jeg aner ikke, hvad jeg laver,« fortalte han sin far.

Hans fars svar lærte ham noget vigtigt, mindede ham om hans missionspræsidents tro på ham og hjalp ham til at forberede sig til fremtidige lederkaldelser, herunder hans kaldelse som stavspræsident i en alder af 37 år.

»Min far sagde: »Min søn, hvor gammel er Helligånden?« mindes ældste Becerra. »Det var et meget lærerigt øjeblik for mig, fordi jeg vidste, at jeg kunne gøre, hvad som helst Herren bad mig om.«

Det, ældste Becerra lærte dér, bevarede han gennem mange års hengiven tjeneste i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Jorge Eduardo Torres Becerra blev født den 18. december 1962 som søn af Juan C. Becerra og Celia T. Becerra i Salt Lake City i Utah i USA, hvor han voksede op.

Efter sin fuldtidsmission blev ældste Becerra viet til Debbie Ilene Schneberger den 10. august i 1984 i templet i Salt Lake City i Utah. De har fem børn.

Ældste Becerra læste almene studier på University of Utah og fik en eksamen i regnskab fra Salt Lake Community College. Han læste også virksomhedsledelse på University of Phoenix. I 1998 blev han partner i Allegis Advisor Group, et økonomisk rådgivningsfirma. Da han blev kaldet som generalautoritet og halvfjerdser, arbejdede han som investeringsrådgiver for Intermountain Financial Partners.

Ældste Becerra har tjent som Unge Mænds præsident i menigheden, rådgiver i et missionspræsidentskab, rådgiver i et grenspræsidentskab, seminarlærer, rådgiver i et biskopråd, biskop, stavspræsident og præsident for Arcadia-missionen i Californien. Da han blev kaldet, tjente han som områdehalvfjerdser. ■

Ældste Matthew S. Holland

Generalautoritet og halvfjerdser

For ældste Matthew S. Holland er generalautoriteter og generalkonferencer ikke noget fremmed.

Mange sidste dages hellige kender ham som søn af ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum. Andre husker ham måske som den 17-årige, der talte ved præstedømmets møde ved aprilkonferencen i 1983.

»Det har hele mit liv været en vidunderlig velsignelse at se, hvordan min mor og far har levet, hvad de har forpligtet sig til, og hvad de er blevet bedt om at gøre,« sagde ældste Holland, der for tiden præsiderer over Raleigh-missionen i North Carolina.

»Alligevel ved vi på grund af disse førstehåndsobservationer alt for meget om denne kaldelse til at tro, at vi er tilstrækkeligt forberedt til det,« tilføjer han. »Heldigvis har vi også lært, at Herren gør dem egnede, som han kalder, og vi henter en masse tro og trøst i det.«

Ældste Holland husker, at det var skræmmende at tale til generalkonferencen. Forberedelsen af talen, der til sidst kom »linje på linje, forskrift på forskrift« (2 Ne 28:30), blev »en tidlig, bekræftende velsignelse med at vide, at når man accepterer opgaver fra Herren, vil han hjælpe dig og give dig de tanker og indtryk om det, der skal fortælles om.«

Matthew Scott Holland blev født den 7. juni 1966 i Provo i Utah i USA som søn af Jeffrey R. Holland og Patricia Holland. Han og Paige Bateman blev viet den 20. maj 1996 i templet i St. George i Utah. De har fire børn.

Ældste Hollands uddannelse omfatter tre eksamener i statskundskab – en bachelor fra Brigham Young University i 1991 og en kandidat og doktorgrad fra Duke University i henholdsvis 1997 og 2001.

Mens han arbejdede som lektor i statskundskab på BYU (2001-2009) blev han udpeget som rektor for Utah Valley University i 2009, hvor han var, indtil han i 2018 blev kaldet som missionspræsident.

Han har tjent som biskop, højrådsmedlem, rådgiver i et biskopråd, vejleder i Unge Mænd, missionsleder, søndagsskolelærer og fuldtidsmissionær i Edinburgh-missionen i Skotland. ■

Ældste William K. Jackson

Generalautoritet og halvfjerdser

Efter 23 år som regional lægeofficer i USA's udenrigstjeneste blev William K. Jackson bedt om at dele top 20 af oplevelser han har haft, mens han har boet og arbejdet i nogle af verdens mindst udviklede områder.

Da han havde grublet over den anmodning inden sin pensionsceremoni, indså han, at »alle mine top 20 var kirke- eller familierelaterede,« sagde han.

William King Jackson blev født den 29. marts 1956 i Washington D.C. i USA som søn af E. William og Lois Andrey Jackson. Han voksede op i Ojai i Californien i USA, men på grund af forældrenes frivillige arbejde, gik han også i skole i Honduras, Algeriet og Afghanistan.

Da ældste Jackson havde tjent som missionær i La Paz-missionen i Bolivia, mødte han Ann Kesler i sommeren 1977.

»Det var kærlighed ved første blik for mig,« sagde han. »Jeg brugte sommeren på at forsøge at overbevise hende om, at jeg var den rigtige.«

De blev gift den 29. december 1977 i templet i Los Angeles i Californien. De har otte børn, hvoraf tre af dem er adopterede – fra Indien, Nepal og Cambodja.

Ældste Jackson gik på Brigham Young University, fik en naturvidenskabelig bachelorgrad fra University of California, Berkeley, og fik en doktorgrad i medicin fra University of California, San Francisco, i 1983.

Efter hans tid som turnuslæge arbejdede de i udlandet i 26 år. Senest arbejdede han som lægefaglig leder for Valley Family Health Care, der har lokationer i Idaho og Oregon i USA.

Da han og søster Jackson boede i udlandet, tilbragte de det meste af deres tid blandt førstegenerationsmedlemmer af Kirken.

»En af de største dele af mit vidnesbyrd om evangeliet har været se, hvad evangeliet gør ved disse personer, som vi elsker,« sagde han. »Det forandrer dem.«

Ældste Jackson har tjent som områdehalvfjerdser, præsident for New Delhi-missionen i Indien, Unge Mænds præsident i en gren, institutlærer og lærer i seniorklassen i Søndagsskolen. På tidspunktet for hans kaldelse som generalautoritet og halvfjerdser tjente han som biskop. ■

Ældste Jeremy R. Jaggi

Generalautoritet og halvfjerdser

Da ældste Jeremy R. Jaggi var teenager blev hans syvårige søster Kristen ramt af en bakterie, der angreb hendes hjerne. Lægerne sagde, at hun ikke ville overleve.

Den unge Jeremy knælede ved sin seng i familiens hjem i Salt Lake City i Utah i USA og bønfuldt Herren om at vide, hvorfor hun skulle dø så ung. Men hans søster fik en præstedømmevevsignelse og overlevede.

Dette blev drivkraften for den 17-årige Jeremy til at »komme på god fod med Gud«, hvilket førte til, at han for første gang læste Mormons Bog alvorligt. Senere tjente han som fuldtidsmissionær i Cleveland-missionen i Ohio.

Jeremy gik mange år senere atter på sine knæ i inderlig bøn, da hans hustru Amy gik i for tidlig fødsel med deres tredje barn. »I det øjeblik følte jeg en overvældende fred – en fred, der kun kan beskrives som vor himmelske Faders kærlige arme, der omgav mig med Helligåndens varme,« sagde han.

Den fred fik ham igennem den korte tid, barnet levede, og i de måneder med sorg, der fulgte en spontan abort. »Vi bliver alle prøvet på vores egen måde,« sagde han, »men vi regner det stadig for glæde« (Jak 1:2), at Frelseren har givet os en vej til, at vi kan have fred og lykke.«

Jeremy Robert Jaggi blev født i Salt Lake City i Utah i USA den 23. marts 1973 som søn af Robert Stanley Jaggi og Judy Anne Roos. Han blev gift med Amy Anne Stewart i templet i Salt Lake City den 12. juni 1995. De har fem børn.

Ældste Jaggi har en naturvidenskabelig bachelorgrad i adfærdsvidenskab og sundhed fra University of Utah og en MBA fra Pepperdine University. Han stod i spidsen for regional salg for Alkermes og forvaltede erhvervsjendomme for HCA Investments, da han blev kaldet.

Ældste Jaggi har tjent som områdehalvfjerdser, præsident for Ogden-missionen i Utah, assisterende stavsassistent, biskop, ældsternes kvorumspræsident, seminarlærer, rådgiver i Unge Mænds præsidentskab i menigheden, missionær-forberedelselærer i staven og missionsleder. ■

Ældste Kelly R. Johnson

Generalautoritet og halvfjerdser

Ældste Kelly R. Johnson husker tydeligt den dag, hvor han som 31-årig blev kaldet som biskop. Samme dag blev han diagnosticeret med Bells parese - en tilstand, hvor musklerne på den ene side af ansigtet bliver lammet eller svækket.

Det var en udfordrende tid, ikke blot på grund af ubehag og forlegenhed forårsaget af sygdommen, men også på grund af hans mange nye opgaver. Men den vanskelige tid blev en velsignelse.

»Jeg vidste ikke, hvad der på langt sigt skete med mig, så jeg udviklede en barmhjertighed over for andre, som er forblevet hos mig lige siden,« sagde han. »Jeg lærte virkelig, at mennesker gennemgår meget svært og trist, som de ikke kan kontrollere, og som påvirker deres evner, følelser og tillid.«

Nogle gange er det ikke bekvemt at tjene i Herrens kirke. Men ligesom Frelserens disciple »straks [lod] garnene være« (Matt 4:20) for at følge ham, »alt, hvad vi bliver bedt om at gøre, er vi villige til at gøre,« sagde ældste Johnson.

Uanset hvor Herren kalder ham eller hans familie, går de med et villigt hjerte og sind og søger at finde noget godt uanset deres situation.

Kelly Ray Johnson blev født i Pleasant View i Utah den 16. januar 1963 som søn af Harold Raymond Johnson jun. og Helen Craggaun Johnson. Han voksede op i Ogden i Utah og blev gift med Teresa Lynn Bartrum i templet i Salt Lake den 27. marts 1986. De har fem børn.

Ældste Johnson fik en bachelor i regnskab fra Weber State University i 1987 og en MBA fra Brigham Young University i 1969. Han har arbejdet som retsmedicinsk revisor for KPMG International Cooperative og senest arbejdet som retsmedicinsk revisor og parter for Norman, Townsend, and Johnson.

Ældste Johnson tjente som områdehalvfjerdser ved sin kaldelse og har virket som missionspræsident i Bangkokmissionen i Thailand, hvor han også var på fuldtidsmission, og som stavspræsident, rådgiver i et stavspræsidentskab, højrådsmedlem, biskop, ældsternes kvorumspræsident, missionsleder og lærer i missionærforberedelse i staven. ■

Ældste Thierry K. Mutombo

Generalautoritet og halvfjerdser

Ældste Thierry K. Mutombo havde et stærkt vidnesbyrd om evangeliet, da han som ung modtog sin missionskaldelse. Han blev døbt sammen med sin familie, da han var 10 år, og havde set, hvordan evangeliet forandrede den.

Men selv mens han forberedte sig til at tjene på mission i Abidjan-missionen i Elfenbenskysten, havde han ikke et stærkt vidnesbyrd om Mormons Bog. Han havde aldrig før læst den.

Thierrys inspirerede biskop udfordrede ham til at læse Mormons Bog hver dag, før han rejste på mission. Han gav tilmed Thierry en nøgle til den lokale kirkebygning, så han kunne studere i fred og ro.

Thierry læste hver dag i tre måneder. Da han ankom til missionsmarken, hvad han ikke blot fået et stærkt vidnesbyrd om Mormons Bog, men han havde også udviklet studievaner, der hjalp ham som missionær.

»Det største redskab, vi har til at bringe folk til evangeliets lys og indsamle det adspredte Israel, er Mormons Bog,« sagde han.

Thierry Kasuangi Mutombo blev født i Kinshasa i Den Demokratiske Republik Congo den 31. januar 1976 som søn af Antoine Kasuangi Mutombo og Marie Therese Metsanga Mutombo. Han og Tshayi Nathalie Sinda blev viet ved en borgerlig ceremoni den 29. november 2002. De blev senere besejlet i templet i Johannesburg i Sydafrika den 19. november 2004. De har seks børn.

Ældste Mutombo bestod i 2010 en eksamen i virksomhedsledelse på University of Cepromad og i 2012 en bachelor i personaleledelse. Han har arbejdet for Kirken i Den Demokratiske Republik Congo som leder for Slægtshistorie og Personaleafdelingen og som supervisor i Materials Management.

Da ældste Mutombo blev kaldet som generalautoritet og halvfjerdser, tjente han som præsident for Baltimoremissionen i Maryland. Han har tjent som stavspræsident, rådgiver i et stavspræsidentskab, missionsleder, søndagsskolelærer og stavsassistent. ■

Ældste Adeyinka A. Ojediran

Generalautoritet og halvfjerdser

Aprilkonferencen 2020 var en »uforglemmelig weekend« for ældste Adeyinka A. Ojediran

Han er omvendt til Kirken og blev som den første nigerianer og vestafrikanske sidste dages hellige opretholdt som generalautoritet og halvfjerdser. Hans overvældende taknemmelighed og glæde blev endnu større, da præsident Russell M. Nelson bekendtgjorde, at Nigerias tredje tempel skulle opføres i Benin City.

»Det havde jeg ikke forventet,« siger ældste Ojediran og smiler bredt. »At høre vores profet sige, at der skal opføres endnu et tempel i Nigeria, var virkelig, virkelig vidunderligt. For mig var det en bekræftelse på, at Herrens værk går hurtigt fremad. Vi har alle meget at gøre for at forberede Guds børn på hans Søns andet komme.«

Adeyinka Ayodeji Ojediran blev født i Ibadan i Nigeria den 5. april 1967 som søn af Amos Adeniyi og Caroline Anike Ojediran. Han tog en bachelor i botanik på University of Ilorin i 1991, inden han senere tog en MBA fra Ladoko Akintola University of Technology. Han blev uddannet som revisor og fik en karriere inden for økonomi og regnskab. Han arbejdede som økonomichef for Shell i Nigeria før sin kaldelse som generalautoritet.

Tre år efter sin dåb mødte han Olufunmilayo Omolola Akinbebije ved et socialt arrangement. De to endte med at begynde at date, men beskæftigelse i forskellige byer betød, at »vi blot holdt kontakt over telefonen.«

Parret blev endelig viet i Nigeria i 1998 og blev besejlet den 14. november 2002 i templet i Johannesburg i Sydafrika. Familien Ojediran har én datter.

Ældste Ojediran er taknemmelig for alle de kirkekaldelser, han har fået, siden han tilsluttede sig Kirken i 1990 som 23-årig. Alle kirkeopgaver har hjulpet ham til at udvikle sig og har givet ham hellige muligheder for at hjælpe andre til at udvikle sig i deres respektive kaldelser og pligter.

Ældste Ojediran, der tjente som områdehalvfjerdser, da han blev kaldet, har også virket som rådgiver i et missionspræsidentskab, stavspræsident, rådgiver i et stavspræsidentskab, biskop, rådgiver i et biskopråd og grenspræsident. ■

Ældste Ciro Schmeil

Generalautoritet og halvfjerdser

Ældste Ciro Schmeil har altid stræbt efter at være lydlig mod Herren, selv når han ikke forstod årsagen til en bestemt befaling. »Når vi er lydige, når vi holder befalingerne,« har han erfaret, »velsigner Herren os altid.«

Når han har udført sine kaldelser, har han set velsignelser, der stammer fra lydighed. Mens han virkede som biskop og stavspræsident, havde han mange dyrebare muligheder for at »se folk ændre sig takket være deres vidnesbyrd om Frelseren og Mormons Bog.«

Ældste Schmeil blev født den 16. april 1971 i Ponta Grossa i Paraná i Brasilien som søn af Bruno og Erica Schmeil, der begge er omvendt til Kirken. Han er vokset op i Curitiba i Brasilien, og omkring det tidspunkt hans forældre blev kaldet til at præsidere over Campinas-missionen i Brasilien, tog han af sted for tjene i Ogden-missionen i Utah i USA.

Mens ældste Schmeil læste på University of Utah, mødte han Alessandra Machado Louza, en studerende på Brigham Young University, ved et foredrag. »Da vi mødtes første gang ved foredraget, ignorerede hun mig fuldstændig,« siger han. Men for ham var det kærlighed ved første blik.

De blev viet i juli 1994 i templet i São Paulo i Brasilien og færdiggjorde deres studier i USA. De vendte tilbage og boede i Brasilien i 20 år, før de flyttede til Colorado i USA og derefter til Florida i USA. Ældste og søster Schmeil har to børn.

Ældste Schmeil studerede arkitektur og fik en bachelor fra University of Utah i 1995 og en MBA fra Ohio University i 2010. Han har arbejdet for Walmart i Brasilien som underdirektør med ansvar for udvikling af ejendomme, som direktør for Scopel, som kommunaldirektør for Cia City og for nylig som direktør for ejendomsafdelingen for JBS S.A.

Ældste Schmeil har tjent som områdehalvfjerdser, stavspræsident, rådgiver i et stavspræsidentskab, biskop, ældsternes kvorumspræsident og grenspræsident. ■

Aeldste Moisés Villanueva

Generalautoritet og halvfjerdser

Aeldste Moisés Villanueva var kun 10 år dengang, men han har aldrig glemt, hvordan han følte det, da missionærerne underviste ham og hans familie om evangeliet i Oaxaca i Mexico.

»Jeg husker Ånden, som de efterlod, freden, som jeg følte i mit hjerte,« sagde han.

Da Moisés blev døbt sammen med fire af sine søskende, vendte hans mor – der som enlig forælder opdrog Moisés og hans syv søskende under vanskelige forhold – tilbage til aktivitet i Kirken.

Da den 18-årige Moisés senere forberedte sig til sin mission, havde familien stadig timelige udfordringer. Han tvivlede på sin beslutning om at rejse og fortalte sin mor, at han ønskede at blive hjemme for at hjælpe hende.

»Hvis du virkelig ønsker at hjælpe mig,« fortalte hun ham, »tager du af sted og tjener Herren.«

Da Moisés efter sin første dag i Hermosillo-missionen i Mexico knælede ved sin seng, følte han, at Herren var godt tilfreds med hans beslutning. Han tilskriver sin mission udviklingen i sit vidnesbyrd om det gengivne evangelium.

»Denne kirke ledes af vor Frelser Jesus Kristus,« sagde ældste Villanueva. »Han kender os hver især ved navn. Han kender vores behov, vores udfordringer og vores bekymringer. Han kender også vores stærke sider og tilmed vores hjertes ønsker.«

Moisés Villanueva López blev født den 13. december 1966 i Oaxaca i Oaxaca i Oaxaca i Mexico som søn af Rubén Villanueva Platas og Delfina López Dominguez. Han og Leticia Ávalos Lozano blev gift i templet i Mexico City i Mexico den 30. juni 1995. De har tre børn.

Aeldste Villanueva har fået en bachelor i virksomhedsledelse fra Southeast Regional University i 1997 og en kandidat i innovation og virksomhedsudvikling fra Tecnológico de Monterrey i 2011. Han har senest arbejdet som direktør for Sertexa, en transportvirksomhed.

Da ældste Villanueva blev kaldet, tjente han som områdehalvfjerdser i Mexico. Han har også været præsident for Arcadia-missionen i Californien og højrådsmedlem, rådgiver i et stavspræsidentskab, biskop og informationschef. ■

Steven J. Lund

Unge Mænds hovedpræsident

Som Unge Mænds nye hovedpræsident har Steven J. Lund taget imod et helligt kald om at vejlede hundredtusindvis af unge mænd i alderen for Det Aronske Præstedømme i en verdensomspændende kirke.

Hvis det var muligt at møde hver eneste af dem enkeltvis, ved han præcis, hvad han ville sige: »At være et succesfuldt medlem af Guds rige er ikke kompliceret. Vor himmelske Fader elsker jer. I skal bare også elske ham. Og hvis vi gør det, vil vi være i sikkerhed og være lykkelige ... Vores liv kommer til at betyde noget.«

At tage Kirken alvorligt sker ikke kun om søndagen. Det er en mulighed hver dag, ifølge advokaten, der blev virksomhedsleder.

»At læse skrifterne, gå i kirke, omvende os så snart vi er på afveje, åbne vores mund og være et eksempel på evangeliet, det er vor himmelske Faders plan,« siger han.

Bror Lund blev født den 30. oktober 1953 som søn af Jay og Toy Ellen Lund og voksede op i både det nordlige Californien (Santa Rosa) og det sydlige Californien (Long Beach) i USA. Hans tjeneste i militæret førte ham tilbage til Europa, et kontinent han var kommet til at holde af under sin tjeneste i Amsterdam-missionen i Holland.

Efter sin tid i militæret begyndte han på Brigham Young University, hvor han genoptog kontakten med Kalleen Kirk, en ung kvinde han havde lært at kende, mens han var udstationeret i Tyskland. Steven og Kalleen blev viet i templet i Salt Lake City den 8. august 1980. De har fire børn.

Efter at være blevet jurist fra BYU arbejdede bror Lund som advokat, før han blev administrerende direktør for Nu Skin Enterprises. Han er for tiden formand for virksomhedens bestyrelse. Han er også medlem af staten Utahs nævn for videregående uddannelser.

Bror Lund har virket som præsident for Atlanta-missionen i Georgia og som koordinator for indvielseskomiteen for templet i Provo City Center. Han har også tjent som medlem af Unge Mænds hovedbestyrelse og som områdehalvfjerdser. ■

Ahmad S. Corbitt

Førsterådgiver i Unge Mænds hovedpræsidentskab

Ahmad S. Corbitt, 57, blev født i august 1962 som søn af James Earl Corbitt og Amelia Corbitt. Familien var fattig og boede i et socialt boligbyggeri i Philadelphia i Pennsylvania i USA, omgivet af kriminalitet og bandevold. Det var ikke sikkert at bevæge sig mellem de forskellige nabolag.

Men hans mors åndelig indtryk vejledte hendes 10 børn og passede på dem. Hun vidste instinktivt, hvornår hendes børn kunne lege udenfor, og hvornår de skulle blive indendørs.

Det var hendes åndelighed, der senere fik hende til at invitere missionærer fra Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige indenfor. I løbet af det meste af Ahmads barndom og ungdom havde han og hans familie været aktiv i Nation of Islam og senere var han blevet døbt som protestant. Men siden følte han sig elsket af den lokale sidste dages hellige menighed.

Hans mor og nogle af hans søskende blev døbt den efterfølgende måned. Den 16. august 1980 blev Ahmad døbt på sin 18 års fødselsdag. Hans stedfar Henry Bradford Campbell sluttede sig til Kirken året efter.

»Det handlede ikke rigtigt om os,« sagde han. »Det handlede om Gud og det, han ønskede, at vi skulle gøre. Vi var villige til at være ydmyge og åbne. Han ledte os på vej.«

Da han havde gået på Ricks College og tjent i San Juan-missionen i Puerto Rico fra 1982 til 1984, mødte han Jayne Joslin på en UV-tempeltur. De blev gift den 24. august 1985 i templet i Washington D.C., og de har seks børn.

I løbet af de næste ni år arbejdede han om dagen, gik i skole om aftenen og fik en uddannelse fra The Richard Stockton College of New Jersey og Rutgers University Law School.

Han har tjent som rådgiver i et stavspræsidentskab, stavspræsident, højrådsmedlem og præsident for Santo Domingo Øst-missionen i Den Dominikanske Republik.

Bror Corbitt har arbejdet som advokat i retten, med markedsføring og som leder for Kirkens New York-kontor for Information og internationale anliggender. Han arbejder nu i Kirkens Missionsafdeling. ■

Bradley R. Wilcox

Andenrådgiver i Unge Mænds hovedpræsidentskab

Da Bradley (Brad) R. Wilcox deltog i en ungdomskonference i Californien, mødte han en ung mand, som ikke ønskede at være der. Han satte sig sammen med teenageren i skyggen under et træ, og snart efter talte de om den unges yndlingsemne: At stå på skateboard.

Bror Wilcox bad teenageren om at vise ham nogle skateboarde tricks. Imponeret inviterede han den unge til at lave en skateboarde demonstration ved Especially for Youth den sommer. Den unge mand modsatte sig, men indvilligede til sidst. Under EFY fik han en oplevelse, der ændrede ham, og han fandt sit vidnesbyrd om evangeliet.

»Han tog til EFY på et skateboard, men han tog derfra som en missionær,« fortæller bror Wilcox.

»Jeg har tilbragt mit liv sammen med børn og teenagere,« siger bror Wilcox, »og jeg elsker de unge.«

Bradley Ray Wilcox blev født i Provo i Utah i USA den 25. december 1959 som søn af Ray T. Wilcox og Val C. Wilcox. Han voksede op i Provo bortset fra nogle få år i Etiopien i sin barndom.

Efter at have tjent som fuldtidsmissionær i Viña del Mar-missionen i Chile blev bror Wilcox viet til Deborah Gunnell i templet i Provo i Utah den 7. oktober 1982. De har fire børn.

Bror Wilcox tog sin bachelor og kandidatgrad på Brigham Young University (BYU) og sin doktorgrad i uddannelse på University of Wyoming. Bror Wilcox har fået tildelt adskillige priser for sit arbejde med undervisning, har viet over 30 år til programmet Especially for Youth på BYU og har nydt at være underviser under Campus Education Week.

Bror Wilcox og hans familie har boet i New Zealand og Spanien, mens han ledte et program for BYU's studier i udlandet. Han har skrevet adskillige bøger og er for tiden professor på instituttet for oldtidsskrifter på BYU.

Bror Wilcox har været præsident for Santiago Øst-missionen i Chile og tjent som medlem af Søndagsskolens hovedbestyrelse, rådgiver i et stavspræsidentskab og biskop i en menighed for Unge Voksne. Da han blev kaldet, virkede han som højrådsmedlem og stavens Unge Mænds præsident. ■

Mindeværdige stunder fra konferencen

Som præsident Russell M. Nelson lovede, blev denne generalkonference uforglemmelig på mange måder.¹ Her følger nogle få mindeværdige konferencestunder.

Nyt logo

Præsident Nelson bekendtgjorde et nyt logo for Kirken (se s. 73). Logoet indeholder Kirkens navn indrammet i et rektangel, som repræsenterer en hjørnesteen. Ovenpå den står en statue af Kristus under en bue, hvilket minder os om Frelseren og hans tomme grav.

En tohundredårs proklamation

Præsident Nelson læste »Gengivelsen af Jesu Kristi evangeliums fylde: En tohundredårs proklamation til verden«, som inviterer mennesker overalt til at lære, at Jesu Kristi evangelium, som omtales i Det Nye Testamente, er på jorden igen i dag. Den officielle oversættelse kan findes på indersiden af forsiden i dette nummer på 12 sprog. Medlemmer, der stadig

venter på den officielle oversættelse, kan finde en foreløbig oversættelse af proklamationen i præsident Nelsons tale (se s. 91).

Højtidelig forsamling

En »højtidelig forsamling« blev afholdt søndag formiddag som en del af Kirkens tohundredårs fejring af det første syn. Under dette hellige møde ledte præsident Nelson de hellige i hosianna-råbet, et forenet udtryk for lovprisning, som anvendes ved særlige begivenheder som fx tempel-indvielser (se s. 92).

Den anden verdensomspændende faste

For anden gang på ni dage opfordrede præsident Nelson verden til at faste og bede for, »at den nuværende pandemi må komme under kontrol, at sundhedspersonale må blive beskyttet, økonomien styrket og livet igen blive normalt« (s. 74). Denne anden verdensomspændende faste fandt sted langfredag den 10. april 2020.

Nye templer

Præsident Nelson bekendtgjorde planer om at opføre otte nye templer over hele verden (se s. 115). Der er for tiden 168 indviede templer på verdensplan, hvoraf 7 er under ombygning.

Unge talere

Ved mødet lørdag aften holdt to teenagere tale, Laudy Ruth Kaouk og Enzo Serge Petelo, som talte om, hvordan præstedømmet velsigner unge (se s. 56 og 58). Det er over 20 år siden, unge talere har været en del af generalkonferencen.

Musik med kraft

Musikindslagene ved konferencen var optaget på forhånd. Hellige rundt om i verden afsluttede konferencen ved at synge »Hav tak for profeten, du sendte« med kor i Ghana, New Zealand, Mexico, Sydkorea, Tyskland og Brasilien (se s. 2). ■

NOTE

1. Se Russell M. Nelson, »Afsluttende bemærkninger«, *Liahona*, nov. 2019, s. 122.

COVID-19: Budskaber om vejledning, helbredelse og håb.

Medlemmer bærer vidnesbyrd om at se Herrens hånd, selv i denne tid med forandring, angst og tab.

Redaktørens bemærkning: Da generalkonferencen begyndte den 4. april var billeder af det tomme konferencecenter påmindelser om pandemien, der omgiver os, men budskaber fra vores ledere havde fokus på optimisme og håb. I de seneste uger har vi modtaget lignende historier om tro fra Kirkens medlemmer i hele verden. Følgende sider indeholder uddrag fra nogle af jeres historier, såvel som oplysninger om flere onlineartikler. Vi kan med kristuslignende barmhjertighed fortsat hjælpe hinanden med at hele fra denne pandemis påvirkninger.

Han var med mig før, han er med mig nu

Mens jeg sad derhjemme og forsøgte at berolige min angst for det, der skete i verden, åbnede jeg min dagbog tilfældigt og læste følgende: »Der er så meget frygt forbundet med at stå op hver dag i denne verden, men med tro og evangeliets lærdomme kan vi sætte en fod foran den anden ... Troen vil altid vinde over frygten.«

Jeg vidste, at jeg lige havde fået en kraftfuld personlig åbenbaring, og at vor himmelske Fader gav mig den gennem mit eget indlæg i min dagbog fra år tilbage. Jeg blev velsignet med

et øjeblik fred og kundskaben om, at vor himmelske Fader var med mig dengang og han er med mig lige her og nu.

Danette Gray fra Utah i USA

Helligånden kan virke online

Jeg følte mig inspireret til at begynde at have seminarer gennem gruppevideochat. To dage inden vores by blev sat i karantæne, havde klassen vores første onlinelektion.

Nogle af forældrene deltog også i vores klasse, heriblandt nogle, der ikke er medlem. Jeg holdt mine tårer

tilbage, mens vi studerede Mosija kapitel 2 sammen. Vi følte alle Ånden, da vi lærte, at når vi tjener hinanden, tjener vi også Gud. Jeg lærte meget om at modtage og genkende personlig åbenbaring. Helligånden vil tilkendegive sandheden om evangeliet på mange forskellige formater. På trods af det, der sker i verden, kan intet stoppe vor himmelske Faders værk med at frelse sine børn fra at gå fremad.

Marites Pineda fra Mindanao i Filippinerne

Vi er ikke gået glip af en eneste dag i seminar

Selv med alt, der sker med coronavirus, er jeg glad for, at vi ikke er gået glip af en eneste dag i seminar! Det udgør nogle udfordringer at undervise mine klasser over videochat, men jeg elsker at se forældre og yngre søskende lytte med på vores samtaler. Jeg elsker, at det giver en form for konsekvens og rutine for familierne, og jeg elsker især, at vi fortsat kan bære vidnesbyrd for hinanden om Jesus Kristus og hans kærlighed til os.

Mandi Crandell fra Yigo i Guam

Tjener dem på begge sider af sløret

Jeg tjente som seniormissionær i Independence-missionen i Missouri, da kirkemøder blev aflyst, og vi begyndte selvisolation i vores lejlighed. Vi brugte vores telefoner og computere til at holde kontakt med medlemmer og række ud til dem, vi arbejdede med, der ikke kom regelmæssigt i Kirken.

For at holde os i gang besluttede jeg at lave slægtsforskning, selvom det i temmelig lang tid har været

svært for mig at finde nye navne. Da jeg loggede på FamilySearch, så jeg en notifikation om en optegnelse, der ventede på at blive tilføjet. Den ene optegnelse førte mig til at finde omkring 70 personer i min slægt. Fem dage senere ophørte strømmen af navne. Senere den dag fandt vi ud af, at vi alle blev afløst og sendt hjem. Jeg var ked af at skulle tage af sted, men følte mig velsignet over, at jeg kunne tjene familier på begge sider af sløret i denne svære tid.

Kim Nielson fra Oregon i USA

Vi gør vores del for at holde Herrens værk gående

Da missionærer i vores område blev rådet til at blive i vores lejlighed, forsøgte vi at gøre vores del med at invitere en ven til at lære om Kirken. Missionærene underviser i deres lektion til vores ven over telefonen. Vi føler en styrke fra Ånden i vores hjem takket være den teknologi, vi har i dag. Det har været fantastisk at se Herrens værk gå fremad, selv med alle udfordringerne i verden.

Elaina Reich er fra Washington i USA

Frelsen hører os synge

Jeg tjener som kirketjenestemissionær med PathwayConnect-programmet i Kiev Stav i Ukraine. Lederne for programmet besluttede sig for at oplære os, der leder samlinger, hvor vi mødes fysisk, så vi kan udføre dem virtuelt. Den næste dag bekendtgjorde regeringen karantæne-tiltag i Kiev.

Jeg elsker muligheden for at samles om PathwayConnect. Jeg elsker muligheden for at samles for at tilbede og synge sammen derhjemme om søndagen. Jeg er taknemmelig for visheden om, at der, hvor to eller tre mødes i hans navn, er han der. Ingen ved, hvor længe vi skal være

i karantæne i Kiev, men vi ved, at Frelsen vil høre os synge.

Katerina Serdjuk fra Kiev i Ukraine

»Det er tid til at tage din familie tilbage«

Da nyhederne angående COVID-19 tog til, følte jeg, at det blev voldsomt overopreklameret. Da dagene gik, begyndte jeg at blive urolig og blev endda grebet af panik for verdens fremtid.

En morgen kunne jeg ikke falde i søvn igen og sad og tænkte over, hvad alt dette skulle til for. Så kom freden. Ånden lærte mig, at Herren har givet mig en gave. »Det er tid til at tage din familie tilbage,« sagde han.

Livet bliver så travlt. Denne pandemi har givet vores familie mulighed for at fokusere på det, der betyder noget: Jesu Kristi evangelium. Jeg kan overdøve nogle af verdens giftige påvirkninger og fokusere på at lære mine børn at se hen til Kristus. Vor Fader i himlen er altid opmærksom på os. Det føler jeg nu mere end nogensinde før.

Mary Ostler fra Nebraska i USA

Herren har forberedt os på dette

Da jeg først fik at vide, at Kirkens forsamlinger blev midlertidigt indstillet, blev jeg lidt ulykkelig. Men nu kan jeg se, hvordan Herren har forberedt os på dette gennem sine profeter. Hjemmebaseret evangelisk studium kan få os igennem svære tider. Jeg er taknemmelig for, at jeg stadig kan nyde nadveren om søndagen og have adgang til profeternes ord. Det er trøstende at vide, at indtil vi igen kan samles, kan vi føle den samme Ånd.

Emma van As fra Gauteng i Sydafrika

Vi har lært, hvordan vi skal tilbede

Da min mand og jeg deltog i nadverordinancen i vores hjem for første gang, følte jeg Ånden så stærkt, at jeg havde svært ved at synge salmen, vi havde valgt. I de mere end 70 år jeg har deltaget i vores gudstjenester, kan jeg ikke mindes at have værdsat de velsignelser vi modtager gennem vores medlemskab og deltagelse i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i så høj grad.

Vi har lært, hvordan vi skal tilbede, og hvem vi tilbeder. Ja, vi savner forbindelsen med vores medhellige og vil være glade for at vende tilbage til det »normale« så snart som muligt, men jeg er taknemmelig for den lektie, vi lærer i mellemtiden, når vi følger profetens råd i vores »hjemmebaserede, kirke-støttede« tilbedelse.

Susan Preator fra Montana i USA

Find fred og sammenhold

Min søn og jeg ser hver uge frem til at have hjemmeaften. Vi plejer ofte at få besøg af medlemmer, venner og missionærer. Så ændrede tingene sig drastisk på grund af pandemien. Nu har vi hjemmeaften med vores venner over telefonen. Gennem denne tid sammen har vi kunne gøre meget, der har bragt os tættere.

Jeg er meget taknemmelig for vores kære profet, der inviterede os alle til at faste. Mange af os kunne føle kraften af sammenhold og fred gennem den oplevelse. I tider som disse kommer den fred, vi har brug for, fra Frelseren, Jesus Kristus.

Roshene McKenzie fra Kingston i Jamaica

Gud står ved roret

Jeg begyndte min mission for bare to en halv måned siden. Jeg blev kaldet til at tjene i Hermosillo i Mexico. Hver dag havde jeg mulighed for at møde vidunderlige mennesker, der var forberedt på at tage imod det gengivne evangelium. Jeg følte, at jeg lige var begyndt at opnå mit formål, da COVID-19 afbrød min mission.

Det gjorde ondt at forlade de mennesker, jeg elsker så højt, men jeg følte stor fred og tryghed, fordi jeg ved, at Gud stadig står ved roret. Jeg er taknemmelig for, at vi har en profet og apostle til at lede os i vore dage. Ligesom mange missionærer i verden er jeg sikker på, at dette ikke vil være slutningen på min mission. Snart kan jeg igen være med til at få Herrens værk til at gå fremad og fortsætte med at være et redskab i hans hænder for at bringe flere sjæle til omvendelse. ■

Carolina Roman fra Puerto Rico

Fortsæt med at udforske online

Læs flere historier om, hvordan medlemmer har reageret på pandemiens påvirkninger i deres liv med tro og håb.

Brug for håb?

- Lær mere om, hvordan medlemmer i hele verden finder håb om, at Gud våger over os.
- Læs hvordan medlemmer gik fremad på andre tider i Kirkens historie, hvor nadvermøder blev aflyst.

Behov for hjælp?

- Lær hvordan man kan genkende sorg, og hvordan man sørger med dem, der sørger.
- Se hvordan andre har tilpasset sig til at tilbyde hjemmefra.

Brug for ideer?

- Få ideer til, hvordan man kan fortsætte med at yde omsorg i disse unikke omstændigheder.
- Lær hvordan andre fuldtidsmissionærer har tilpasset sig ændringer til deres opgave. Læs disse historier og flere i det særlige afsnit af *Liahona*, »COVID-19: Budskaber om tro.« Find afsnittet ved at gå til tidsskrifter i Evangelisk bibliotek eller online på [ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org).

Yderligere nyttige ressourcer til forældre

- Maj-udgaven af *Friend* indeholder historier om børn, der lærer og tjener.
- Åbn appen Efterlev evangeliet og nylige udgaver af *New Era* for at se historier om unge, der går fremad i tro og finder unikke måder at tjene på.
- Det kan være en udfordring at være indelukket sammen i en mindre bolig. Få ideer til at opbygge et stærkere forhold med jeres ægtefælle og familie ved at se i disse artikler:
 - »At miste forelskelsen og finde den igen«, *Liahona*, jan. 2005.
 - »Nær en varig kærlighed«, *Liahona*, maj 2000.
 - »Et fredfyldt hjem«, *Liahona*, maj 2013.
 - »Mere flittige og engagerede hjemme«, *Liahona*, nov. 2009.
 - Desværre kan nogle reagere på denne stressede tid ved at mishandle andre. Hvis du bliver krænket, så se ressourcer på [abuse.ChurchofJesusChrist.org](https://www.abuse.ChurchofJesusChrist.org) og ræk ud efter hjælp. I fortjener tryghed og respekt.

Find mere

- Se de seneste opdateringer fra Kirken om påvirkninger af COVID-19 på [ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org).

Forslag til aktiviteter

Der er mange måder at hjælpe medlemmerne til at læse generalkonferencetaler. Her er nogle få eksempler. Du har måske andre forslag, der vil fungere bedre i dit kvorum eller din Hjælpeforening.

- **Tal sammen i grupper.**

Del medlemmerne op i små grupper og giv hver gruppe hver deres afsnit af konferencetalen, som de kan læse og tale om. Lad derefter hver gruppe fortælle om en sandhed, som de har lært. Eller du kan danne grupper med folk, der har studeret forskellige afsnit, og lade dem fortælle hinanden, hvad de har lært.

- **Besvar spørgsmål.**

Bed medlemmerne om at besvare spørgsmål som følgende om den valgte konferencetale: Hvilke evangeliske sandheder finder vi i denne tale? Hvordan kan vi anvende disse sandheder? Hvilke opfordringer og lovede velsignelser kom den med? Hvad lærer denne tale os om det værk, som Gud gerne vil have os til at udføre.

- **Del citater.**

Bed medlemmerne om at dele citater fra konferencetalen, der inspirerer dem til at opfylde deres ansvar i arbejdet med frelse. Tilskynd dem til at tænke over, hvordan de kan dele disse citater for at velsigne andre, deriblandt deres kære og folk, som de yder omsorg over for.

- **Vis en illustration.**

Bed på forhånd nogle af medlemmerne om at tage en ting med hjemmefra, som de kan bruge til at undervise om konferencetalen. Bed medlemmerne under mødet om at forklare, hvordan denne ting har forbindelse til talen.

- **Forbered en lektion, der kan undervises derhjemme.**

Bed medlemmerne om at arbejde sammen parvis om at planlægge en hjemmeaftenslektion ud fra konferencetalen. Hvordan kan vi gøre budskabet relevant for vores familie? Hvordan kan vi dele dette budskab med de folk, vi yder omsorg for?

- **Fortæl om oplevelser.**

Læs sammen flere udtalelser fra konferencetalen. Bed medlemmerne om at komme med eksempler fra skrifterne og fra deres liv, der illustrerer eller understreger den lære, der bliver undervist om i disse udtalelser.

- **Lær om et skriftsted.**

Bed medlemmerne om at læse et skriftsted, der er henvist til i den valgte konferencetale. Bed dem om at drøfte, hvordan lærdommene i talen hjælper dem til bedre at forstå skriftstedet.

- **Find et svar.**

Lav på forhånd nogle spørgsmål, der kan besvares ved hjælp af konferencetalen. Fokuser på spørgsmål, der tilskynder dem til at tænke og anvende evangeliske principper (se *Undervisning på Frelserens måde*, s. 31-32). Giv derefter medlemmerne mulighed for at vælge et spørgsmål og bagefter finde svar i talen. Bed dem om at tale om deres svar i små grupper.

- **Find et udtryk.**

Bed medlemmerne om at kigge i konferencetalen efter udtryk, der betyder noget særligt for dem. Lad dem fortælle om disse udtryk, og hvad de har lært af dem. Hvordan hjælper disse lærdomme os til at udføre Herrens værk?

- **Lav noget.**

Bed medlemmerne om at lave en plakat eller et bogmærke, der indeholder en inspirerende udtalelse fra konferencetalen. Giv dem mulighed for at fortælle, hvad de har lavet. ■

Frelserens centrale rolle

Præsident Russell M. Nelson bekendtgør et nyt logo til at identificere Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige (se s. 73). Dette nye logo fremhæver Jesu Kristi navn og hans centrale rolle i alt, hvad Kirken gør. Kirkens navn står inde i et firkantet felt, der repræsenterer en hjørnestein – Jesus Kristus er hovedhjørnesteinen, hvorpå Kirken er bygget (se Ef 2:19-21). I midten af logoet er en gengivelse af Thorvaldsens Kristusstatue i marmor. Billedet viser den opstandne, levende Herre, der står under en bue som en påmindelse om hans fremkomst fra graven, tre dage efter sin død.

For at respektere den hellige natur af Kirkens logo og for at bevare den juridiske beskyttelse skal Kirkens officielle logo kun benyttes som godkendt af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum.

»Hvad betyder det for jer, at Jesu Kristi evangelium er gengivet til jorden?« spurgte præsident Russell M. Nelson ved Kirkens april-konference 2020.

»Det betyder, at I og jeres familie kan blive beseglet for evigt! Det betyder, at fordi I er blevet døbt af en, der har myndighed fra Jesus Kristus, og er blevet bekræftet som medlem af hans kirke, kan I nyde Helligåndens konstante ledsagelse ... Det betyder, at I aldrig vil blive ladet alene tilbage eller uden adgang til hjælp fra Guds kraft. Det betyder, at præstedømmets kraft kan velsigne jer, når I modtager essentielle ordinancer og indgår pagter med Gud og holder dem. Sikke et anker for vores sjæl disse sandheder er, særligt i disse tider, hvor uvejret truer.«

